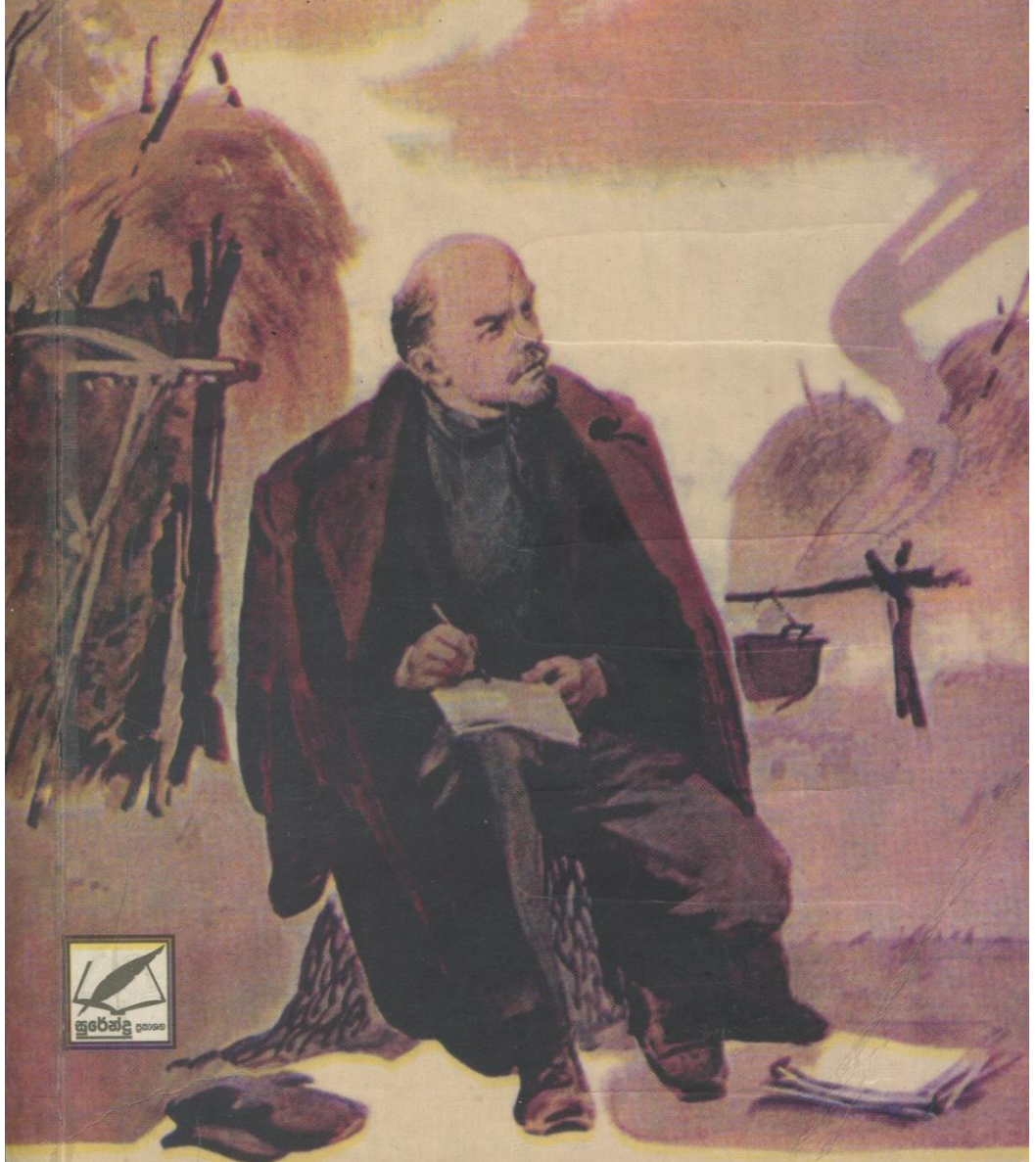
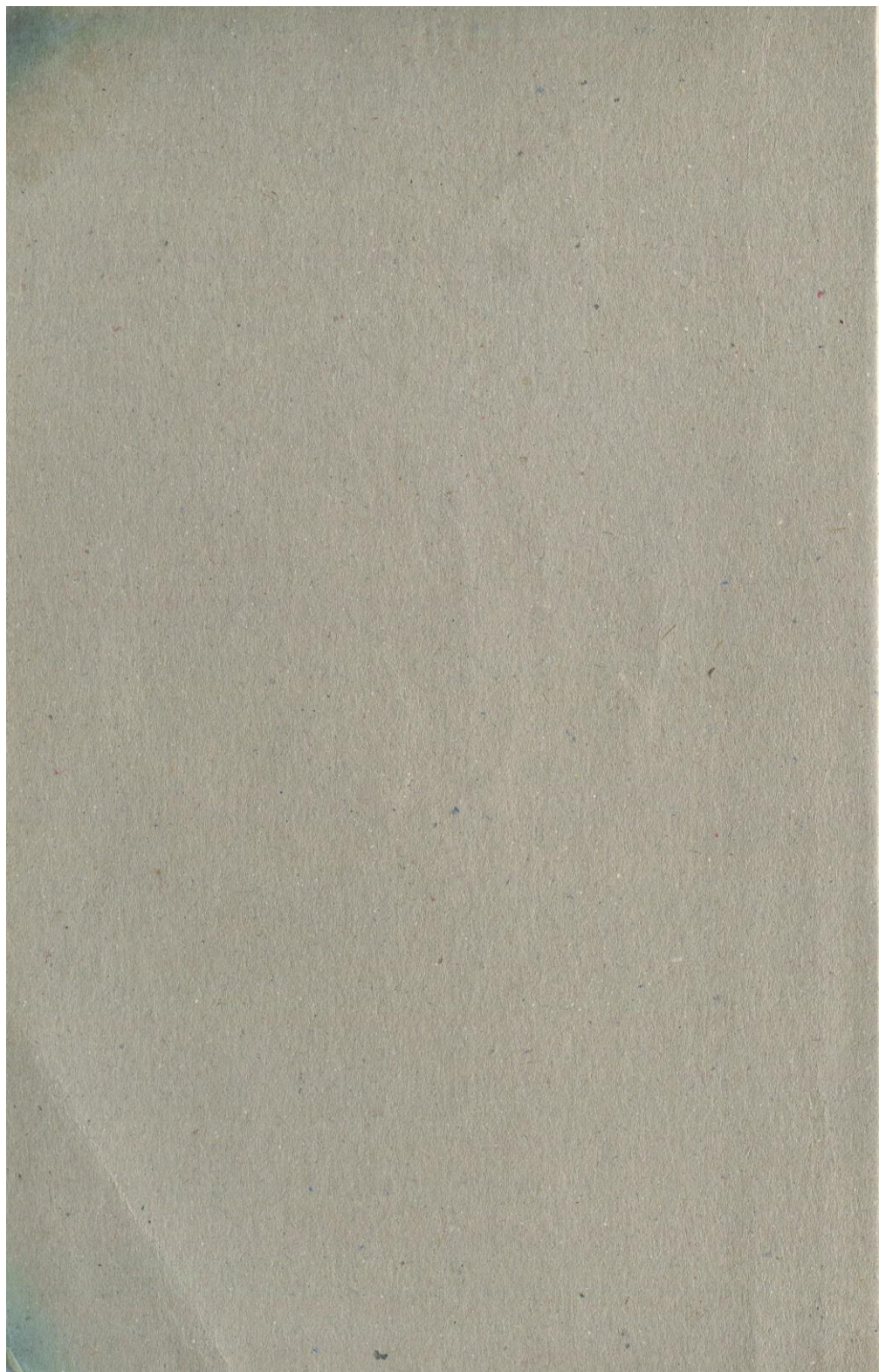

ලෙනින්^P චරිතය

ලෙනිත් චරිතය

නවකතාවකි

මරියා ප්‍රිලොපායෙචා

මුද්‍රණය හා බෙදාහැරීම :
සුප්‍රේන්ද්‍ර ප්‍රකාශන,
ගණේමුල්ල.
දුරකථන : 060-2838510

ශ්‍රී ලංකා ජාතික පුස්තකාලය - ප්‍රකාශනගත සුවිකරණ දත්ත

ප්‍රිලෙෂායෙව්‍යා මරියා

ලෙනින් වර්තය / මරියා ප්‍රිලෙෂායෙව්‍යා, පරිවර්තනය

දැදිගම වී. රුද්‍රිගු - කොළඹ : කැටපත ප්‍රකාශන 2003

පී. 204, : විනු 22 සෙ. මී. 20

ISBN 955-9412 - 23 - X

මිල රු. 225.00

i 891. 73 ඩීවී 21

ii ග්‍රන්ථ නාමය

ii රුද්‍රිගු, දැදිගම වී. පරි.

1. නවකතා, රුසියානු සාහිත්‍යය

2. රුසියානු ප්‍රබන්ධ

අනුවාදය

දැදිගම වී. රුද්‍රිගු

ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රථම මුද්‍රණය :

2003 සැප්තැම්බර්

මුද්‍රණය හා බෙදාහැරීම :

සුරේන්ද්‍ර ප්‍රකාශන,

ගණේමුල්ල.

දුරකථන : 060-2838510

පෙරවදනක් වෙනුවට

...පෙරෙයස්ලාවස්කි උයෙස්ද්වලට* අයත් ගමක එක්දහස් නවසිය විසි ගණන් වලදී මම ගුරුවරියක මෙන් සේවය කළෙමි. ණහි ගඟේ උස් තීරයෙහි ගෝර්කි ගම පිහිටියේය. මෙහි පැක්ටරි හිමියකු වන ගාන්මිත්ට අයත් තරමක විශාල ගෙයක් විය. 1894 දී ලෙනින් විසින් ලියන ලද “ජනතාවගේ ‘මිතුරන් කවුද?’ ඔවුන් සමාජ-ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීන්ට එදිරිව සටන් කරන්නේ කෙසේද” නැමති පොත රභසේ මෙහි මුද්‍රණය කැරිණි.

1894 දී එහි පැමිණි විසි හතර හැවිරිදි වි. අයි. ලෙනින් දුටු බව එගම පාසල් ගුරුවරයෙක් මට කීවේය.

ගුරුවරයා මෙසේ පැවසීය: “මෙන්න මේ බිරියෝසා සහිත පටු මග දිගේ අපි සක්මන් කළා. වි. අයි. ලෙනින් ඔහුගේ සගයා — එවකට විෂ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යයෙකුවූ සිටි— ගාන්මිත් සමග මෙන්න මේ බංකුවේ වාඩිවී කතා කළා. ගාන්මිත් තමා පොත මුද්‍රණය කළේ...”

මෙය අපුරු පොතක් වූයේ කෙසේද? අවසාන නිගමනය ඇතුළු හැම දෙයක්ම එහි අපුරු විය: “...ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සියලු බලවේගයන්ගේ ප්‍රධානියා වන රුසියානු කම්කරු පංතිය සාර්ගේ අත්තනෝමතික පාලනය විනාශ කොට රුසියානු නිර්ධන පංතිය (ඒ සමගම ලෝකයේ සියලු රටවල නිර්ධන පංති) විවෘත දෛශපාලන සටන් මගටද, කොමියුනිස්ට්වාදී විප්ලවයේ ජයග්‍රහණය දක්වාද ගෙනයනු ඇත.”

මා තරුණ කාලයේදී අත්දුටු අසමාන හැඟීමය, ඒ...

තරුණ ලෙනින්ගේ චරිතය හා ක්‍රියාකාරීත්වය පිළිබඳ කරුණු මම දිගු කලක් තිස්සේ හැදෑරුවෙමි. තරුණ ලෙනින් “කම්කරු පංතිය නිදහස් කර ගැනීමේ සටන්කාමී සංගමය” සංවිධාන කළ සැටි විස්තර කරන ‘පටන් ගැනීම’ නැමැති පොත මගේ මුල් කෘතියයි. රුසියානු සමාජ-ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීන්ගේ පක්ෂයටද, රුසියානු කොමියුනිස්ට් (බොල්ෂෙවික්) පක්ෂයටද බීජ වස්තු වූයේ එම සංවිධානයය. ලෙනින් හා ඔහුගේ සගයෝ

* පෙරෙයස්ලාවස්කි උයෙස්ද් — පරිපාලක ඒකකයකි.

සාර්ව භා ධනපති ක්‍රමයට විරුධව ගෙනයන සටන දෙස නොබලා ඇස්පියාගෙන සිටීමට සාර් ආණ්ඩුව සුදුනම් නොවීය. ලෙනින් සහ ඔහුගේ සගයන් බොහෝ දෙනෙකු සිරගෙට යවන ලදී; සයිබීරියාවට පිටුවහල් කරන ලදී.

ලෙනින් සයිබීරියාවේ පිටුවහල් ජීවිතය ගත කළ සුෂෙන්ස්කොයෙ ගම්මානයට මම ගියෙමි. එය සුෂා නැමැති නදිය අසල පිහිටියේය. සයිබීරියාවේ යෝධමය ගංගාවක් වන යෙනියෙයි ගලා බැස්සේ තරමක් ඇතිනි. සයාන් කඳු මුදුන හිම කැටි වලින් වැසිලාය. ලෙනින් සිය පිටුවහල් ජීවිතයේදී ගමන් කළ සියලු මාවත් හා පටු මාවත් මම සොයා ගත්තෙමි. එගමේදී ඔහු ලියු සියලු පොත් හා පත්‍රිකා මම කියවා බැලීමි. පිටුවහල් ජීවිතයක් ගතකළ ලෙනින් කොතරම් විශාල වැඩ ගොඩක් කිරීමට සමත් වී දයත්, එය මගේ විස්මයට හේතුවිය. දෙශපාලන පක්ෂයක් ගොඩනැගීමේ සැලැස්ම ගැන ඔහු කල්පනා කළේය. මේ සඳහා හැමටම පළමුව පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශ කරන කම්කරු පුවත්පතක් පටන් ගැනීම අවශ්‍ය විය.

ලෙනින්ගේ පිටුවහල් ජීවිතය පිළිබඳ පොතක් මම ලියුවෙමි. එය ඔහුගේ මුළු පිටුවහල් කාලය ගැන නොවේ; එක් අවුරුද්දක් ගැන පමණකි. "අවුරුදු අවුරුද්ද" යන මෑයෙන් ම විසින් ලියා පළ කරන ලද, ඒ පොත ලෙනින්ගේ පිටුවහල් ජීවිතයේ එක් අවුරුද්දක් ගැන කියයි. ශ්‍රමය, නිර්මාණාත්මකතාවය, චින්තනය, සැලැස්ම පිළිබඳ එම කාලය සැබැවින්ම අවුරුදු! එමෙන්ම වාසනාවත්ය. ඒ ලෙනින්ගේ මනාලිය ඔහු සොයා ස්ෂෙන්ස්කොයෙ ගමට පැමිණි බැවිනි. ඇගේ නම නදේෂ්ද කෘෂ්ස්කයාය. ඇද ඔහු මෙන්ම විජලවවාදියක වූ බැවින්, සාර් ආණ්ඩුව විසින් ඇයද පිටුවහල් කරන ලදී. සුන්දර රූ සපුවකින් හෙබි ඇ බුඩ්මත් තරුණියක් වූවාය.

මේ ගැන මම ලියුවෙමි.

විජලවවාදී ක්‍රියාවන්ගෙන්, අදහස් හා හැඟීම්වලින් යුත් උසස් ලෝකය මා සිත කොතරම් තදින් වෙළාගත්තේදයත්, මට එයින් ඇත් විය නොහැකි විය.

පිටුවහල් ජීවිතයෙන් පසු ලෙනින් සුප්‍රසිද්ධ "ඉස්ක්‍රා" (ගිනි පුපුර) පුවත්පත පළකිරීමට සුදුනම් වූ සැටි විස්තර කරන පොතක් ඉන්පසු මම ලියුවෙමි. එය "සති තුනක විවේකයක්" නමින් පළවිණි. පිටරට යාමට පෙර වී. අයි. ලෙනින් තම බිරිඳ — නදේෂ්ද කෘෂ්ස්කයා හමුවීමට උපා නගරයට ගියේය. ඇට නියම කර ඇති පිටුවහල් කාලය ඇ එහි ගත කරමින් සිටියාය.

වී. අයි. ලෙනින් නිවාඩු ගැනීමට ගියේද? විවේක ගැනීමට ගියේද? නැත. “විවේකය පිළිබඳ සිහින පමණක් දකිමු...” පක්ෂය සඳහා, ජනතාව සඳහා, විප්ලවය සඳහා ශ්‍රමය වැය කිරීම, හැමදමත් හැම තැනමත් වැඩ කිරීම. පැයක් හෝ දවසක් හෝ වැඩ නොකර නිකම් නොසිටීම...

“ලෙනින් වර්තය” නැමැති මේ පොත ලිවීමට පෙර තරුණ ලෙනින් ගැන පොත් තුනක් මා ලියුවේ ඒ විධියටය.

ලෙනින්ගේ ජීවිතය පිළිබඳ නියම විස්තරයක් කිරීමට මා සමත් වෙතීද යන බියක්, සැකයක් හා කැළඹීමක් මා තුළ උපතී.

මගේ මිතුරෝ — කතුචරු, විද්‍යාඥයෝ, පක්ෂයේ නායකයෝ මට බොහෝ උපදෙස් දුන්හ. සගයින්ගේ ආධාරය මට නොඅඩුව ලැබිණි. ලෙනින් වර්තය පිළිබඳ පොතක් පාඨකයින්ට අවශ්‍ය බව මා දැන සිටි තිසා, මහත් ආශාවෙන් එය මම ලියුවෙමි.

මරියා ප්‍රිලෙෂායෙවා
1971 පෙබ්‍රවාරි

පටුන

- 7 පෙරවදනක් වෙනුවට
- 10 ප්‍රීතිය
- 11 ශීත සමය
- 12 ගිම්හානය
- 14 නොකා සංචාරයක්
- 16 විද්‍යාල ශිෂ්‍යයා
- 18 අසහනය
- 21 තාත්තා
- 23 මාර්තු පළමුවැනිදි
- 26 සිමිනිරිස්ස්කි නගරයෙන් සමුගැනීම
- 28 කසාන් විශ්ව විද්‍යාලය
- 29 ඉදිරිමග සදහටම තෝරා ගැනීම
- 33 පොලිස් ඔත්තුකරුවකු රැවටීම
- 34 පළමුවැනි පොත
- 35 පත්‍රිකා හතරක්
- 37 "මිනෝගා"
- 39 අපේ ව්‍යාපාරය විනාශ කළ නොහැකිය
- 41 අංක 193 සිර කාමරය
- 43 කොළ පැහැති පහන
- 46 පිටුවහල් ජීවිතය
- 48 මැයි පළමුවැනිදි
- 50 අනටෝලි වනේයෙව්
- 53 නිදහස!

- 55 ගිනි පුපුර
58 ලෙනින්
62 බොල්ෂෙවික්වරු
66 පෙළපාලියට වෙඩි තැබීම
70 මුහුදේ ලෙළදුන් රතු කොඩිය
75 රහස් හමුවීම
80 නැවත පිටරට
84 මව මුණගැසීම
86 ලොන්ඩ්‍රියමෝ ගම
90 යුද විරෝධී යුධය
92 පෙබ්‍රවාරි විප්ලවය
95 සමාජවාදී විප්ලවයට ජයවේවා!
98 පාලන බලය සෝවියට් සභාවලට
101 රස්ලිව් වැව
105 දුම්රිය කම්කරුවා
109 පුදුම ආරක්ෂකයා
113 නැවත සැඟවී වැඩකිරීම
115 විප්ලවය ආසන්න වීම
118 ස්මෝල්නි ආයතනයට පැමිණීම
121 පටන් ගැනීම
124 හිම මාලිගය අල්ලා ගැනීම
127 පළමුවැනි පණත
129 කුලුණු සහිත ධවල මන්දිරය
132 ඔවුන් ජීවත්වූ හැටි
135 ඉගෙන ගනිමු
137 බර පතළ පාඩමක්
141 මොස්කව්
144 කොමියුනිස්ට් පක්ෂය
145 ගම්වලට යාම
148 ආක්‍රමණය

- 152 වෙඩි තැබීම
- 156 අසිරු කාලය
- 159 සොකොලිනිකි සිඬිය
- 162 මරණ බිය සහ වසංගත රෝග
- 164 "වැඩකරන ජනතාවගේ පුත්‍රයා..
- 167 මහජන දේපොළ
- 169 මැයි දින උත්සවය
- 172 කොමියුනිස්ට් තරුණ සංවිධානය
- 176 ජය අපටය
- 179 දුර්භික්ෂය
- 183 නව ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය
- 186 ප්‍රදීපය
- 188 නව වසර
- 191 හැමදුම සටන් පෙරමුණේ
- 194 ගරන් සමය
- 197 ජීව ප්‍රෙමය
- 199 නායකයාට ගරු කරමු!

ප්‍රීතිය

නිහඩ සිමිබර්ස්ක් නගරයේ අහසෙහි ගී ගයන කුරුල්ලෝ පියාඹති. වොල්ගා නදිය හඩ නගමින් නගරය අසලින් ගලා බසී. හිම කැටි දිය වී ගියේ මේ නොබෝදය. වොල්ගාව දිගේ නැවක් දුවයි.

“සුදෝසුදු නැව කොහෙද නුඹ දුවන්නේ?”

සිමිබර්ස්ක්වලට වසන්තය පැමිණ ඇත. මාවත්වල හා උයන්වතු වල කුරුල්ලෝ මිහිරි නද දෙති. සුළං පහරට බිරියෝසා ගස්වල කොළ අතු සැලෙයි. වසන්තයේ ප්‍රීතිය දසන පැතිර ගියේය.

උල්යානොව් පවුලේ උදවියද ප්‍රීතියෙහි. ඔවුන්ගේ ගෙදර පිහිටියේ වොල්ගා නදිය අසලය. කවුළු තුළින් ගෙදරට උණුසුම් හිරු එළිය ලැබේ. වොල්ගා නදියේ දුවන නැව්වල නළා හඩ ඇසේ.

අම්මා තොට්ල්ල වෙත නැඹුරු වුවාය. එහි සිටින බිළින්ද දෙස බලමින් ඇ සිතයි: “නුඹ ලොකු වුණාම කොහොම කෙනෙක් වේවිද? නුඹේ ඉරණම මොකක්ද?”

තාත්තා — ඉල්යා නිකොලායෙව්ව් උල්යානොව් ගෙදර ආවේය.

“මරියා!” ඔහු අඩ ගැසීය. “ඉහ දවසක් වේවා! මරියා!”

තාත්තා සමග වැඩිමහල් ළමයින්ද — ආන්යා සහ සාෂා — අම්මා වෙත ආහ. කළු පැහැති ඇඹ හා කෙස් කැරළි සහිත හිසක් ඇති ආන්යාගේ වයස අවුරුදු හයකි. සාෂා සිව් හැවිරිදි ළමයෙකි. කුකුහලයෙන් යුතුව ඔවුහු තොට්ල්ලට ළං වූහ.

“දරුවනි! නුඹලාට මල්ලි කෙනෙක් උපන්නා! ” යැයි තාත්තා කීවේය.

“අනේ එයා හරි පුංචියි!” ආන්යා කීවේ විස්මයට පත් වෙමිනි.

“තව කල් ගියාම ලොකු වේවි!” තාත්තා පිළිතුරු දුන්නේය.

“මල්ලිගෙ නම මොකක්ද?” මෙසේ ප්‍රශ්න කළ සාෂා ඇඟිලි තුඩුවලින් සිටගනිමින් තොට්ල්ලේ සිටි සිහිත්තා දෙස බැලීය.

“අපි එයාට වලෝද්යා කියල නම් තබමු”යි අම්මා කීවාය.

1870 අප්‍රේල් 22 ද වොල්ගා නදිය අසල සිමිබර්ස්ක්හි චලදිමිඊර් උල්යානොව් උපන්නේය. මොහු අන්කිසිවකු නොව සියලු රටවල ජනතාවගේ ආදරයට හා ගෞරවයට පාත්‍ර වූ ශ්‍රේෂ්ඨ ලෙනිත්ය.

ශීත සමය

වසරෙන් වසර හැදී වැඩුණු වලෝදයා අටවැනි වසරට පා තැබීය. මත්යාභා පුංචි නංගී දැන් තොටිල්ලේ සිටින්නීය. ඒ හැර වලෝදයාට පසු ඕල්යා සහ ද්මිත්‍රී උපන්න. ආන්යා, සාභා, වලෝදයා, ඕල්යා, ද්මිත්‍රී සහ මරියා, තාත්තා සහ අම්මා, කොතරම් විශාල පවුලක්ද!

ආන්යා සහ සාභා පාසලට යති. වලෝදයා පාසැලට ඇතුළුවීමට ඉගෙන ගනිමින් සිටී. භාෂාව හා ගණිතය උගැන්වීමට විශේෂ ගුරුවරයෙක් පැමිණියේය. අම්මා ලස්සන කනන්දර බොහොමයක් දන්නීය. ශ්‍රීෂ්ම සහ ශීත රටවල් ගැනද, ඇල්ස්ස් කඳු මුදුන්වල හිම ගොඩේ ගමන් කොට අතරමං වුණු කෙනෙකු මුදුගන් සැන් බර්නාඩ් වර්ගේ කුවණැති බල්ලකු ගැනද, නැපෝලියන්ගේ රුසියානු ආක්‍රමණය සහ බොරදීනෝ මහ සටන ගැනද ඇ දන්නීය.

ශීත කාලයේදී ඉක්මනින් හිරු බැසයන බැවින් ඇදිර පැතිර යයි. උල්යානොව් පවුලේ දු දරුවෝ මේසය වටා වාඩිවී අම්මා කියන ලස්සන කතාවලට සවන් දෙති. ජනේල වීදුරු හිම තට්ටුවලින් වැසී අපුරු චිත්‍ර මවයි. අඳුර බිඳමින් නැහෙන අම්මාගේ කට හඩත් පිටු පෙරළෙන සියුම් හඩත් ඇසීමට වලෝදයා කැමතිය.

ශීත සමයේදී නත්තල් උත්සවය පැවැත්වේ. නත්තල් ගහ වටේ වාඩිවී සෙල්ලම් කරමින් ප්‍රීතිවීමට ළමයි ආශා කරති. නත්තල් උත්සවය ළංවෙත්ම, නත්තල් ගහ සැරසීමට රැස්වන ළමයි කඩදසි වලින් සෙල්ලම් බඩු සාදති, කඩදසි දම්වැල් පුරුක් සාදති.

තාත්තා — ඉල්යා නිකොලායෙව්ව් තම කායාල කාමරයේ වැඩ කරමින් සිටී. ඔහුට බාධා නොවන සේ අම්මා ළමයින් රැස්ව සිටී කාමරයේ දෙර තදින් වැසුවාය.

ළමයින්ගේ අත්වල කඩදසි සෙල්ලම් බඩුය. රතු, නිල්, රන්වන් සහ කහ පාටින් සාදන ලද දම්වැල් හා කොඩි මද සුළඟට සෙලවෙයි. අඳුරු කාමරයක තබා ඇති නත්තල් ගහේ ඉටිපන්දම් ඉක්මනින්ම දල්වනු ඇත. නත්තල් ගහ සරසා හැඩ වැඩ දමා අවසන් කරන තුරු ළමයින්ට ඉවසුම් නැත.

“අපි ගිහින් නත්තල් ගහ බලමු”යි වලෝදයා නංගීට කීවේය.

ඕල්යා වහාම කැමති වූවාය:

“යමු!”

පුංචි ද්මිත්‍රී පුටුවෙන් බිමට පැන්නේය

“මාත් එනවා!”

“දම්වැළක් වාගේ අතින් අල්ලා ගනිමු!” යි ආන්ධ්‍යා කීව්‍ය.

අදුරු කාමරය ගල් ගුහාවකට සමානය. හිම තට්ටු වලින් වැසී ඇති ජනේල වීදුරු වල අතරින් පතර ඇති හිඬස් අතුරෙන් සඳ එළිය පෙනේ. බිමද තැනින් තැන හඳ එළිය වැටී ඇත. නත්තල් ගහ හුදකලාව සිටී. එයින් ප්‍රණීත නැවුම් සුවඳක් වහනය වෙයි.

“කාමරයක් ගානේ යමු” යි වලෝද්‍යා යෝජනා කරයි.

හැම දෙනෙක්ම නිහඬ වූහ. අද ගෙය අමුතු සිරියක් උසුලයි. එහි හැම දෙයක්ම අඵත්ය. ඇත්ත වශයෙන්ම, ඔවුන් මෙහි පදිංචියට ආවේ මේ නොබෝදය. මෙන්න අම්මාගේ කාමරය. එය කොරිඩෝරයෙන් වෙන් වී ඇත්තේ බිත්තියකින් නොව ඉස්කිරිමකිනි. ලාවවු පෙට්ටිය මත පහත එතරම් දීප්තිමත් නැත. තොටිල්ලේ මරියා නිද සිටින්නිය. ළමයි තොටිල්ල අසලින් නිහඬව ගමන් කළහ.

පඩිපෙළ දිගේ ඉහළට නැග උඩුමහලේ ළමා කාමරයට ඔවුහු ඇතුළු වූහ. මෙහි සිට බලන විට සඳ එළිය වඩාත් දීප්තිමත්ය. ජනේල වීදුර වසා ඇති හිම, මල් පෙතිවලට බෙහෙවින් සමානය.

අනිත්ත අල්ලා ගත් ළමයි පටු පියගැට පෙළ දිගේ පහළ බැස්සාහ.

රීළඟට ඔවුන් ඇතුළු වූයේ තාත්තාගේ කායඝාල කාමරයටය.

“මෙන්න මගේ හමුදාව!” යැයි කී තාත්තා තම දු පුතුන් දැනින් බද අල්ලා ගත්තේය.

ළමයින් කල්පනාකාරීව සිටින බව ඔහුට පෙනිණි. ඔවුහු එකිනෙකාගේ අත් අල්ලාගෙන සිටිති. අත්වැල් ගෙන ගෙයි කාමරයක් පාසා යමින් ක්‍රීඩා කිරීමට වලෝද්‍යා යෝජනා කළ බව ඔහු නොදන්නේය.

එහෙත් යම් කිසිවක් ගැන අනුමාන වශයෙන් සිතූ තාත්තා දයාන්විත ලෙස මෙසේ පැවසීය:

“ආදරණීය දරුවනි! හැමදම මේ වගේ සමගිව මිතුරුව හිටපල්ලා!”

ගිම්හානය

අවුරුද්දේ හොඳම කාලය ගිම්හානයයි! සිම්බර්ස්කි ගිම්හානය උණුසුම්ය, වියලිය. උයන් වතු වල ඇපල් ගස් ගෙඩිවලින් පිරිලාය. මේ නගරයේ උයන් වතු විශාල ගණනකි.

උල්යානොව් පවුල පදිංචිවී සිටින ගෙයි පිටුපසද උයන් වත්තකි. ප්‍රමාණයෙන් කුඩා වුවද එහි නොමැති පලතුරු වගියක් නැත. මග දෙපස රිදීවත් බර්ව ගස්ය. වැල් සහ අතු නැවී පියස්සක් මෙන් සැදී ඇත.

අකාසියා ගස්වල විශාල මල් හටගෙන ඇත; “කහ පැහැති වනයක්” මෙනි.

උදෑසන හත වන විට ජනේලය තුළින් කාමරයට හිරු එළිය වැටිණි. වලෝද්‍යා අවදි වූයේ, තත්පරයකින් නැගී සිට උදෑසන ව්‍යායාම් කරන්නට විය — එකයි, දෙකයි, තුනයි! මුහුණ සෝද දත් මැද හිස පිරාගෙන ඇපල් ගහ යටට දිවිවේය. අනිත් අයට පෙර එහි ගොස් ඇපල් අහුලා ගෙන ඔවුන්ට සංග්‍රහ කිරීමට මේ සහෝදර සහෝදරියෝ මහත් ආශාවක් දක්වති.

උල්සානොව් පවුලේ හැම දෙනෙක්ම උදෑසනින් නැගීටිති. සාෂාට හා වලෝද්‍යාට විශෙෂ වැඩ කොටසකි: මල් පැලවලට වතුර දැමීම සඳහා ලිඳෙන් වතුර ඈද පිප්පවලට පිරවිය යුතුය. ඊයේ හවස වතුර නොදැමූ බැවින් දැන් එය කළ යුතුය.

තේ බීම සඳහා සමෝවාරය සුදුනම් කොට ඇත. එයින් දුම් පිටවේ. උදේ ආහාර ගැනීම සඳහා ළමයින් වාඩි වූ විට, අද ප්‍රංශ භාෂාවෙන් කතා කරන බව අම්මා දන්වූවාය. අද හැම කතාවක්ම ප්‍රංශ බසින්. හෙට හැම දෙයක් ගැනම ජර්මන් බසින් කතා කළ යුතුය.

සත්තකින්ම, රුසියන් බසින් කතා කිරීම ඉතාම ලෙහෙසිය. එහෙත් දරුවන් විදේශීය භාෂා උගත යුතු බව අම්මා සිතන්නීය.

“කැම කාලා කරන්නේ මොනවද?” ඕල්සා වලෝද්‍යාගෙන් ඇසුවාය.

“සාෂා මොනවද කරන්නේ?”

සාෂා හැමදම මෙන්ම අදත් කියවයි. ඔහු බැරෑරුම් පොත් කියවයි. රසායනික විද්‍යාව සහ ප්‍රකෘති විද්‍යා ගැන ඔහු මහත් සැලකිල්ලක් දක්වයි. සාෂා ගෙවත්තේ රසායන විද්‍යාගාරයක් සාද ඇත.

තවත් තැනෙක සත්තු වත්තකි. ප්‍රංච ඉත්තුවෙක් මුල්ලකට වී කොළ වර් කයි. ලේනෙක් කුඩුව තුළ කරකැවෙයි, පිනුම් ගහයි.

ගිම්හානයේදී නිදහසේ සිටිය හැකිය. තමන් කැමති පොතක් තෝරා ගෙන සෙවණ ඇති තැනක වාඩිවී කියවීමට පටන් ගත් විට මෙලොව අන් හැම දෙයක් ගැනම අමතක වෙයි. දහවල් කැමට අඩගසන තුරු ගෙවත්තේ කුරුල්ලන්ගේ මිහිරි හඬට කන් දිය හැකිය. අම්මාගේ මහන මැසීමේ හඬ ගෙයින් පිටත වුවද ඇසේ. තම දු දරුවන් හය දෙනෙකුගෙන් එක් කෙනෙකු සඳහා අම්මා හැමදම කිසිවක් මසන්නීය. දියණියෝද මැහුම් උගත්හ.

දහවල් ආහාරයෙන් පසු හිතේ හැටියට ක්‍රීඩා කළ හැකිය. ඕල්සා වලෝද්‍යාට අඩගසයි:

“ගිහිං සෙල්ලම් කරමු!”

“කන්, කන්, බුරු — සිං, සිං, නෝරු,
දුවලා, දුවලා ගිහින් මට බිරියෝසා ගහකින්
රතුපාටට හුරු කොළයක් ගේන්න!”

හිරු තරමක් බැස ගිය පසු ක්‍රීඩාව පටන් ගනිති. ක්‍රීඩකයෝ සියලු රිති පිළිපදිති. වලෝද්‍යා සහ තාත්තා වාදයෙහි සුරයෝය. සිනාසීමට හපන්නුය. ඔවුන්ගේ සිනා හඬ වත්ත පුරාම පැතිර යයි.

හිරු බැස යත්ම ඇඳිර පැතිර යයි.

“පිරිමි ළමයි ගහට යාමට ලැස්නි වෙයල්ලා!” තාත්තා අණ කරයි.

උල්යානොව් පවුලේ හැම දෙනෙක්ම දිය නැමට ස්වියාගා ගහට යති.

නිල් පැහැති වෙරළක් සහිත නිසල නදියකි, ස්වියාගා.

ළමයි ගහ දෙසට දුවගොස් වතුරට පැන පිනමින් දිය කෙළිති.

හිරු බැස ගියද ඇඳිර පැතිර නැත. අහස ලා රත් පැහැයෙන් බැබළේ. ක්ෂිතිජයේ පහන් තරුව දැකිය හැකිය.

වලෝද්‍යා සහ සාෂා ඉදිරියෙන් ගමන් කරති.

“සාෂා අයියෝ! මොනවා ගැනද කල්පනා කරන්නේ?”

“හැම දෙයක් ගැනම. අර තරුව ජේතවද? එය උපන්නේ කොහොමද? ටහ පොළොවේ ජීවිතය පටන් ගන්නේ කොහොමද? අප ජීවත් වන්නේ මොකටද? අපේ අරමුණ කුමක්ද?”

වලෝද්‍යා අධියාට සවන් දෙයි. ඔහුගේ මනාසෙහි නොයෙක් අදහස් උපදී: “අප ජීවත් වන්නේ මොකටද? අපේ අරමුණ කුමක්ද? ජීවත්වීම, කල්පනා කිරීම, ප්‍රශ්න ඇසීම, දැනගැනීම, කිසිවක් කිරීම — මේ හැම දෙයක්ම සිත් ඇදගන්නා සුලු දේය. සාෂා බුඩ්ධතෙකි. සාෂා වගේම මාත් හැසිරිය යුතුය”.

නෞතා සංචාරයක්

ගහේ යාත්‍රා කරන තට්ටු දෙකේ නැවක් වරායේ නවතා තිබිණි. මගින් සඳහා වෙන්කළ කාමරවල ජනේල හිරු එළියෙන් ආලෝක වෙලාය. තඹින් කළ කොටස් හිරු එළියට අසුව රත්රන් මෙන් දිලිසිණි. නැවේ කසිතන් තැන මෙහෙපෝනය මගින් අණ දෙයි.

ප්‍රවේශ පත්‍ර සියල්ල තිබේදැයි තාත්තා පිරික්සා බැලීය. බඩු බාහිරාදිය ගැන සොයා බැලීය. හැම කෙනෙක්ම තම ශක්තිය අනුව අතින් මල්ලක් හෝ පොදියක් හෝ ගෙන යති. නැව දෙවරක් දීර්ඝ ලෙස හු හඬ තැබීය.

තෙවැනිවර තැබූ හු හඬ කෙටි විය. රෝද කැරකැවිණි, හඬ පිටවීය, ජලය කැළඹිණි, නැව සිම්බර්ස්ක් වරායෙන් පිටවී කසානාය බලා යාත්‍රා කළාය.

එතැන සිට කොකුෂ්කිනො ගමට විශෝර්ස්ට්* හතළිහකි. එම දුර අසු පිටින් යා යුතුය.

නැව සිම්බර්ස්ක් නගරයෙන් ඇත් විය. නගරයේ ගෙවල් වල හා ගොඩනැගිලි වල වහළවල් රතු පාටය. බොහෝ දුර යනතෙක් ඒවා පෙනිණි. වොල්ගා නදිය ඔස්සේ යාත්‍රා කරන නැව හැරෙත්ම සිම්බර්ස්ක් නගරය නොපෙනී ගියේය.

මුහුදු ලිහිණියෝ නාද කරමින් නැව පසු පස පියාඹති.

වලෝද්සා ලිහිණියන්ට පාත් කැලී වීසිකොට නැවේ යන්ත්‍ර සූත්‍ර ක්‍රියා කරවන කොටසට දිවගියේය. තඹින් සාදා නිම කරනලද නැවේ යන්ත්‍ර වාෂ්ප බලයෙන් ක්‍රියා කරයි. ආතතිය නිසා ගැහෙමින්, හඬ නගමින් ක්‍රියා කරන යන්ත්‍රය තෙල් නිසා දිලියෙයි. යන්ත්‍රයේ සම්බන්ධක කොටස් නොනැවතී ක්‍රියාකාරී විය. ඇබවලින් පිටවන වාෂ්ප හු හඬ නගමින් සෝෂා කරයි. බොයිලේරුවට අඟුරු දමන කම්කරුවා කම්සය රහිතව වැඩ කරයි. ඔහුගේ සිරුර දැලි අඟුරුවලින් වැසිලාය. දහඩිය පෙරමින් ඔහු බොයිලේරුවට අඟුරු දමයි.

දිය කලතමින්, හඬ නගමින් වොල්ගා නදිය ඔස්සේ නැවයාත්‍රා කළාය. සක්මන් තට්ටුවට පැමිණි මගීහු ඔබ මොබ ඇවිදීමින්, අවට සිරි නරඹමින් ප්‍රීති වූහ. තාත්තා වෙස්දම් ලැල්ලත් රැගෙන තම කාමරයෙන් පිට විය.

“දම් අදිමුද?” වලෝද්සා තාත්තාගෙන් ඇසීය.

වලෝද්සාගේ වයස අවුරුදු දහයක් වුවද, තාත්තා ඔහු සමග දම් ක්‍රීඩා කළේ සමයකු මෙනි. ඔහු එතරම් කුඩා නැත. අගෝස්තු මාසයේදී මධ්‍ය විද්‍යාල ප්‍රවේශ පරීක්ෂණයට සුදනම් විය යුතුය. නිදුල්ලේ හැසිරීමට වෙලාවක් නැත!

“ඔන්න, පුතාගෙ රජපුරුවන්ව කොටු වුණා නෙවද?” තාත්තා ප්‍රශ්න කළේය.

වලෝද්සා තම රජුගේ ආරක්ෂාව පිණිස අසු මෙහෙයැවීය.

“කපටියා!” මෙසේ පැවසූ තාත්තා සෙබළු ඉත්තෙකු ඉදිරියට ඇද්දේය.

“ඔන්න අපි සෙබළාගෙන් ඉවත් වුණා. ඒ වෙනුවට...”

මද සුළඟට අසු වලෝද්සාගේ දුඹුරු පැහැති හිසකේ සැලිණි. හිරු රැස් නිසා වොල්ගා නදියේ ජලය රිදී කඳක් මෙන් දිලියෙයි. වලෝද්සා දැස් හකුළුවා ගත්තේය.

“යන්ත්‍ර සූත්‍ර ක්‍රියාකරවන කොටසේ හරි උෂ්ණයි! තෙල් ගඳ ඉවසන්ට

* විශෝර්ස්ට් — දුර ප්‍රමාණය මණින ඒකකයකි.

බැහැ. අඟුරු දමන කම්කරුවා දහඩියෙන් නැහැවිලා. ඔහුගේ තත්ත්වය යහපත් කරන්ට බැරිදූ?"යි වලෝද්‍යා ප්‍රශ්න කළේ අසතුට පළ කරමිනි.

තාත්තා නිහඬ විය. සාෂා ඔහු ළඟට විත් දෙවුර සොළවමින් මෙසේ පැවසීය:

"අඟුරු දමන කම්කරුවාට අමාරු වුණාට නැව් අයිතිකාරයා ඒක තුවටුවකට වත් ගණන් ගන්නේ නැහැ."

"ඒක හරි අසාධාරණ වැඩක් නෙව!" වලෝද්‍යා වේගයෙන් පැවසීය.

"මේ ලෝකෙ සාධාරණකිය හැම තැනම හොයන්ට බැහැ."

පුත්තු දෙදෙන තාත්තා දෙස නිහඬව බැලූහ.

"තාත්තා සාධාරණකිය සඳහා ක්‍රියා කරන බව අපි දන්නවා!" යැයි සාෂා උණුසුම් ලෙස පැවසීය.

නැව වොල්ගා නදිය පුරා පැතිර යන සේ හු හඬ නැගීය. ඉදිරියට එන එක් නැවක් අනික් නැව පිළිගැනීමට හඬක් නැගීය. ගහේ ජලය කැළනිණි. රළ වේගය වෙරළ දක්වා පැතිරිණි.

විද්‍යාල ශිෂ්‍යයා

1879 අගෝස්තු මාසයේදී විද්‍යාලයේ පළමුවැනි පංතියේ විභාගයට පෙනී සිටීම පිණිස වලෝද්‍යා පැමිණියේය. වොල්ගාව අසල නගරය මැද පිහිටි විද්‍යාල ගොඩනැගිල්ල තට්ටු දෙකකින් යුක්ත විය. අවුරුදු අටක් තිස්සේ වලෝද්‍යා මෙහි ඉගෙන ගනු ඇත.

විභාග වාරය ඇරඹිණි. ආචාර්ය මණ්ඩලය තමන්ට නියමිත අයුත් ගත්හ. අංක අනුව සිසුන් කැඳවන ලදී. වලෝද්‍යා නිර්භය ලෙස කළු ලෑල්ල වෙත ගියේය. ගුරුවරු ඔහුගෙන් ප්‍රශ්න ඇසූහ. වලෝද්‍යා නොපැකිළ, හනික පිළිතුරු දුන්නේය. ගණිත ප්‍රශ්න පත්‍රයට ඉක්මනින් පිළිතුරු ලියුවේය.

ආචාර්ය මණ්ඩලය වලෝද්‍යා පෙනී සිටි හැම විෂයකටම ලකුණු පහ (රුසියානු අධ්‍යාපන ක්‍රමය අනුව දියහැකි උසස්ම ලකුණු ප්‍රමාණය) බැගින් තැබීය.

"අපේ වලෝද්‍යා විද්‍යාල ශිෂ්‍යයෙක්!" යැයි කියමින් ගෙදර උදවිය ඔහු පිළිගත්හ.

ඔහුගේ සහෝදර සහෝදරියෝ ඔහු ඒ මේ අත අදිමින් ඔහුට සුබ පැතුහ. දිලිසෙන බොක්කම් සහිත විද්‍යාල ඇඳුම් කට්ටලයක් ඔහුට ඇන්දවූ අම්මා එහි අඩුපාඩු සොයා බැලුවාය. හෙට ඔහු පළමුවන වරට පළමුවැනි පංතියට ඉගෙනීමට යනු ඇත. අම්මා කවුළුව දෙස බලමින් කල්පනා සයුරේ ගිලුණ ය; දැන් ඈට විද්‍යාල සිසුවන් දෙදෙනෙකි, සාෂා සහ

රාජා විරෝධී කුමන්ත්‍රණයට හවුල් වුණැයි
සාර් විසින් ඵලලා මරා දමන ලද
විලෝදයාගේ වැඩිමහල් සොයුරු ඇලෙක්සාන්දර්.

ပလော့ဒ်ယာ ကုန် ဟုပိတ်ဒ် ပိယေဒို

උලානොව් පවුල පාසල් ඇල්මින් සැරසි
වලෝදයා දකුණු කෙළවර වාඩිවී සිටී.

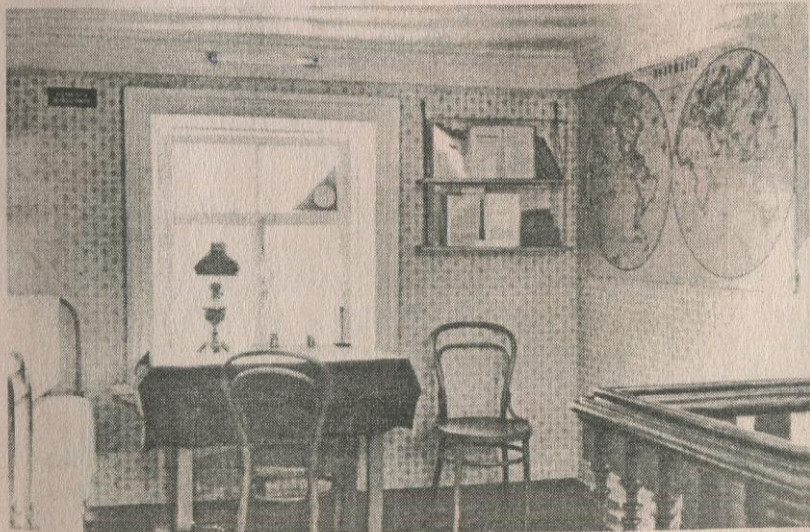
වලෝදයා වයස 21දී. දන් ඔහු සරසවි සිසුවෙකි.

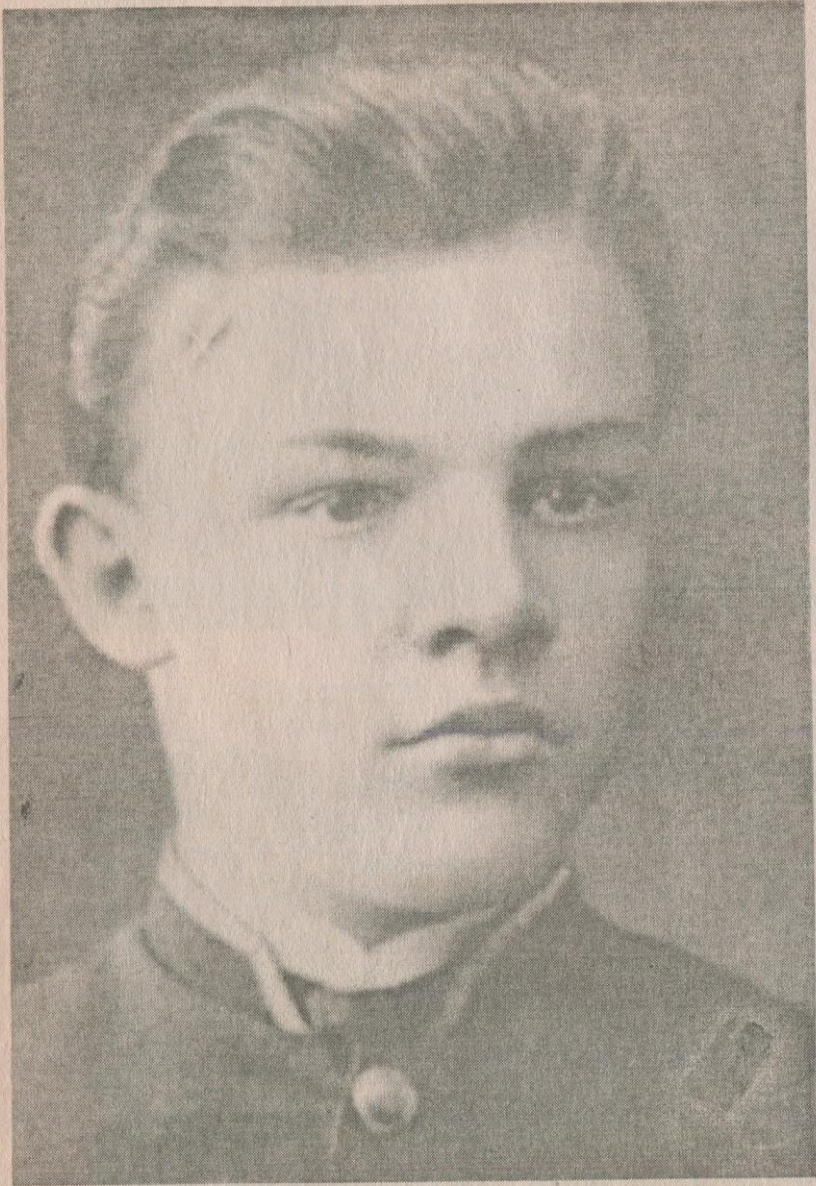
ලෙනින්ගේ සහකාරිය නදේෂ්ඨා කැප්ප්කයා.

වලෝදයා කරුණ විශේඪී.

පිරිසිදු ආලෝකමත් කාමරය වලෝදයාගේය.

චලෝදයා 1887දී පාසල අවසන් කළ පසු.

වලෝද්‍යාය. ආන්යාද කාන්තා විද්‍යාලයේ සිසුවියකි. කාලය පියාඹයි. දුරුවෝ හැදී වැඩෙත්.

ලල්යානෝවලාගේ ගෙදර කෑම කාමරයේ සිටීමේ එල්ලා ඇති සුදු පැහැති වීදුරු කවරයක් සහිත පහන හිරු බැස ගිය පසු දල්වන ලදී. පසුදින පාඩම් වලට සුදුනම්වීම පිණිස මේසය වටා ළමයි වාඩිවූහ. පස් හැවිරිදි ද්‍රමිත්‍රී තවම පාසල් නොයන බැවින් පාඩම් වලින් ඔහු නිදහස්ය. දිව දිගු කරගත් ද්‍රමිත්‍රී මහත් වුවමනාවකින් දුම් බටයක් සහිත නැවක් සහ වොල්ගා නදියේ රැල්ල පින්තුරයට නගයි. වලෝද්‍යා තම ගෙදර වැඩ ඉක්මනින් අවසන් කළේය. පළමුවැනි පංතියේ සිසුනට එතරම් වැඩ ගොඩක් නැත. දැන් ඉතින් මොනවා කරමුද? තණ පෙත්තෙක් සාදගත් වලෝද්‍යා මෙහෙකාරියගෙන් නුල් පොටක් ඉල්ලා ගෙන බැඳ ක්‍රියා කරවීය. කඩදසි තණ පෙත්තා පතියි! උඹ ආන්යාගේ පාඩම් පොතට පැත්තේය.

“වලෝද්‍යා දහ කරන්ට එපා! ආයෙමත් නුඹ විජ්ජා පෙත්වන්තට එනව.”

නුල් පොට අදිත්ම, තණ පෙත්තා අතුරුදන් විය. තත්පරයකින් උඹ සාහාගේ පාඩම් පොතට පැත්තේය!

කිසිවෙක් තණ පෙත්තා අල්ලා ගන්නා තුරු සිනාසීම නොනැවතිණි.

“සන්සුන් වෙයන්” යැයි වලෝද්‍යාට ආන්යා පැවසුවාය.

වලෝද්‍යා සන්සුන්වීමට සුදුනම් නැත. තවත් විහිළු කරන්නේ කොහොමද?

“ද්‍රමිත්‍රී, ද්‍රමිත්‍රී! දිග අං ඇති දිග කන් ඇති මී හරකෙක් පැන පැන එයි, කාටද උඹ අනිත්තේ?”

“මට නොවෙයි, මට නොවෙයි!” ද්‍රමිත්‍රී කැගැසීය.

හිස නමාගෙන දැනේ දබරැහිලි දෙක හිස මත තබාගත් වලෝද්‍යා ද්‍රමිත්‍රීට ‘ඇනීමට’ ඔහු ලුහුබදියි. ද්‍රමිත්‍රී බිම පෙරළෙමින් හඬ නගා සිනා සෙමින් මේසය යටට රිංගුවෙය. එවිටම වාගේ තාත්තා දෙර ඇරගෙන කාමරයට ඇතුළු විය:

“වලෝද්‍යා, එන්න මා සමග.”

තවම හරිහැටි සන්සුන් නොවූ වලෝද්‍යා තාත්තාගේ කායභාල කාමරයට ගියේය. පොත් සහිත අල්මාරියක්ද, විශාල ලියන මේසයක්ද එහි විය. ඉදිරිපස බිත්තිය අසල අණ්ඩාකාර මේසයක් හා අමුත්තන් සඳහා සෝපාවක් තබා ඇත.

“වාඩිවෙන්තා! ඔහොම ඉන්න!” තාත්තා පැවසීය.

ඔහු නැවත කටයුතුවල යෙදෙන්නට විය. කුඩා කාලයේ සිටම

වලෝද්‍යා පියාගේ කායඝ්‍රීයට ගරු කිරීමට පුරුදුව සිටියේය. තාත්තා බොහොමය වැඩ කරයි. ගුබේර්නියාවේ (පෙදෙසේ) හැම ගම්බද පාසලක් පාසාම ගොස් ඒවා පිරික්සා බැලීම පිණිස සැතැපුම් දහස් ගණනක් මග ගෙවීය. ශීත සමයේ හිම වැස්ස, තුෂාරය හා හිම කුණාටු නොතකා ගමන් කළ ඔහු ශරත් සමයේ වැසි කුණාටු හා මඩ ගොහොරු නොබලා පාසල් වලට ගියේය. ජනතා පාසල්වල අධ්‍යක්ෂකවරයකු වූ වලෝද්‍යාගේ පියා සිම්බර්ස්ක් ගුබේර්නියාවේ (පෙදෙසේ) හැම ගම්බද පාසලකටම ගොස් ගුරුවරුන්ට ආධාර කළේය. ගෙදර සිටි කාලයේදී තම ගමන් පිළිබද වාතීා ලිවීම, සැලැස්ම පිළියෙළ කිරීම, ශික්ෂණ විද්‍යාව පිළිබද ලිපි හා විමර්ශන ලිවීම ආදිය කළේය.

“අද වැඩ හමාර කළා.” මෙසේ කී ඔහු තම ලියවිලි සහිත ලිපි ගොනුව සකස් කළේය. “තමන්ගේ වැඩ හමාර වුණාට පස්සෙ සෙල්ලම් කරන්න පුළුවනි. හැබැයි අනිත් අයට බාධා කරන්නෙ නැතිවැ” ය කී වලෝද්‍යාගේ පියා දබ්බහිල්ල දිගු කරමින් තම පුතු දෙස බැලීය. “ඉතින් කොහොමද විද්‍යාලෙ වැඩ, විදුහල් ශිෂ්‍යායා?”

වලෝද්‍යා තම විදුහල් විත්ති ගැන පියාට කීවේය.

සාලයෙන් පහත් හඩින් සංගීත වාදනයක් ඇසිණි.

ඔවුහු නිහඬව සාලයට ඇතුළු වූහ. අඩ ඇදිරිය අවට පැතිර ඇත. පියානෝව මත ඉටිපන්දම් කීපයක් ආලෝකය විහිදුවමින් දැල්වේ. අම්මා පියානෝව වාදනය කරන්නීය. ශීත වාදනය ආලෝකමත්ය, පැහැදිලිය, ගිම්හානයේ හිරු එළිය සහිත දවසක් මෙනි. වාදනයට සවන් දෙමින් ඔවුහු මුල්ලක වාඩිවූහ.

අසහනය

වලෝද්‍යා පහළ පංතිවල ඉගෙන ගනිද්දී, ඔහු වැඩ කිරීමට මැලි වෙතියි තාත්තා සැක කරන්නට විය. වලෝද්‍යා ලෙහෙසියෙන් හැම දෙයක්ම අවබෝධ කර ගන්නා දක්ෂ ළමයෙකි. ඔහු වැඩ කිරීමට සමත් බව පසුව තාත්තා දැන ගත්තේය. ඔහුට උපදෙස් ගැනීමට බොහෝ අය වූහ. ගෙදර හැම දෙනෙක්ම වැඩ කළහ.

සාෂා විද්‍යාලයෙන් සමත් වී පිටර්බුර්ගයේ විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළු විය. සාෂාගේ පිටර්බුර්ග් ගමනට පෙර ඔහු වලෝද්‍යාත් සමග සිම්බර්ස්ක්හි වොල්ගා ඉවුරේ කඳු වැටියකට ගියේය. මෙය වෙනෙටස් නමින් හැදී හැඳින්විණි. සොහොයුරෝ වෙනෙටස් කන්දට ආශා කළහ. ඔවුන්ට ඉහළින් අහසය. ඇත ක්ෂිතිජය දක්වා එහි සිට බැලිය හැක.

“අයියා කැමති මිනිස් ගනිගුණ මොනවාද?”යි වලෝදයා ප්‍රශ්න කළේය.

“ග්‍රමය, දැනීම, අවංක බව” මෙසේ පිළිතුරු දුන් සාෂා මිදක් කල්පනා කොට යළි මෙසේද පැවසීය: “මා හිතන හැටියට අපේ තාත්තාත් ඒ වගේ තමා”.

තාත්තා ගැන අයියා කී වචන වලෝදයා නිතර මතක් කළේය. ගම්බද පාසල් පිරික්සා බැලීම සඳහා තාත්තා පිටත්ව ගොස් බොහෝ කලක් ගතවිය. මේ වන විට ඔහු නැවත පැමිණිය යුතුව තිබුණද, ඔහු නොපැමිණියේය.

අට්ටාලයේ ඉතා කුඩා කාමරයකට වී වලෝදයා පොත් පාඩම් කරයි. ඔහුගේ කාමරය අසල වූ අනික් කුඩා කාමරය සාෂාගේය. එය හිස්ය. දැන් ඔහු පිටරිබුර්ග් විශ්ව විද්‍යාලයේ තෙවැනි වසරේ සිසුවෙකි. ආත්යා පිටරිබුර්ග්ගේ කාන්තාවන් සඳහා වූ පාඨමාලාවක් හැදෑරුවාය. ආත්යා සහ සාෂා ගෙදර නොසිටීම නිසා වලෝදයා කාන්තියෙන් පසුවෙයි. විගෂයෙන්ම සාෂා නැති පාඩුව ඔහුට දැනෙයි.

“නොයෙක් දේ ගැන කල්පනා කළා මදද, දැන් ඉතින් වැඩ කරන්ට ඕන!” වලෝදයා තමාටම කියා ගත්තේය.

හෙට දවසට නියමිත සියලු පාඩම් නිසි ලෙස පිලියෙල කරගත් ඔහු පොත් මිටිය බැගයට දැමීය. හවස් කාලය පොත් කියවීම සඳහා ගත කළේය.

දොබරලුව, පිසරෙව්, බෙලින්ස්කි, ගෙර්ට්සෙන්* ආදි විජලවවාදීන්ගේ පොත් වලෝදයා කියවන බව විද්‍යාල ආචාර්යවරු නොදන්න. පාඩම්වලදී ගුරුවරුන්ගෙන් අසන්නට නොලැබෙන බොහෝ දේ ඔහු මේ පොත් කියවා දැනගත්තේය. සමාජ අසාධාරණත්වය කුමක්දැයි ඔහු දැනගත්තේ මේ පොත් වලිනි.

..වලෝදයා පොත් කියවීම නවත්වා ඔරලෝසුව දෙස බැලීය. පමා වී ඇත. අම්මා සොයා යා යුතුය. ඔහු ආහාර ගන්නා කාමරයට දිව ගියේය.

තාත්තාගේ සගයකු හා අසල්වැසියකු වන ඉවන් යාකොව්ලෙව්ච් යාකොව්ලෙව් අම්මා සමග පිළිසඳර කතාවෙහි යෙදී සිටියේය. චූවාෂ් ජාතිකයකු වන යාකොව්ලෙව්, පාසල් පරීක්ෂක වරයෙකි, සාර් ආණ්ඩුවේ පිඩනයට පාත්‍රවී සිටි තම කුඩා ජාතියේ ආරක්ෂාව සඳහා සටන් කරන්නෙකි.

“අපේ ඉල්ලා නිකොලායෙව්ච් බොහොම හොඳ මහත්මයෙක්. එයා දෙපාර්තමේන්තුවේ ලොක්කන්ට ඕන විදියට වැඩ නොකර මහජනයාගේ

* සාර් පාලනයට විරුධව නැගීසිටි විජලවවාදීහුය.

සැපත සඳහා වැඩ කරනව. අපේ චුවාම ජාතියටත්, මොර්ද්වින් ජාතියටත් ඉල්ලා නිකොලායෙව්ව් බොහොම සේවය කරල නියෙනව. එයා අපේ ළමයින්ට පාසල් බොහොමයක්ම විවෘත කළා."යි යාකොව්ලෙව් අම්මාට පැවසුවේය.

"එයා දැනටමත් ගෙදර එන්න ඕන. මම එයා නිසා තරමක් නොසන්සුන් වී ඉන්නවා" යැයි අම්මා පැවසුවේය.

සාලයෙන් මුදු ගීත වාදනයක් ඇසිණි. ඕල්යා සුප්‍රසිද්ධ වයිකොව්ස්කිගේ ස්වර මාලා රචනයක් වාදනය කළාය. ඔවුහු නිහඬව වාදනයට සවන් දුන්හ.

අර ගබ්දය මොකක්ද? අසුන්ගේ කර බැඳ ඇති පුවි සිනුවල හඬකි. එම හඬ ළං ළංව ඇසේ. වලෝද්යා අඩියක් ඉදිරියට පැත්තේය. අම්මා සැනෙකින් නැගිට සිටගත්තාය. ඇගේ මුහුණ ආලෝකමත් විය.

"වලෝද්යා, දරුවනි, තාත්තා ඇවිල්ලා!"

සිනු හඬ ගේ අසලම ඇසුණු අතර හිම යානය ගෙවැටේ දෙරටුව අසල නැවතිණි. තුලපයක් (හිම කබායට උඩින් අදින බැටළු සමකින් කළ කබායකි) පොරවා ගත් ඉල්යා නිකොලායෙව්ව් ගෙහළුට පැමිණියේය. ඔහුගේ යටි රැවුළ වසා ඇති හිම කැට අයිස් බවට පත්වෙලාය.

හිම ඇලුම් ගළවා දැමීමට තාත්තාට හැම කෙනෙක්ම උදව් වූහ. ගෙදරදී අදින උණුසුම් කබාය සහ සපත්තු ගෙනාහ. උණු තේ සහ ආහාර සුදුනම් කොට තාත්තාට කැවූහ, පෙවූහ. උණුසුම හා ආදර සංග්‍රහ නිසා තරමක් ව්‍යාකූලයට පත් ඔහු යටි රැවුළ අතගාමින් මෙසේ පැවසීය:

"හා, හා, හිම කුණාටු සහිත සිතලට මුණ පෑවට පස්සේ ගෙදර ආවම කොතරම් හොඳද!"

සතුටු සාමීව් කතාවලින් පසුව, තාත්තාගේ මුහුණ දෙස බැලූ වලෝද්යා එහි දම්පාටට හුරු වණයකින් යුත් ලප මතුවී තිබෙන සැටි දුටුවේය. තාත්තා බොහොසේ විඩාපත්ව සිටිනිබි වලෝද්යා සිතීය. ඔහුගේ මුහුණේ කිසියම් කනගාටුදයක බවක්ද පෙනිණි. වෙනස වටහාගත් යාකොව්ලෙව් මෙසේ ප්‍රශ්න කළේය:

"ඉල්යා නිකොලායෙව්ව්! අසුබ දෙයක් සිදුවුණාද?"

ඉල්යා නිකොලායෙව්ව්ගේ පළල් නලලේ හම හැකිලි රැළි වැටිණි.

"ස්ටෙප්ස් බිමේ ගම්වල හැටි දන්නව නෙව. හරිම මූකළාන. ගම මැද ස්කෝලෙ. හරියට කාත්තාගේ මැද රට ඉදි ගහක් වගේ. හැම තැනින්ම කුණාටු හමනව. ස්කෝලෙට යාබද ගුරුවරියගේ කාමරය. පුවත්පත්, පොත් කිසි දෙයක් නැහැ. දර පවා නැහැ. සිත කාලෙට ගිනි තපින්ට දර

නොදීම හිතා ගන්ටවත් පුළුවන් දෙයක්ද! පොහොසත් ගම් මුලාදැනියාගේ අණසකට ගුරුවරිය හිස පාත් නොකළ හන්ද නමා මේ සියලු කරදර. ඇට වීරුඩව බොරු ප්‍රචාරය කරනව. ඇගේ ජීවිතය මහ කරදරයක් බවට පත්කරල. ඇ වෙනුවෙන් කතා කරන්ට කෙනෙක් නැහැ...”

“තාත්තා, ඇ වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් වුණාද!” වලෝද්‍යා ඇසීය.

“ඔව්. මම ඉදිරිපත් වුණා. පස්සේ ගෙදර ආවා. ඇ දැන් ආයෙමත් තනියම. පොහොසත්තු ගම පාලනය කරනවා. ගොවීන්ට කිසිම අයිතියක් නැහැ. උන්ට ඉඩම් බොහොම ටිකයි. ඉඩකඩම් සියල්ල පොහොසතුන් සහ රදළයින් අත. සිත කාලෙන් හරි අඩක්ම දුප්පත් ගොවියෝ බඩගින්නෙ පහුවෙනව.”

ඉල්ලා නිකොයෙව්වි කාමරයේ ඔබ මොබ සක්මන් කරමින්, හුස්ම ගැනීමට අපහසු කලෙක මෙන් කර පටියේ බොත්තම ගැළවීය. ඔහුගේ දෙනෙත් සෝකාන්විත බවක් පළ කළේය.

මාරියා අලෙක්සාන්ද්‍රවනා අසහනයකින් කතා කළාය. “ඔයා හොඳටම මහන්සි වෙලා. විවේක ගන්න.”

“කමක් නැහැ. මට තවම හයි ය නියෙනව. අන්න අර ඕක් ගහ වගේ.” මෙසේ පැවසූ ඉල්ලා නිකොලායෙව්වි, “වට්ටම ළපටි ඕක් ගස් වැවීලා”යි කියමින් විහිළ කළේය.

ඔහු වලෝද්‍යා වැළඳ ගනිත්ම, තරුණයාද ඉදිරියට ගොස් ඔහුට ළාවීය. වලෝද්‍යාද තම පියා මෙන් පුළුල් හකු ඇට සහිත මුහුණකින් යුතු විය. ඔහුගේ තලළද පියාගේ මෙන් පළල්ය. පියාගේ ආදරය නිසා ඔහුගේ සිත අනුකම්පාවෙන් පිරී ගියද, ඔහු මඳක් ලජ්ජාවට පත්වී පිළිතුරු වශයෙන් මඳ සිනහමක් පෑවේය.

තාත්තා

ශීත සමයේ පාසල් නිවාඩුව අවසන් විය. ආන්යා නැවත තම ඉගෙනීමේ කටයුතු සඳහා පිටරිබුර්ගයට පැමිණිය යුතුව තිබුණද, අවසාන දවස් කීපය ගත කිරීම සඳහා ගෙදර ගියාය. එහෙත් සාෂා ගෙදර ආවේ නැත.

ගෙදර පැමිණි ආන්යා හැම දෙයක් ගැනම ප්‍රීති වූවාය. ගෙතුළ තබා ඇති පිකුස් හා ඔලියාන්දර් පැළ දුටු ඇ සොම්නසට පත්වූවාය.

නිවාඩු කාලයේදී වලෝද්‍යා තම අක්කා වෙතින් ඇත් නොවී සිටියේය.

ඔවුහු සාලයේ මුල්ලක සැටියේ වාඩිවී හවස පහන පවා නොදල්වා කතා කළහ. සමහර දවස්වල ඕල්යාද ඔවුන් සමග වාඩිවී ආන්යාගේ පිටරිබුර්ග කතාවලට සවන් දුන්නාය.

“ඉගෙනගැනීමට අපි පිටරිඹුර්ගයට යන්නේ කවදද?” වලෝද්‍යාත්.
ඔල්යාත් මේ ප්‍රශ්නය මතු කරමින් සිහින දුටහ.

1886 ජනවාරි 12 ද අඩ ඇදිර පැතිර ගිය දවසක් විය.

“ළමයින්, තේ බොන්නට වරෙල්ලා!” අම්මා උස් හඩින් කීවාය.

දරුවෝ තේ පානය කිරීම පිණිස ආහාර ගන්නා ශාලාව දෙසට ගියද,
තාත්තාගේ කායාර්‍ය කාමරය අසලින් යන විට, කුඩා කලදී ලැබූ පුරුද්ද
අනුව, ඇහිලි තුඩුවලින් ගමන් කළහ.

තාත්තා දිවා රැ නොබලා වැඩ කළේය. පාසල්වල වැඩ පිළිබඳ
වාතී පිළියෙල කළ යුතුය. ඉල්යා නිකොලායෙව්වි උදේ සිට රැ වන තුරු
වාතී ලියුවේය. දිනපතාම ඔහු හමුවීමට පාසල් පරීක්ෂකවරු, ගුරුවරු
පැමිණ ඔහු සමග සැලැස්ම සපුරාලීම සහ ශිෂ්‍යයින්ගේ දක්ෂතාවය
පිළිබඳ තොරතුරු විමසා සාකච්ඡා කළහ.

යමනමින් විවෘත තිබූ දෙර අතරින්, තාත්තා හිස දැනින් ගෙන සිටින
සැටි වලෝද්‍යා දුටුවේය. මීට මෙළවු අත් වලින් හිසේ සංකඛ වැසි තිබිණි.
“තාත්තා හිතට කයට වධදෙමින් වැඩ කරනවා” යැයි වලෝද්‍යා තමාටම
කියා ගත්තේය.

එහෙත් තේ මේසය වටා උණුසුම්ය, සැප දයකය. සමචාරයේ වතුර
උතුරැයි, දුම් බටය සිහින් හඩක් නගමින් දුම්පිට කරයි. සිතෙහි ඇතිවූ
දෙමනස පහව ගොස් සොම්නසක් ඇති විය. වලෝද්‍යාගේ අනාගත
අධ්‍යාපනය ගැන ඔවුහුආන්යා සමගනැවත කතා කළහ. සාෂා විද්‍යාඥයෙක්
වනු ඇත. ඔහුගේ දක්ෂතාවය හා ඉරියව් හැම එකක්ම විද්‍යාඥයෙකුගේ
මෙනි. දක්ෂ ලෙස පියානෝව වාදනය කරන ඔල්යා සංගීතඥයෙක් වනු
ඇත. නොපසුබටව ඉගෙනගතහොත් ඇ දක්ෂ සංගීතඥවරියක් වනු
නොඅනුමානය. අම්මා තාත්තාට කහට තේ වීදුරුවක් සාදගෙන ගොස්
දී සමචාරය ළඟට වී, දරුවන්ගේ කතාවලට සවන් දෙමින් ගෙත්කම්
කළාය. ටික වේලාවකට පසු ආහාර ගන්නා ශාලාවේ දෙර ළඟට පැමිණි
තාත්තා හැට දෙනා දෙසම මහන් වුවමනාවකින් බලා, නිහඬව පිටවිය.

“තාත්තා වෙනදට වඩා අද අලුතුය” යන හැඟීම වලෝද්‍යාගේ සිත
තුළ ඇතිවිණි.

“තාත්තා බැලීමට යනවා” යැයි හිටිහැටියේම තීරණය කළ මාරියා
අලෙක්සාන්ද්‍රවනා ගෙත්තම මේසය මත තබා ඉක්මනින් කායාර්‍ය
කාමරයට ගියාය.

“දරුවනි! ආන්යා, වලෝද්‍යා!” අම්මා බියගත් විලාසයකින් කැ
ගැසුවාය.

තාත්තා සැටිය මත වකුටුවී වැතිර සිටියේය . ඔහුගේ දෙනෙත් මළානික වෙලාය. උණ අධිකවීම නිසා ඔහු වෙච්චන්තට විය.

දෙස්තරට දැන්වීමට කෙනෙක් දිව ගියහ. කෙනෙක් හැඩුහ, බියවී තොල මතුරන්ට වුහ.

පැයක් ගතවිය. තාත්තා සදහටම දෙනෙත් පියා ගත්තේය.

ඔහුගේ මළ සිරුර පෙට්ටියක බහා මැද සාලයේ තබන ලදී. දවස් තුනක් තිස්සේ අම්මා මළ සිරුර අසල නොසෙල්වී නිහඬව සිටියාය. දියණියෝ අඩා වැලපුණහ. වලෝද්දයා කඳුළු නොවගුරුවමින් වැලපුණේය. ඔහු අධ්‍යාත්මික ලෙස ශක්තිමත් විය. “දයාබර, ආදරණීය පියානෙති! ඔබ අප අතරින් හැබෑමම තුරන් වීද? ඔබ නැතිව අපි කෙසේ ජීවත් වෙමුද?”

ඉල්යා නිකොලායෙව්වී උල්යානොව්ගේ අවමඟුලට බොහෝ දෙනෙක් පැමිණිහ. ගුරුවරු සිසුවෝ හා මිතුරෝද ඒ අතර වුහ. ජනතාවම වැදගත් හා අවශ්‍ය වැඩ කොටසක් තාත්තා ඉටු කළ බව වලෝද්දයා දැන සිටියද, ඔහු ජනතාව වෙනුවෙන් කළ සේවය නියම ලෙස අවබෝධ කර ගත්තේ දැන්ය!

හිම තුෂාරය සහිත අධික ශීත දවසක ඉල්යා නිකොලායෙව්වීගේ මළ සිරුර භූමදන කරන ලදී. ගස්වල අතු හිම කවර වලින් වැසී තිබිණි. තුරු අතු සුළඟට සැලෙන්ම කැටිවූ හිම බිම වැටිණ. මිතුරෝ ඔහුගේ මෘත දේහය සහිත පෙට්ටිය කරින් ගෙන ගියහ. ඉල්යා නිකොලායෙව්වීගේ ගෝළයෝ මල් වඩම් ගෙන අවමඟුල් පෙරහැරට සහභාගී වුහ.

පියාගෙන් සමුගත් වලෝද්දයා ඔහු කළ සේවයට කෘතඥතාව දැක්වීය: “ඔබට මම සද ණයගැනී වෙමි.”

මාර්තු පළමුවැනිදා

තාත්තා ජීවත්ව සිටි කාලයේදී, ඉවන් යාකොව්ලෙව් චුවාෂ් ජාතික ගැටවරයෙකු වූ ඔහොටනිකොව් වලෝද්දයාට හඳුන්වා දුන්නේය.

“මේ ඉලන්දරියට උගන්වන්න! චුවාෂ් ජනතාවට උගත් මිනිස්සු බොහොම අවශ්‍ය වී තිබෙනවා” යැයි ඉවන් යාකොව්ලෙව් පැවසීය.

ඔහොටනිකොව්ට නොමිලේ උගැන්වීමට වලෝද්දයා කැමති විය. තාත්තාගේ මරණින් පසු ඔහු වඩාත් උනන්දුවෙන් ඔහොටනිකොව්ට උගැන්වීය. චුවාෂ් ජාතිකයින්ට පාසල් ලබා දීම සඳහා බොහෝ වෙහෙස වී වැඩ කළ තාත්තාගේ නමට ගරුකිරීමක් වශයෙන් වලෝද්දයා ඔහොටනිකොව්ට උගැන්වීය.

“බොහෝම යහපත් ශ්‍රේෂ්ඨ මහත්මයෙක්, එයා ජනතාවට සේවය කළා” යැයි වලෝද්‍රයාගේ පියාගේ ගුණ වැනු ඔහොටනිකොව් පැවසීය.

වලෝද්‍රයා නිතර නිතර කල්පනා කරන්නට විය: ජනතාවට සේවය කරන්නේ කොහොමද? ගොවි පුතකු වන ඔහොටනිකොව්ට ඔහු උගන්වයි. ඉන්පසු කරන්නේ මොනවාද? ජනතාවගේ නියම ආරක්ෂකයින් විප්ලවවාදීන් බව වලෝද්‍රයාට අවබෝධ විය. එහෙත් විප්ලවවාදී සටන් අරගලවල යෙදෙන්නේ කෙසේද යන්න ඔහු නොදනී. විද්‍යාලයේ දැඩි හා නපුරු පාලන ක්‍රමය ඔහුට නොරිසි විය. ආගම විශ්වාස නොකළ ඔහු කරේ කිබුණු කුරුසිය සහිත මාලය ගලවා දැමීමේය. සමාජය කොතරම් අසාධාරණ ලෙස බෙදී තිබේද? යන්න ගැන ඔහු කල්පනා කරන්නට විය. පොහොසත්තු අලසයින් මෙන් ජීවත් වෙති. දුප්පත්තු දිවා රෑ නොබලා වෙහෙස නොතකා වැඩ කරති. එසේවුණද තම දුකින් මිදීමට දුප්පතුනට බැරිය. මෙය සාධාරණද? ඔහු සාර්ට ඇලුම් නොකළේය. සාර් දුෂ්ට, නපුරු පාලකයෙකි. ඔහුට එදිරිව සටන් කරන්නේ කෙසේද?

පිටර්බ්‍රහයේ සිටින සාෂා මේ ගැන කල්පනා කරන්නේද? දේශපාලනයෙන් ඇත්වී ඔහු විද්‍යාවට පමණක් කැපවීද? 1887 මාර්තු 1 ද පිටර්බ්‍රහයේ සිදුවූ දේ වලෝද්‍රයා නොදන්නේය. අම්මා සහ වලෝද්‍රයා පමණක් නොව, සාෂා සමග නිතර පාහේ ආශ්‍රය කළ ආන්යා පවා සිදුවූ දේ නොදන්නාය. එය වැහි නැති දවසක වළාකුළු රහිත අහසේ ඇතිවන අකුණක් මෙනි.

එදින වලෝද්‍රයා පංතියේ වැඩවල යෙදෙමින් සිටියේය. විදුහල අසල ඔහු හමුවීමට පණිවුඩකරුවෙකු පැමිණ සිටීම හැරුණු විට, අන් හැම දෙයක්ම පුරුදු පරිදි සිදුවිණි.

“වේරා වසිලෙව්නා කිව්වා ඔහෙට ඉක්මනට එන්ටයි කියලා” පණිවිඩ කරු වලෝද්‍රයාට දන්වීය.

මියඟිය ඉල්යා නිකොලායෙව්වී උල්යානොව්ගේ මිතුරියක්වූ වේරා වසිලෙව්නා කණ්කදමොවාද ගුරුවරියකි. සුදුමැළිව, අඩපණව සිටි ඇ වලෝද්‍රයා අත ලිපියක් තැබුවාය.

එය පිටර්බ්‍රහයෙනි. “තුන්වැනි අලෙක්සාන්දර් නැමැති සාර් රජු මරා දැමීම පිණිස විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යයින් කණ්ඩායමක් කළ කුමන්ත්‍රණය අසාර්ථක විය. ඔවුන් සිරභාරයට ගෙන ඇත. ඔවුන්තර (සාෂා) අලෙක්සාන්දර් උල්යානොව්ද කෙනෙකි...”

ලියුම කියවූ වලෝද්‍රයා බොහෝ වේලාවක් යන තුරු ගොලු ගැසී සිටියේය. වලෝද්‍රයාගේ අධියාවූ සාෂා උසය, සිහිත්ය, ඔහුගේ විශාල දෙනෙත් සිහින දකින්නකුගේ මෙනි. හේ කුසලතාවයෙන් හෙබි බුබ්මත්

තරුණයෙකි. ආන්යාද සිරභාරයට ගෙන තිබෙන බව ලියුමේ සටහන් විය.

තාත්තා මියගියේ මීට අවුරුද්දකුත් මාස එක හමාරකට කලිනි. අම්මා තවම ශෝකයෙන් නොකඩවා තැවෙන්නී ශෝකය පළ කිරීමේ සංකේතයක් වන කළු ඇඳුම අතනොහැර ඇත්දය. ඇ නොහැඳුවාය, නොවැලපුණාය. ඇය වඩාත් මළානික වූවාක් මෙනි. කළු ඇඳුමෙන් සැරසී සිටි ඇගේ පෙණුම දුක්බරය, බැරැරුමය. ගෙදර පාලනය වලෝද්දයාට භාර දුන් අම්මා ලොකු පුතා බේරා ගැනීමට පිටර්බුර්ගය බලා ගියාය.

දැන් ගෙදර වැඩිමලා වලෝද්දයාය. නංගී — මරියාගේ වයස අවුරුදු අටකි.

“අයිගේ මා එක්ක සෙල්ලම් කරන්නකො. මොකද අයිගා අද හිතා වෙන්නෙ නැතුව ඉන්නෙ?” මරියා — පුංචි නංගී වලෝද්දයාගෙන් ඇසුවාය.

වලෝද්දයා නංගී සමග සෙල්ලම් කිරීමට තරම් අධිෂ්ඨාන ශක්තියක් ඇති කර ගත්තද, වෙනද මෙන් සිතාසීමට සමත් නොවීය. ඔහු කල්පනා කළේ පිටර්බුර්ගයේ සිර අධිස්සියේ පසුවන තම වැඩිමහල් සොහොයුරා ගැනාය. “සාහා! ආදරණීය අයිගේ, ඔවුහු ඔබට මොනවා කරන්ද?”

මැයි මාසයේදී විදුහලේ පරීක්ෂණ වාරයයි. වලෝද්දයා සහ ඕල්යා පරීක්ෂණ වලට පෙනී සිටියහ. නිහඬ ගල් රූප මෙන් ඔවුහු පරීක්ෂණ ශාලාවට පැමිණියහ. තම වාරය පැමිණි විට ආවාය් මණ්ඩලය ඉදිරිපිට පෙනී සිටි ඔවුන් සැපයූ පිළිතුරු නිසා ආවාය්වරු පවා පුදුම වූහ. අයිගා සහ නංගී සම්මාන සහිතව සමර්ථ වූහ. එසේ වුවද... පුවත්පතෙහි පළවූ නිවේදනයක් අනුව, මියගිය පාසල් අධ්‍යක්ෂකවරයාගේ වැඩිමල් පුත් අලෙක්සාන්දර් උල්යානොව්...

වලෝද්දයා පරීක්ෂණ වාරයට පෙනීසිටීම සඳහා විදුහලට ගියේය. වසන්ත සියොත්හු ගී ගයමින් සිම්බර්ස්ක් නගරයේ විදිවලට ඉහළින් පියැඹුහ. වසන්තයේ ජීවන සුවද හැම තැනම පැතිර ගියේය.

වීදි ආලෝක කරන පහන් කණුවක් අසල රැස්වූ මිනිස්සු එහි අලවා ඇති පත්‍රිකාවක් කියවති. තාත්තා හඳුනන නිලධාරියෙක්ද එය කියවමින් සිට, වලෝද්දයා දක ඔහුට පිටුපා ඉවත්ව ගියේය. මිනිස්සු විසිර ගියහ. වලෝද්දයා සෙමින් සෙමින් පත්‍රිකාව දෙසට පා නැගීය. එය කියවූ පසු ඔහුගේ දෙනෙත් ඉදිරියේ අඳුරු ලප මැවිණි. තුන්වැනි අලෙක්සාන්දර් රජුගේ ජීවිතයට හානි කිරීම පිණිස කුමන්ත්‍රණය කළ ශිෂ්‍යයින් පස්දෙනෙකු එල්ලා මරාදමන ලදී. සාහාද ඔවුන් තර විය.

මේ පුවත දැන්වන පත්‍රිකා නගරයේ හැමතැනම අලවා තිබිණි. විදුහලේ පරීක්ෂණ ශාලාව තුළ සිටි යවුන් ඔහු පිළිගත්තේ සතුරු

නිහඬනාවයකිනි. වලෝද්දයා අන් හැමටම පෙර ජ්‍යෙෂ්ඨය හා ත්‍රිකෝණ මිතිය පිළිබඳ ප්‍රශ්න පත්‍රයට පිළිතුරු සපයා පරීක්ෂණ නිලධාරියාට එය භාර දී වෙනෙටස් කඳු මුදුනට ගියේය. වොල්ගා නදියේ ජලය කැස්පියන් මුහුදට ගලා බසී. කුඩා නැවක් පාරුවක් ඇදගෙන ගහ ඔස්සේ ගියේය. හැම දෙයක්ම නිසලය, සන්සුන්ය. ඔවුහු සාෂාට කුමක් කළෝද!

සතියකට පසු අම්මා පිටර්බුර්ගයේ සිට ගෙදර ආවාය. ඇගේ හිස කේ පැසි ඇ මහලු වී තිබෙන සැටි වලෝද්දයා දුටුවේය.

සිම්බ්ල්ස් ක් නගරයෙන් සමුගැනීම

උල්යානොව් පවුල හොඳින් දැන සිටි අය පවා ඔවුන් දුටුවේ අහක බලාගෙන ඔවුන්ගෙන් ඉවත් වෙන්නට වූහ. මරියා අලෙක්සාන්ද්‍රව්නා මහ මග දිගේ ගමන් කරන විට ඇට ආයුබෝවන් කීමට පවා නොකැමැතිවූ, ඇය දත් නගර වැසියෝ පාර හරහා ගොස් අනික් පදික වේදිකාවට පැන ගත්හ. මරණ දණ්ඩණයට ගොදුරුවූවකුගේ මවකට ආයුබෝවන් කීමට පවා ඔවුහු අකැමැති වූහ.

අම්මා ප්‍රොස් ලෙස හිස ඔසවාගෙන මහ මග දිගේ ගමන් කළාය. නොඅඩා සිටි ඇ තම වැඩිමහල් පුතු සාෂා ගැන කතා නොකළාය. “අම්මා ආඩම්බරය, ශක්තිමත්ය!” තම මවු ගැන වලෝද්දයා මෙසේ සිතුවේ ගෞරවයෙනි.

වලෝද්දයා කොතරම් උසස් ලෙස පරීක්ෂණ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දුන්නේදයත්, ඔහු විදුහලේ පළමුවැනි ශිෂ්‍යයා ලෙස තේරිණි. ආවායඵවරු සැක පළකරමින් තර්ක කළහ: එල්ලා මරනු ලැබුවකුගේ සොහොයුරකුට රන් පදක්කම දිය හැකිද? එහෙත් වලෝද්දයා කොතරම් දක්ෂ ලෙස හා උසස් ලෙස ප්‍රශ්න පත්‍රවලට පිළිතුරු සපයා තිබුණේදයත්, පරීක්ෂණ මණ්ඩලය මෙසේ තීරණය කළේය: රන් පදක්කම වලෝද්දයාට දිය යුතුය.

“වලෝද්දයා විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළු වී වැඩිදුරටත් ඉගෙන ගත යුතුයැ”යි අම්මා සහ ඉවාන් යාකොව්ලෙව්වී තීරණය කළහ. “පිටර්බුර්ගයේ විශ්ව විද්‍යාල ඔහුට අවසර දෙන්නේ නැතිද?”

“නැහැ. ඒ ගැන සොයා බැලීම පවා කාලය අපතේ යැවීමකි.”

තාත්තාගේ මරණින් පසු උල්යානොව් පවුල ආර්ථික අමාරුකමවලට මුණ පෑවේය. දු දරුවෝ ඉගෙනගත් අතර කිසිවෙක් මුදල් නොඉපැයූහ. තාත්තාට ලැබිය යුතු විශ්‍රාම වැටුප් අම්මාට ලැබුණද, පවුලේ විය හියදම්වලට එය ප්‍රමාණවත් වූයේ යම්තමිනි.

සිම්බර්ස්කි නගරය අතහැර යාමට තීරණය කළේ එබැවිනි. “අපේ අතින් ප්‍රීතිය වෙතක් කරවන අපේ ගෙදර අතහැර යන්නෙහි. අපේ ආදර සන්කාර ලැබූ භූමි ගසක්ම සහිත ගෙවත්තට ආයුබෝවන් කියමු. අපට පිටුපා යන අපේ පැරණි මිතුරන් හා හිතවතුන්ගෙන් ඉවත් වෙමු.”

මෙසේ පිටුපා ගියේ භූමි දෙනෙකුම නොවේ. තාත්තාගේ හිත මිතුරෙක්වූ ඉවන් යාකොව්ලෙව්ච් සහ වලෝද්‍යාගේ ගෝලයෙක්වූ ඔහොට්නිකොව්ද එසේ නොවූහ. වේරා වසිලෙව්නා කණ්කදමොවා පෙර මෙන්ම උල්යානොව් පවුලට හිතවත්කම් දැක්වූවාය. ඇ දැන් පෙරටත් වඩා අම්මා සමග මිතුරු වූවාය.

සිම්බර්ස්කි පුවත්පතේ මෙවැනි දැන්වීමක් පළවිණි: “නගරයෙන් පිටවී යන බැවින් ගෙවත්තක් සහිත ගෙයක්ද, පියානෝවක් සහ ගෘහ භාණ්ඩද විකුණනු ලැබේ. මොස්කව් විදිය. උල්යානොව් නිවෙස.”

තොර තෝන්වියක් නැතිව උල්යානොව් නිවෙසට මිනිස්සු එන්නට වූහ. ගෙදර සිනුවෙන් නිතර හඬ නැගිණි. ගැනුම් කරුවෝ කාමරයක් පාසා යමින් පිරික්සා බැලූහ. අම්මාගේ හිස සිට දෙපා දක්වා බැලූ ඔවුහු කුසු කුසු ගෑහ. සුදුමැළි පෙනුමකින් යුත් අම්මා සෘජුව ගෙදෙර අසල සිටගත්තී, කළු පැහැති රේන්ද සහිත පළඳනාවක් හිස පැළඳ සිටියාය. අම්මා වෙත ගොස්, ඇය දෙස හෙළන අප්‍රියජනක බැල්මෙන් ඇය ආරක්ෂා කිරීමටත්, රැකීමටත් වලෝද්‍යාට සිත්විය.

ඔහුද නම මවු මෙන් ආත්ම ශක්තියෙන් දැඩි හා හික්මීමකින් යුත් කෙනෙකු වීමට මහත්සි ගත්තේය.

වලෝද්‍යා නම වැඩිමහල් සොහොයුරු ගැන සිතුවේය: “සාෂා නුඹ සාර් රජුට වෙර කෙළෙහිය. සාර් මරා දැමීමට නුඹට වුවමනා විය. එවිට රටේ තත්ත්වය යහපත් වී ජනතාවට සෙතක් වනු ඇති බව නුඹේ බලාපොරොත්තුව විය. එහෙත් මීට අවුරුදු හයකට පෙර, 1881 මාර්තු පළමුවැනිදි විප්ලවවාදී නරෝද්නික් වරුන් විසින් දෙවැනි අලෙක්සාන්දර් නැමැති සාර් රජු මරාදමන ලදී. එයින් මිනිසුන්ට යහපතක් සිදුවිද? කොහෙත්ම නැත. දෙවැනි අලෙක්සාන්දර් වෙනුවට තුන්වැනි අලෙක්සාන්දර් රජකමට පත්විය. එයින් යහපතක් සිදුවිද? සත්තකින්ම නැත. සටන් කළ යුත්තේ වෙනත් විධියකට බව පැහැදිලිය.”

වලෝද්‍යා කල්පනා කළේ ඒ විධියටය.

උල්යානොව් නිවෙසේ දෙර-සිනුව දිගින් දිගට නාදවිය, ගැනුම් කරුවෝ ගෘහ භාණ්ඩ අතගා පිරික්සා බලා ගියහ. සමහරු සමහර දේ මිළදී ගෙන ගියහ.

පියානෝව පමණක් ඉඩිටි විය.

“අපේ ළමා කාලය හා මිත්‍රිය මේ සංගීත භාණ්ඩය සමග වෙළී ඇතැ”යි පියානෝව අත ගැ වලෝද්‍යා සිතීය.

කසාන් නගරයට පදිංචියට ගිය උලානෝව පවුල පියානෝවද රැගෙන ගියේය.

කසාන් විශ්ව විද්‍යාලය

කසාන් විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළු වූ වලෝද්‍යා සිම්බර්ස්කි පිරිමි විදුහලට වඩා එහි ස්වාධීන පාලනයක් ඇතැයි සිතුවේය. සිසුන්ගේ හැම ඉරියව්වක්ම පාලකයින්ගේ උකුසු ඇසට යොමුවිය. සාර්ව විරුධ ව කිසිවෙක් කුමන්ත්‍රණය කරන්ද? කතා කරන්ද? ආණ්ඩුවට එදිරිව ප්‍රචාරය කරන්ද? පරීක්ෂක නිලධාරී පොටාපොව්ට එදිරිව කතා කරන්ද? පරීක්ෂක නිලධාරී පොටාපොව් ස්ථුල ශරීරයකින් හෙබි ගොරහැඩි මිනිහෙකි. ඊයම් බෝල වැනි ඔහුගේ දෙනෙන්වල මිනිස් සුහද ගති නොතිබිණි. සිසුන් පිළිබඳ වාර්තා කිරීමට පොටාපොව් වෙත නිලධාරීහු ආහ. වරදකරුවන් හැටියට පිළිගත් සිසුන් වහාම විශ්ව විද්‍යාලයෙන් පත්නා දමන ලදී. වරදකරුවන්ගේ නාම ලැයිස්තුව සාදන්නේ පොටාපොවිය. දුප්පත් සිසුන්ට වඩාත් දඩ දඩුවම් දුන්න. දුප්පතුන්ට අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීම වඩ වඩාත් අසීරු වූ අතර ගෙවිය යුතු විද්‍යාල ගාස්තු කීප වාරයකින් ඉහළ නැංගේය.

කසාන් විශ්ව විද්‍යාලය හිර ගෙයක් මෙන් මුසල ගතියක් දරීය. මුළු මහත් රුසියාව සිරගෙයක් මෙන් විය.

මොස්කවහි සිසු අරගල පිළිබඳ පුවතක් 1887 දෙසැම්බර් 4 ද පුවත්පතක පළවිය. කසාන් විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යයින් අතර රහස් පත්‍රිකාවක් බෙදහරින ලදී: “අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් නැගී සිටින්න, සටන් කරන්න!”

දහවල් දෙළහේ කනිසම වදින හඬ ඇසිණි:

“ශිෂ්‍යයින් රැස්වීම් ශාලාවට යමු!”

ශිෂ්‍යයෝ කාණ්ඩ ගැසී කොර්ඩෝරයට වැදුණහ. රැස්වීම් ශාලාව පිහිටියේ දෙවැනි මාලයේය. වලෝද්‍යා උල්යානෝව පෙරමුණ ගෙන ගමන් කළේය.

ශිෂ්‍යයෝ රැස්වීම් ශාලාවට ඇතුළු වූහ.

“සහෝදරවරුනි! එකිනෙකාට පිහිටුවෙමින්, එකිනෙකාගේ ඉල්ලීම් ආරක්ෂාකරමින්, සටන් කරන බවට දිවුරා පොරොන්දු වෙමු. නිදහස, නීති ගරුක බව, සත්‍යය, ඉල්ලා සිටිමු...” යි සභාපති කුමා පිරිස ඇමතීය.

රැස්වීම් ශාලාවට පරීක්ෂක නිලධාරී පොටාපොව් පැමිණියේය. හේ තරබාරුය. ඔහුගේ යටි රැවුළු වැඩිලාය.

“මහත්වරුනි! නීතියේ නාමයෙන් වහාම විසිර යන ලෙස අණ කරනවා!”

“පලයන් යන්ට! භංගවේවා!” ශිෂ්‍යයෝ කෑ ගැසූහ. බියවූ පරීක්ෂක නිලධාරියා ඉවත දිව ගියේය.

ඉන්පසු රැස්වීම් ශාලාවට පැමිණියේ විශ්ව විද්‍යාලයේ කුලපතිය. ශිෂ්‍යයෝ නිහඬව කුලපතිට පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කළහ.

“රුසියාවේ ජීවත්වීම අපහසුය. ශිෂ්‍යයින්ගේ ජීවිතය අනිශ්චිතව අයහපත්ය!” පෙත්සමෙන් කියැවිණි.

“මහත්වරුනි සන්සුන් වෙන්න!” ශිෂ්‍ය රැස්වීම හසුරුවීම නොදත් කුලපතිතුනු ඔවුන්ට වාටු බස් කියන්නට වී.

“තමුන්නාත්සේ අපේ ඉල්ලීම් සපුරාලීමට සූදනම් නැතිද?” මෙසේ ප්‍රශ්න කළ ශිෂ්‍යයෝ නැවත තම විරුඬත්වය ප්‍රකාශ කළහ. “විරුඬත්වය ප්‍රකාශ කිරීමක් වශයෙන් අපි විශ්ව විද්‍යාලයෙන් පිටව යමු. හැඳුණුම් පත් භාර දෙන්න!”

කුලපතිගේ මේසය මත පළමුවැනි හැඳුණුම් පත තබන ලදී. ශිෂ්‍යයෝ තම හැඳුණුම් පත් අතට ගත්හ. මොහොතකින් ඔහුගේ මේසය මත තබන ලද හැඳුණුම් පත්වල ගණන දහය... විස්ස... තිහ... දක්වාද පසුව අනු නවය දක්වාද වැඩි විය.

වලෝද්‍යා උල්යානොවිද තම හැඳුණුම් පත කුලපතිට දුන්නේය. එදින හවස ඔහු විශ්ව විද්‍යාලයෙන් තොරපා දමන ලදී.

රාත්‍රියේදී රුසියන් පොලිසිය ඔහු සිරභාරයට ගෙන, කොකුෂ්කිනො ගම්මානයට පිටුවහල් කළේය.

ඉදිරිමග සදහනටම තෝරාගැනීම

ශීත කාලය දැඩි විය. හිම කුණාටු වැඩි විය. ඔවුන් ජීවත් වූ මඩුව කළ දැඩි ශීත දැනිණි. රාත්‍රී කාලයේදී හිම කුණාටු හමන හඬ ඇසෙන්නට විය. අයිස් බවට පත්වූ හිම, දිගැති රිටි සේ ජනේල රාමුවේ එල්ලී තිබිණි. කොකුෂ්කිනො ගමේ ශීත කාලය කාන්සිය මුසු හුදකලා බවකින් යුක්ත විය.

වලෝද්‍යා උල්යානොව මුළු ශීත කාලය තිස්සේම පොත් කියවන්නට විය. ඔහු ගේ ප්‍රියතම ගත්කරුවා වෙර්නිෂෙවිස්කිය. ඔහුගේ විජ්ලවවාදී බව වලෝද්‍යාගේ සිත් ගති. රුසියානු සමාජය හැදී තිබෙන සැටි වෙර්නිෂෙවිස්කි යසට විස්තර කළේය. සාර් රජ කරයි. පාලනය සාර්, නිලධාරීන්, කම්හල් හිමියන් හා රදළයින් අතය. ගොවීන්ගේ හා

කම්කරුවන්ගේ තත්වය ඉවසිය නොහැකි තරම් පහතට වැටී ඇත. රුසියානු සමාජ ජීවිතයේ අසහනය වෙර්නිෂෙව්ස්කි තම පොත් මගින් මැනවින් පෙන්වීය. ජනතාව සටන් කළ යුතුය, විප්ලවයක් කළ යුතුයැයි හේ කියා සිටියේය. දෙශප්‍රේමී විප්ලවවාදියාගේ කෘතීන් වලෝද්‍යා කීප වරක්ම, නැවත නැවත කියැවීය. ඔහු ඉදිරියේ නව මාග් කීපයක්ම විවෘත වී ඇත.

අදහස් රාශියකි. ජීවිතයේ අරමුණ පිළිබඳ බලාපොරොත්තු හා සැලැස්ම රාශියකි! වලෝද්‍යා උල්යානොව්ගේ ජීවිත අරමුණ කුමක්ද? විප්ලවවාදී සටන් මගය. සාර්ට හා රදළ ධනපතීන්ට එදිරිව නම ජීවිතය සඳහන්ම කැපකිරීමට ඔහු ඉටා ගත්තේය. ජනතාවගේ සැපත හා ස්වාධීනත්වය සඳහා සටන් කළ යුතුය.

වලෝද්‍යා උල්යානොව්ගේ ඒකායන හා ප්‍රධාන අරමුණ විප්ලවවාදී සටන් මගය. එහෙත් ජීවත්වීම සඳහා මුදල් උපසා ගත යුතුය. විශ්ව විද්‍යාලයෙන් උපාධි ලබා වෘත්තීය විශේෂතාවයක් ලබා ගත යුතුය.

වසන්තයේදී වලෝද්‍යා කසාන් විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළුවීමට අයදුම් පතක් ඉදිරිපත් කළේය. එය ප්‍රතික්ෂේප කරන ලදී.

ගිම්හානය අවසානයේදී වලෝද්‍යාගේ මවු — මරියා අලෙක්සාන්විනා තම පුතා වෙනුවෙන් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට අයදුම් පතක් ඉදිරිපත් කළාය.

ඇමතිවරයා එයද ප්‍රතික්ෂේප කළේය.

නැවත වරක් වලෝද්‍යා උල්යානොව් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට අයදුම් පතක් යැවූවද එයද ප්‍රතික්ෂේප කරන ලදී.

විශ්ව විද්‍යාලයේ පාඨ මාලාව තනිවම හැදෑරීමට උල්යානොව්ට සිදුවිය. විශ්ව විද්‍යාලයේ නීති අංශයේ අවුරුදු හතරක පාඨ මාලාවක් අවුරුදු එක හමාරක් තුළදී තනිවම හැදෑරූ (වලෝද්‍යා) චලදීම්ඊ උල්යානොව් බාහිර ශිෂ්‍යයකු මෙන් පරීක්ෂණයට පෙනී සිටීම සඳහා පිටරිඳුර්ගයට ගියේය.

චලදීම්ඊ උල්යානොව් පිටරිඳුර්ගේ විශ්වවිද්‍යාලයේ පරීක්ෂණ මණ්ඩලය ඉදිරියේ පෙනී සිටියේය.

ඔහුට ලැබුණේ අමාරු ප්‍රශ්න පත්‍රයකි. මහලු මහාචාර්යවරු ඔහුගේ පිළිතුරු වලට මහත් වුවමනාවකින් සවන් දුන්හ. මඳක් නෙරාගිය කපෝල හකු ඇට සහ තරමක් හැකිළිණු තියුණු තෙත් සහිත මුහුණක් ඇති නරුණයා නීතිය පිළිබඳ සංකීර්ණ ගැටළු ගැන ගැඹුරු හා මනා දැනීමක් ඇත්තකු බව මහාචාර්යවරු තේරුම් ගත්හ. ඔවුහු අදහස් හුවමාරුකර ගත්හ.

පරීක්ෂණ මණ්ඩලය ඉදිරියේ පෙනී සිටින නරුණයාගේ පිළිතුරු සතුටුදායක බව ඔවුහු තීරණය කළහ. චලදීම්ඊ උල්යානොව් විශ්ව විද්‍යාල

අවසාන පරීක්ෂණයෙන් උසස්ම ලකුණු ප්‍රමාණයක් ලබාගත් සිසු හැටියට තීන්තේදී උපාධිය දිනාගත්තේය.

වලදීම්ඊ උල්යානොව් සතුටු සිතින් පිටර්බුර්ග් නගරයේ ඇවිදීමට පටන් ගත්තේ ඔහු නගරය එතරම් හොඳින් නොදන සිටි බැවිනි. තම බාල සොහොයුරිය වන ඕල්යා හමුවීමටද, නෙව්ස්කි මහ මග දිගේ ඇවිදීමටද, නගරයේ නොයෙක් තැන් බැලීමටද ඔහු පිටත්විය. ඕල්යා පිටර්බුර්ගයේ උසස් කාන්තා විදුහලක උගත්තාය.

පරීක්ෂණයෙන් සමත් වූ පසු ඔහු ගියේ තම ජය පිළිබඳ ආරංචිය ඕල්යාට දන්වනු පිණිසය. වෙහෙස මහන්සි වූයේ නිකමට නොවේ! ඉක්මනටම පිටර්බුර්ගයට පැමිණ ප්‍රධාන කායඤ්ඤා වන විජ්ජවවාදී කට යුතු වල යෙදෙමි! තම සොහොයුරිය හමුවීමට ඔහු ගියේ ඉමහත් ප්‍රීතියකිනි.

ඔහු ඇගේ කාමරයට ඇතුළු වෙත්ම, ඇ ඇඳ මත වැනිර සිහිසන් නැතිව උණ විකාරයෙන් දෙඩවන සැටි දුටුවේය. ඇගේ මුහුණ රත් පැහැ ගෙන ඇත, හිස කේ අවුල් වෙලාය, දෙතොල් වියලි ඉරිතැලි ඇත. ඇ උණ විකාරයෙන් දෙඩවන්නී දැන් වනමින් යමක් කිව්‍යාය:

“අම්මේ මාව බෙරාගන්න! අම්මේ!”

වලදීම්ඊ ඇය දැනින් ගත්තද, ඇ ඔහු නොදන්නාය. ඔහු ඇය රෝහලට ගෙනගොස් භාරදී, මවට විදුලි පුවතක් යැවීය.

මරියා අලෙක්සාන්ද්‍රව්නා පිටර්බුර්ගයට පැමිණෙන විට ඕල්යා අසාධ්‍ය තත්ත්වයක පසු වුණාය. 1891 මැයි 8 දී ඕල්යා උල්යානොවා මිය ගියාය. ඊට අවුරුදු තුනකට උඩදී, එනම් 1888 මැයි 8 දාය, (සාෂා) අලෙක්සාන්ද්‍ර උල්යානොව් එල්ලා මරා දමනු ලැබුවේ.

ඕල්යාගේ අවමගුලට අම්මා සහ පුතා සහභාගි වුණහ. සුදුමැලි, මළානික අම්මා දෙතොල් සපාගනිමින් නොහඬා තම දියණියගේ මළ සිරුර සහිත පෙට්ටිය පසුපසින් ගමන් ගත්තාය.

ඕල්යාගේ මේ වල මත විදුහලේ සිසුවියෝ මල් වඩම් නබා අවසාන ගෞරවය කළහ.

අවමගුලෙන් පසු අම්මා සහ පුතා සමාරා නගරයට ගියහ. දැන් උල්යානොව්ලා පදිංචිවූයේ සමාරා නගරයේය.

වලදීම්ඊ ඉල්යිව් උල්යානොව්ගේ ජීවිතයේ වැදගත් කාලය මෙය විය. විශ්ව විද්‍යාල පරීක්ෂණ සඳහා ඔහු සැරසුණේත්, මාක්ස්ගේ උගැන්වීම් ගැන වඩාත් හොඳට හා ගැඹුරුලෙස ඉගෙනීමක් ලැබුවේත් මෙහිදීය.

ජර්මන් ජාතික ශ්‍රේෂ්ඨතම විද්‍යාඥයකු වූ විජ්ජවවාදී කාල් මාක්ස් “ප්‍රාග්ධනය” නැමැති මාහැඟි කෘතිය ලියා පළ කළේය. ඔහු සහ ඔහුගේ මිතුරු ප්‍රෙඩරික් එංගල්ස් “කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ ප්‍රකාශනය” ලියූහ.

කම්කරු පංතිය ධනපතින් පරදවා පාලන බලය අතට ගෙන මිහිපිට උසස් හා නව සමාජ ක්‍රමයක් වන කොමියුනිස්ට් ක්‍රමය ගොඩනගනු ඇතැයි කාල් මාක්ස් කරුණු සහිතව ඔප්පු කොට පෙන්වීය. එලදීමීර් උල්යානොව් විස්මයට පත්වූයේ මාක්ස්ගේ උගැන්වීම් ගැඹුරු ලෙස හැදෑරීමය. අනාගතය පෙන්වන එකම උගැන්වීම මාක්ස්වාදය බව ඔහුට ඒත්තු ගියෙන්, යා යුතු මග ඔහු සඳහටම තෝරා ගත්තේය.

මාක්ස්ගේ උගැන්වීම් පිළිගත් අනිකුත් උදවිය මෙන්ම එලදීමීර් උල්යානොව්ද මාක්ස්වාදියෙක් විය. සමාරාහි මාක්ස්වාදීන්ගේ කවයකට සහභාගිවූ ඔහු මාක්ස්ගේ උගැන්වීම් ප්‍රචාරය කරන්නට විය. මෙය කළ යුත්තේ සාර් පොලිසියට අසුනොවී රහසිනි. නීතිවේදියකු වූ පසු එලදීමීර් ඉල්යිව් උල්යානොව් සමාරාහි අධිකරණය ඉදිරියේ ගොවීන් හා දුප්පත් මිනිසුන් වෙනුවෙන් බොහෝ වාරයක් පෙනී සිටියේය.

වැඩකරන අතර බොහෝ පොත් කියවමින් ඉගෙනගත් ඔහු සමාරා නගරයෙන් පිටව විශාල කර්මාන්ත නගරයකට, විශේෂයෙන් පිටර්බුර්ගයට යාමට බලාපොරොත්තු විය.

අම්මා නියා නොවෙනම් ඔහු පිටර්බුර්ගයට ගොස් බොහෝ කල්ය. ඕල්යාගේ මරණින් පසු අම්මා නිතර ඇ ගැන සිතමින් කාන්සියකින් පසුවුණාය. අම්මාගේ කනගාටුව තුනී කිරීම් වස් ඔහු සැලකිලිමත් ලෙස හා මෘදු ලෙස ඇට සත්කාර කළේය.

1893 ගරන් සමයේදී උල්යානොව් පවුල සමාරාවෙන් පිටවීය. දමිත්‍රී උල්යානොව් විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළු විය. මරියා අලෙක්සාන්ද්‍රවිනා තම බාල දරුවන් දෙදෙනා — දමිත්‍රී හා මරියා සමග මොස්කව් නගරයට විත් පදිංචි වුණාය.

උල්යානොව් පවුලේ වැඩිමහල් දියණිය ආන්නා, මාක් ඵලියාරොව් සමග විවාහ වූවාය. ඔහු විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යයකුව සිටි කාලයේදී සිටිම සාෂා (අලෙක්සාන්දර්) උල්යානොව්ගේ සගයකු විය. මාක් ඒ කාලයේදී ආන්නා හඳුණාගත්තේ, සාෂාගේ මරණයෙන් පසු ඇ සමග වඩාත් කිට්ටුවෙන් ආශ්‍රය කළේය. විවාහයෙන් පසු ඔවුහු උල්යානොව් පවුලේ අනිකුත් සාමාජිකයින් සමග එකම ගෙයක පදිංචි වූහ. මාක් සහආන්නා ඔවුන් සමග මොස්කව් නුවරට ආහ.

විප්ලවවාදී දෙශපාලන ව්‍යාපාරයෙහි යෙදීමේ මහත් උනන්දුවකින් යුතුව එලදීමීර් ඉල්යිව් පිටර්බුර්ගයට පැමිණියේය.

පොලිස් ඔත්තූ කරුවකු රැවටීම

රාත්‍රී අඳුර පැතිරිණි. පිටරිබුර්ගයේ පහන් කණු විදි ආලෝක කළේ කණමැදිරි එළියකිනි. පයින් ගමන් කරන්නෝ තම ගෙවල් බලා ඉක්මනින් ගියහ.

වලදීමීර් ඉල්සීව් අස්රියකින් (අස්ස කෝච්චිය) ගමන් කළේය. අබලන් රියක් වූ එය ඒ අත මේ අත පැද්දිණි. විදුරු ජනෝලවල හිම මිදුණෙන් රිය යන දිසාව බලාගැනීම පවා අපහසු විය. ඔහු යන්නේ දුර ගමනකි. නෙව්ස්කි දෙරටුවට එහා කම්කරුවන්ගේ දෙශපාලන කවයකට සහභාගිවීම සඳහා ඔහු යමින් සිටී.

වලදීමීර් ඉල්සීව් අස්රියට නගින විටම වාගේ, කළු පැහැති උපැස් යුවළක් ඇස ලා ගත් මිටි මිනිහෙක් රථයේ පා පුවරුවට නැග ගත්තේය. රිය නවතා තිබූ ස්ථානයේ ඔහු සිටින සැටි වලදීමීර් ඉල්සීව් දුටුවේය. ඔත්තූකරුවා පුවත්පතක් කියවන සැටියක් මවා පැවද, ඔහු යටුසින් වලදීමීර් ඉල්සීව් දෙස බලන්නට වීය. රියට ගොඩනැගුනේ ඔත්තූකරුවකු බව ඔහු නිසැකවම දැනගත්තේය.

අස්රියේ දෙරටුව අසල අසුනක වාඩිවූ ඔහු ඔත්තූ කරුවාගෙන් බේරියන සැටියක් කල්පනා කරමින්, කබායේ කර පටිය උස්සා ගෙන නිදිකිරා වැටෙන සැටියක් මවා පාමින්, හිමෙන් වැසී ඇති ජනෝල විදුරුවට කටින් පිහිමින්, හිම දියකර හැර, රියෙන් බැස යා යුතු තැන නොවරදිනසේ බලන්නට පටන් ගත්තේය. ඔත්තූකරුවා රවටා ඔහුගෙන් බේරී යාහැකි එක් ස්ථානයක් ඔහු දැන සිටියේය. නොවරදවා රියෙන් බැස යා යුතු ස්ථානය ගැන සොයමින් ඔහු හිම දියවූ කුඩා සිදුරෙන් බලන්නට විය. තමාට අවශ්‍ය නැවතුම් පොළට දැන් දැන් අස්රිය පැමිණෙනු ඇත. මී ළඟ නැවතුම් පොළින් බැස යා යුතුය. අස්රිය නැවතිණි.

“බහින්තෝ කවුද?” කොන්දෙස්තර තැන ඇසීය.

හැම කෙනෙක්ම නිහඬ වූහ. වලදීමීර් ඉල්සීව්ද නිහඬව සිටියේය.

අස්වයෝ නැවත ගමන් අරඹත්ම, නැගී සිටි වලදීමීර් ඉල්සීව් සැනෙකින් අස්රියෙන් එළියට පැත්තේය. ඉන්පසු ඔහු ගෙවත්තකට දිවගියේ වේගයෙනි. අස්රියේ කිසිවෙක් සිනුව හඬවන සැටි ඔහුට ඇසිණි. කොන්දෙස්තර තැනද සිනුව හඬවීය. අස්රිය නැවතිණි. එහෙත් ඒ වන විට වලදීමීර් ඉල්සීව් දුටු ගියේ, දෙරටුව තුළින් ගෙවත්තට වැදී සැඟවීය. ඔත්තූකරුවාද අස්රියෙන් බැස වට පිට බලමින් ඔහු සෙවීය. එහෙත් සොයාගැනීමට බැරිවිය.

විලදීම්ඊ ඉල්ලීම් වෙනත් දෙරටුවකින් තමාට වුවමනා වීම්යට බැස රැස්වීමට ගියේය.

තේවස්කි දෙරටුවට එහා යාන්ත්‍රික කම්හලක යකඩ කම්කරුවකුට ඉවත් බාබුණ්කින්ගේ ගෙදර රහස් දෙශපාලන කවය පවත්වන ලදී. එම පෙදෙසේ බොහෝ කම්හල් හා පැක්ටරි තිබිණි. උදාසන හිරු උදාවීමටත් කලින් වැඩට ගිය කම්කරුවන්, නැවත ගෙදර පැමිණියේ හවස ඇදිරිය පැතිර ගිය පසුය. ඉරු එළිය කුමක්දැයි ඔවුහු නොදත්හ. ජීවිතය ඇදිරිය! හැමදම මේ විධියට ජීවත්වීම කළ නොහැක!

පොලියියට හොරෙන් ඉවත් බාබුණ්කින්ගේ ගෙදර රැස්වූ කම්කරුවෝ තම තත්ත්වය ගැන සාකච්ඡා කළහ.

එදින රැස්වූ කම්කරුවෝ නිකොලායි පෙත්රෝවිච් නැමැති දෙශපාලන දේශකයා බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියහ. ඒ අත්කිසිවකු නොව විලදීම්ඊ ඉල්ලීම්ය.

කම්කරු දේශපාලන කවයන්ගේ රැස්වීම්වලට සහභාගිවීමට විලදීම්ඊ ඉල්ලීම් පැමිණියේ ඇයි?

කම්කරුවන්ට මාක්ස්වාදය පිළිබඳ දැනීමක් ලබාදෙනු පිණිසය. සමාජය පෙරළා අළුත් සමාජයක් ගොඩ නැගිය හැකි එකම බලවේගය කම්කරු පංතිය බව මාක්ස් පෙන්වා දුන්නේය. සාර්ට හා ධනපති පංතියට එදිරිව නැගී සිටීමට කම්කරු පංතිය තීරණය කළහොත් ඔවුන්ගේ බලය බිඳදැමීමට කිසිවකුට බැරිය. එබැවින් කම්කරු පංතිය සමගි කළ යුතුය. අරමුණ කිරා ඔවුන් මෙහෙයැවිය යුතුය. කම්කරුවන්ගේ අරමුණ කුමක්ද? සමාජයේ පාලන බලය සියතට ගැනීමය. වැඩකරන ජනතාවගේ රජයක් පිහිටුවීමය.

ඉතාම හොඳ රජයක් හා සාධාරණ සමාජයක්! මාක්ස් මේ සමාජය හැඳින්වූයේ කොමියුනිස්ට්වාදී සමාජය නමිනි.

පළමුවැනි පොත

තේවස්කි දෙරටුවට එපිට වාසය කළ ඉවත් බාබුණ්කින්ගේ නිවෙසේ රැස්වූ කම්කරුවන්ට දෙශපාලනය ගැන විලදීම්ඊ ඉල්ලීම් කතා පවත්වන විට, පිටර්බුර්ගයේ නොයෙක් දිසාවල කම්කරුවන්ගේ මාක්ස්වාදී කවයන් පැවැත්විණි. පිටර්බුර්ගයට පැමිණි විගස ඔහු කළේ විජලවවාදී මාක්ස්වාදීන් සෙවීමය.

“සහෝදරවරුනි! අප හැමදෙනෙක්ම මාක්ස්ගේ උගැන්වීම් කම්කරු ජනතාව වෙත ගෙනගිය යුතුය. කම්කරු පංතිය සමගිකොට විජලවය

සඳහා සුදනම් විය යුතුයැ"යි චලදීම්ඊ ඉල්ලීම් විප්ලවවාදී මාක්ස්වාදීන් අමතා පැවසීය.

“කම්කරු පංතිය මුද්ගනීමේ සටන්කාමී සංගමය” නැමැති විප්ලවවාදී සංවිධානය පැන නැංගේ එසේය. පළමුව මේ සංවිධානය පිටරුබුරුගයේද පසුව අනිකුත් නගරවලද ඇතිවිය.

චලදීම්ඊ ඉල්ලීම් මේ දෙශපාලන කවයනට නායකත්වය දුන්නා පමණක් නොවේ. දහවල් කාලයේදීත් හවසන් සමහර විට රැ බෝවන තුරුත් ඔහු පොත් හා ලිපි ලියුවේය. ඔහු ධනපති පංතිය බිය ගන්වන පොත් ලිවීය. ධනපති ක්‍රමයට එදිරිව සටන් කළ යුතු සැටි සහ සංවිධානමකව එම සටන මෙහෙයැවිය යුතු සැටි ඔහු විස්තර කළේය.

ඔහු තම පළමුවැනි මාක්ස්වාදී කෘතිය ලියනු ඇත. මාක්ස්වාදී සහ සින් එය රහසේ මුද්‍රණය කොට කම්කරු කවයන්වල බෙදා හරිනු ඇත.

රැ බෝවීය. චලදීම්ඊ ඉල්ලීම්ගේ කාමරයේ ජනේලයෙන් එපිට ඇදීර පැතිර ඇත. අසල ගෙවල්වල පහන් නිවිණි.

ඔහු ලිවීම නවත්වා නැගිට සිට පියවර තුනක් ඉදිරියට තැබීය. කාමරය බොහොම කුඩා වුවද, ඔහු ඔබ මොබ සක්මන් කිරීමට කැමතිය.

“අප ඉදිරියේ ඇත්තේ එක් මගකි. විවෘත දෙශපාලනමය සටන්කාමී මග ඔස්සේ රුසියානු කම්කරු පංතිය ඉදිරියට ගොස් කොමියුනිස්ට්වාදී විප්ලවය ජයග්‍රාහී ලෙස අවසන් කරනු ඇත.” චලදීම්ඊ ඉල්ලීම් එසේ සිතමින් සක්මන් කළේය. ජයග්‍රාහී ලෙස කොමියුනිස්ට් විප්ලවය අවසන් කරනු පිණිස ඔහු තම පොතින් රුසියානු කම්කරු පංතියට ආයාචනා කළේය. මීට පෙර කිසිවෙක් රුසියානු කම්කරු පංතියට මෙවැනි නිර්භය ආයාචනයක් කර නැත.

පොතේ කතුවරයා වූ චලදීම්ඊ ඉල්ලීම් උල්ලානොවගේ වයස එවකට අවුරුදු විසි හතරක් විය. ඔහු තරුණයෙකි, බහුශ්‍රැතයෙකි. රුසියානු කම්කරු පංතිය විප්ලවයක් කරනිසි ඔහු දැඩිලෙස විශ්වාස කළේය.

පත්‍රිකා හතරක්

පොලිසිය ගෙයක් පාසා ගොස් කැරළිකරුවන් සිරභාරයට ගෙන දැන් පිටිතල කොට බැඳ පොලිස් කායඤාලය වෙත ගෙන ගියහ.

“මුදලාලිගේ කඩේ කැඩුවද? කැඩුවා. එහෙත්ම පල හිරගෙට.”

“පාලක නිලධාරියාගේ එළිපත්තට ගිනි තැබුවද? ඔව්. පල හිරගෙට.”

බාබුෂ්කින් බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියේය: “මා ගෙනයාමට පොලිසිය දැන් එනු ඇත”.

රාත්‍රියේදී ඔහුගේ ගෙදරට යමෙක් ඉක්මනින් හා කෙටියෙන් තවටු කරන හඬ ඇසිණි.

දෙරට තවටු කළේ වලදීමීර් ඉල්යිවිය. ඔහු හිමෙන් නැහැවී සුදු පැහැගෙන සිටියේය. ඔහුගේ ඇස් බැමිවල හිම කුඩා අයිස්කැට බවට හැරිණි. හිම කබාය ගලවා දමා ඔහු උණුසුම් වනු වස්, ශාලාව තුළ ඔබ මොබ ඇවිද්දේය.

“ඉතින් කියන්න කොහොමද පටන් ගත්තේ කියල? කම්කරුවෝ මුහුණ දුන්නේ කොහොමද?”

බාබුෂ්කින්ට සිදුවූ දෙය සම්පූර්ණයෙන්ම විස්තර කිරීමට වුවමනා විය. ඊයේ කම්හලේදී ඇතිවූ කම්කරු කැරැල්ල ගැනත්, පාලක නිලධාරියාගේ නිවසේ එළිපත්ත විනාශ කිරීම ගැනත්, අසල තිබූ මුදලාලිගේ කඩය විනාශ කිරීම ගැනත් වලදීමීර් ඉල්යිවට විස්තර කිරීමට ඔහුට සිතුවේ, ඔහු එම සිඬින් සියැසින් දුටු බැවිනි. කම්කරුවන්ගේ මේ ප්‍රභව නිසා පොලිසිය ඔවුන් සිරභාරයට ගත්තේය.

“පංති හැඟීමෙන් යුත් කම්කරුවෝ ගුටි ඇත ගැනීමට ඉදිරිපත් නොවිය යුතුයි. අපි මේ ගැන පත්‍රිකා මගින් පැහැදිලි කර දෙන්න ඕන” යැයි වලදීමීර් ඉල්යිව පැවසීය.

ඔවුහු මේසය වටා වාඩිවී ලිවිය යුතු දේ ගැන පහත් හඬින් සාකච්ඡා කළහ. සංවිධානාත්මක ලෙස සටන් කළ යුතු කාලය පැමිණ ඇත. කම්කරුවන් වහල් බවෙන් මුදවාගැනීමේ කායනීය කිසිවකුට කළ නොහැකිය. එය කළ හැක්කේ කම්කරුවන්ට පමණකි. සටන් කළ යුත්තේ මීට මෙළවු අත්වලින් නොව, සංවිධාන මගිනි.

මැදියම් රය ළංවිය. වලදීමීර් ඉල්යිව ඉක්මනින් ලියන සැටි බාබුෂ්කින් බලා සිටියේය. හිටිහැටියේ ඔහු නිදිකිරා වැටෙන්නට විය.

“නැහැ සහෝදරය මම, නිකං.”

“නිකං තමා, ඒ වුණාට නිදවැටෙනවා! දැන් නිදගන්න. සහෝදරයට හෙට උදේ පාන්දර වැඩට යන්නට තියෙනව” යැයි වලදීමීර් ඉල්යිව පැවසුවේ මඳ සිනා පාමිනි.

බාබුෂ්කින් නිදගත් අතර වලදීමීර් ඉල්යිව තමා ලියූ පත්‍රිකාව පිටපත් කිරීමට පටන් ගත්තේය. කම්කරුවන්ට ලෙහෙසියෙන් කියවීම පුළුවන් වන සේ ලොකු පැහැදිලි අකුරින් ලිවිය යුතුය. ඔහු පත්‍රිකා හතරක්ම පිටපත් කළේය.

හිටිහැටියේම පැක්ටරියේ නළා හඬ දසන පැතිරිණි. බාබුෂ්කින්ගේ කාමරයේ ජනේලය තුළින් එම හඬ ඔහුට ඇසිණි.

තේවස්කි නගර ද්වාරයට අයත් පෙදෙසේ කම්කරුවෝ අවදිවූහ.

“සහෝදරය නැගිටින්න!” යැයි කියමින් චලදීමීර් ඉල්ලීම් ඔහු අවදි කළේය.

බාබුණකින් නැගිටුවෙය.

දැස් පිසදමා ගෙන ඔහු චලදීමීර් ඉල්ලීම් දෙස බැලුවේ සිහිනයක් යැයි සිතමිනි. ඒ ඔහුද? ඇත්තටම ඒ චලදීමීර් ඉල්ලීම්ය. ඔහු තම කාමරයේය. මේසය මත අත් අකුරින් ලියන ලද පැහැදිලි පත්‍රිකා හතරක් බාබුණකින් දුටුවෙන්, පසුදින රැයෙහි සිදුවූ දේ මතක් විය.

“මේ පත්‍රිකා හතර කම්කරුවන්ට කියවීමට පුළුවන් වන ලෙස ඔවුන් අතර බෙදා හරින්න ඕන. මීට වඩා වැඩි ගණනක් ලිවීමට බැරිවීම ගැන කනගාටුයි.”

ඔවුහු කාමරයෙන් පිටවූහ. අවට ඇඳිරි ය. අහසේ තරු දීප්තිමත්ව බැබළේ. කම්හල්වල දුම්බට, සුදු පැහැති දුම් ගුළි අහස දෙසට පිටකළේය. කිලිටි ඇඳුමින් සැරසුණු කම්කරුවන්ගෙන් විදි පිරිණි. චලදීමීර් ඉල්ලීම් සහ බාබුණකින් කම්කරු පිරිසට මැදිවිය.

බාබුණකින් තම සාක්කුවෙන් පත්‍රිකාවක් බැගින් ගෙන තමා අඳුණන කම්කරුවන්ට දෙන්නට විය. ඔවුහු එය කියවා තම සගයන්ට දුන්නෝය. මේ විධියට පත්‍රිකා අති'නත යන්නට විය.

“අපේ පළමුවැනි උද්ඝෝෂක පත්‍රිකාව. බාබුණකින් සහෝදරය, සුබ මොහොතින්!” යැයි ඔහු තම කම්කරු සගයා අමතමින් පැවසීය.

“මිනෝගා”

දිගැති සිහින් මාලුවකු මිනෝගා නමින් හඳුන්වනු ලැබේ. සිහින් සිරුරකින් හෙබි ලස්සන තරුණියකවූ නදේෂ්ද කොන්ස්තන්තීනොව්නා කෘප්ස්කයා මෙනමින් හැඳින්වූයේ මන්දැයි කීම අමාරුය. පිටර්බුර්ග් නගරයේ මාක්ස්වාදී සංවිධානය ඇය හැඳින්වූයේ “මිනෝගා” යන නමිනි. ග්ලෙබ් ක්‍රිෂ්ඨානොවස්කි හඳුන්වනු ලැබුවේ “සුස්ලික්” (Gopher) යන නමිනි. ඔහු සැබැවින්ම එම සතාට සමාන වීද? කොහෙත්ම සමාන නොවීය. චලදීමීර් ඉල්ලීම් “ස්තරික්”, හෙවත් මහල්ලා යන නම ලැබුවේ ඔහුගේ බුඩිය, දැනීම හා බහුශ්‍රැතත්වය නිසාය.

පිටර්බුර්ග්ගේ අලෙක්සන්ද්‍රින්ස්ක් වතුරග්‍රය සුදෝසුදු හිමෙන් වැසී, හිම සියා පිළිබඳ කතාව සිහිපත් කරවන නොවැම්බර් මාසයේ දවසක, “මිනෝගා” හෙවත් නදේෂ්ද කෘප්ස්කයා සන්සුන් ගමනින් නගරයේ ප්‍රසිද්ධ පුස්තකාලය ඉදිරිපිට ඔබ මොබ ඇවිදීමින් සිටියාය. ලොම් සහිත සත්ව හමකින් කළ කෙටි හිම කබායක් හැඳ සිටි ඇ හිස කේ කරල්

දෙකකට වෙන්කොට ගොතා හිම තොප්පියක් පැළඳ සිටියාය. දැඩි ශීතලෙන් දැනේ ඇඟිලි ආරක්ෂා කර ගැනීම පිණිස ඇ ගෙනගිය මුප්ටි* නමින් හැඳින්වෙන ලොම් සහිත කවරය තුළ සටහන් පොතකි. කම්කරුවන්ගේ දුක් සහිත ජීවන තතු පිළිබඳ විස්තරයක් එහි ලියා ඇත. මේ විස්තර පත්‍රිකා පළකිරීම සඳහා පිළියෙල කරන ලදී.

මේ සටහන් පොත භාරදීම සඳහා ඇ ඔහු එන තුරු සිටින්නිය.

වලදීමේර් ඉල්යිව්, බාබුෂ්කින් සමග එකතුව පත්‍රිකා හතරක් ලියා බෙදාහැර දැනට වසරක් ගත වී ඇත. දැන් පිටර්බුර්ගයේ “සටන්කාමී සංගමය” එවැනි පත්‍රිකා සිය ගණනක් ලියා ගල් අවිවුවල මුද්‍රණය කොට රහසින් නගරය පුරා බෙදාහැර තිබේ.

වලදීමේර් ඉල්යිව් ප්‍රසිද්ධ පුස්තකාලයේ සිට මහ මගට බැස්සේය. නදේෂ්ද කෘෂ්ස්කයා ඔහු දකින්නී නෙවා ගහ දිගේ ගමන් කළාය. ගහ අද්දර පාරකදී හමුවූ ඔවුහු නේවා නදියේ පහළට ගමන් කළහ. වලදීමේර් ඉල්යිව් ඇගේ අතක් අල්ලා ගත්තේය.

“පුස්තකාලෙදී හොඳහැටි පොත් කියව්වද?” කෘෂ්ස්කයා ප්‍රශ්න කළාය. ඒ අතර ඇ ඉක්මනින් තම මුප්ටිය තුළ සහවා තිබුණු පොත ඔහුගේ ඇඳුමේ අත තුළ එබීය.

“බොහොම හොඳා!” මෙසේ පිළිතුරු දුන් ඔහු සටහන් පොත කබායේ අත තුළට රුවාගෙන සහවා ගනිමින් ප්‍රශ්න කළේය: “මේ පොතේ ඇති කරුණු හැබැ ඒවාද?”

“ඔව්.”

“බොහොම ස්තුතියි” ඔහු ඇට කීවේය.

හිම තුෂාරය සහිත මද පවතින් පීඩා ලැබ සිටි ඇගේ මුහුණ ලා රත් පැහැ ගෙන ඇත. ඇ ඔහු දෙස බලත්ම ඇගේ දෙනෙන් කාන්තිමත් ලෙස දිලිසිණි. ඇ වාමය, ඇගේ පෙණුම බැරැරුම්ය! වලදීමේර් ඉල්යිව් ඇ දැකීමෙන් සතුටක් ලැබීය. ඔහු පිටර්බුර්ගයට පැමිණ නොබෝ දිනකින් ඔවුනොවුන් හඳුණාගත්හ. ඔහු ඇය හඳුනන්නේ එද සිටද? තම ජීවිතයේ මුල සිටම ඔහු ඇය හඳුණා නව ඔහුට දැනෙයි. වලදීමේර් ඉල්යිව් තම හැඟීම් හා සිතැහියාවන් ගැන ඇ සමග සාකච්ඡා කිරීමට ආශා කළේය. නදේෂ්ද කෘෂ්ස්කයා ඉතා ආශාවෙන් ඔහුට උදව් කළාය. දෙදෙනම එකම ව්‍යාපාරයක, එකම අරමුණක් සඳහා එක්වී වැඩ කළහ.

වලදීමේර් ඉල්යිව් හිටිහැටියේම කිසියම් සංඥාවක් දීමට මෙන් තමාගේ අත මිරිකන සැටි කෘෂ්ස්කයාට දැනිණි. ඔවුන් දෙදෙනා දෙස බලමින්

*ලොමින් සාදන ලද අත්වැසුම් විශේෂයෙකි.

දුටුපසින් ගමන් කරන පොලිස් ඔත්තුකරුවකු ඇගේ නෙතට ලක්විය. ඔහු කබා කර පටිය උස්සාගෙන ගමන් කළේය.

චලදීම්ඵ් ඉල්දීව් සැණෙකින් සාකච්ඡාව වෙන අතකට හරවමින් හඬ නගා කතා කරන්නට විය. ලිගෝවකා වෙළඳ සැලක හිම තොප්පි ලාබෙට විකුණන බව ඇත්තදැයි ඇගෙන් ඇසීය. ඔත්තුකරුවා තවත් ළං වෙමින් ගමන් කළේය.

“වෙන්ව යමු!” යැයි චලදීම්ඵ් ඉල්දීව් පහත් හඬින් පැවසීය.

ඔවුහු සමුගත්හ. චලදීම්ඵ් ඉල්දීව් තමා ඉදිරියේ වූ විදියක් ඔස්සේ ගමන් කරන්නට වූ අතර පොලිස් ඔත්තුකරුවා ඔහු පිටුපසින් යන්නට විය. ඔහු වෙගයෙන් ගමන් කොට අතුරු පාරකින් හැරී නොපෙනී ගියේය. ඔත්තු කරුවා මෙවැන්නක් බලාපොරොත්තු නොවූයෙන්, දිගටම ගමන් කළේය. අතුරු පාරේ ධනවත්කුගේ බංගලාවක් දුටු චලදීම්ඵ් ඉල්දීව් ගෙවත්තට ඇතුළු විය. මුරකරුවාගේ අසුන හිස්වී තිබෙන සැටි දුටු ඔහු වහාම එහි වාඩිවී පුවත්පතකින් මුහුණ වසාගෙන, එය කියවන බවක් අඟවමින් සිටියේය.

මොහොතකින් එතැනට පැමිණි ඔත්තුකරුවා “මා ලුහුබදිමින් ආ මිනිසා කොහිද? ඒකා මහ පොළොව පලාගෙන ගියාද?” යි තමාගෙන්ම අසන්නාක් මෙන් පුදුමව වටපිට බැලීය. ඔත්තුකරුවා ඔහු සොයමින් ඉවත ගියේය.

පොලිස් ඔත්තුකරුවාගේ විලාසය දුටු චලදීම්ඵ් ඉල්දීව්ම ඉබේටම සිනහ පහළවීය. මුරකරුවා එන්ට පෙර ගෙදර යා යුතුය. කෲප්ස්කයා දුන් සටහන් පොත තවම තමා අතදැයි සොයා බැලූ හෙතෙම ඉක්මනින් ගෙදර ගියේය.

අපේ මාපාරය විනාශ කළ නොහැකිය

1895 දෙසැම්බර් 8 දන දේප්ද කෲප්ස්කයා නැවතී සිටි ගෙදර “සටන්කාමී සංගමයේ” සාමාජිකයින්ගේ රැස්වීමක් පැවැත්විණි. (කම්කරු කායඪිය) “රබෝවෙ දේලො” නමින් පුවත්පතක් පළ කිරීමට තීරණය වූයෙන් එහි පළමුවැනි කලාපයේ පළවිය යුතු ලිපි ගැන සාකච්ඡා කරන ලදී. සටන්කාමී නිර්භය කතු වැකිය ලියන ලද්දේ චලදීම්ඵ් ඉල්දීව් විසිනි.

“කම්කරු කායඪිය” රහස් මුද්‍රණාලයක මුද්‍රණය කිරීමට තීරණය විය. පින්ලන්ත මුද්‍ර ඛොක්කේ පිටර්බුර්ගයේ උප නගරයක එවැනි මුද්‍රණාලයක් සොයා ගන්නා ලදී.

විප්ලවවාදී කටයුතු ගැන ඉමහත් උනන්දුවකින් වැඩ කළ විසිතුන් හැවිරිදි අනටෝලි වනෝයෙව්ට එම කායඪිය භාර දුන්හ. වගකිවයුතු කටයුතු

වලදී මීර් ඉල්ලීම් ඔහුට පැවරිය. හෙට අනටෝලි වනේයෙහි එම ලිපි යන්ත්‍රාලයට භාරදෙනු ඇත. ඉක්මනින්ම කම්කරුවෝ තම පුවත්පතේ පළමුවැනි කලාපය කියවනු ඇත.

“සටන්කාමී සංගමයේ” සාමාජිකයෝ බොහෝ රැ වි ගෙවල් බලා ගියහ.

වලදී මීර් ඉල්ලීම් සහ නදේෂ්ද කෘප්ප්කයා නොයෙක් දේ ගැන කතා කරන්නට වූහ. සහෝදරවරුන්ගේ යහපත් ගති ගුණ ගැන කතා කරන ඔහු ඔවුන්ට මුව නොසැහෙන සේ පැයසිය. ඔහු ජනතාවට ආදරය කළේය. කම්කරුවන් සංවිධානය වටා රැස්වන සැටි ඔහු ඇට විස්තර කළේය. බාබුෂ්කින් දක්ෂ, නිර්භීත සහෝදරයෙකි...

“ගුහ රාත්‍රියක් වේවා, නදේෂ්ද. හෙට ඔප්ව පලාගෙන ඔබ ළඟට එන්නම්...” යැයි ඔහු ඇගෙන් සමු ගනිමින් පැවසීය.

මහා මාග් පාළු වී තිබිණි. ඉදහිට පහත් කණුවකින් කණමැදිරි එළියක් පිටවීය. එහෙත් තරුවල ආලෝකය දීප්තිමත්ය. වලදී මීර් ඉල්ලීම් ප්‍රසිද්ධ පුස්තකාලය දක්වා ගියේය. එතැනද පාළුය. ඔහු තනිවම ය. අලෙක්සන්ද්‍රින්ස්ක් උද්‍යානයේ දෙහි ගස්වල අතු හිමෙන් බරවී පහතට නැමීලාය. ගසක අත්තක් සෙලවී හිම කැටි බිම වැටිණි. වලදී මීර් ඉල්ලීම් සැහැල්ලු සිතින් මඳ සිතා පැවේය!

ගරෝහොව් විදියේ පිහිටි තම කාමරයට ඔහු පැමිණියේ පමාවෙලාය. පොලිස් ඔත්තුකරුවන්ගෙන් බේරීම පිණිස ඔහුට නිතර පදිංචි ස්ථාන මාරුකරන්නට සිදුවූයෙන්, මේ කාමරයද ඔහු කුලියට ගත්තේ මේ නොබෝදය.

ගෙහිමි කාන්තාවගේ නින්දට බාධ නොකරනු වස් ඔහු දෙපයේ ඇහිලි තුඩු වලින් ගමන් කරමින් තම කාමරයට ඇතුළු විය. නිද ගැනීමට තරම් හිතක් නොවූයෙන් වලදී මීර් ඉල්ලීම් තම අනාගත කෘතියට අවශ්‍ය කරුණු සොයාගැනීම පිණිස පොත් කියවීමට තීරණය කළේය. ඔහු මහත් ආශාවෙන් පොතක් කියවා ඔරලෝසුව දෙස බැලීය. මැදියම් රූ පසුවී දෙකට ළංවී ඇත.

“නිද ගත්තට ඔන” මෙසේ සිතූ ඔහු දිගටම කියවන්නට විය.

ඔරලෝසුවේ බට්ටා හඬ නැගීය.

වලදී මීර් ඉල්ලීම්ට අමුතු හඬක් ඇසුණෙන් ඔහු පුදුමවී ඔරලෝසුව දෙසත් දොර දෙසත් බැලීය.

කාමරයේ දොර ඇරඹෙන පළමුවෙන් ඇතුළු වූයේ වත්ත අතුගාන මිනිසාය. ඔහු පිටුපසින් සිවිල් ඇඳුමින් සැරසුණු මිනිස්සු දෙදෙනෙක්ද, පසුව පොලිස් නිලධාරියෙක්ද ඔහුගේ කාමරයට ඇතුළු වූහ.

සිරභාරයට ගැනීමේ බලපත්‍රය ඉදිරිපත් කරනලදී.

සිවිල් ඇඳුමින් සැරසී සිටී දෙදෙනා වලදීමේ ඉල්ලීමෙන් පොත්, කොටට මෙටට, ඇඳ ඇතිරිලි අවුස්සමින් සොයා බලන්නට වූහ. ලිපද, දුම බටයද පිරික්සා බැලූහ.

බිත්තිය අසල සිටගත් වලදීමේ ඉල්ලීම් නිහඬව කල්පනා කරන්නට විය.

ඔහු තම සගයින් ගැන සිතුවේය. ඔවුන්ට කුමක් වීද? ඔහු තනිවම සිර භාරයට ගනීද නැතිනම් අන් අයත් අසුවීද? නදේෂ්දට කුමක් වීද? අපේ වැඩ සියල්ල විනාශ වීද? “නැත. අප විනාශ කිරීමට උත්තර බැරිය. අපේ ව්‍යාපාරය විනාශ කළ නොහැක. කම්කරුවන් ලක්ෂ ගණනින් නැගිට සිටිනු ඇත. රුසියාවේ සියලුම වැඩකරන ජනතාව නැගිට සිටිනු සහතිකය.” වලදීමේ ඉල්ලීම් එසේ සිතීය.

අංක 193 සිර කාමරය

සිලිමට යටින් කුඩා කවුළුවකි. එය වසා යකඩ වැටකි. බිත්තියට සවිකළ යකඩ මේසයකි. එය අසල යකඩ පුටුවකි. එක් මුල්ලක පොත් ගොඩකි. සාර්ගේ නිරගෙදර කියවීමට අවසර තිබේ. වලදීමේ ඉල්ලීම්වලට චුළුමනා පොත් විශාල ප්‍රමාණයක් ඔහුගේ සොහොයුරියෝ සහ නදේෂ්ද ගෙනාහ. එදින රැයෙහි නදේෂ්ද සිරභාරයට නොගනී. වලදීමේ ඉල්ලීම් සිරභාරයට ගත් විගසම ඔහුගේ මවද සොහොයුරියෝද මොස්කව් සිට පිටරුවුර්ගයට ආහ.

අද බ්‍රහස්පතින්ද. සිරකරුවන් බැලීමට අවසර ඇති එකම දවස ය. වලදීමේ ඉල්ලීම් පොත් කියවීම පසෙක තබා යකඩ දෙට පිටදී සිට ගත්තේය. සිරගෙදර මුරකරුවා යකඩ දෙරේ සිදුරෙන් බලමින් නිතර නිතර සිරකරුවන් ගැන සොයා බලයි. දෙරේ සිදුර වැසෙන සේ ඔහු සිටගත්තේ එබැවිනි. මේසය මත තිබූ පාන් බෝලයක් ඔහු මිරිකත්ම, එයින් කිරි එළියට ආවේය. කිරි සහිත පාන් බෝල ඔහු හැඳින්වූයේ තීන්ත කුඩු හැටියටය. රහස් ලිපි ලිවීම සඳහා ඔහු තීන්ත වෙනුවට කිරි පාවිච්චි කළේය. පොතක මුද්‍රිත අකුරු ජෙළි අතරින් ඔහු කිරිවලින් ලිපියක් ලියුවේය. කිරි වෙලි ගිය පසු කිසිවකුට නොපෙනේ. එය ගෙදර ගෙන ගොස් පහතේ මද ගිත්තෙන් රත් කළ විට අකුරු ජෙළි කියවිය හැකිය. නදේෂ්ද හෝ සහෝදරියන් හෝ එය රත් කොට කියවනු ඇත. වලදීමේ ඉල්ලීම් පෞද්ගලික ලිපියක් නොව පත්‍රිකාවක් ලියුවේය.

දෙසැම්බර් 8 ද මැදියම් රැයේ සිට පසුවද උදේ වන විට “සටන්කාමී සංගමයට” අයත් සාමාජිකයින් 160 දෙනකු සිරභාරයට ගන්නා ලදී. එහෙත් “සංගමය” විනාශ නොවිණි. “සංගමය” ස්ටැසියන් සටන් වැළක්ම සංවිධාන කළේය. වැඩ නවත්වා සිටි අයට ආයාචනයක් වලදීම් ඉල්ලීම් විසින් ලියන ලදී.

යකඩ දෙරට දමා ඇති යතුරු ඉබ්බා ගැලවී, දෙර හැරී, නිලධාරියෙක් ඔහු සිටි සිරකාමරයට ඇතුළු විය. කිරි සහිත පාන් බෝලය හෙවත් තීන්ත කුඩුව කටේ දමාගත් වලදීම් ඉල්ලීම් එය ගිල දැමීමේය.

මුරකරුවා ඔහුට ළංචි පිරික්සා බැලූ නමුදු සැක කටයුතු කිසිවක් නොදුටුවෙන් පිටව ගියේය.

වලදීම් ඉල්ලීම් නවත් පාන් බෝලයකින් තීන්ත කුඩුවක් සාද එයට කිරි පුරවා ලියන්නට විය.

පැයකින් නැවත සිර කාමරයේ දෙර හැර ඇතුළු වූ නිලධාරියා වලදීම් ඉල්ලීම් බැලීමට කෙනෙකු පැමිණ ඇති බැව් පවසා ඔහු කැටුව ගියේය. යකඩ වැටවල් දෙකකට එහා සිටගත් ඔහු හමුවීමට පැමිණියේ ඔහුගේ පෙම්බරිය වන නාද්‍යා නොහොත් නදේෂ්ද කෘෂ්ණකයා ය. අත් අල්ලා ගෙන හෝ අතට අත දී හෝ කතා කළ නොහැක. ඉඹි කළ හැකිය. සිනාසිය හැක. නම පෙම්වතා සිරභාරයේ සිටීම නිසා දුක්විය යුතු වුවද, ඇ මද සිනාවෙකින් ඔහුට ආචාර කළාය. ඔහු දක්ෂයෙකි! ඔහුගේ මනෝභාවය පහත වැටී නැත.

ඔහුගේ මව, සොහොයුරියෝ ඔහුට සුඛ පැතුම් එවන බව ඇ දන්වා සිටියාය.

යකඩ වැටවල් දෙක අතර ඇති පටු බිම් තීරුවේ සිටගෙන හැම වචනයකටම සවන් දෙන පොලිස් නිලධාරියාට නොඇසෙන සේ දෙශපාලන කටයුතු ගැන කතා කරන්නේ කෙසේද?

“පුස්තකාලයෙන් ගෙනා පොත් අද මම අක්කටයි නංගිටයි යැව්වා. ඔව් මරියාටත් පොතක් යැව්වා.” මෙසේ පැවසූ වලදීම් ඉල්ලීම් මහත් ඕනෑකමින් ඇ දෙස බැලීය.

“එයා විශේෂයෙන් මරියාගේ නම මතක් කළේ ඇයි? එයින් ඔහු කීමට අදහස්කළේ කුමක්ද? ආ! එයා ලියපු ලියුම හෝ පත්‍රිකාව මරියාට යැවූ පොතේ බලන්නට ඕනෑ” යැයි නදේෂ්ද කෘෂ්ණකයා සිතුවාය.

වලදීම් ඉල්ලීම් ප්‍රභේදිකා මගින් ඇ සමග කතා කරන්නට විය.

“මගේ හිර කාමරයේ නොමමරය දන්නවද?” “ඔව්. සත්තකින්ම දන්නවා! එකසිය අනූ තුන!”

“ඇයි එයා එහෙම අහන්නෙ? නිකමට අහන්නෙ නැහැ. පොතේ

193 පිටේ ඒ පත්‍රිකාව හොයන්ට ඕන.” නදේෂ්ද කෘෂ්ණකයා මෙසේ සිතුවාය.

ඔහුන් දෙදෙනා මේ විධියට පොලිස් නිලධාරියාට නොතේරෙන ලෙස දෙගපාලන ව්‍යාපාරයේ වැඩ ගැන කතා කළහ.

පොලිස් නිලධාරියා බිත්ති ඔරලෝසුව දෙස බැලීය.

“කතා කිරීමේ වේලාව ඉවරයි!”

පැයක් ගෙවීගියේ නොදනුවත්වමය! ඉවත්ව යාමට සිත් නොදෙයි. සිතට දුකකි.

“වලෝද්‍යා ආයුබෝවන්! හිත අධෛයභී කරගන්ට එපා!” සුබ පැතු ඇ ඉවත නො ගියාය.

පොලිස් නිලධාරියා ඔහු කැටුව සිර කාමරය දෙසට ගමන් කරත්ම, ඔහු ඇය දෙස හැරී බැලීය. ඔහු ගෙනයන තුරු ඇ රැඳී සිටියාය.

වලදීමේ ඉල්ලීම් සිරකාමරයට දමා දොර අගුළු ලා පොලිස් නිලධාරියා පිටවීය. ඔහු සිර මැදිරිය තුළ හුදකලාව සිටගෙන ඇ හමු වූ සැටි සිතන්නට විය: “ඔන්න දැන් ඇ සිරගෙදර මහ දොරටුවෙන් පිටවී මහ මගට බැස්සා. දැන් ඇ (ගිම්හාන) ලේක්නිඩි උද්‍යානයට ගියා වෙන්නට ඇත”.

අඩ ඇදිරියෙන් පිරි සිර මැදිරියේ ඔබ මොබ බොහෝ වේලාවක් සක්මන් කළ වලදීමේ ඉල්ලීම් ඇ ගැන මහත් ප්‍රේමයකින් සිතන්නට විය.

කොළ පැහැති පහන

සයිබීරියාවේ සුෂෙන්ස්කොයෙ ගමේ පුරා අවුරුද්දක් වලදීමේ ඉල්ලීම් පිටුවහල් ජීවිතය ගත කළේය. පිටුවහල් දඬුවම ලැබීමට පෙර ඔහු මාස දහ හතරක් සිරකරනු ලැබ සිටියේය. පිටුවහල් කාලය ගෙවීමට තව දැවුරුද්දක් ඇත.

1898 මැයි 7 ද වලදීමේ ඉල්ලීම් “රුසියන් ධනවාදයේ සංවර්ධනය” නැමැති ශාස්ත්‍රීය කෘතිය ලිවීමට පටන්ගත්තේය. රුසියාවේ ගම්වල හා නගරවල බලය වැඩිවැඩියෙන් ධනපතීන් හා කුලාකයන් අතට පත්වීගෙන යන සැටි කරුණු සහිතව ඔප්පුකොට පෙන්වූ එම කෘතිය පොදු ජනතාව වඩාත් දුගී දුප්පත්කමට භාජන වෙමින් පිඩනයට ගොදුරුවන සැටිද විස්තර කළේය.

දහවල් ආහාරයෙන් පසු ඔහුගේ කවුළුවකට කිසිවෙක් ඇඟිලි තුඩින් තට්ටු කළේය. ඔහු දුගීන් ගොවියකු වූ සොසිපානිවිය. ලොම් සහිත

හිම කබායක් ඇඳ නොපියක් හිස පැළඳ සිටි ඔහුගේ එක් උරයක දඩයම තුවක්කුවකි.

“වලදිමිඊර් ඉල්යිව් යමුද කැලෑ තාරාවන් දඩයම් කරන්ට.”

වලදිමිඊර් ඉල්යිව් නොසන්සුන්තාවයකිනි. නදේෂ්ද කෘෂ්ණයා පිටර්බුර්ගයේ* සිට පැමිණිය යුතුව තිබුණද, ඇගේ නොපැමිණීම නිසා ඔහු කලබල වී සිටී. ඇද පසුව විජලවවාදී වැඩනිසා පිටර්බුර්ග් හිදී සිර දඩුවමක් ලැබුවාය. ඉන්පසු ඇටද පිටුවහල් ජීවිතයක් ගත කිරීමට සිදුවූයෙන් එම කාලය ෂුෂෙත්ස්කොයෙ ගමේ ගතකිරීමට ආණ්ඩුවෙන් අවසර ලබාගැනීමට ඔහු සමත් වුවාය. ඇ එහි යන බව දන්වා බොහෝ කල් ගත වූණද තවම නොපැමිණියාය.

නොසන්සුන්තාවය තුනී කරගැනීම වස් වලදිමිඊර් ඉල්යිව් තම තුවක්කුවක් රැගෙන කාමරයෙන් පිටවීය.

“ඔහෙගෙ සපන්තු දඩයමට කියාපු බඩු” යැයි සොසිපානිව් ඔහු දිරි ගැන්වීය.

සැබැවින්ම ඔහුගේ සපන්තු දඩයම් කිරීම සඳහා පාවිච්චි කරන ඒවා විය. දණහිස දක්වා උසැති ඒවා ඇඳගෙන මඩ ගොහොරුවල යන්තට පුළුවන. පඳුරුවලට රිංගා කැලෑ තාරාවන් අල්ලා ගත හැක. ඔවුහු හැතැප්ම හතක් පමණ දුර පිහිටි පේරොවෙ පොකුණට දඩයම් පිණිස ගියහ. එහි කොතරම් විශාල ප්‍රමාණයක් තාරාවන් සිටින්නැයි කිවහොත්, පොකුණ අවට පෙදෙස තාරා පිහාටුවලින් වැසී තිබිණි.

එදින පැහැදිලි දවසකි. ඉර පැව්වද දඩි උෂ්ණයක් නොදැනිණි. හිරු රැස් නිසා පොකුණ කොළ පැහැයෙන් දිලිසිණි. ඇත ක්ෂිතිජයේ ධවල වස්තුවක් හිරු එළිය නිසා බැබලෙන්නට විය. එය හිමෙන් වැසුණු සයාන කඳුය.

“ඔන්න පොකුණ. ඉලක්කය වරද්දන්නෙ නැතුව වෙඩි තියන්ට. පළමුවැනි වෙඩිල්ල වැරදුණොත් ඒක අසුබ ලකුණක්.” මෙසේ කී ගොවියා, “වලදිමිඊර් ඉල්යිව්, තමුසෙ පළමුවෙනි වෙඩිල්ල විතරක් වරද්දන්නෙ නැතුව ඉලක්කට වෙඩි තියනවා” යැයි වැඩිදුරටත් කීවේය.

ඔහු තුවක්කුවක් රැගෙන බැද්ද මැද සිටගෙන සතුන්ගේ හඬට කන් දුන්නේ ඉමහත් සතුටිනි. කුරුල්ලන්ගේ ගී අලංකාරය; කොට්ටෝරුවෙක් ගසකට කොටයි.

*පිටර්බුර්ග් — පෙට්‍රොග්‍රාඩය ක්‍රි:ව: 1703-1914 දක්වා මෙතමන් හැඳින්විණි. එය 1914-1924 දක්වා පෙට්‍රොග්‍රාඩය යන නමින්ද 1924 සිට ලෙනින්ග්‍රාඩය යනුවෙන් ද හැඳින්වේ.

පොකුණ අසල පළුරකින් හඬක් නැගිණි. අළු පැහැති විශාල පක්ෂියෙක් හඬනගා හෙමින් අහසට නැංගේය. තමාට අධි විස්සකට ඉදිරියෙන් පියාඹන්නට වූ උංච වලදීම්ඊ ඉල්ඨිච වෙඩි තැබීය. ඉලක්කය වැරදිණි!

වෙඩිතැබීමට ඔහු පමාවිය.

“අනේ වලදීම්ඊ ඉල්ඨිච වැඩේ සවුක්තු කළා නෙව!” ගොවියා තම අසතුට පළ කළේය.

අසුබ ලකුණ නොතකා දඩයම සාර්ථක විය. තාරවුන් කීපදෙනෙකුට වෙඩි තබන ලදී. තේ කහට නිසා කළු පැහැගත් කේතලයක් රිටි දෙකක් අතරවූ හරස් රිටක ඵල්ලා ගිනි මැලයක් ගැසුහ.

සොසිපානිච ගොවිරාළ දඩයම් සරුවීම නිසා මහත්සේ ප්‍රීතිවූයේ, රැඳ ඵනි නැවතී තාරාවුන් දඩයම් කරන ලෙස වලදීම්ඊ ඉල්ඨිචගෙන් ඉල්ලා සිටියේය. ගොවියාගේ ඉල්ලීම පිළිගැනීමට ඔහු කැමතිවුණද, ඉක්මනින් තම නවාතැනට යා යුතුය යන හැඟීමක් ඔහු තුළ ඇතිවිය.

සවස්වූයෙන් ගම්මු හරකුන් හා ඵලදෙනුන් ගෙවල් බලා දැක්වූහ. ගෙවතුචල ගෙවලියෝ කිරි දෙවූහ. කිරිබුරුලු වලින් පිටවූ කිරි භාජනවලට වැදෙත්ම හඬක් පිටවීය.

“වලදීම්ඊ ඉල්ඨිච, තමුසෙලගෙ ගෙදර පහන පත්තු කරලා” යැයි ගොවියා පැවසීය.

ඔහුද ඵය දිටිය. ඔහු නැවතී සිටි ගෙදර ඔහුගේ කාමර දෙක තුළ පහන් දල්විණි. පහනේ වීදුරු කවරය කොළ පැහැතීය. ඔහුගේ හිත මහත්වූ ප්‍රීතියකින් පිරි ගියේය.

ගෙදර ඵළිපත්තේ පඩිපෙළේ වැට අල්ලා ගෙන නදේෂ්ඨ කෘෂ්ණස්කයා ඔහු පැමිණෙන තුරු බලා සිටියාය. අළු පැහැති ගවොමක් ඇඳ සිටි ඇ සිහින්ය, සැහැල්ලුය.

“ආයුබෝවන්, නදේෂ්ඨ!” හේ පැවසීය.

“වලෝද්දා” ඇ ඔහු ඇමතුවාය.

“ඵන්න, ඵන්න, මෙහෙදි ඔහෙ කොතරම් වෙනස්වෙලා තියනවද කියල අපට පෙන්වන්න” යැයි නදේෂ්ඨගේ මව — ඵලිසවෙටා වසිලෙච්චා කාමරය තුළ සිට උස් හඬින් ඔහුට ඇසෙනසේ කීවාය. “මනමාලි ඵයාව භොයාගෙන ඇවිල්ල. ඵයා ඇවිදින්න ගිහිල්ලා, දඩයම් කරනව.”

කාමරය තුළ කොළ පැහැති වීදුරු කවරය සහිත භූමිතෙල් පහනක් දල්විණි.

“මේ ලාම්පුව ඔයාට නැග්ගක්. කොළපාට ඇස්වලට සනිපයි නෙව.” නදේෂ්ඨ කෘෂ්ණස්කයා පහන පෙන්වමින් පැවසුවාය.

මොස්කචි සිට සයිබීරියාවට පැමිණීම සඳහා දවස් දහයක් දුම්ඊයෙන් ගමන් කළ යුතුය. ඉන්පසු සෑහෙන දුරක් නැවකින්ද, අස්ඊයකින්ද ගමන්

කළ යුතුය. විදුරු කවර සහිත පහනක් මේ තරම් දුරක් ගෙනයාම ලෙහෙසි නොවේ. විදුරු බිදේය යන බිය නිසා නදේශ්‍ය කෘෂ්ණකයා එය නිතරම අතින් ගෙනගියාය. දැන් එම පහන ශ්‍රීමත්ස්කෝයෙ ගමට ගෙනැවිත් ඇත.

සිටුවහල් ජීවිතය

නදේශ්‍ය කෘෂ්ණකයා සහ වලදිමිඊර් ඉල්සිව් උල්යානොව් ෂූෂා ගං ඉවුරේ පිහිටි අළුත් ගෙයක පදිංචි වූහ.

එක් කාමරයක ඔහුට වැඩ කිරීම සඳහා ලියන මේසයක්ද, පොත් රාක්ක කිපයක්ද පිළියෙල කරන ලදී. ඔහුගේ ලියන මේසය උසය. එයට ළංවීම සඳහා පඩි පෙළක්ද විය. දෙපස ලී වැටකි. ලියන මේසය මත ඊළඟ ලද පහන කොළ පැහැති විදුරු කවරයකින් යුක්ත විය. ශීත සමයේ ශ්‍රීමත්ස්කෝයෙ ගමේ ගෙවල්වල පහන් වෙලාසනින් නිවනි. එහෙත් වලදිමිඊර් ඉල්සිව් රැ බෝවන කුරු පොත් කියවමින්, ලියමින් වැඩ කළේය...

ඔහු හිටගෙන ලිවීමට ආශා කළේය. විශාල වැදගත් ශාස්ත්‍රීය කෘත්‍රියක්වූ "රුසියන් ධනවාදයේ සංවර්ධනය" ඔහු මෙලෙස හිටාගත ලියුවේය. ලිපි හා පොත් ඉංග්‍රීසි බසින් තම බසට පරිවර්තන කළ ඔහු වෙනත් බොහෝ වැඩ කළේය. නදේශ්‍ය කෘෂ්ණකයා ඔහුට ඉතා අගනා සහකාරියක් වූවාය. කම්කරු ජීවිතය හොඳින් දැන සිටි ඇ කම්කරු ශාස්ත්‍රීය පිළිබඳ පොතක් ලියුවාය.

ඔවුන් එකට එක්වී වැඩකළේ ඉමහත් ප්‍රීතියකින්. ඔහු උස ලියන මේසය අසල හිටගෙන ලියයි. ඇ වෙනත් මේසයක වාඩිවී ලියයි. දෙදෙනාම එක්වී විවේක ගත්හ. කැලැවේ ඇවිද්දහ. මෑත ශ්‍රීමත්ස්කෝ හෝ ඇත යෙනියෙයි ගහේ හෝ ඔරු පැද්දහ. එකිනෙකාට පෙම්කළ තරුණ යුවල මෙසේ ප්‍රීතිවූහ.

මද්දහන වන විට අමුත්තෙකු පැමිණියෙන් එලියවේටා වසිලෙව්නා දෙරට තට්ටු කළාය. යම්කිසි වැඩක යෙදෙමින් සිටි ඔහුට බාධා කිරීමට ඇ මැලි වූවාය. පොතක් ලියමින් සිටි ඔහු ඉන් ඇත් වීමට අකැමැතිවිය. අමුත්තා දුප්පත් ගොවියකු වූ බැවින් අන් සියලු කටයුතු පසෙක තබා ඔහුගේ වුවමනාව ඉටු කළ යුතුය. එලියවේටා වසිලෙව්නා ගොවියා ගෙට කැඳවුවාය. පාණ්ඩු පාටින් යුත් ඒ ගොවියාගේ මුහුණ රැළි වලින් ගහණ වුවද ඔහු මහල්ලෙක් නොවීය. ඔහු දේව රූප සොයමින් වට පිට බැලුවද ඒවා නොතිබුණෙන්, ජනේලා දෙසට මුහුණ හරවා කුරුසියේ ලකුණ ඇඳ ගත්තේය.

“කරුණාකර වාඩිවෙන්න!” චලදීම්ඊ ඉල්ලීම් ගොවියාට ආරාධනා කළේය.

පුටුවේ වාඩිවූ ගොවියා රතු ලේන්සුවකින් වසා තිබූ මැටි බඳුනක් පුටුවේ කකුලක් අසල තැබීය.

“අනේ මහත්තයෝ මම ආවේ ලොකු උදව්වක් බලාපොරොත්තුවෙන්. උපදෙසක් ලබාගන්න” යැයි ගොවියා ඔහු අමතා පැවසීය.

ගොවියා බොහෝ ඇත සිට පැමිණියෙකි. ඔහු පළමුව ගමේ තොරතුරු ඇතුළු දිග කතාවක් කොට, පසුව තමාට උවමනා දේ ගැන කියන්නට විය. ඔහු මුහුණ පෑ අකරනැබ්බය මෙයය. ඔහු තම වැඩිමහල් දියණිය පොහොසත් ගොවි ගෙදරක මෙහෙකාරියක ලෙස වැඩට යැව්වේ අවුරුද්දකට රුබල් විස්සක වැටුපක් ලබාගැනීමේ පොරොන්දුවකිනි. ගොවි තරුණිය එකොළොස් මසක් මෙහෙකාර කම් කළ විට, ඇගේ මව අසනීප වූයෙන්, තම නංගිලා සහ මල්ලිලා බලාගැනීමටත්, රෝගී මවට හෙදකම් කිරීමටත් ඇයට ගෙදර පැමිණීමට සිදුවිය. පොහොසතා පොරොන්දු පරිදි මුදල් ගෙවීමට බැරිබව කියමින්, ඇ පොරොන්දු පරිදි පුරා වසරක් මෙහෙවර නොකළ නිසා තඹයකුදු නොගෙවන බව කියා සිටියේය.

“බලන්නකො මාස එකොළහක් වැඩ කරලත් මුදල් ගෙව්වේ නැහැ නෙව! ඕක ඔහොම අතහරින්න පුළුවන්ද?” ගොවියා ප්‍රශ්න කළේය.

“බැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම බැහැ!” චලදීම්ඊ ඉල්ලීම් තීරණාත්මක ලෙස පැවසීය. ඔහු කාමරය තුළ සක්මන් කළේ කෝපයෙනි.

“අපි ඔය ගැන පාලක මණ්ඩලයට ලියමු. නීතිය අනුව වැඩකරන්ටයි කියල ඉල්ලා හිටිමු. නඩු මගට බසින බව කියා පොහොසතාට තර්ජනය කරමු” යැයි චලදීම්ඊ ඉල්ලීම් පැවසීය.

මොහොතක් කල්පනා කොට තම ලියන මේසයට. ගොස් පැය බාගයකින් පෙත්සමක් ලියා ඔහු එය ගොවියා අත තැබීය. එය ගෙනයා යුත්තේ කොතැනටද, කතා කළ යුත්තේ කා සමගද, මොනවා ගැනද ආදී දේ ඔහු ගොවියාට විස්තර කර දුන්නේය.

“සාධාරණත්වය ඔහෙගෙ පැත්තෙ. පසු බහින්න එපා. පළමුවැනි පෙත්සම අහක දැමීමොත් ආයෙමත් ලියමු. නීත්‍යානුකූල ලෙස වැඩකරන තුරු අත් නොහරිමු. සාධාරණත්වය ඔහෙගෙ පැත්තෙ” යැයි චලදීම්ඊ ඉල්ලීම් ගොවියාට කාරණා පැහැදිලි කර දෙමින් පැවසීය.

ගොවියා හිස්වැස්ම අතට ගෙන ස්තූති කළේය. බිම තබා තිබුණු මැටි බඳුන ගෙන නදේෂ්ඨ කෘෂ්ණස්කයා වෙත දිගු කරමින් මෙසේ කීය:

“කළඟුණ සැලකීමක් වශයෙන් මේ වෙඩරු පිළිගන්න.”

“අනේ! අනේ! එහෙමත් පිළිගන්න පුළුවන්ද? මදා ඔහෙගෙ කල්පනාව!” නොසන්සුන්වූ ඇ කීවාය.

“එහා. වෙඩරු එහා!” චලදීම්ච්ච් ඉල්ලීවද කීවේය.

කළගුණ සැලකීමක් වශයෙන් දෙන නිලිණය ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ මන්ද යන්න වටහා ගැනීමට ගොවියා අපොහොසත් විය. පුදුම මිනිස්සු! චලදීම්ච්ච් ඉල්ලීව පෙන්සම ලියා දුන්නා නෙවද? කට වචනයට පමණක් එම පෙන්සම ලියා දුන්නද?

දෙශපාලන හිරකරුවකු වන චලදීම්ච්ච් ඉල්ලීව උල්යානොව පිළිබඳ සුභද හැඟීමක් ඇතිකර ගත් ගොවියා පිටව ගියේය. ගොවීන්ට උදව්කළ ඔහු ෂ්‍රීමන්ස්කොයෙ ගමේ තමා ගත කළ පිටුවහල් ජීවිතය පිළිබඳ බොහෝ සුභද හැඟීම් ඇති කළේය.

මැයි පළමුවැනිදා

චලදීම්ච්ච් ඉල්ලීව පහුගිය අවුරුද්දේ මැයි දිනය ගතකළේ තනිවමය. මේ අවුරුද්දේ ඔහු සමග නදේෂ්ඨ කෘෂ්ස්කයාද සිටින්නිය. මැයි පළමුවැනිදා විජලවවාදී ලෙස උත්සවයක් පැවත්වීමට ඔවුහු ඉටා ගත්හ.

උදේ ආහාරයෙන් පසු ඔවුහු හොඳට ඇඳ පැළඳ ගත්හ. පිටුවහල් සිර දඬුවමක් ගත කරන පෝලන්ත ජාතික ප්‍රොමීන්ස්කිද මැයි දිනය නිමිත්තෙන් හොඳට ඇඳ කර පටියක් පවා පැළඳ සිටියේය. ඔහු ඔවුන් හමුවීමට පැමිණියේය:

“ඔබ දෙපොලට මැයි දින සුඛ පැතුම්!”

කිදෙනම එක්ව පිටුවහල් සිර දඬුවමක් ගත කරන පිට්ලන්ත ජාතික ඔස්කාර් එන්ග්බර්ග් හමුවීමට ගොස් ඔහුට සුඛ පැතුහ.

එම වසරේ වසන්තය පමාවිය. ෂ්‍රීමා ගහේ අයිස් කැට දියවී නැත. ඒවා එකිනෙකට හැප්පෙමින් තෙරපෙමින් යෙනියෙයි ගහට පාවිණි. අයිස් කැට එකටඑක හැප්පෙන හඩ ඇසිණි. මැයි දිනය ශීතල දවසක් වුවද, උත්සව සිරියක් පැවේය.

ඔස්කාර්ගේ ගෙදර බංකුවක් මත වාඩිවූ ඔවුහු මැයි සටන්කාමී ගීත ගැයූහ.

මැයි දිනයට ජයවේවා!
ජනතා දුක ආතිවේවා!
සාදුක හඳුනා නා ආමදෙන පිබ්දෙව්,
ධනපති යදමින් රට දය මුදවව!

ඔවුහු මේ විධියට සටන්කාමී ගී සින්දු රාශියක්ම ගායනා කළහ.

ඔස්කාර් නැවතී සිටී ගෙදර උත්සව පැවැත්වීමෙන් පසු ඔවුහු තණ පිටියට ගියහ. ඈත සිට ගයන “වර්ෂවයාන්කා” නැමැති විජලවවාදී ගීතයේ රාවය ඔවුන්ට ඇසිණි:

පිබ්දෙව් පෙළෙන්නො කුසගින්නෙන්!
පිබ්දෙව් ලොවේ වහල්ලු!
රෝසේ හඩයි යුක්ති කෝ
බිහිවෙයි ලොවක් අළුතෙන්!

තණ පිටියේ පවත්වන ලද මැයි දින උත්සවය සටන්කාමී ස්වරූපයක් දැරීය. එදින ප්‍රීතිමත් දවසක් විය! රැ බෝවන තුරුත් විලදීම් ඉල්ලීම් සහ නදේෂ්ද කෘෂ්ස්කයාට නිදහන නොහැකි විය. හැම දෙයක් ගැනම කතා කළහ. සිහින දුටහ. කම්කරු ජනතාව හා අනිකුත් වැඩකරන ජනතාව රතු කොඩි රැගෙන ගී ගයමින් පෙළපාලි යන දවසක් රුසියාවේ ඇති වේද?

පසු ද උදෑසන... මහ මග දුලි නගමින් දුවන අසුන්ගේ කුර ගැටෙන හඬ ඇසිණි. ෂුෂෙන්ස්කොයෙ ගමට පොලිස් නිලධාරියෝ සහ හටයෝ පැමිණියහ. අස්රියක් විලදීම් ඉල්ලීම් නැවතී සිටී ගේ අසල නවත්වන ලදී. කඩු පැළඳගත් පොලිස් හටයෝ දෙදෙනෙක් රියෙන් බිමට පැත්තාහ. පිටුපස ආසනයේ වාඩිවී සිටී මහත මිටි පොලිස් නිලධාරියාට රියෙන් බැසීමට ආධාර කරන ලදී.

විලදීම් ඉල්ලීම්ගේ කාමරයට වැදුණු පොලිස් නිලධාරියා “පරික්ෂා කරන්නට ආවා!” යැයි කියමින් පොත් රාක්කය අසලට ගියේය.

පොත් රාක්කය තුළ නීති විරෝධී පොත්ද, නීති විරෝධී ලිපි හා ලියුම්ද, රහස් සංඥ අනුව ලිපි ලිවීම සඳහා අවශ්‍ය රසායනික ද්‍රව්‍ය ආදියද ඇති බැවින් පොලිසියට අසුවුණොත් පිටුවහල් සිර දඬුවම තවත් වැඩි වනු ඇත. සමහර විට එම කාලය අවුරුදු කීපයකින් වැඩිවීමට ඉඩ තිබේ.

පොත් රාක්කය අසල පුටුවක් තැබූ විලදීම් ඉල්ලීම් “කරුණාකරල උඩ ඉදල පටන් ගන්නැ”යි පොලිස් නිලධාරියාට කීවේය.

පොලිස් හටයින් දෙදෙනාගේ ආධාරය ඇතිව හුස්ම ඉහළට ඇද ගනිමින් නිලධාරියා පුටුවට නැග ගත්තේය. පොත් රාක්කයේ උඩ සිට සොයාබැලීමට පටන් ගන්නා ලදී. පොත් ගොඩ විශාලය.

අඩ පැයක්, පැයක් පමණ පොත් පරික්ෂා කළ පොලිස් නිලධාරියාට හනි වැටිණි. හටයින්ට සොයා බැලීම කරන ලෙස දන්වා ඔහු වාඩිවිය. ඔහුට මහන්සියක් හා කාන්සියක් දැනිණි. සිය ගණනක් පොත්වල පිටුවෙන්

පිටුව පෙරළා බැලීම ලෙහෙසි වැඩක් නොවේ. පොලිස් නිලධාරියාට පොත් ගොඩ දෙස බැලීමට පවා සිත් නොදේ. වේලාව ගෙවී ගියේය.

පොත් රාක්කයේ පහළ තට්ටු පමණකි, ඉතිරිව ඇත්තේ. උල්යානොවී අඹු සැමී යුවලගේ ඉරණම දැන් දැන් අවදනමට මුණ පානු ඇත.

නදේෂ්ඨ කෘප්ප්කයා මද සිනහ පාමින් ඉදිරියට ආවාය:

“මෙතන මගේ පාසල් පොත්. මම පාසල් ගුරුවරියක්” යැයි ඇ කීවාය.

“නවත්වාපල්ලා!” යැයි කී පොලිස් නිලධාරියා අතක් වැනිය.

ඔහුට බඩගිනිය. වොඩ්කා විදුරුවක් බීමට ඔහුට වුවමනා විය. ඔහු විඩාවෙන්.

පහළ තට්ටුවේ ඇති පොත් පෙරළා බැලීමට ඔන්න මෙන්න කියා තිබියදී පරීක්ෂණය නවත්වන ලදී. පහළ තට්ටුවේ නීති විරෝධී, රහස් ලියුම් සහ රසායනික ද්‍රව්‍ය තබා ඇත...

පොලිස් නිලධාරියා සහ හටයෝ දෙදෙන පිටව ගියහ.

පරීක්ෂණය අවසන් වන තුරු යාබද කාමරයට වි සිගරට් බොමින් සිටි එලිසවේටා වසිලෙවිනා ඇතුළුවුවාය.

“අහු වුණාද?” පහත් හඬින් ඇ ප්‍රශ්න කළාය.

“අහු වුණා! නැහැ මේ වතාවේ නොවේ” යැයි විලදීම්ඊ ඉල්ලීවී සිනහ පාමින් පිළිතුරු දුන්නේය.

අනටෝලි වනෝයෙව්

සතියකට දෙවරක් ඔවුන්ට ලියුම් ගෙනෙන ලදී.

නෑයෝ සහ සහෝදරවරු ලිපි එවූහ. “සටන්කාමී සංගමයේ” සාමාජිකයෝ පිටුවහල් සිර දඬුවම ලැබ එකිනෙකාට වයෝර්ස්ට් පනහ සියය බැගින් දුර බැහැර පෙදෙස්වල වාසය කළහ. සමහරු තවත් ඇතද, අන් සමහරු බොහෝ ඇත පෙදෙස්වලද, සදකාලික හිමෙන් වැසි පෙදෙස්වලද තම සිර දඬුවම ගත කළහ.

තම වැඩිමහල් සොහොයුරිය වන ආන්නා උල්යානොවාගෙන් පාර්සලයක් වරක් විලදීම්ඊ ඉල්ලීවීට ලැබීණි. කලින් තීරණය කර ගත් කුඩා සංඥාවක් අනුව එහි රහස් ලිපි ඇති බව ඔහු දනගත්තේය. රසායනික බෙහෙත් යොදා බැලූ විට එය රහස් ලිපියක් බව පෙනිණි.

ඔහු කියවන්නට විය. ඔහුට නොදනුවත්ම ඔහුගේ ඇස් බැමී ඉස්සි රැළී වැටුනේ අසතුට පළකිරීමටය. ආන්නා අක්කාගේ ලිපිය ඔහු සිත් නොගති. ඇ එම ලිපිය “ක්‍රිඩෝ” යන නමින් හැඳින්වුවාය. එහි තේරුම විශ්වාසය හෙවත් දෘෂ්ටියය.

මාක්ස්වාදයට විරුධ මිනිසුන් කණ්ඩායමක් රැස්වී තිබෙන බවත්, සංඛ්‍යාවෙන් කුඩා වුවද ඔවුන් සෝෂාලිස්ට් කරන බවත් ඇගේ එම ලිපියේ සඳහන් විය. ඔවුන්ගේ දේශපාලන දෘෂ්ටිය කුමක්ද? කම්කරුවන්ට දේශපාලනයෙන් වැඩක් නැත. ඔවුන්ට විප්ලවය අවශ්‍ය නොවේ. ඔවුන්ට වුවමනා එකම දෙය වැටුප් වැඩියෙන් ලබාගැනීමය. ඒ සඳහා කම්කරුවෝ ධනපතින් හා කම්හල් හිමියන් සමඟ සමාදානයෙන් විසිය යුක්තාහ.

මේ දේශපාලන දෘෂ්ටිය “ආර්ථිකවාදය” නමින් හඳුන්වනු ලැබීය.

“මොනවා කරන්නටද? ” විලද්‍රීමර් ඉල්ෂීව් හඬනගා කියමින් කල්පනා කරන්නට විය. “ඔවුන් විප්ලවවාදී මාවතෙන් කම්කරුවන්ව ඉවත් කරන්නට හඳුන්වා!”

විලද්‍රීමර් ඉල්ෂීව් සමහර දවස්වලදී හඬනගා කල්පනා කරන බව නදේශ්ද කෘෂ්ස්කයා දන්නීය. ඔහුට බාධා නොකළ යුතුය. ඔහු තීරණය ගැනීමෙහි සමත් වෙයි.

ඇ සිතුවා නිවැරදිය. ඔහු කාමරය තුළ ඔබ මොබ ඇවිදීමින් ගතයුතු තීරණය ගැන කල්පනා කළේය:

“සහෝදරවරු කැඳවා තීරණයක් ගනිමු. ‘ක්‍රිඩෝ’ සංවිධානය ගැන සාකච්ඡා කළ යුතුය. අපේ විරුධකය ප්‍රකාශ කරන ආයාචනයක් රහස්‍යේ හැම කම්හලක් හා වැඩපොළක් පාසාම යැවිය යුතුය.

දෙදෙනම එකතුව පිටුවහලේ සිටින සහෝදරවරුන්ට ලියමින් එක්රැස්වීම සඳහා සුදුසු කරුණක් සොයාගෙන නිලධාරීන්ගෙන් අවසර ගෙන සුදුනම් වන ලෙස දැන්වූහ. රැස්වීම පවත්වන්නේ කොහිද? ඉතාම හොඳ තැන ෂුෂෙන්ස්කොයෙ ගම බවට තීරණය විය. එහෙත් ෂුෂෙන්ස්කොයෙ ගමට වඩා යෙර්මකොව්ස්කොයෙ ගම යෝග්‍ය බව විලද්‍රීමර් ඉල්ෂීව්ගේ අදහස විය. එහෙම ෂුෂෙන්ස්කොයෙ ගමින් වියෝර්ස්ට් හැටක් දුරින් පිහිටියේය. විලද්‍රීමර් ඉල්ෂීව්ගේ මිතුරකුවූද, “සටන්කාමී සංගමයේ” සාමාජිකයෙකුවූද අනටෝලි වනේයෙව් පිටුවහල් සිරදඬුවම ගත කළේ යෙර්මකොව්ස්කොයෙ ගමේය. ඔහු සිරගෙදරදී බරපතල ලෙස ක්ෂය රෝගයට ගොදුරු වූයෙන් දැන්, අසාධ්‍යා තත්ත්වයක පසුවිය. ඔහුට ලෙඩ ඇඳෙන් නැගිටීමට පවා බැරිවිය.

විලද්‍රීමර් ඉල්ෂීව් රැස්වීම එම ගමේ පැවැත්විය යුතු බව කියා සිටියේ මේ හේතුව නිසාය.

වනේයෙව් සුදු පැහැති මෙට්ටයක් හා කොට්ට මත වැතීර සිටියද ඔහු සුදු රෙද්දටත් වඩා සුදුමැලිය, මලානිකය, කෙට්ටුය. ඔහුගේ ඇස්වල රෝගීමය කාන්තියකි. එහෙත් අනටෝලි වනේයෙව් ප්‍රීතියෙනි, සතුටිනි.

ඔහු ව්‍යාපාරයේ කටයුතු කරයි. ජීවත්වීමට, වැඩ කිරීමට, පොදු ජනතාවට සේවය කිරීමට ඔහු තුළ ඇත්තේ ඉමහත් ආශාවකි.

“ක්‍රීඩෝ” නැමැති ආර්ථිකවාදී දේශපාලන මතය ගැන සාකච්ඡාකොට විරුද්ධතාව ප්‍රකාශ කිරීමේ පෙත්සමට අත්සන් තබන ලදී. ආත සයිබීරියාවේ විජලවවාදී ආයාචනය නගරවල කම්කරුවන් අතර බෙදහරිනු ඇත.

“සභෝදරවරුනි! ආර්ථිකවාදීන්ට කන් නොදෙන්න. අපට ඇත්තේ එකම විජලවවාදී මගක් පමණකි!”

රැස්වීමෙන් පසු විලදීම් ඉල්ලීම් ඉවත නොගොස් වනේයෙව්ගේ ඇඳ අසලින් වාඩි විය. තවත් දුබලවූ වනේයෙව් දහඩියෙන් තෙමී සිටී. දෙනෙන් සුදුමැලිය, ගිලි ගොසිනි.

අසරණ වනේයෙව් සාර් පොලිසියේ වඩ බන්ධනවලට ගොදුරුව මාරක රෝගයකට බිලිවීය. වියලි දර කෝටුවක් වැනි ඔහුගේ අතක් තම අතින් ගත් විලදීම් ඉල්ලීම් එය සෙමින් පිරි මැද්දේය. ඔහු සමග අනාගත වැඩ කටයුතු ගැන සාකච්ඡා කළේය. පිටුවහල් සිර දඩුවම ඉක්මනින් ගෙවී යනු ඇත. ඉන්පසු කරන වැඩ ගැන ඔහු වනේයෙව්ට කීවේය. මාක්ස්වාදී කම්කරු පක්ෂයක් ගොඩ නගමු. අපේ නිර්ධන පංති පුවත් පතක් මුද්‍රණය කරමු. සාර්වාදයට එදිරිව සටන් කරමු.

වනේයෙව් මහත් ආශාවකින් හා වුවමනාවකින් ඔහුගේ කතාවට සවන් දුන්නේය. අගෝස්තු මාසයේදී සයිබීරියාවේ හවස හිරු බැස යන්නේ පමාවෙලාය. ඇඳිර පැතිරිණි. ආත ගොවි ගෙවල්වලින් ඇකෝඩියන් හඬ පැතිරිණි. අධික උණ නිසා වියලි පිපිරී ගිය දෙනොල් මතුරමින් පහත් හඬින් වනේයෙව් කතා කළේය.

“විලදීම් නුඹට ස්තූතියි. නුඹ මට අමුතු පණක් ලබා දුන්නා. මා විශ්වාස කරනවා...”

අනවෝලි වනේයෙව්ගේ අවසාන ප්‍රීතිමත් සැන්දෑව එය විය.

සති තුනක් ගතවීමට පෙර මිය ගිය අනවෝලි වනේයෙව්ගේ සිරුර භූමදන කරනු වස් විලදීම් ඉල්ලීම් හා නදේෂ්ඨ කෘෂ්ස්කයා පැමිණියහ.

අනවෝලිගේ මළ සිරුර ඉදිරියේ සමුගත් විලදීම් ඉල්ලීම් මෙසේ පැවසීය:

“සොහොයුර අනවෝලි, ඉදිරියටත් අපි විජලවවාදී ව්‍යාපාරයේ නොකඩවා ක්‍රියා කරන්නෙමු.”

ශීත සමය ළං වී ඇති බව කියන නැවුම් හිම පියලි මළ සිරුරේ මුහුණ මත වැටුණද දිය නොවීය.

ලෝභමය පුවරුවක් ඔහුගේ සොහොන මත විලදීම් ඉල්ලීම් විසින්

සවි කරන ලදී. “දෙශපාලන සිරකරුවකු වූ 27 හැවිරිදි අනටෝලි අලෙක්සාන්ද්‍රවිච්චි වනේයෙව් 1899 සැප්තැම්බර් 8 දා මිය ගියේය. ඔබේ හිතවත් සගයා සමාදානයේ සැතපේවා.”

නිදහස!

ගෙතුළ සිදුවූ දේ වටහා ගත නොහැක. මලු, පොත් මිටි, ආදී දේ හැම කාමරයකම ඇත. අවුල් ගොඩකි.

එලිසවේටා වසිලෙච්නාගේ අත් උදවුකාරිය වන උපුල්වන් ඇස් ඇති පාෂා උණු කළුඵ වගුරුවමින් අඬන්නීය. පිටුවහල් සිර දඬුවම අවසානවූ බැවින් උල්යානොව් යුවළ පිටත්ව යාමට සැරසෙති.

ජනවාරි විසිනව වෙනිදා හිරු උදවන්නටත් කලින්, ෂුෂෙන්ස්කොයෙ ගමේ ගම්වාසීන් තවම නිදිබරව සිටියදී, මුළු තැන් ගෙවල දුම්බටවලින් උදාසන දුම්වළා පිටවන්නටත් කලින්, අහස අඳුරු පැහැයෙන් තිබියදී උල්යානොව් යුවළ නැවතී සිටි ගෙදර සමීපයේ හිම යානා දෙකක් නවත්වන ලදී. හැම තැනම දුමමින් උදව් කරන පාෂා ඒජරනයෙන් කළුඵ පියදමා ගත්තාය. වලදිමීර් ඉල්සිච් පොත් මිටි හා මලු ආදිය හිම යානයට ගෙන ගියේය. හැම කෙනෙක්ම ඔවුන්ට උදව් කළහ.

“දුර ගමනක් යන්ට ඉස්සෙල්ලා මොහොතක් වාඩි වෙන්ට ඕන” යැයි කී එලිසවේටා වසිලෙච්නා වාඩි වුණාය.

අනිත් අයද ඇ අනුව යමින් නිහඬව වාඩිවූහ.

“දැන් ඉතින් ගමන් අරඹමු!” කී වලදිමීර් ඉල්සිච් නැගිට සිටියේය.

සයිබීරියාවේ ශීත සමය දැඩිය. හිම කබා වලට උඩින් අඳින දෙහි නැමැති විශේෂ හිම කබා පොරවා ගැනීමට වලදිමීර් ඉල්සිච් කාන්තාවන්ට උදවු විය.

“වලදිමීර් ඉල්සිච් ඔහෙට දෙහි හිම කබායක් නැති නිසා සිතල හැදේව්!” යැයි ඔහුගේ නැන්දම්මා වන එලිසවේටා වසිලෙච්නා කීවාය.

“නිදහස ලැබුණු ප්‍රීතිය නිසා මගේ ඇඟ රත්වෙලා. සයිබීරියානු ශීතලට මාව මෙල්ල කරන්න බැහැ.”

“අත්වල ඇඟිලිවත් උණුසුමට තබාගන්ට මුළුවියවත් ගන්න!”

ඔහු සිනාසී කාන්තාවන් භාවිතා කරන හිම කවරයක්වූ මුළුවිය රැගෙන හිම යානයට නැංගේය. අස්වයෝ හිම යානා ඇදගෙන දුමන්නට වූහ.

ඔවුහු ෂුෂෙන්ස්කොයෙ ගම පසුකර සඳහටම ගියහ. අහස කෙමෙන් පැහැදිලි වෙන්ට පටන් ගති. නැග එන හිරුගේ රැස් වලින් නැගෙනහිර

අහස ලා රත් පැහැයක් ගත්තේය. වළාකුළුවල රිදී රේඛා පෙනිණි. හිරු අදුර දුරු කරමින් තේජාන්විත ලෙස අහස ගත්තේය.

නිදහස ලැබූ වලදීමීර් ඉල්ලීවගේ සිත ප්‍රීතියෙන් පිනා ගියේය. සිර අඩස්සියෙන් නිදහස ලැබූ පළමුවැනි දවස! පාලකයන් බොරු වෝදනා ඉදිරිපත් කරමින් පිටුවහල් සිර දඬුවම් කාලය දිගු කරතියි බියවූ වලදීමීර් ඉල්ලීවි පසුගිය කාලයේදී කෙටිවූ චෙන්තට පටන් ගත්තේය.

ඔහු නිතර නිතර කල්පනා කළේ එක් දෙයක් ගැනය, එනම් පක්ෂය හා එය ප්‍රතිසංවිධානය කිරීම ගැනය. ඔහු පිටුවහල් සිර දඬුවම ගත කරන කාලයේදී, 1898 දී මින්ස්ක් නගරයේදී පක්ෂයේ පළමුවැනි සම්මේලන වාරය පවත්වන ලදී. එහෙත් පක්ෂයේ හැම සංවිධායකයකුම පාහේ ආණ්ඩුව සිරභාරයට ගත්තේය. පක්ෂය නැවත සංවිධාන කළ යුතුය. මේ සඳහා ගතයුතු පළමුවැනි පියවර පුවත්පතක් ආරම්භ කිරීමය. එය රහස්‍යේ මුද්‍රණය කොට බෙද හරින මාක්ස්දීවා පුවත්පතක් විය යුතුය. රුසියාවේ ප්‍රගතශීලී හැම කොටසක්ම එක්සත් කිරීම මේ පුවත්පතට අයත්ය. වලදීමීර් ඉල්ලීවි කල්පනා කළේ මේ කායඤා ගැනය.

මහ මහ ඔස්සේ හිම යානා වේගයෙන් දිව්වේය. තැපැල් ස්ථානවලදී නවත්වා අලුත් අසුන් ලබාගෙන නැවත ගමන් ඇරඹූහ. සමහර විට ආහාර ගැනීම සඳහා හිම යානා නවත්වන ලදී. සයිබීරියානු ජාතික ආහාරයක්වූ පිල්මේනි ගෙන ඒමට අමතක වීම නිසා ඔවුහු කනගාටු වූහ. දැඩි ශීතට අසුව කොට්ටන් ඇට මෙන් සන වන පිල්මේනි රසවත් ආහාරයකි. රට එනු, ගම්මිරිස් ආදිය යොදා පිළියෙල කරන මේ ආහාර වර්ගය, හිම කුණාටුවලට මූණ පාමින් දුර ගමන් යන විට ඉතා අගනා රසවත් ආහාරයක් ලෙස පාවිච්චි හැකිය. පිල්මේනි ගෙනඒමට අමතක වීම දෙමසනට හේතු විය!

මිනුසින්ස්ක් නගරය බොහෝ ඇතය. මිනුසින්ස්ක් සිට වයෝර්ස්ච් තුන් සියයක් පමණ දුර ගිය පසු අවින්ස්ක් නගරය හමුවේ. දිවා රෑ දෙක්හි ඔවුහු හිම යානාවලින් ගමන් කළහ. හිරු එළිය සහිත දවස් පැහැදිලිය, අහස නිල් පැහැතිය. තුරු අතු වල හිම කැට අයිස් කරල් බවට පත්වී හිරු එළියේ කාන්තිය ලබමින් දිලියේ. රාත්‍රිය සඳ පහනෙන් බැබළේ. විශාල ගෝලාකාර සඳ තරු අතරින් ගමන් කරන නොකාවක් මෙනි. හිම යානා ඇදගෙන දුවන විට හඬ නගන කුඩා සිනුවල හඬ රාත්‍රියේදී වඩාත් ප්‍රිය බවක් ගෙනදේ.

පස් දවසක ගමනින් පසු හිමිදිරි පාන්දර ඔවුහු අවින්ස්ක් නගරයට ළඟා වූහ.

දුම්රිය ස්ථානයේ සිනුව හඬ නැගීය. දුම්රියක් එන බවට සංඥාවකි.

දුම ගුළි පිටකරමින්, මගින් සහිත මැදිරි කීපයක් ඇදගෙන ස්ථානයට පැමිණි දුම්රිය යන්ත්‍රය බිම් අඟුරු අළු වලින් හා තෙලින් නැවී ඇත. විනාඩියක් ගතවිය. නැවත දුම්රිය ස්ථානයේ සිනුව හැඩවිණි. බොහෝ කල් බලාපොරොත්තු වූ සිහිනය සැබෑවිය. ඉදිරියේ නව ජීවිතයකි.

ගිනි පුපුර

සයිබීරියාවේ ගැඹුරු ආකරවල
 ඔබේ ප්‍රොච්ඡාදිත ඉවසීම තැන්පත් කරන්න
 උසස් සිතැඟියාවන් හා
 දුකින් පිරි ශ්‍රමය අපතේ නොයනු ඇත.

සාර්ගේ දුෂ්ට පාලනයට එදිරිව නැගී සිටි දෙසැම්බර්වාදී විප්ලවකාරීන් තෙර්වින්ස්කි ආකරවල වහල් වැඩට යැවූ විට රුසියානු මහා කවි පුෂ්කින් ඔවුන් ඇමතුවේ එලෙසය. දෙසැම්බර්වාදී කවියකු වූ ඔදෙයෙවස්කි පුෂ්කින්ට මෙසේ පිළිතුරු යැවීය:

දුකින් පිරි ශ්‍රමය අපතේ නොයනු ඇත:
 ගිනි පුපුරකින් මහ ගිනි පැන නගිනු ඇත!

වලදීමීර් ඉල්ලීම් නම පුවත්පතට “ඉස්ක්‍රා” හෙවත් ගිනි පුපුර යන නම තැබීය.

ඔහු ෂුෂෙත්ස්කොයෙ ගමේ සිටි කාලයේදී පුවත්පත පිළිබඳ හැම දෙයක්ම කල්පනා කොට ඇත. දැන් ඉතිරිව ඇත්තේ පුවත්පත නිර්මාණය කිරීම පමණකි. සයිබීරියාවේ සිට පැමිණි වලදීමීර් ඉල්ලීම් තනිවම ජස්කොව් හි පදිංචි විය. ඔහුගේ බිරිඳ නදේෂ්ඨ කෘෂ්ණකයා පිටුවහල් සිර දඬුවම ගෙවා අවසන් කොට නැති බැවින් ඇට එම කාලය ගෙවීම සඳහා උපා නගරයට යාමට සිදුවිය. ජස්කොව් නගරයේ පදිංචි වීමට ආණ්ඩුව ඔහුට බලය දෙන ලදීත්, ඔහු එහි නැවතී (“ගිනි පුපුර”) “ඉස්ක්‍රා” පුවත්පත පිළිබඳ කටයුතු සංවිධාන කරන්නට විය. ලිපි හා වාතී ලියන ලේඛක පිරිසක් සංවිධාන කළ යුතුය. පුවත්පත බෙදහැරීම සඳහා ඒජන්තවරුන් සොයා ගත යුත්තේ, සාමාන්‍ය පුවත්පතක් මෙන් කඩවල තබා විකිණීමට අවසර නොදෙන බැවිනි. එසේ කළහොත් නැවත සිරගෙට නියම වනු ඇත. බෙද හැරිය යුත්තේ රහසිනි. බෙද හැරීම සඳහා සංවිධානයක් ඇති කළ යුතුය. පුවත්පතේ නඩත්තුව සඳහා මුදල් සොයා ගත යුතුය. ඔහු මුදල්ද සොයා ගත්තේය.

හැම දෙයක්ම සුදුනම්ය. මාස හතරකදී ඔහු කළ වැඩ කන්දක් පෙරළා දැමීමක් වැනිය.

“ඉස්කු”ව මුද්‍රණය කළ යුත්තේ කොහිද? එවැනි පුවත්පතක් මුද්‍රණය කිරීම රුසියාව තුළ කළ හැකිද? සාර්ථක විරුද්ධව, රදළයින්ට, ධනපතීන්ට හා පොලිස් නිලධාරීන්ට විරුද්ධව එවැනි පුවත්පතක් පළකිරීමට ඔවුන් අවසර නොදෙනු ඇත. රුසියාව තුළ එය මුද්‍රණය කිරීම නොකළ හැක්කකි! එසේනම් මුද්‍රණය කරන්නේ කොහිද?

වලදීම්ඪ් ඉල්යීව මේ ගැන සිතමින් වෙහෙසෙන්නට විය.

සහෝදරවරුන් සමග සාකච්ඡාකොට ඔවුන්ගේ උපදෙස් ලබාගත්තේය. හැම අංශයක් ගැනම සාකච්ඡාකොට පුවත්පත මුද්‍රණය කිරීම විදේශීය රටක කළ යුතු බව තීරණය කළහ. එහි පවා එවැන්නක් කළ යුත්තේ රහස්‍යය. එසේ වුවද, විදේශීය රටවල රුසියානු පොලිස් ඔක්තකරුවන්ගේ සංඛ්‍යාව අල්පය.

ප්‍රතිකාර ගැනීම පිණිස පිටරට යාමට වුවමනා සහතික වෙදුන්ගෙන් ලබාගත් වලදීම්ඪ් ඉල්යීව තම බිරිදගෙන් සමු ගැනීම පිණිස ඇය හමුවීමට ගියේය. නදේෂ්ද කෘපස්කයා තව නව මසක් පිටුවහලේ ගත කළ යුතුය. දැන් වලදීම්ඪ් ඉල්යීව රුසියාවෙන් පිටවී දුම්රියකින් ගමන් කරයි. බොහෝකල් ඔහුට පිටරට ජීවත්වීමට සිදුවේද? ඔව්. ඔහු බොහෝ කාලයක් පිටරට වාසය කළේය.

...ජර්මනියේ ලයිපසින් නගරය පටු විදී වලින්ද, උග්‍ර කෝණාකාර පියසි වලින්ද, කම්හල් බොහෝ ගණනකින්ද, එයටත් වඩා වැඩි ගණනක් ලොකු කුඩා පොත් සාප්පුවලින්ද ගහණ නගරයකි. ගෙර්මන් රාටු නැමැති ජර්මන් ජාතිකයෙක් ලයිපසින්හි වාසය කළේය. තිස් පස් හැවිරිදි ඔහු නගරාසන්න කුඩා ගමක මුද්‍රණාල හිමියකි. ඔහුට අත්වූයේ එක් මුද්‍රණ යන්ත්‍රයක් වුවද එය විශාලය. කම්කරු ක්‍රීඩා පුවත්පතද, තවත් දැන්වීම් ආදියද එහි මුද්‍රණය කරන ලදී.

ගෙර්මන් රාටු සමාජ-ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදියෙකි. රුසියාවේ සිට මාක්ස් වාදියකු පැමිණි බවත්, රුසියානු මාක්ස්වාදීන් පුවත්පතක් මුද්‍රණය කිරීමට තීරණය කර ඇති බවත්, ලයිපසින් නගරයේ සමාජ-ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීහු ඔහුට දැන්වූහ. “ඉස්කු” හෙවත් ගිනි පුපුර පුවත්පතේ පළමුවැනි කලාපය ලයිපසින් නගරයේ මුද්‍රණය කිරීමට තීරණය විණි.

“රුසියානු සගයින්ට ආධාර කළ යුතුයැ”යි ලයිපසින්හි සමාජ-ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීහු ගෙර්මන් රාටුට දැන්වූහ.

රුසියාවේ සිට පැමිණි මාක්ස්වාදියා අනිකකු නොව වලදීම්ඪ් ඉල්යීව උල්යානොවිය. ඔහු ලයිපසින් නගරාසන්නයේ ගෙයක පදිංචි විය, දිනපතා

හිරු උදාවීමට කලින් නැගිටුවෙයි. අවට ඇදිරිය. කම්හල් වල නළා හඬ පවා නැගේ. කාමරය තුළ ගීතලය. තෙතමනය සහිත දෙසැම්බර් මාසයේ කාල ගුණය අහිතකරය.

භූමිතෙල් ලිපෙන් තේ උණු කරගත් වලදීම්ඵ් ඉල්ඨීඵ එය ඇලුම්නියම් කෝප්පයකට වත්කොට ගෙන බී, ගෙර්මන් රාචුගේ මුද්‍රණාලය සොයා ගියේය. යා යුතු දුර ප්‍රමාණය හැතැප්ම හතරක් පමණ විය. මගින් ගෙන යන අශ්ව කරත්ත හෝ හිම යානා හෝ නොතිබිණි. ඔහු පයින්ම ගමන් කළේය. පයින් ගමන් කරන්නෝද, බයිසිකල් වලින් යන කම්කරුවෝද ඒ මේ අත ගියහ. ගොවියෝ කරත්තවල එළවුළු හා පලතුරු පටවාගෙන වෙළඳ පොළවල් බලා ගියහ. වලදීම්ඵ් ඉල්ඨීඵ නගර සීමාව දක්වා ගමන් කළේය. ඉදිරියේ ඇති පාඨ බිම හිමෙන් පිරිලාය. තරමක් ඇතිත් ඇති කැලෑව කළු පැහැතිය. ගම්වල පහන් ආලෝකය පෙනිණි. ගෙර්මන් රාචුගේ මුද්‍රණ යන්ත්‍රාලයේ කවුළු අතරින් භූමිතෙල් ලාම්පුවක ආලෝකය ඔහු ගේ තෙතට හසු විය.

ගෙර්මන් රාචුගේ මුද්‍රණාලය එක් විශාල කාමරයකින් යුක්ත විය. ඉන් අඩක් පරණ මුද්‍රණ යන්ත්‍රයට වැසී ඇත. අකුරු අමුණන ලාවිචු දෙකක්ද එහි තිබිණි. යකඩ ලිපේ දර කෝටු 'පට' 'පට' යන හඬ නගමින් පුපුරමින් ගීති මැලය වැඩී කරයි.

“අද බොහොම වැදගත් දවසක්” වලදීම්ඵ් ඉල්ඨීඵ ගෙර්මන් රාචු අමතා පැවසීය.

ඔහු හිස වැනිය. ඔව් සැබැවින්ම අද වැදගත් දවසකි. මෙතෙක් පුවත්පත පිළියෙල කිරීම සඳහා සුදුනම් විය. එහෙත් අද...

අකුරු අමුණා පිළියෙල කොට ඇති යකඩ රාචු ව මුද්‍රණ කම්කරුවෙක් යන්ත්‍රයට ගෙන ගියේය. එය යන්ත්‍රය මත තබා අතින් යන්ත්‍ර ක්‍රියා කරවනට විය. යන්ත්‍රය හඬ නගා වරක් මුමණය වෙත්ම, එක් පැත්තකින් මුද්‍රණය වුණු පුවත්පත් පිටුවක් එළියට ආවේය. එහි මුද්‍රණ තීන්ත තවම වේලි නැත. “ඉස්කු” පුවත්පතේ පළමුවැනි කලාපය මුද්‍රණාලයෙන් පිටවීය. වලදීම්ඵ් ඉල්ඨීඵ පතක් අතින් ගෙන එදෙස බොහෝ වේලාවක් බලාගෙන සිටියේ තමා දුටු එක් සිහිනයක් සැබැවු බැවිනි!

“අපට අපේම කම්කරු විප්ලවවාදී පුවත්පතක් තිබෙනවා! එය මව් බිමට පියාඹා ගියාවෙ. ජනතාවගේ හදවත් හා බුඩිය අවදිකොට ඔවුන් විප්ලවය කරා ගෙනෙන්න!”

වලදීම්ඵ් ඉල්ඨීඵ පුවත්පතේ නම හඬනගා කීවේය:

“ඉස්කු.”

පුවත්පතේ ඉහළ දකුණු කෙළවරේ ලොකු අකුරින් මෙසේ මුද්‍රණය කර තිබිණි:

“ගිනි පුපුරකින් මහ ගිනි පැන නගිනු ඇත.”

ලෙනින්

මගින් ගෙනයන දුම්රියක් ජර්මනියේ කෙනිස්බර්ග් නගරයට ළඟා විය. තුන්වැනි පංතියේ දුම්රිය මැදිරියක කවුළුවක් අසල අසුනක වාඩිවී සිටි තරුණ මගියා නිදිකිරා වැටෙයි. මියුනික් නගරයේ සිට දුම්රියට නැගහත් ඔහුගේ දෙපා ළහ ලොකු බැගයකි.

කෙනිස්බර්ග් පැරණි නගරයකි. රතු උළු සෙවිලි කළ වහළවල් සහිත ගෙවලින්ද, දේවස්ථාන වලින්ද, ගලින් කළ බලකොටු වලින්ද පිරි මේ නගරයට බෝල්ට්ස් මුහුදේ සහ වරායේ හඬ ඇසේ. වරායේ නවතා ඇති නැව්වලින් එකක් “ශුඬවූ මර්ට්තාය”.

මියුනික් නගරයෙන් පැමිණි ජර්මන් ජාතිකයා වරායට නොගොස් ළහම ඇති බිරි කැබැරුමකට පැමිණියේය. උමහක පිහිටි එහි ජනයා බොහෝ වූහ. දුමකොළ සුවදින් වාතය අප්‍රිය බවක් ගෙනදිණි. මියුනික් නගරයෙන් පැමිණි ජර්මන් ජාතිකයා හිස් මේසයක් අසල වාඩිවී, තම අත වූ බැගය මේසය යට තැබීය. ලිංගුස් හා ගෝවාද, බිරි විදුරුවක්ද මිළදී ගෙන ඔහු සෙමින් සෙමින් කැවේය, බීවේය. බැලූ බැල්මට ඔහුට වැඩක් නැතිවක් මෙනි. සමහර විට ඔහු කිසිවකු බලපොරොත්තුවෙන් සිටිනවා විය හැකිද? ඔව්, එසේය. ඔහු “ශුඬවූ මර්ට්තා” නැවෙන් නැවියකු එන එනතුරු බලා සිටී. මේ නැවියා හමුවීම පිණිස ඔහු මියුනික් නගරයෙන් පැමිණියද, ඔවුන් මීට පෙර මුණ ගැසී නැත. කැබැරුමට ඇතුළු වන හැම මිනිසා දෙසම මහත් වුවමනාවකින් බලන මියුනික් නගර වැසියා දකුණතින් හිසකේ පිරිමදියි. කීප වරක්ම දකුණු කනට උඩින් පිහිටි හිසකේ වැටිය අත ගායි. සැබැවින්ම කිසිවෙක් ඔහුගේ මේ ක්‍රියාව ගැන සැලකිලි නොදැක්වූහ. මිනිහෙක් තම හිසකේ පිරිමැදීමේ විශේෂතාවයක් තිබේද? එහෙත් මියුනික් නගර වැසියා එය කළේ සංඥාවක් හැඟවීම පිණිසය.

හිරු එළිය නිසා දුඹුරු පැහැගෙන ඇති හමක් ඇති නැවියෙක් කැබැරුමට ඇතුළු වී වට පිට බැලීය. ඔහු දෙස බලමින් දකුණතින් දකුණු කන ඉහළ හිසකේ වැටිය පිරිමදින ජර්මන් කාරයා දක, ඔහු වාඩිවී සිටි මේසය අසල පුටුවක වාඩිවීය. බැගයට පයකින් තට්ටු කළ නැවියා මෙසේ කීය:

“මාර කුණාටුවක් නෙව.”

“නැව යන දිනාවට කුණාටුව හමනවා නම් නරක නැහැ.”

“හරියට හරි සහෝදරය, නැව යන දිනාවට.”

එකිනෙකා නොවරදවා හැඳින ගැනීම පිණිස මෙය කලින් පිළියෙල කරන ලද රහස් සංඥ විය. ඉන්පසු ඔවුහු සොහොවුරන් මෙන් හැසුරුණහ. ඔවුන් බිරි තැබැරුමට පැමිණියේ පොදු කටයුත්තක් සඳහාය.

ඉක්මනින්ම සාකච්ඡාව හමාර කළ ඔවුහු තැබැරුමෙන් පිටවූහ. මේ වර බැගය අතින් ගත්තේ මියුනික් නගර වැසියා නොව, නැවියාය. වෙනස කිසිවෙක් නොදුටහ. ඔවුන් දේ ගැන කවුරු බලන්ද? මිතුරෝ දෙදෙනෙක් කිසිවක් ගැන කතා කරමින් ගමන් කරති. හතර මං හන්දියකදී ඔවුහු එකිනෙකාගෙන් සමු ගත්හ. මියුනික් නගර වැසියා දුම්රියට නැගී ගෙදර බලා ගියේය. බැගය “ඉද්ධවු මඹිරිතා” නැවෙන් ස්වීඩනයේ අගනුවරට — ස්ටොක්හෝම් නගරයට ගෙනයන ලදී.

එදවස රැයෙහි දැඩි සුළං පහර කුණාටුවක් දක්වා පරිවර්තනය වූයෙන් මුහුදු කැළඹිණි. “ඉද්ධවු මඹිරිතා” නැවද කුණාටුවට හසුවිණි. මුහුදු උමහක් මෙන් ඇඳිරිවිය. නැවේ තට්ටු පවා කුණාටුවට හසුවුණු රැළිවලින් පීඩා ලැබීය.

මේ නැව ස්ටොක්හෝම් වරායට පැමිණියේ පැය හයක් පමාවෙලාය. “සුමිමි” නැමැති පින්ලන්ත නෞකාව හෙල්සිංපෝර්ස් බලා ගොස් දැනට බොහෝ වේලාවක් ගතවී ඇතිද!

“පමාවුණා!” යැයි නැවියා තමාටම කියා ගත්තේ කනස්සල්ලකිනි.

හිටිහැටියේම ඔහු “සුමිමි” නැව දිවිය. එම නැව වාණිජ පිටකළේය. කුණාටුව නිසා එයද පමා වී ඇත. නැංගුරුම් ගැළවීමට සුදුනම් වන එම නැවට යන්නේ කෙසේදැයි බැගය අතින් ගත් නැවියා කල්පනා කරන්නට විය.

“හෙමින් ඉදිරියට!” කපිතන් අණ දුන්නේය.

නැවේ යන්ත්‍ර ක්‍රියාකාරී වී ඉදිරිපස අවර පෙති ඉමණය වූයෙන් ජලය කැළඹිණි.

“උප කපිතන් තුමනි!” බැගය අතින් ගත් නැවියා කැගැසීය.

“කෙනිස්බර්ග් නැන්දගෙන් මහත්තයට තැග්ගක්.”

නැවියා හති දමන්නට විය. බැගය බරය. “සුමිමි” නැව හඬ නගමින් පිටවී යන්නට සැරසෙයි. ඔහුගේ වැයම අසාර්ථක වීද?

නැත. අසාඤ්ඤ නොවීය. හාස්කමෙකි. නැවියාගේ කැගැසීම කපිතන්ට ඇසිණි...

“හෙමින්, පස්සට. නවත්වන්න!” කපිතන් අණ දුන්නේය.

“උප කපිතන් කුමනි! නැන්ද ඔබ තුමාට උණුසුම් හිම කබායක් එවල තියෙනව” නැවියා උස් භයින් කීවේය.

නැව නවත්වන තැනෙහි සිටි මිනිස්සු හඬ නගා සිනාසුණහ. උප කපිතන් තැනට නැන්ද එවූ තැන්ග ගැනීමට “සුඕමි” නැව ආපහු පැමිණීම නිසා ඒ නැවියන් සතුටු වූවාක් මෙන්. උප කපිතන් තැන බැගය රැගෙන නැවියාට කෘතඥතාවය පළකරමින් අතක් වනා, තම කාමරයට බැගය ගෙන ගොස් එහි තබා දෙර අගුළු ලැවේය.

බැගය “සුඕමි” නැවෙන් ගෙනයන ලදී.

පින්ලන්තයේ හෙල්සින්ග්පෝර්ස් නගරයට මහ වැසි වසී. නගරයේ ගෙවල්වල හා ගොඩනැගිලි වල වතුර බට පිරී ඉතිරි ගොසිනි. පදික වේදිකාද වතුරෙන් යටවීණි.

“සුඕමි” නැවේ උප කපිතන් තැන අස්රියකට නැගීම සඳහා වැහි කබායකුත් පොරවා ගෙන ඉක්මනින් පා තබයි. මොර සුරන වැස්ස! අතේ තිබෙන බැගය තෙමුණොත් මහ විපතකි. නා කපන මහ වැස්ස ලෝකාන්තිමයේදී ගලන මහ ගංවතුරට සමානය. නිතර වැසි වසින පින්ලන්තයට පවා එය මහ වැස්සකි. රිය නැවතුම් පොළේදී ඔහු හමුවිය යුතු කම්කරුවා සොයමින් උප කපිතන් තැන වට පිට බලන්නට විය. නැව පැය කීපයකින් පමාවිය. ඒ සමගම මේ කාලකණ්ණි වැස්සද ඇරඹිණි. නගරයේ වීදි පාලුවෙලාය. පිටර්බුර්ගයේ කම්කරුවා මා එන තුරු නොසිටිනිද? මදැ සිදුවූ දෙයක හැටි! ඔන්න අස්රිය... කම්කරුවා එහි නැත. එවිටම ඉදිරිපස ගොඩනැගිල්ලක දෙරටුවෙන් එළියට ආ කිසිවෙක් වට පිට බල ඔහුට ළං විය. ඒ පිටර්බුර්ග් නගර වැසි කම්කරුවාය.

“හරිම කාලකණ්ණි වැස්සක්. මම හොඳටම තෙතබරි වුණා...” ඔහු කීවේය.

“කුණාටුව හන්ද පමාවුණා. කවදද ඔහෙ යන්න?” උප කපිතන් ප්‍රශ්න කළේය.

“අදම යනවා.”

“බොහොම හොඳා. දැන්ම විදුලි පණිවුඩයක් යවන්නම්.”

හිස වැනු කම්කරුවා අස් රියකට නැග පිටවී ගියේය.

පැය කීපයකට පසු පින්ලන්තයේ සිට පිටර්බුර්ගයට යන දුම්රියකින් බැගය ගෙන යනු ලැබීය.

පාළු පිටටනි, තෙතමණය සහිත ගම් හා දවා නමින් හැඳින්වෙන ගිම්හන විවේකාගාර හා බංගලා ළහින් දුම්රිය පිටර්බුර්ගය බලා දුවන්නට විය. මේ පෙදෙස හොඳහැටි දන්නා පිටර්බුර්ග් නගර වැසියා කවුළුවෙන් එපිට නොබලා පුවත්පතක් කියවමින් බෙලොෂීස්ත්‍රොව් දුම්රිය පොළට ළඟාවන තුරු බලා සිටියේය.

බෙලොෂීස්ත්‍රොව් දුම්රිය නැවතුම් පොළේ සිට රුසියානු දේශසීමාව

ඇරඹිණි. එතැන දෙශසීමා නිලධාරීහු සහ තීරු බදු අයකරන පරීක්ෂකයෝද සිටියහ.

ශ්‍රීමිය මැදිරියට පරීක්ෂකයෙක් ඇතුළු විය.

“බැග් එක අරිනවා.”

පිටරිබුර්ග් කම්කරුවා සන්සුන් ලෙස බැගය හැරියේය.

යට ඇඳුම් දෙකක්ද, පැරණි මප්ලරයක්ද වොකලට් පෙට්ටියක්ද විය. ඔහු බැගයට තට්ටු කොට බැලීය. සැක කටයුතු කිසිවක් නොවූයෙන් ඔහු බැගය වසන්තට ඉඩ හැර වෙනත් මගීන්ගේ බඩු මුට්ටු පිරික්සා බැලීමට ගියේය.

එදින පිබරිබුර්ගයට පැමිණි පිටරිබුර්ග් නගර වැසියා වසිලෙව්ස්ක් දුපතෙහි පිහිටි ගොඩනැගිල්ලක දෙවැනි තට්ටුවට නැංගේය. “දත්ත වෛද්‍ය තැන” යන නාම පුවරුවක් සහිත දෙරක් අසලට ඔහු පැමිණියේය.

පළමු දෙවර දීර්ඝ ලෙස හඬ ඇසෙන සේ සිනුව නාද කළ පිටරිබුර්ග් කම්කරුවා තෙවැනි වර කෙටියෙන් සිනුව හැඩවීය.

මෙසේ හඬ නංවමින් ඔහු දුන් සංඥාව මෙයය:

“බිය නොවන්න. ඔබගේ මිතුරෙක් පැමිණ සිටී.”

දෙස්තර දෙර හැරගෙන පැමිණ මෙසේ පැවසීය: “ඇතුල් වෙන්න ඔහෙ එනතුරු බලා ඉන්නව”.

මෙතැන දෙස්තර පදිංචිව සිටියද විප්ලවවාදීන් රහසේ රැස්වන ස්ථානයක් විය.

දෙස්තරගේ කාමරයේ තරුණියක් ඔහු බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියාය.

“බැගය දෙන්නැ”යි ඇ කීවාය.

තරුණිය බැගය අතට ගත්තාය. කුණාටුව, මහ වැස්ස, දෙශසීමා පරීක්ෂණය! මේවා හැමටම මුණ දෙමින් ඔහු බැගය ගෙනාවේය.

ඇ බැගයේ තිබුණු යට ඇඳුම් ආදිය ඉවත් කළාය. මේ කුමක්ද? පිටරිබුර්ග් කම්කරුවා ඇ දෙස කපටි බැල්මක් හෙළා බැගයේ පතුල පැහිය. එවිට එය කුහරයක් විවෘත කරන පියනක් මෙන් හැරිණි. එතුළ එකිනෙකට තද වනසේ “ඉස්ත්‍රා” පුවත්පත් අසුරා තිබිණි. තරුණිය පිටපතක් අතට ගත්තාය.

මියුනික් නගරයේ මුද්‍රණය කරන ලද ගිනි පුපුර පුවත්පත රුසියාව තුළට ගෙනෙන ලද්දේ ඔවුන් අසිරු මාර්ථ ඔස්සේය. කෙතීස්බර්ග්, ස්ටොක්හෝම්, හෙල්සින්ග්පෝර්ස් නගර ඔස්සේ පිටරිබුර්ගයට එම පුවත්පත නොයෙක් මිනිසුන් විසින් ගෙනෙන ලදී...

කාන්තාවන්ගේ හිස් වැසුම් සඳහා වූ පෙට්ටියකට තරුණිය විසින්

පුවත්පත් අසුරන ලදී. පෙට්ටිය පිරුණු පසු ඇ එය වටා පිත්ත පටියක් බැන්දය.

කම්කරු සංවිධානවලට පුවත්පත් ගෙන ගොස් බෙද දුන් ඇ “ඉස්ක්වා” (ගිනි පුපුර) පුවත්පත බෙදහරින ඒජන්තවරියකි. රුසියාවේ සියලු විශාල නගරවල රහසේ මේ පුවත්පත බෙද හරියේ එසේය.

නැව් හා දුම්රිය මගින්ද ගෙනගිය “ඉස්ක්වා” පුවත්පත රහසේ දෙශසීමාව හරහා රුසියාව තුළ ගෙනගොස් බෙද හරින ලදී.

රුසියානු කම්කරුවන්ගේ හා ගොවීන්ගේ ජීවිතය ඔවුන්ට පහද දී ඔවුන් පුබුදුවාලීමට “ඉස්ක්වා” පුවත්පත සමත් වූවය.

“සාර්ට එදිරිව සටන් කරන්න! ධනපති පංතියට එදිරිව සටන් කරන්න!” “ඉස්ක්වා” ආයාචනය එසේ විය.

දෙශපාලන පක්ෂයක් ගොඩ නැගීම සහ විජලවයට ජනතාව කැඳවම “ඉස්ක්වා” පුවත්පත විසින් කරන ලදී.

“ඉස්ක්වා” රුසියාවේ බලගතු කම්කරු පංති ව්‍යාපාරයක් සංවිධාන කළේය.

මේ ව්‍යාපාරයේ ප්‍රධානියා වූයේත්, “ඉස්ක්වා” පුවත්පතේ ප්‍රධාන කතුවරයා වූයේත් විලදිමීර් ඉල්යිව්ය.

රුසියාවේ කම්කරුවන්ගෙන් හා පුවත්පතේ වාණිකරුවන්ගෙන් විලදිමීර් ඉල්යිව්ට බොහෝ ලිපි, ලියුම් හා වාණි ලැබිණි. රුසියාවේ සිට රහස් සංඥ අනුව ලියන ලද ලිපි හා ලියුම් බොහෝ ගණනක්ද, කම්හල් හා පැක්ටරිවලින් වාණි හා ලිපි රාශියක්ද පුවත්පතට යවන ලදී. විලදිමීර් ඉල්යිව් මේ ලිපි හා වාණි “ඉස්ක්වාවේ” පළ කරවීය. රුසියානු කම්කරුවන්ගේ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු විලදිමීර් ඉල්යිව් විසින් ලියන ලදී. ඔහු පුවත්පතේ කතුවරයා වශයෙන් ලිපි ලියා පළ කළේය. දෙශපාලනය හා විජලවාදී සටන් ගැනද පොත් ලියුවේය.

1901 දෙසැම්බර් මාසයේ සිට විලදිමීර් ඉල්යිව් උල්යානොව් නම ලිපි හා පොත් ලෙහින් යන නමින් පළ කළේය.

මේ ශ්‍රේෂ්ඨ නාමය ගැන ලෝ ජනතාව පසුව දැනගනු ඇත.

බොල්ෂෙවික් වරු

යුරෝපයේ කඳුකර රටක්වූ ස්විට්සර්ලන්තයේ නිල් පැහැති ජලයෙන් පිරි ජිනිවා වැව අසල ජිනිවා නමින් නගරයක් ඇතිවිය. ජිනිවා වැව අසල නගරයට තදසන්න පෙදෙසේ ෆොෂෙරොන් ගමේ කුඩා නමුදු දෙමහල් ගෙයකි. එහි පියස්ස අතින් ගෙවැවල මෙන්ම උළු සෙවිලි කර ඇත. කවුළු

නිල් පැහැති රෙදිවලින් ආවරණය කොට ඇත. ගෙවත්තේ කුඩා මල් පාත්තියකි.

මේ ගෙදර “ඉල්ලීව්” දෙමහල්ලෝ පදිංචිව සිටියහ. චලදීම්ඊ ඉල්ලීව් සහ නදේෂ්ඨ කෘෂ්ණකයා සගයින් විසින් හඳුන්වන ලද්දේ මේ නමිනි.

පළමුවෙන් මේ දෙපොළ මියුනික් නගරයේ පදිංචිව සිටියහ. මියුනික් පොලිසිය “ඉස්ක්වා” පුවත්පත රහසේ මුද්‍රණය කරන බව දැනගත් නිසා එනගරයෙන් පිටවී යාමට ඔවුන්ට සිදුවිය. එංගලන්තයට ගිය ලෙනින් යුවළ එහි අවුරුද්දක්ම නැවතී පුවත්පත මුද්‍රණය කළහ. එහි තවත් දුර නැවතී සිටීම අනතුරුදයක බව දැනුණු විට, “ඉස්ක්වා” පුවත්පතට අළුත් ක්ෂේම භූමියක් සෙවීම පිණිස හැම තැනම ගිය මේ යුවළ ජීනීවාහි කම්කරු ගම්මානයේ — සෙෂෙරොන්වල පදිංචි වූහ.

දෙමහල් කුඩා ගෙඩි හැම කාමරයක්ම පිරික්සා බැලූ චලදීම්ඊ ඉල්ලීව් “බොහොම හොඳා” යැයි කීවේය. පහළ තට්ටුවේ මුළුතැන් ගෙය ලොකුය. ඉහළ තට්ටුවට නගින පඩිපෙළ පටුය. එහි කාමර කුඩාවුවද, පිරිසුදුය, එළිමහන්ය. බොහොම හොඳය. නිව්හැනේ නිහඬව වැඩකළ හැකිය.

චලදීම්ඊ ඉල්ලීව්ට වැඩ ගොඩකි. නිහඬතාවය ඉක්මනින් අවසන් විය. රුසියානු ගෙදරට බොහෝ අමුත්තන් පැමිණෙන සැටි ගම්හු දුටහ. 1903 ජූලි මාසයේදී ඔවුන් හමුවීමට පැමිණි අයගේ ගණන තව තවත් වැඩිවිය. ඔවුන් පැමිණියේ එක්කෙනා, දෙන්නා හෝ තුන්දෙනා හෝ බැගිනි. ඔවුන් ස්විට්සර්ලන්ත වැසියන් නොවන බව දැනගැනීම අපහසු නොවීය. ඔවුන් කතා කළේද විදේශීය බසකිනි, එනම් රුසියානු බසිනි. ඇඳුම්ද වෙනස්ය. ජීනීවා නගරයට පැමිණි රුසියානුන්ට එහි වූ හැම දෙයක්ම අළුත් දේ විය. හිරු එළිය සහිත අහස, ජනේල රෙදි, ගෙවතු වල මල් පාත්ති, ආදී හැම දෙයක්ම ඔවුන්ගේ සිත් ගත්තේය.

1903 ගිම්හානයේදී මෙතරම් විශාල සංඛ්‍යාවක් රුසියානුන් කිනම් හේතුවක් නිසා මෙහි පැමිණියහදැයි ගම්මු සමහර විට පුදුමයට පත්වූහ. පක්ෂයේ දෙවැනි සම්මේලනය සඳහා රුසියාවේ නොයෙක් පළාත් වලින් තෝරා පත්වූ නියෝජිතවරුන් මෙහි පැමිණි බව ඔවුහු නොදන්න.

සම්මේලනය ඉදිරියේ ඇති ප්‍රශ්න ගැන සාකච්ඡා කිරීමටද, අදහස් හුවමාරු කර ගැනීමටද නියෝජිතයෝ ලෙනින් වෙත ආහ. අන් හැම කෙනෙකුටම වඩා සම්මේලනයට සුදුනම් වූයේ ලෙනින් බව ඔවුහු දැන සිටියහ. “ඉස්ක්වා” පුවත්පතට ලෙනින් ලිපි බොහෝ ගණනක් ලියුවේය. “කුමක් කළ යුතුද?” යන මැයෙන් ඉතා අගනා පොතක් ඔහු ලියා පළ කළේය. දෙශපාලන පක්ෂයක් ගොඩ නැගිය යුත්තේ කෙසේද යන්න

එමගින් පැහැදිලි කර තිබිණි. පක්ෂයේ ව්‍යවස්ථාව හා සටන්කාමී වැඩ පිළිවෙළද සාදන ලද්දේ ලෙහිත් විසිනි.

“නව, වඩාත් හොඳ සමාජයක් සෑදීම සඳහා අපි සටන් කරමු; එම යහපත් සමාජයේ ධනවතුන් සහ දුප්පතුන් නොසිටිය යුතුය. හැම කෙනෙක්ම වැඩ කළ යුතුයැ”යි ලෙහිත් පැහැදිලි කළේය.

පක්ෂයේ වැඩ පිළිවෙළ ගැන ඔහු කල්පනා කළේ සයිබීරියාවේ පිටුවහල් සිර දඬුවම ගතකරන විටය. නව සමාජයක් ගොඩ නැගීම සඳහා වඩාත් නිවැරදි ලෙස සටන් කළ යුත්තේ කෙසේද යන්න ගැන කතිකා කර ගැනීමට ඔහුට වුවමනා විය.

ජීනීවා සිට බෙල්ජියමේ අගනුවර වන බ්‍රසල්ස්වලට ගිය නියෝජිතවරු එහිදී පක්ෂයේ දෙවැනි සම්මේලනවාරයට සහභාගි වූහ. එය පවත්වන ලද්දේ විශාල අදුරු ස්ථානයක්වූ පිටි ගබඩාවක් තුළය.

ගබඩාවේ දෙරවල් හැර පොළොව අතු ගා ශුද්ධ කරන ලදී. ලී වේදිකාවක් සාදා විශාල ජනේලය රතු රෙද්දකින් වසා, ශාලාව තුළ ලී බංකු තබන ලදී. නියෝජිතයෝ ශාලාවේ අසුන් ගත්හ. රුසියාවේ පළමුවැනි මාක්ස්වාදියාවූ ගියෝර්ගි ජලෙබානොව් වේදිකාවට නැංගේය. බහුශ්‍රැතයෙකු හා විද්‍යාඥයකු වූ ජලෙබානොව් මාක්ස්ගේ විප්ලවවාදී උගැන්වීම් විස්තර කරමින් ලෙහිත්ටත් කලින් පොත් ලියා පළකළේය. පක්ෂයේ දෙවැනි සම්මේලනවාරය උත්සවාකාරයෙන් විවෘත කිරීමේ ගෞරවය ජලෙබානොව්ට හිමිවිය. ඔහු සම්මේලනය අමතා අගනා කතාවක් කළේය.

හැම දෙනෙක්ම ඔහුගේ කතාවට ගෞරව පූර්වකව සවන් දුන්හ. ලෙහිත් කොතරම් කැළඹුණේදයත්, ඔහු සුදුමැලි විය. එහෙත් ඔහුගේ දෙනෙත් දීප්තිමත් ලෙස බැබළිණි. පක්ෂය නැවත සංවිධානකොට පුනරුත්ථාපනය කරන පක්ෂ සම්මේලනයක් ගැන ඔහු සිහින දකිමින් සිටියේය. දැන් ඔහුගේ සිහිනය සැබෑ විය!

සම්මේලනය සිය වැඩ පටන් ගත්තාය. පළමුවැනි දවසේ සිටම වාද විවාද හා අරගල ඇරඹිණි.

ලෙහිත්ගේ සටන්කාමී වැඩ පිළිවෙළට විරුධ නියෝජිතවරුද වූහ.

ඔහුගේ වැඩපිළිවෙල අළුත්ම එමෙන්ම නිර්භය ය. මේ නිසා වකිනයට පත් සමහර නියෝජිතවරු ලෙහිත් සමග තර්ක කරන්ට වූහ. ලෙහිත්ගේ මතය නිවැරදිය. එපමණක් නොව ඔහු කොතරම් තර්කානුකූල ලෙස හා උණුසුම් ලෙස කරුණු ගෙනහැර දක්වමින් කතා කළේදයත්, නියෝජිතයින්ගේ බහුතර සංඛ්‍යාව ඔහුට පක්ෂපාත වූහ. පක්ෂයේ වැඩපිළිවෙල හා ව්‍යවස්ථාව සම්මේලනයේ සාකච්ඡාවට භාජන විය.

මධ්‍යම කාරක සභාවට හා "ඉස්ක්‍රා" පුවත්පතේ කතු මඩුල්ලට සාමාජිකයින් තේරීම සඳහා වැරදි විමසන ලදී. සෑම ප්‍රශ්නයකදීම තර්ක ඉදිරිපත් විය. පැහැදිලි තර්කානුකූල අගනා වාතාවක් ලෙසින් සම්මේලනයට ඉදිරිපත් කළේය. හැම දෙනෙක්ම මහත් වුවමනාවකින් එයට සවන් දුන්හ. සම්මේලනයේ රැස්වීම්වාර කිසි හතක් පැවැත්විණි. ලෙතින් වාතී, කතා හා පිළිතුරු ආදිය දෙමින් එක සිය විසිවරක් කතා කළේය. ඔහු නියෝජිතයින්ගේ සිත් දිනාගන්නා අන්දමින් කතා කළේය. නියෝජිතයින්ගේ බහුතර සංඛ්‍යාව ලෙතින්ගේ පැත්ත ගත්තේය. ඔවුන් බොල්ෂෙවිකයින් යන නමින් හැඳින්විණි. ඔවුහු විප්ලවය, ජනතා සැපත හා ලෙතින්ගේ වැඩ පිළිවෙලට පක්ෂපාත වූහ. පක්ෂයේ දෙවැනි සම්මේලනවාරයේදී ලෙතින්ගෙන් කැඩී ගිය අය අල්පතර සංඛ්‍යාවට අයත් වූ බැවින් ඔවුන් මෙන්ෂෙවිකයින් ලෙස හැඳින්විණි. මෙන්ෂෙවික්වරු විප්ලවවාදී සටන් වලින් ඇත්වූ අතර බොල්ෂෙවික්වරු ලෙතින් වටා රොක්වූහ.

සම්මේලනය තම වැඩ කටයුතු කරගෙන ගිය අතර පිටි ගබඩාව අසල සැක කටයුතු පුද්ගලයෝ හැසිරෙන්නට පටන් ගත්හ. ඔවුහු ජනේල හා දොර මුළු අස්සෙන් එබීමේ කරන්ට වූහ. රුසියානු විප්ලවවාදීන් කිසියම් ස්ථානයක රැස්වී සිටින බව දැනගත් බෙල්ජියම් පොලීසිය ඔත්තුකරුවන් රාශියක් එවීය. තව දුරටත් මෙහි වැඩ කටයුතු කරගෙන යාම අවදනම් සහිත වූයෙන් සම්මේලනය පැවැත්වීම සඳහා අළුත් ස්ථානයක් සොයා යාමට සිදුවිය. සම්මේලනයේ ඉතිරි වැඩ කටයුතු කරගෙන ගියේ ලන්ඩන් නගරයේදීය. ලෙතින් ජය ගත්තේය. ඔහු වටා අහිත, සටන්කාමී බොල්ෂෙවික්වරු ඒකරාශී වූහ!

...ලන්ඩනයේ නිතර වැසි වසී. ඒ දවස්වලදී නොකඩවා හින් පොදු සහිත වැස්සක් වසින්නට විය. හැම නගර වැසියෙකුම කුඩ ඉහලාගෙන ගමන් කරන්නට වූයෙන්, මුළු නගරයම එකම කුඩයක් යටට වූවාක් මෙන් විය. මද වේලාවකට ලා මාන්ෂ් සිට උණුසුම් සුළඟක් හමයි. එවිට අහස පැහැදිලි වී හිරු රැසින් බැබළේ. එහෙත් නැවත අඳුරු වළා අහස ගනිත්ම, පොදු වැස්ස පටන් ගනී.

සම්මේලනයෙන් පසු එවැනි පොදු වැසි සහිත දවසක, හිරු වසා අඳුරු වළා පැතිර ගිය විටදී ලෙතින් තම සගයින් ඇමතීය:

"සහෝදරවරුනි! අවුරුදු විස්සකට පෙර මේ නගරයේදී කාල් මාක්ස් මිය ගියේය. අපි ඔහුගේ යොහොන වෙත ගොස් ඔහු සමරමු".

ඔවුහු හැම දෙනම සොහොන වෙත ගියහ. එම සොහොන් බිම උතුරු ලන්ඩනයේ උස් කඳු වැටියක පිහිටා ඇත. එහි සිට ලන්ඩනය බැලිය හැකිය. අඟුරු දුමුවලින් කළු පැහැ ගත් ගොඩනැගිලි, කළු පැහැති වහලවල්, කම්හල්වල දුම බට ආදිය පෙනිණි.

මාක්ස්ගේ සොහොනේ කිරි ගරුඩ පුවරුවකි. එය වටේ තණකොළ වැවී ඇත්තේ පින්තූර රාමුවක් මෙනි.

සොහොනේ හිස මත රෝස මල් සහිත පඳුරකි. මැලවී ගිය රෝසමල්වල පෙනී අප්‍රාණික ලෙස සුළඟට වැනේ. නැවත වැසි පටන් ගනිත්ම මිනිස්සු කුඩ ඉහලාගෙන සෙමින් ගමන් කරන්නට වූහ.

හිස් වැස්ම අතට ගත් ලෙනින්, හිස පහත් කරගනිමින් පහත් ස්වරයෙන් රැස්වූ පිරිස ඇමතීය:

“අපේ ශ්‍රේෂ්ඨ ගුරුවරයා වන කාල් මාක්ස්ගේ උගැන්වීම් අපි අනුගමනය කරන බවට, ඔහුගේ සොහොන මත දිවුරා පොරොන්දු වෙමු. සටන්කාමී මාවතෙන් පිට නොගොස් ඉදිරියටම යමු සහෝදරවරුනි.”

පෙළපාලියට වෙඩි තැබීම

පිටර්බුර්ගයේ පුවිලි කම්හලේ කිසිදු වරදක් නොමැතිව කම්කරුවන් තිදෙනෙකු අස්කරන ලදී. කම්කරුවන් බාස් උන්තැගේගේ හිතට නැල්ලීම අස්කිරීමට එකම හේතුව විය. මුළු මහත් කම්හලම නැගී සිටියේය.

“අපට කිසිදු අයිතියක් නැත. අපේ අයිතිය අපට දියවී ගොස් තිබේ. බාස් උන්තැගේලා භංගවේවා!” කම්කරුවෝ සටන් පාඨ ඉදිරිපත් කළහ.

පුවිලි කම්හලේ හැම කම්කරුවෙක්ම එකාමෙන් නැගී සිට වැඩ වර්ජනය කළහ. කම්කරු සටන තවත් කම්හල් දෙකකටද පැතිරිණි. ඊළඟ දවසේදී පැක්ටරි, කම්හල් 360 ක කම්කරුවෝ වැඩ නවත්වා මහමගට බටහ. පිටර්බුර්ගේ නගරය කැළඹිණි. හැම දෙනෙක්ම නොසන්සුන්තාවයකින් පසුවූණහ.

1905 ජනවාරි 9 ඉරිදි දස දහස් ගණනක් කම්කරුවෝ මහ මගට බටහ.

“සාර් රජතුමා හමුවෙලා අපේ දුක කියන්ට යනවා. සාර් අපේ තාත්තා. අපව බඩගින්නේ මරාදමන්ට එතුමා ඉඩ තියන්නේ නැහැ.” මෙසේ පැවසූ කම්කරුවෝ සාර් රජු හමුවීමට ගියහ.

බොල්ෂෙවික්වරු සාර් රජ හමුවීමෙන් කම්කරු ප්‍රශ්න නොවිසඳෙන බව කලින්ම පැවසූ නමුදු එය කම්කරුවන් විසින් නොසැලකිණි.

“ජනතාව දුක් විඳින බව සාර් රජතුමාණෝ නොදන්න. දැනගත් විගස

එතුමාණෝ නිසි පිළියම් යොදනසේක. දුෂ්ට බාස්ලා හා කම්හල් හිමියන් බයවනු ඇත. කම්කරු දුක ඉමහත් 'යැයි කම්කරුවෝ කියා සිටියහ.

කම්කරුවෝ සාර් රජුට පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කරනු වස් මහ පෙළපාලියකට සුදනම් වූහ. පිටර්බුර්ග් නගරයේ හැම මුල්ලකින්ම කම්කරුවෝ පෙළපාලියට එක්වූහ. සාර්ගේ පදිංචි ස්ථානය වන හිම මාලිගය දෙසට ඇදී ගිය ජනයාගෙන් වීදි, මාවත්, චතුරශ්‍ර පිරිණි. ආගමික කුරුස කොඩි, දේවරූප, ආදිය පෙළපාලියේ ගෙනයන ලදී. කුරුස කොඩිවල රන් මුදුන් හිරු එළියට බැබළිණි. ගැහැනුන්ද ළමයින්ද පෙළපාලියට එක්වූ අතර සමහරු හඬ නගා යාවිඤා කිරීමට හා ආගමික ගී ගැයීමටද පටන් ගත්හ.

පුදුම දර්ශනයෙකි! හැම සන්ධියකම සෙබළු බල මුළුක් බැගින් ඇත. යුධායුධ සුදනම් කරලාය. සුදු පැහැති අත් වැසුම් පැළඳ ගත් නිලධාරීහු බල මුළු පෙරටු කොට සිටගෙන උන්හ.

මේ කාලයේදී ඇත පෙරදිග රුසියන් ජපන් යුධය ඇවිල පැවතිණි. මුහුදේ සහ ගොඩබිමේ බිහිසුණු සටන් විය. ජපානය මීට වසරකට පමණ පෙර රුසියාවට පහර දීම නිසා මේ යුධය ඇවිලිණි. රුසියානු යුධ සෙනවිවරුන් යුධයකට සුදනම්ව නොසිටි බව හෙළිදරව් විය. රුසියානු යුධ හමුදාව දවසෙන් දවස පරාජයෙන් පරාජයට මුණ පාමින් පසුබසින්තට පටන් ගත් අතර දස දහස් ගණන් රුසියානු හටයින් මරුමුවට පත්විය...

එසේවුවද, පිටර්බුර්ග්ගේ යුධ සෙනවිවරු නිරායුධ කම්කරු ජනතාවට එදිරිව අවිගත් සෙබළු බල මුළු යෙදවූහ. ඔවුන් එසේ කරන්නේ ඇයි?

“නගරයේ සාමය රැකගන්න. අපේ පෙළපාලිය යුධ හමුදාවේ මහත්කරු ආරක්සා කරනව වෙන්ට ඕන” යැයි දේව මැණියන්ගේ රූපය සහිත කුරුස කොඩියක් අතින් රැගෙන පෙළපාලියේ ගමන් කළ කම්කරුවෙක් පැවසීය.

සාර් රජුගේ හිම මාලිගය වටා විශාල ප්‍රාකාරයකි. එහි චතුරශ්‍රය අති විශාලය. කවුළු සිය ගණනක් චතුරශ්‍රයට මුණ ලා ඇත. චතුරශ්‍රය වසා ඇති සුදෝසුදු හිම මිනිස් පයට පැහී නැත. මාලිගය වටා යුද හටයින්ගෙන් සැදුණු ආරක්ෂක කවයකි. කුරුස කොඩි, දේව රූප හා පින්තූර රැගෙන යාවිඤා කරමින් මාලිගා භූමියට කම්කරු මහා පෙළපාලිය ඇතුළු වෙන්ම සෙනවියෙක් අණ දුන්නේය. යුද හටයෝ තුවක්කු මානා ගත්හ.

“සහෝදරවරුනි! වෙඩි තියන්න එපා. අපි උඹල වගේම දුප්පත් උදවිය. අපි සාර් රජුට අපේ දුක කියන්නට යනව” කම්කරුවෝ තුවක්කු මානා ගෙන වෙඩි තැබීමට සැරසෙන සෙබළුන් අමනාකිහ.

“නැවතියව්! මෙතැනින් එහා යන්ට එපා!” නිලධාරියෙක් මහ හඩින් කැගැසීය.

කම්කරුවෝ නැවතුණහ. විනාඩියක නිහඬතාවයකි. පිටුපස සිටි කම්කරුවෝ සෙබළුන් නොදුටුවහ, ඉදිරියට ගියහ.

“සාර්ට දෙවිපිහිට ලැබේවා!” යන ගීය කම්කරුවෝ ගැසූහ.

ඉදිරියෙන් ගමන් ගත් කම්කරුවෝ සුදු ලේන්සු වනමින් මෙසේ කීහ:

“අපි සාමකාමී උදවිය. සාර් රජතුමාට පෙත්සමක් බාරදෙන්නට යනවා.” ඔවුහු තම දේව රූප, ප්‍රතිමා, කුරුස කොඩි රැගෙන ඉදිරියට යාමට තැත් කළහ.

“වෙඩි තබව්!” නිලධාරියා කැගැසීය.

තුවක්කුවල වියලි හඬ ඇසිණි. තේරුම් රහිත කෙටි හඬකි. කම්කරුවන් විසිදෙනෙකු පමණ බිම ඇද වැටිණි.

“වෙඩි තබව්!” දෙවැනි වරද නිලධාරියා අණ දුන්නේය.

වියලි හඬක් සමග වෙඩි පිටවීය.

“වෙඩි තබව්! වෙඩි තබව්! වෙඩි තබව්!”

පෙළපාලිකරුවෝ හිස් ලූ අත දිව ගොස් සැහවීමට හා වෙඩි පහරින් බේරීමට තැත් කළහ. පුරුෂයෝ, ස්ත්‍රීහු හා මහල්ලෝ වෙඩි කා බිම ඇද වැටුණහ. හිම මාලිගය ඉදිරිපිට සුදෝ සුදු හිමෙන් වැසුණු වතුරය ලේ වීලක් බවට පත්වූ අතර, එය මළ සිරුරු වලින් පිරිණි. එවිටම අමෝරා ගත් අසිපත් ඇති අසරු හටයෝ මාරයින් මෙන් නිරායුධ ජනතාවට පහර දුන්හ.

“සහෝදරවරුනි! අපි විනාශයි!” යන හඬ දසතින් ඇසෙන්නට විය.

“මිනී මරුවනි! තොපට හෙණ වදිව්!”

“ඔන්න සාර්ගෙ හැට්! නුඹල කාවද විශ්වාස කළේ. දුෂ්ට මෘගයකුව විශ්වාස කළා!” යැයි බොල්ෂෙවික්වාදී තරුණ කම්කරුවෙක් මහ හඩින් කීවේය.

සාර් තමන්ට වෙඩි තබා විනාශ කළ බව කම්කරුවෝ අවබෝධ කර ගත්හ. සාර් කෙරෙහි කම්කරුවන් තුළ තිබූ විශ්වාසය එද සිට සඳහටම අහෝසි විය.

1905 ජනවාරි 9 වැනි ඉරිදි සාර්ගේ මිනීමරු යුධ හමුදාව විසින් පිටර්බුර්ගයේ කම්කරුවන් දහසකට වැඩි ගණනක් වෙඩි තබා මරා දැමිණි. තුවාල ලැබූ සංඛ්‍යාව පන්දහසකට අධික විය.

එදින හවස් වන විට විදිවල පහන් කණු උග්‍රලා පාරවල් හරහා දමා සාර්ගේ හමුදාවට එදිරිව සටන් කිරීම පිණිස කම්කරුවෝ කපොලු සාදාගත්හ.

ජිනීවා නගරාසන්නයේ අරවා ගඟ අද්දර කරුණ නමින් මාවතෙකි. මෙය රුසියානුන් හැදින්වූයේ කරුණකා නමිනි. ස්විට්සර්ලන්තයට සංක්‍රමණය වුණු රුසියානු දෙශපාලනඥයෝ මේ මාවතේ පදිංචි වූහ. ලෙනින් සමග එකට පිටුවහල් සිර දඬුවමක් ගතකළ ලෙපෙෂින්ස්කි යුවළ කරුණකාහි අවන් හලක් ඇරඹූහ. මෙය රුසියානුන් රැස්වන තිස්පොලක් විය. පළමුවන තට්ටුවේ විශාල කාමරයකි. ජනේල වෙනුවට එහි ප්‍රදර්ශන කවුළු දෙකක් විය. පිරිසුදු දිගැති මේය කීපයකි. පියානෝවක්ද ඇත. මෙය හුදු අවන් හලක් පමණක් නොව බොල්ෂෙවික්වරුන්ගේ සමාජ ශාලාවක්ද විය. දේශන පැවැත්වීම්, වෙස්දම් ඇදීම් හා දෙශපාලනය ගැන සාකච්ඡා කිරීම් මෙහිදී කැරිණි.

පිටර්බුර්ගයේ වෙඩි තැබීම් හා කම්කරු සාහසනය පිළිබඳ පුවත් ජිනීවා නගරයට ලැබුණු විගස සියලු බොල්ෂෙවික්වරු නිහඬව එම අවන් හලෙහි රැස්වූහ. කතාකළේ ටික දෙනෙකි. හැම දෙයක්ම නිසලය. ඔවුන්ගේ මුහුණ දැඩි විලාසයක් පෑය. මෙතෙක් නොවූ විරු කිසියම් විශාල දෙයක් සිදුවූහයි බොල්ෂෙවිකයෝ අවබෝධ කර ගත්හ.

“ගෙදර! ඉක්මනින් ගෙදර යන්ට ඕන!” ලෙනින් කල්පනා කළේය.
කිසිවෙක් දුක්බර හඬින් ගීයක් ගැයීය:

“මාරක සටනෙදී දිවි පිදුවා...”

හැමදෙනම ඔහු අනුව ගැයූහ:

“ජනතාවගේ පොදු සැපත සඳහා
නිදහස සඳහා
දිවි පුදු සටන් කරමු...”

බොහෝ දෙනෙක් කළුළු සැලූහ.

“රුසියාවේ විප්ලවයක් පටන් අරගෙන” යැයි ලෙනින් පැවසීය.

විප්ලවය නැමැති ඒ ශ්‍රේෂ්ඨ වචනය උණුසුම් බවක් ගෙනදිනි. එය හදවතට කීට්ටු දෙයක් විය. එදින සවස “විපිරියොද්” නැමැති පුවත්පතට ලෙනින් විශේෂ ආයාචනයක් ලියුවේය. “විපිරියොද්” (ඉදිරිමග) පුවත්පත බොල්ෂෙවිකයින්ගේ නව පුවත්පත විය. “ඉස්ක්‍රාව” හෙවත් ගිනිපුපුර මෙන්ෂෙවිකයෝ අල්ලා ගත්හ.

ලෙනින් මෙසේ ලියුවේය: “අවිගත් නැගීටීම ආරම්භ වී ඇත. බලයට එදිරිව බලය යොදවා ඇත. මාවත් ඔස්සේ අවිගත් සටන් ඇවිල පවතී. කම්කරුවෝ කපොලු සාදති. වෙඩි හඬ ඇසේ. කාල කුචක්කු උණ්ඩ පුපුරයි.

ලේ ගංගාවක් මෙන් ගලායයි. නිදහස සඳහා කරන සිවිල් යුද්ධයක් ඇවිලිණි...

විප්ලවයට ජයවේවා!

නිර්ධන පංතික අවිගත් නැගිටීමට ජයවේවා!"

මුහුදේ ලෙළදුන් රතු කොඩිය

ගිම්හාන කාලය අවසානයේ දවසකදී ලෙනින් හා ඔහුගේ බිරිඳ නැවතී සිටි නිවසේ සිනුව නාදවිය.

නොහඳුණ නරුණු පුද්ගලයකුට ගෙතුළට ආරාධනා කළ නදේශ්ඳ කෘප්ප්කයා ලෙනින් ඇමතුවාය: "චලෝද්‍යා ඔයා හම්බවෙන්නට ඇවිල්ලා".

ඔහු නරුණය, මුහුණ වටකුරුය, ගැටවරයකුගේ මෙනි. දෙනෙත් අළු පැහැතිය, දීප්තිමත්ය, කළු පැහැති ඇස් බැමිවලට යටින් ඔහු තරමක් විස්මයෙන් බැලීය.

"ඔහෙගෙ පැමිණීම නිසා අපි බොහොම සන්තෝස වෙනවා" යැයි නරුණ අමුත්තා අමතා ඇ කීවාය. "හරිම හොඳ නරුණයෙක්. කෙළින් මිනිහෙක් බව එයාගෙ මුණෙන්ම පෙනවා. මේ රටට ළඟදී ආපු කෙනෙක් බව."

රුසියාව තුළ වැඩ නැවැත්වීම් දිගින් දිගටම පැවතිණි. බොල්ෂෙවික්වරු උපදෙස් ගැනීම සඳහා නිතර නිතර ලෙනින් සොයා ආහ.

කෘප්ප්කයාට පිටුපසින් නරුණයා කාමරයට ඇතුළු විය. ඔහු දොර ළඟට මදක් නැවතී, සෘජුව සිටගත්තේ, උඩුකය තරමක් පිටතට නෙරාගියේය. යුධමය පුහුණුවක් ලැබුවකු බව ඉන් පෙනිණි.

"ඔහෙ කොහෙ ඉඳලද?" ලෙනින් මද සිතා පාමින් අමුත්තාගෙන් ප්‍රශ්න කළේය.

"මම, අපතාසි මත්යුෂෙන්කෝ. 'පොතෙමිකින්' යුධ නැවේ නාවිකයෙක්" යැයි අමුත්තා කීවේ වාතාවක් ඉදිරිපත් කරන සෙබළෙකු මෙනි.

ලෙනින් සැනෙකින් ඔහුට ළංවී ඔහුගේ අතක් ගෙන ආචාර කළේය.

"පොතෙමිකින්" යුධ නැවේ විප්ලවවාදීන්ගේ නායකයා! නදේශ්ඳ බලන්නකො කොතරම් නරුණද කියල..."

පැය බාගයකින් ඇලුමිනියම් කේතලය හඬ නගන්නට විය. පාන් සහ බටර් පිළියෙල කොට මේසය මත තබන ලදී.

නැවියා බටර් පාන් පෙනී දෙක තුනක් කා තේ බිච් පසු ලෙනින් සන්සුන් ලෙස ඔහුගෙන් තොරතුරු අසන්නට විය: "ආදරණීය මත්යුෂෙන්කො, ඉතින් අපට සිදුවූ දේ ගැන කියන්නකො!"

“පොතෙමකින්” යුධ නැව හා එහි විප්ලවවාදී ඉතිහාසය ගැන මත්යුෂේන්කො විස්තර කළේය.

රුසියානු යුධ නෞකා හමුදාවේ බලගතු අවියකි “පොතෙමකින්”ය. එය සාදන ලද්දේ මැතකදීය. සෙවස්ටෝපල් වරායේ නවතා තිබූ මේ යුධ නෞකාව විශාල කාල තුවක්කු වලින් යුක්ත විය. නැවියෝ හත්සිය හතළිස් දෙනෙක් මේ නැවේ සේවය කළහ.

රුසියාව පුරා කැරළි ඇතිවිය. ගම්වල ගොවීහු ඉඩම් හිමියනට හා රදළයින්ට එදිරිව කැරළි ගැසූහ. රුසියන් ජපන් යුධය ඇවිළිණි. ජපනුන් යුධයෙන් ජයගත් අතර රුසියන් යුධ හමුදා බලවත් අලාභ හානි ලැබූහ. ටසුසිමිස්ක් බොක්කේ නෞකා සටනකදී රුසියන් යුධ නැව කීපයක්ම විනාශ විය. සාර් ආණ්ඩුව කුණුවී දිරාපත් වුවකි. දෙවැනි නිකොලායි සාර් රජු ජනතාවගේ වෛරයට හා කෝපයට ලක් විය.

“පොතෙමකින්” නැවේ යුධ අණදෙන නිලධාරියා නැවියන් විප්ලවවාදීන් වෙතියි සිතා අන් හැමටම වඩා බිය වූයේ, යුධ නැව සෙවස්ටෝපල් වරායෙන් එපිට යුධාභ්‍යාස සඳහා ගෙනගියේය. ඔහු නපුරු, දුෂ්ට මිනිසෙකි. කම්කරුවන්ගෙන් හා වැඩ නැවැත්වීම් වලින් නැවියන් ඇත් කිරීම ඔහුගේ අදහස විය.

උදාසන සංඥ නළාවල හඬ අනුව නැවියෝ අවදිවූහ. වැඩ නියම කරන ලදී. නැවියන් කණ්ඩායමක් නැවේ බෙක් තට්ටුව සේදීම පිණිස යවන ලදී. උඩ තට්ටුවේ සිට හමන කුණු ගඳක් ඔවුන්ට දැනිණි. බෙක් තට්ටුව සෝදමින් සිටි නැවියෝ උඩ තට්ටුවට නැග සොයා බැලූහ. යකඩ කොකුවල එල්ලා ඇති කුණු මස් කුට්ටි ඔවුන්ට දකින්නට ලැබිණි. ඒවායේ කොතරම් පත්‍රමෝ සිටියහුදයත්, කහ පැහැ ගත් මස් කුට්ටි පණැති සතකු මෙන් දහලන්නට විය. මේ දර්ශනය දුටු නැවියෝ පුදුම වූහ.

“ඔන්න අපට දෙන මස්වල හැටි!”

“පත්‍රවො කන්ට අපට බැහැ. නිලධාරියො කාපුදෙන්!”

“ඒ ගොල්ලන්ට වෙනම කෑම දෙනව. අපට වගේ නොවේ.”

දහවල් ආහාර වේලාව පැමිණි විට, කෑම ගන්නා ශාලාවට නැවියෝ රැස්වූහ. ඔවුන්ට පත්‍රවන් සහිත ගෝවා සුප් දෙන ලදී. පත්‍රවන් දුටු නැවියෝ ආහාර ගැනීම වර්ජනය කළහ.

“කෑම නොකමුයි” ඔවුහු කීහ.

නිහඬතාවයකි. එහෙත් එහි කිසියම් බියජනක බවක් ඇත. කෝකියා බියවී නිලධාරියාට අඬ ගැසීය. ඔහු පැමිණ නැවියන්ට පරුෂ වචනයෙන් බැණ වැදුනේය. එහෙත් නැවියන්ගේ දැඩි, සුදුමැළි මුහුණු දුටු ඔහු කලබල

වී අණදෙන නිලධාරී තැනට වාතී කළේය. උඩ තට්ටුවේ පෙළ ගැසී සිටින ලෙස දන්වන බෙර හඬ ඇසිණි. නැවියෝ උඩ තට්ටුවට දුව ගොස් පෙළට සිට ගත්හ. නැව වටේ නිල් පැහැති මුහුදය. අහස පැහැදිලිය. කුඩා දිය රැළි ඇති විය. නැව වටේ පිනමින් සිටි බෙල්මින් මාලුවෝ උඩ පැත්තහ.

“කැරළි කාරයෝ!” අණදෙන නිලධාරියා බෙරහන් දුන්නේය: “මම තොපට පෙන්වන්නම් යුධ නැවක කැරළි ගහන හැටි! කවුද නායකයෝ?” නාවිකයෝ නිහඬව ගල් ගැසුණාක් මෙන් සිටියහ. නිලධාරීහු තුවක්කු අරගෙන මුර සේවයේ යෙදුණහ.

“වැහි කබාය ගෙනෙන්!” යැයි අණ දෙන නිලධාරියා කැගැසීය.

මෙහි තේරුම කුමක්ද? ඔහු එල්ලා මැරීම සඳහා නැවියන් තෝරාගැනීම මෙහි අදහසය. දඬබරිල්ල උලුක්කොට “මු නායකයා” යැයි කී පමණින් ඔහු මරාදැමීමට අණදෙන නිලධාරියා සැරසෙයි.

වැහි කබාය ගෙනෙන ලදී. වැහි කබායෙන් වසනු ලබන නැවියා වරදකරුවෙකු ලෙස ප්‍රකාශ කොට නඩු නොඅසා එල්ලා මරා දැමීමට අණදෙන නිලධාරී අලුගෝසුවා සුදනම්ය.

හැම දෙනෙක්ම නිහඬ වූහ. දැන් දැන් තමන් මරණයට ගොදුරු වෙතියි ඔවුහු බියෙන් සැලෙමින් සිටියහ... ගැලවීමක් නැත. වට්ටම නිල් පැහැති මුහුදය. පැහැදිලි අහස, දිස්නීමක් තිරු, මද පවත.

හිටි හැටියේම එක් නැවියෙක් ඉදිරියට පැන කැගැසීය:

“සහෝදරවරුනි! කොතරම් කල් උහුලන්ටද? අවි ගනිමු සෝයුරනි!”

මේ නිර්භය කතාව කළ පුද්ගලයා අපතාසි මන්යුෂෙන්කොය. ඔහු වහාම දුවගොස් තුවක්කුව ගත්තේය. නැවියන් ඔහු හැඳින්වූයේ නොසන්සුන් මිනිසා හැටියටය.

“අණදෙන නිලධාරී දුෂ්ටයා භංගවේවා! සාර් භංගවේවා! නිදහසට ජයවේවා!” මන්යුෂෙන්කො සටන් පාඨ හඬ නැගීය.

පෙළගැසී සිටි නැවියෝ දුවගොස් තුවක්කු ගත්හ.

ජෝෂ්ඨ නිලධාරියෙක් නැවේ තැනක සැහවී අත තිබූ රිචෝල්වරයෙන් වෙඩි තැබීය. වෙඩි පහර කෑ නාවිකයෙක් බිම ඇද වැටී මිය ගියේය. නාවිකයින්ගේ නායකයා වූ නිර්භය, ස්ථිර සටන්කාමී වකුලින්චුක්ය මෙසේ මරුමුවට පත්වූයේ. ඔහු බොල්ෂෙවික්වාදියෙක් විය.

“නුඹ මැරුවානම් නුඹටත් මරණය!” මෙසේ කී මන්යුෂෙන්කො එක වෙඩි පහරින් නිලධාරියා මරා දැමීමේය.

නාවිකයෝ කුපිත වූහ, දුෂ්ට නිලධාරීන් කීප දෙනෙකු අල්ලා ගෙනැවිත් වෙඩි තබා මරන ලදහ. අණදෙන නිලධාරියා බියවී සැහවුණේය. ඔවුහු ඔහු සොයා ගෙනවුත් මුහුදට වීසි කළහ.

“පොතෙමිකින්” යුධ නැව නිදහස්ය. දැන් කුමක් කරමුද? නැවේ අණදෙන්නා කවුද? නැව ගෙන යා යුත්තේ කොහේද?

නාවිකයින්ගේ මණ්ඩලයක් තෝරා එහි නායකයා ලෙස අපනාසි මන්යුෂෙන්කෝ තෝරා පත්කර ගන්නා ලදී. ඔබේස්සාව බලා යාමට තීරණය විය. සාර් රජුගේ කොඩිය ගලවා විසි කොට, 1905 ජූනි 14 ද නාවිකයෝ තම විප්ලවාදී ධජය එසවූහ.

යුධ නැව රතු කොඩිය සහිතව ඔබේස්සාව බලා වේගයෙන් යාත්‍රා කළේය. විප්ලවයේ ධජය හිරු රැසින් බැබළුණි. ප්‍රදීපයක් මෙන් එය මග ආලෝක කළේය. නිදහස සඳහා සටන් කරන ලෙස එය නැවියන්ට ආයාචනා කළාක් මෙනි.

නැව ඔබේස්සා වරායට ළං විය. රාත්‍රී අන්ධකාරය පැතිරිණි. ප්‍රොපේක්ටර් පහන් අඳුරේ මග සොයාගැනීමට නැවට ආධාර විය. ප්‍රොපේක්ටර් පහන් ඔබේස්සා නගරයේ අඳුරු වීදි හා කළු මුහුදු ආලෝක කළේය. නැවේ කාල කුට්කු ඔබේස්සා නගරයට වෙඩි තැබීම සඳහා එල්ල කරන ලදී. නගරයේ කම්කරුවන් ධනපති කම්හල් හිමියනට එදිරිව වැඩ නවත්වා දින කීපයකි. නගරයේ පොලිස් හා නිලධාරී පාලක කායෂාලවලට වෙඩි තබා ඔවුන් විනාශකොට කම්කරුවන්ට ආධාර කරන ලෙස කම්කරුවන් ඉල්ලා සිටි නමුදු, නැවියන්ගේ නායක බොල්ෂෙවික්වාදී වකුලින්වුක් නිලධාරියකුගේ වෙඩි පහරින් මිය ගොසිනි, ඉතිරි නැවියන් තරුණය, පළපුරුදු අඩු අයය.

මේ අතර සාර් රජ පිටර්බුර්ගයේ සිට සෙවස්ටෝපල් යුධ නැව කණ්ඩාමයට අණ දුන්නේය:

“කැරැල්ල වහාම මඩිනු!”

සෙවස්ටෝපලයේ තිබූ හැම යුධ නැවක්ම “පොතෙමිකින්” නැවට පහරදීම සඳහා ඉදිරියට යන්නට විය.

හතර වැනි දින උදෑසන “පොතෙමිකින්” නැවේ මුර හටයෝ ඇත එන නැව්වල කුඹ ගස් දුටහ. නැව් කීපයක් තම නැවට පහර දීමට එන සැටි ඔවුන්ට පෙනිණි.

මෙසේ සටන් පිණිස පැමිණි නැව්වල ගණන දහතුනකි.

“පොතෙමිකින්”හි අනතුරු හැඩවීමත් සමග නැවියෝ අවි ගත්හ. මිළහට කුමක්ද?

“පොතෙමිකිනය” නිහඬව නැව් හමුදාව ඉදිරියට ගියේය. මන්යුෂෙන්කෝගේ අණ අනුව සංඥා කරන ලදී: “පොතෙමිකිනය”ට පහර නොදෙන ලෙස සියලු නැව්වල අණදෙන නිලධාරීන්ගෙන් ඉල්ලා සිටිමු”.

නැව් දහතුනේම නාවිකයෝ ජය හඬ නගමින් “පොතෙමිකිනය” පිළිගත්හ. එක් නැවකින් සංඥාවක් ලැබිණි: “අපින් ඔබ සමග එක්වමු”.

මේ නැව් හංසු දෙකුවක් මෙන් කෙමෙන් “පොතෙමිකිනය”ට ළං විය. නැවියෝ මහත්වූ ජය හඬ දුන්හ.

නෞකා කණ්ඩායමේ නිලධාරියාට තැනි ගැනීමට හේතු තිබිණි: අතින් නැව් පවා කැරැල්ලට එකතු වුණොත්? ඔහු මෙසේ අණ කළේය: “නැව් කණ්ඩායම වහාම සෙවස්ටෝපලය දක්වා පසුබැසිය යුතුය.”

කැරළි ගැසූ රතු කොඩි රැගත් නැව් දෙකක් ඔබෙස්සා වරායට ඇතුළු වුවද, නගරය අල්ලා නොගත්තේය. කිසිවක් බලාපොරොත්තු වූහ. අස්ථිර ගතියෙන් වැනුනහ... කුමක් කළයුතුදැයි ඔවුහු නොදන්න.

“පොතෙමිකින”යේ බණිජ තෙල් අවසන්වීමට ළංවිය. බීමට ගන්නා ජලය ඉවර වීගෙන ආවේය. නැවියෝ නොසන්සුන් වූහ. කුමක් කළ යුතුද?

“පොතෙමිකින” නැව් සමග එක්වූ අතික් නැවේ නැවියෝ අධිෂ්ඨාන ශක්තියෙන් හීනවූවෝ, විජලවයේ රතු කොඩිය ඔවුහු ගළවා දමා යටත්වූහ.

“පොතෙමිකින” නැව් වරායෙන් පිටවී මහ මුහුදට ගියේය.

මේ අතරතුරදීය, කැරළිකාර නාවිකයින්ට ආධාර ලබා ගැනීම පිණිස එහි නියෝජිතයෙක්, ලෙනින් හමුවීමට ජීනීවා නගරය බලා පිටත්වූයේ. ලෙනින් ඔහුට මෙසේ කීවේය: “නිර්භය ලෙසත්, සිහු ලෙසත් ක්‍රියා කරන ලෙස නැවියන්ට වහාම දන්වා ඔවුන්ගේ සිත් දිනා ගන්න. ඔබෙස්සා නගරය වහාම අප අතට ගත යුතුය...”

නියෝජිතයා නැවත ඔබෙස්සා නගරයට පැමිණෙන විට “පොතෙමිකිනය” එහි නොතිබිණි. රතු කොඩිය සහිත යුධ නැව මුහුදට ගොසිනි.

නැවේ ඉතිරිව තිබුණේ වතුර විකකි. ඉක්මනින්ම යමක් කළ යුතුය. නැව් පෙඩෝසියාවට පැමිණියේය:

“බීමට වතුර දෙන්න!”

පාලකයෝ ප්‍රතික්ෂේප කළහ: “කැරළි කරුවන්ට වතුර නොදෙමු.”

නැවත රතු කොඩිය සහිත නැව් මුහුදට ගියේය. අපරාජිත ඔවුනට යාමට තැනක් නැත. නැවියෝ නොසන්සුන් වූහ. පිළියම කුමක්ද?

එකොළොස් වැනි දින “පොතෙමිකින” යුධ නැව් රුමේනියාවට පැමිණියේය. පිටරටකි, විදේශීය වරායකි.

“පොතෙමිකින” නැවේ වීරයින්ගේ ශක්තිය සිදි ගොසිනි. වතුර, බීම අඟුරු හා ආහාර කිසිවක් නැත.

“නැව් අපට දිපල්ලා! අපි නුඹලාට නවාතැන් දෙන්නම්. සාර්ට නුඹලාව පාවා දෙන්නේ නැහැ.” රුමේනියානු ආණ්ඩුව නැවට දැන්වීය.

“පොතෙමිකින්” නැවේ වීර නැවියෝ අවසාන රාත්‍රිය එහි ගතකළෝ, ස්වාධීන නැවෙන් සමුගත්හ! දවස් එකොළහක් තිස්සේ “පොතෙමිකින්” නොකාවේ නාවිකයෝ සෙනවිවරුන්, යුධ නිලධාරීන්, සාර් හා ධනපතින් බිය වද්දමින් වීරෝදර ලෙස සටන් කළහ. එම නැව විජ්ජවයේ ධජයට පක්ෂපාතව ක්‍රියා කළේය. “පොතෙමිකින්” යුධ නැවට ජයවේවා!

රහස් හමුවීම්

මොස්කව සිට පිටර්බුර්ග් බලා සිසුගාමී දුම්රියක් දුවයි. එය පිටත් වීමට තව ඇත්තේ විනාඩි හතරකි. මගීහු තමන්ට අයත් අයුත් වල වාඩිවුහ. මගීන්ට ආයුබෝවන් කීමට පැමිණි මිනිස්සු කාණ්ඩ ගැසී දුම්රිය මැදිරිවලට ඇතුළුවන දොරටු අසල සිටියහ. අවසාන මැදිරිය අසල ඔත්තුකරුවෝ දෙදෙනෙකි.

“තවමත් නැහැ නෙව...” හුස්ම හෙළමින් එකෙක් පැවසීය.

“අවසාන මොහොතේ දුවගෙන ඒවී. එතකොට බලාගත හැකි” යැයි අනෙකා පැවසීය.

ඔවුහු තම තොප්පිවලට යටින් විපරම් බැලුම් හෙලූහ. වේදිකාවට තවත් මගීන් පැමිණ ඇත. එකෙක් පළල් උරතල සහිත මිටි මිනිහෙකි. ඔහුගේ එක් අතක බෑගයකි. අනික් අත ගමන් මල්ලකි. එවැනි කහපාට ගමන් මලු ඇත්තේ පින්ලන්තයේය. ඔහු නිල් පැහැති ඇස් කණ්ණාඩි පැළඳ සිටී. අනිකා කොටු සහිත රෙද්දකින් මසන ලද කබායක් ඇඳ සිටී. ඔහු ජේත්තුකාරයෙකි.

නිල් ඇස් කණ්ණාඩි පැළඳ සිටි මිටි මිනිහා කිසිවක් කීවේය. ඔත්තුකරුවන්ට එය නැසිණි. ඔවුහු නොසන්සුන්වීමට පටන් ගත්හ. ඔවුන් ලුහුබැඳ ගිය පුද්ගලයා මෙහි පැමිණ නැත. නිල් පැහැති ඇස් කණ්ණාඩි පැළඳ සිටින මිනිහා කවුද? ඔත්තුකරුවන් බලාපොරොත්තු වී සිටි මිනිහා නොවේ, එසේවුවද සැක කටයුතු පුද්ගලයෙකි... ඔත්තු කරුවෝ නිල් කණ්ණාඩි කාරයා පිටුපසින් ගියහ.

දුම්රිය පිටත් විය. නිල් කණ්ණාඩි කාරයා බෑගයත් කහ පාට ගමන් මල්ලත් රැගෙන දුම්රියට නැග ගත් අතර ජේත්තුවට ඇඳ සිටි මිනිහා ඔහුගෙන් සමුගෙන වේදිකාවේ නැවතුණේය.

“මිනිහ ආවේ නැහැ නෙව” බලාපොරොත්තු රහිත ලෙස ඔත්තුකරු පැවසීය. “ඒ මිනිහා පිටර්බුර්ග්ගේ බලා යන බව ඔත්තුකාර සේවයේ ලොක්කන්ට වාචා කර ඇත. ආවේ නැහැ. මෙන්න ඔහුගේ ඡායා රූපය. මේ වගේ හැඩහුරුකම් දැකී මිනිහෙක් ආවේ නැහැ.”

ඔහු තම සාක්කුවෙන් ඡායා රූපයක් ගෙන බැලීය. එහි තිබුණේ පළල් හකු ඇට සහිත මුහුණකි. නළල පළල්ය. ඇස්බැමි විශාලය. දෙනෙන් උපාහාසාත්මක බවක් පළකරමින් මද සිනා පාන සැටියකි.

“ලෙනින්-උල්යානොව්. ජීනීවා නගරෙ ඉඳල රුසියාවෙ කම්කරු කැරැල්ල මෙහෙයවන්ට ආවා. ලොක්කො කීවා නොවරදවා අල්ලා ගන්ට කියල. හෙට ආපහු එමු දුම්රිය පොළට” මෙසේ කී ඔත්තුකරුවා ඡායාරූපය සාක්කුවේ දමා ගත්තේය.

සීසුගාමී දුම්රිය මග දෙපස කපු පැලවලට දුම් සහ කුඩා අඟුරු කැට විහිදුවමින් දුවයි. අහස පැහැදිලිය. තරු දිලියේ. අවට වනය හිමෙන් වැසී ඇත.

දුම්රිය හඬ නගමින් වෙගයෙන් දිව්වේය. දුම්රිය යන්ත්‍රයේ පහන දැවැන්ත සතෙකුගේ ඇසක් මෙනි. රෝද ටක් ටක් යන හඬක් පිටකරමින් බ්‍රමණය විය.

උදෑසන පිටරිබුර්ගයට පැමිණි, නිල් පැහැති ඇස් කණ්ණාඩි පැළඳගත් මිනිහා කුලී අස් රියකින් නගරයේ මැද පිහිටි ගෙයකට පැමිණියේය. එය ඔහුගේ නිවසද? කුඩා කාමරයකි. තුනී ඇඳ රෙද්දක් සහිත යකඩ ඇඳකි. කවුළුව අසල අතිශයින්ම කුඩා මේසයකි, පුටුවකි. වෙනත් ගෘහ භාණ්ඩ එහි නොතිබිණි.

මිනිහා තම ඇස් කණ්ණාඩි කුට්ටම ගළවා කහ පැහැති ගමන් මල්ලෙන් කඩදසියක් ගෙන යමක් ලියන්නට විය.

පැයකින් ඔහු සිටි කාමරයේ යතුරු සිදුර තුළ යතුරක් කරකැවෙන හඬක් ඇසිණි. දෙර ඇර ගෙට ඇතුළු වූයේ නදේෂ්ද කෘපස්කයාය. ඇ හිම නොපිසියක් හා හිම කබායක්ද දැනේ ඇහිලි උණුසුම් කරන මුප්ටියක්ද ඇඳ සිටියාය.

ලෙනින් නැගිට සිටියේය: “නදේෂ්ද, පෙම්බරිය!”

“මොස්කව් නගරෙදී ඔයාව පොලීසිය සෙව්වද?” කෘපස්කයා බියකින් ප්‍රශ්න කළාය.

“හොයන්ට බොහොම මහන්සි වුණා!” ලෙනින් පිළිතුරු දුන්නේය.

තම කැළඹීම සහවා ගැනීමට තැත්කළ කෘපස්කයා ලෙනින්ගේ බැගයේ බඩු අස්කිරීමට සැරසුණාය. “ඔයාට මොකටද නිල් පාට ඇස් කණ්ණාඩි?” ඇ ඇසුවාය.

“වෙස් වළාගැනීමට. ඔය ඇස් කණ්ණාඩි කුට්ටමට පින්සිදු වෙන්ට පොලීස් ඔත්තුකාරයින්ගෙන් බේරී ආවා, නදේෂ්ද!”

වලදිමිඊ ඉල්ලීම් ලෙනින් සහ නදේෂ්ද කෘපස්කයාත්තීනොව්නා කෘපස්කයා ජීනීවා සිට රහසේ රුසියාවට පැමිණ ව්‍යාජ නම් සහ පාස්

පෝච්චි බලපත්‍ර ඇතිව පිටරිඳුර්ගයේ වාසය කළහ. රහසේ හමුවූහ. ඔවුන්ගේ හමුවීම් හදිසි, කෙටි ජීවිත විය.

මොස්කව් සිඬින් ගැන නදේශ්දට කීමට ලෙහිල්ලු යුතුය. ලෙහිල්ලු එහි ගියේ පාක්ෂික සහෝදරවරුන් සමග සාකච්ඡා කිරීමටය.

ඔක්තෝබර් මාසයේදී මොස්කව්හි දුම්රිය කම්කරුවෝ ස්ට්‍රයික් කළහ. පසුව මොස්කව්හි කම්හල්ද, ට්‍රැමර්ට් සේවකයෝද, අස් රියදුරෝද වැඩ නැවැත්වූහ. විදුලිය බල කම්කරුවන්ගේ වැඩ වර්ජනය නිසා නගරයද ඇදිරි විය. නගරයේ ජල නල මාර්ග හිස් කරවමින් නල මාර්ග සේවක පිරිසද සටනට එකතු විය. මොස්කව් නගරයේ කම්කරු ජනතාව සමස්ත මහා වැඩ නැවැත්වීමක යෙදුණේය. ජනතා සටන කෙමෙන් ගම්වලටද පැතිරිණි.

විප්ලවීය සටන මොටටකර දැමීම පිණිස කපටි සාර් රජු ප්‍රකාශනයක් නිකුත් කළේය. කම්කරුවන්ට නිදහස හා අයිතිවාසිකම් දෙන බවට ඔහු ප්‍රකාශනයෙන් පොරොන්දු වුවද, එය රැවටීමක් විය. සාර් විශ්වාස නොකළ යුතු බව කම්කරුවෝ දැන සිටියහ. 1905 ජනවාරි මාසයේදී සාර් පිටරිඳුර්ගයේ කම්කරුවන් මරා දැමූ සැටි ඔවුන්ට අමතක නොවීය.

1905 දෙසැම්බර් 7 ද දහවල් 12 ට මොස්කව් නගරයේ සමස්ත මහා වැඩ වර්ජනයක් අරඹන ලදී. ආණ්ඩුව කම්කරුවන්ට පහර දීමට යුධ හමුදා යෙදවීය. එවිට කම්කරු ආරක්ෂක හට කණ්ඩායම් ක්‍රියාකාරී විය. විදිවල, වතුරු හා මහ මාවත්වල, පැක්ටරි හා කම්හල්වල කපොලු සැදූ කම්කරුවෝ සටනට සුදනම් වූහ.

කැරළි ගැසූ කම්කරුවන්ගේ ප්‍රධාන බලය වූයේ මොස්කව්හි ප්‍රෙස්න්යා පෙදෙසේ කම්කරුවන්ය. කම්කරු පෙදෙසක්වූ මෙහි බොහෝ කම්හල් හා පැක්ටරි තිබිණි. ප්‍රෙස්න්යා පෙදෙසේ කම්කරුවෝ කම්කරු සෝවියට් සභාවක් පිහිටුවා ගෙන ප්‍රාදේශීය පාලන බලය සියතට ගත්හ.

පාබල හමුදා, අසරු හට හමුදා, කාල තුවක්කු හට හමුදා සහ කොසාක් හමුදා සාර් ආණ්ඩුව විසින් ලහි ලහියේ මොස්කව් නගරයට යවන ලදී. සාර්ගේ කාල තුවක්කු ප්‍රෙස්න්යා පෙදෙසේ කම්කරු ගෙවල්වලට හා පොදු නිවාස වලට වෙඩි තැබීය. ගිනි පෙට්ටි මෙන් ජීවා ගිනි බත් විය.

දවස් දහයක් තිස්සේ කම්කරුවෝ සහ බොල්ෂෙවික්වරු අවිගෙන සාර් හමුදාවලට විරුධව සටන් කළහ. එහෙත් සාර්ගේ කාල තුවක්කු හමුදා සාපරාධී ලෙස වෙඩි තබමින් කම්කරු කැරළි මැඩ පැවැත්වීය.

කම්කරුවන් අවි නොගත යුතුව තිබුණේද?
“අවි නොගත යුතුයැ!”යි මෙන්ෂෙවික්වරු කීහ.
“ඔවුන් අවි නොගත යුතුව තිබුණේයැ”යි රුසියාවේ පළමුවැනි මාක්ස්වාදියා හැටියට ප්‍රකටව සිටි ජලොබානොව් පැවසීය.

රුසියාව පුරා කම්කරු විප්ලවවාදී සටන් පැන නැගීන. ජලෙනානොව
බොල්ෂෙවික්වාදීන්ගෙන් වැඩි වැඩියෙන් ඇත් විය.

“කැරළි ගැසීම අවශ්‍ය විය. කම්කරුවන් අවිගෙන සටන් කිරීම
නිවැරදිය. එය කළ යුතුව තිබිණි. කම්කරු පංතිය සටන්කාමී පළ පුරුද්දක්
ලබා ඇතැ”යි ලෙනින් දැඩි ලෙසම පවසා සිටියේය.

මොස්කව්හි අවි ගත් සටන් පිළිබඳව විස්තරයක් තම බිරිඳට කළ
ලෙනින් එම සිඬින් ගැන ඇ සමග සාකච්ඡා කළේය. ලෙනින්ගේ බිරිඳ
නදේෂ්ද කෘෂ්ස්කයා එවකට බොල්ෂෙවික් පක්ෂයේ මධ්‍යම කාරක සභාවේ
ලේකම් ධුරය දැරූ අතර පක්ෂයේ සියලු සම්බන්ධකම්, හමු වීම් හා රහස්
සංඥ ක්‍රම ආදී හැමදෙයක්ම මෙහෙයවමින් සිටියාය. ඇ ලෙනින්ගේ
කිට්ටුතම සහකාරිය වූවාය.

දෙදෙනාම එක්ව වටිනා පාක්ෂික සහෝදරයකු වූ නිකොලායි බාවුමන්
සිහි කළහ. ලෙනින් සමග එක්ව බාවුමන් බොල්ෂෙවික් පුවත්පත වූ
“ඉස්ක්‍රාව” පළකිරීමට ක්‍රියා කළේය. පිටරට සිට පුවත්පත රුසියාවට
ගෙන ඒම සඳහා සංවිධාන කටයුතුවල හේ යෙදුණේය. පොලිසිය ඔහු
අල්ලා සිරගෙට දමූ නමුදු ඔහු එයින් පැන ගියේය. ඔහු නැවතත් පක්ෂයේ
වැඩ කළේය. සාර් පොලිසිය බාවුමන් නැවත වරක් සිරභාරයට ගත්තේය.

1905 ඔක්තෝබර් මාසයේදී ඔහු නිදහස් කරන ලදී. ඊට දවස් කීපයකට
පසු පවත්වන ලද මහජන පෙළපාලියක් මෙහෙයවමින් සිටි නිකොලායි
බාවුමන්ට කුලී මිනීමරුවෙක් යකඩ පොලු පහරක් ගැසීය. මාරක එම
පහරින් ඔහු මැරී වැටිණි.

බොල්ෂෙවික්වාදී නිකොලායි බාවුමන්ගේ අවමගුල් පෙරහැරට දහස්
ගණනක් කම්කරුවෝ සහභාගී වූහ. හේ නිර්භය, ලස්සන, නිර්මල
විප්ලවවාදී වීරයෙක් විය...

“මෙවැනි මිනිසුන් නිසා අපේ පක්ෂය ශක්තිමත් වියැ”යි ලෙනින්
පවසීය.

ලෙනින් හා බිරිඳ කවුළුව අසලට පැමිණියහ.

“බලන්න වලෝද්සා!” ඇ තම සැමියාට කීවාය.

කවුළුවට විරුඬ පැත්තේ වීදියෙන් එහා හිම කබායක් සහ කොටු සහිත
මජ්ලරයක් ඇදගත් මිනිසෙක් සිටගෙන සිටී. බැලූ බැල්මට ඔහුගේ
පෙණුම යහපත් වුවද, ඔහු රුවක් මෙන් නොසැලී සිටී. ඔහුගේ සගයා
පදික වේදිකාවේ ඔබ මොබ සක්මන් කරයි.

“පදිංචිය වහාම වෙනස් කරන්නට ඕන.” ලෙනින් තම බිරිඳ අමතමින්
කීවේය.

තමා විසින් ියා නිම කරන ලද ලිපිය බිරිඳ අතට දුන් ලෙනින් කහ

පැහැනී ගමන් මල්ල ඇඳ යටට තල්ලු කළේය. නදේෂ්ඨ නිහඬව ලිපිය තම සැට්ටය තුළ සහවා ගත්තාය.

“ඉක්මනට දුවන්ට පුළුවන් නම්” ඇ පැවසුවාය.

ලෙනින් නිසා ඇ නොසන්සුන් වූවාය.

සෑම දවසක්, පැයක් හා විනාඩියක් පාසාම ලෙනින් සාර් පොලිසියට අසුවීමේ අවදනම වැඩි වෙන්නට පටන් ගත්තේය. දීඝ කාලීන සිර දඬුවමකට හෝ සදහටම සයිබීරියාවට පිටුවහල් කිරීමට හෝ ලෙනින් ගොදුරු විය හැකිය.

එහෙත් ඇ තම සිතෙහි ඇතිවූ නොසන්සුන්තාවය ගැන ඔහුට නොකිව්වාය. ඇ ඔහු හමුවීමට පැමිණියේ සහෝදරවරු කිසියම් ස්ථානයක ඔහු බලාපොරොත්තු වන බව පැවසීමටය. තම දුක්බර හැනීම යටපත් කරගෙන ඇ එම පණිවුඩය පමණක් ඔහුට දැන්වූවාය. මෙතැනින් වහාම ඉවත්ව යා යුතුය. දනටමත් ඔත්තු කරුවන්ට ඉව වැටී ඇත...

ලෙනින් තම බිරිඳගේ අතක් ගෙන ඇට ළංවී මහ මග දිගේ ගමන් කළේය. ඔවුන් වමට හැරී ගමන් කළ යුතුව තිබුණද දකුණට හැරුණහ. ලෙනින් විවිධ ප්‍රසංගයක් පිළිබඳ කතාවක් ඇට කීවේය. එම විවිධ ප්‍රසංගය බැලීමට යමුයි ඔහු ඇට යෝජනා කළ විට ඇ හිස වනමින් ඊට එකඟ වූවාය. එහෙත් ඔත්තුකරුවන් ළංවී සිටින බව ඇ ඔහුට ඇසක් අඩවන් කරමින් සංඥ කළාය. කොටු සහිත මජ්ජරය ඇඳ සිටි පුද්ගලයා පෙර මෙන්ම එකතැන ගල් ගැසී සිටී. අනිකා නොඉවසුම් ලෙස දුවන්නට විය.

ලෙනින් කුලී අස්රියකට අඩ ගැසීය.

ළහින් ගිය අස්රියක් නවත්වන ලදී. ඔත්තුකරුවන් සිටි තැනට අඩි කීපයක් ඇතින් නවත්වන ලද අස්රියට නැගීමට තම බිරිඳට උදවුකළ ලෙනින්, ඇ වාඩිවූ පසු තමාත් වාඩිවීය.

“සඳෝවයා වලට යමු!” යැයි ඔහු අස්රිය කරුව කීවේය. ඒ අතර ඔහු තම බිරිඳට පහත් හඩින් ජර්මන් බසින් මෙසේ පැවසීය: “මේ ඔත්තුකරුවෝ හිම කුණාටුවට අහුවෙලා සීතලේ ගල් ගැහිලා යනවානම්, ඒ තරමට හොඳා.”

සඳෝවයා දක්වා නොගොස් අතරමගදී අස්. රියෙන් බැස පෙර සිටම තමා හොඳින් දන්නා ගෙවත්තකට නදේෂ්ඨ කෘපස්කයා සමඟ ඇතුළු වී ඔත්තු කරුවන් රවටනු පිණිස වසිලෙවස්ක් දුපතට ගියේය. එය ජනවාරි මාසයේ දවසකි. පිටර්බුර්ගයේ එදවස හිරු එළිය තිබුණද දැඩි ශීත නිසා දෙකොපුල් විනිවිද යන්නට විය. වියලි හිම පියලි වැටිණි. නගරය සුදෝසුදු හිම සලුවකින් වැසුවාක් මෙනි.

“මේ හිම දර්ශනය නොදැක මට කාන්සියක් ඇතිවුණා” යැයි ලෙනින් කීවේ ප්‍රබල හැඟීමකිනි.

“රුසියානු හිම. අපේ හිම!” ඇද ඔහු අනුව පැවසුවාය.

අහම්බෙන් හෝ ඔවුන් දෙදෙනාට මෙසේ එකට ගමන් කිරීමට හා හමුවීමට හැකි වීම නිසා ඔවුහු ප්‍රීති වූහ.

ඇදිරි වැටෙන්ට පටන්ගත් විට ලෙනින් තම බිරිඳගෙන් ලැබුණු ලිපිනය බලා පිටත් වූයේ ඔහු පිටුපස ඔත්තුකරුවන් නොඑන බව පිරික්සා බැලූ පසුවය. පිටර්බුර්ගයේ බොල්ෂෙවික්වරු සහ දෙශපාලනය අතින් දියුණු කම්කරුවෝ ලෙනින්ගේ කතාවක් ඇසීමට රැස්වූහ.

නැවත පිටරට

අවුරුදු දෙකක් තිස්සේ රුසියාව පුරා කම්කරුවෝ හා ගොවියෝ කැරළි ගැසූහ. අවුරුදු දෙකක් තිස්සේ සාර් ආණ්ඩුව කැරළි මර්දනය කළේය, රුසියානු විප්ලවය විනාශ කළේය. පසුව පළිගැනීම් ආරම්භ විය: සමූහ වශයෙන් හිර භාරයට ගැනීම, පිටුවහල් කිරීම, දස දහස් ගණනක් එල්ලා මැරීම...

ලෙනින් පිටර්බුර්ගයට නුදුරින් පින්ලන්තයේ වාසය කරමින් බොල්ෂෙවික් පක්ෂයේ රහස්, නීති විරෝධී පුවත්පත වන “ප්‍රොලිතාරියි” පළ කළේය. එතැන සිට බොල්ෂෙවික් පක්ෂයේ පිටර්බුර්ග් මධ්‍යස්ථානය සමග සම්බන්ධකම් ඇති කර ගත්තේය. ලෙනින්ගේ දෙශපාලන නියමයන් රැගෙන නදේෂ්ද කෲප්ස්කයා පිටර්බුර්ගයට නිතර පැමිණියාය.

වරක් ඇ පිටර්බුර්ගයේ සිට ලෙනින් වෙත ගියේ මහත් කනස්සල්ලකිනි. සාර් ආණ්ඩුව ලෙනින් කෙරෙහි දැඩි කෝපයෙන් යුතුව ඔහු ඇල්ලීමට කටයුතු කරන සැටි ඇට දැනගන්නට ලැබිණ. හැම පොලිස් කායභාලයකටම යවන ලද නියෝගයක මෙසේ සඳහන් විය:

“බොල්ෂෙවික් නායක ලෙනින් සොයා සිරභාරයට ගනු!”

එවකට පින්ලන්තය සාර් අධිරාජ්‍යයට අයත්ව තිබිණ.

බොල්ෂෙවික් පක්ෂයේ මධ්‍යස්ථානය යෝජනාවක් සම්මත කළාය: ලෙනින් විදේශ ගතවිය යුතුය. පිටරට සිට “ප්‍රොලිතාරියි” පුවත්පත පළ කළ යුතුය.

“ආයුබෝවන්! ස්වීඩනයේදී නැවත හමුවෙමු”යි කෲප්ස්කයා තම සැමියාගෙන් සමුගත්තාය.

බිරිඳ පසුව ස්ටොක්හෝම් නගරයට පැමිණෙනු ඇත. ලෙනින් තනිවම එහි පිටරට ගියේය.

ඒ 1907 දෙසැම්බර් මාසය. හෙල්සින්ග් පෝර්ස්හි සිට පින්ලන්තයේ අබෝ නගරය දක්වා දුම්රිය පිටත් විය.

කල්පනාවේ යෙදී සිටි ලෙනින් දුම්රිය කොරිඩෝරයේ සිටි මිනිසා නොදිටීය. ජනේල වීදුරුවෙන් එහා සිටි ඒ මිනිසා දෙස බැලූ සැටියේම ඔහු පොලිස් ඔත්තුකරුවෙකු බව ලෙනින් දැන ගත්තේය. ලෙනින්ට ඔවුන් අදුනාගැනීමේ පුදුම ඉවක් තිබිණි. අබෝ නගරයේ දුම්රිය පොළේදී තමා සිර භාරයට ගැනීමට පොලිසිය සුදුනමින් සිටිතියි ලෙනින් අනුමාන කළේය. ඔහු සමග දුම්රියේ ගමන් කරන ඔත්තුකරුවා දැනටමත් වීදුලිය පණවූයකැ යැයි ඇතැයි සිතිය හැකිය.

තත්ත්වය අසතුටුදායකය. අබෝ නගරයට පෙර තිබූ අවසාන දුම්රිය පොළද පසුකර ගොසිනි. දුම්රිය ලෙනින් පොලිසියේ මාර කටටම ගෙන යයි. ලෙනින් වීදුරුවට එහා කොරිඩෝරයේ සිටි ඔත්තුකරුවා දෙස බැලුවද, ඔහු පෙනෙන්නට නොසිටියේය. ඔහු තම අසුනේ වාඩිවී විවේක ගනී. තව පැයකින් ලෙනින් සිරභාරයට ගනු ඇත.

ලෙනින් තම කුඩා බෑගයක් රැගෙන අසුනෙන් නැගිට සිට, මැදිරියේ දෙරටුව දෙසට සෙමින් ගමන් කළේය. දෙර හැරියේය. කුඩා හිම කැටි සහිත සුළඟක් හමයි. දුම්රිය වේගයෙන් දුවයි! දුම්රිය මැදිරිය ගමන් වේගය නිසා වැනෙයි. දෙපසින් සිටගැනීම පවා අපහසුය. ලෙනින් විනාඩි කීපයක් නැවතී සිටියේය. දුම්රියෙන් පැනීමට තීරණය කළේය. දුම්රිය රෝද පිලිවල ගැටෙන ශබ්දය ඇසේ. වංගුවෙන් හැරෙන විට දුම්රිය තරමක් වේගය අඩුකරන සැටියක් ඔහුට දැනිණි. සැබැවින්ම එසේ විය. වෙනත් මගක් නැතිය. ලෙනින් දුම්රියෙන් බිමට පැත්තේය. ඔහුගේ සිතෙහි වකිතයක් ඇතිවිය.

ලෙනින් වැටුණේ හිම පිරි වළකටය. හිම කබායේ කර පටිය තුළට හා හිම සපත්තු තුළට හිම පියලි ඇතුළු විය. ඔහු හිම ගොඩට යටවිය. වාසනාවකි! ඔහුගේ අත් පා නොකැඩිණි. අනතුරක් ඔහුට සිදු නොවිණ. දුම්රිය හු හඩ නගමින් දිව ගියේය. අවසාන දුම්රිය මැදිරියේ පිටුපස ඇති රතු ලාම්පුවද නොපෙනී ගියේය. දුම්රියේ හඩ ඇත ගොස් නිහඩ විය. නැවත හිම වැස්ස පටන් ගැනිණි. අහස වළා රහිතය. තරු දීප්තිමත්ය. රැබෝ විය.

ලෙනින් හිම වළෙන් නැගිට හිම පියදමා ගෙන දුම්රිය පාර දිගේ අබෝ නගරය දක්වා පසින්ම ගමන් කරන්නට විය. කොතෙක් දුර යා යුතුද? නගරය දක්වා යා යුතු දුර ප්‍රමාණය හැතැප්ම හයක් පමණ වේ. රාත්‍රිය හා හිම වැස්ස නොතකා විදේශීය රටක පසින් ගමන් කිරීම සතුටට කරුණක් නොවුවද, සාර් පොලිසියෙන් බේරීමට හැකිවීම වාසනාවකි. ලෙනින්

සමග දුම්රිය මැදිරියේ ගමන් කළ ඔත්තුකරුවාට කුමක් වීද? නමා අතුරුදන් වූ බැව් දැනගත් ඔත්තුකරු හැම දුම්රිය මැදිරියකම නමා සොයන විලාසය ලෙනින් සිතින් මවා ගත්තේය. “අත්හැර දැමීමා නම් දඬුවම් විදපන්!” යැයි ලෙනින් කියමින් සිනාසුණේය.

අබෝ නගරය දක්වා ගොස් ස්වීඩනය බලා යන නැවක නැගීම පමණකි දැන් කළ යුත්තේ. අවදනම මග හැරිණි.

ලෙනින් නැවට නැගීමට පමාවිය. අවදනම මග හැරුණා නොව නමාට ප්‍රංචී ඇති බැව් ඔහුට දැනිණි. නැව් තොට පුරා රුසියන් පොලිස් කාරයෝ සහ ඔත්තුකරුවෝය. එය අහළකටවත් යාම නුවණට හුරු නැත. නගරයේද පොලිස් හටයෝය. අබෝ නගරයේ සිට ස්වීඩනයේ ස්ටොක්හෝම් නගරය දක්වා යාමට ලෙනින්ට ආධාර කරන ලෙස පක්ෂ මධ්‍යස්ථානයට දැන්වූ පින්ලන්ත ජාතික බොල්ෂෙවික්වාදියා ඔහුට ඒ බව දැන්වීය. වහාම අබෝ නගරයෙන් පිටවී යා යුතුය.

පින්ලන්ත ජාතිකයා මුහුදු තීරයේ මස් මරන ජනපදයකට ලෙනින් පිටත්කර යැවීය. මෙහි ගල්පර සහිත කුඩා දූපත් හා අඩි දූපත් සිය ගණනකි. කුඩා වරායවල් මුහුදු බොකු කිහිපයකි. මේ කුඩා හා විශාල දූපත් මුහුදේ ඇත පිහිටියේය. දැන් ඒ හැම දූපතක්ම හිමෙන් හා අයිස්වලින් වැසිලාය.

ස්වීඩනයේ නැව් නවත්වන ගල්පර සහිත එක් දූපතකට ලෙනින් ගෙන යාමට මස් මරන්නෝ දෙදෙනෙක් කැමති වූහ. අයිස් කඩන යන්ත්‍ර සහ අයිස් තට්ටු කඩා නැව් ගමන සඳහා යාත්‍රා මාචී සාදයි. ස්වීඩන් නැව් නවත්වන දූපත අසලින්ද එවැනි යාත්‍රා මාචීයක් තැනූහ.

මස් මරන්නෝ දෙදෙන ලෙනින් කැටුව පිටත්වූයේ ඇදිරි වැටුණු පසුවය. ඊට පෙර එවැනි ගමනක් යාමට සැරසිණි නම්, එතරම් දැඩි නොවන අයිස් තට්ටු මත ගමන ගැන බොහෝ දෙනෙක් සැක කරනු ඇත. අයිස් තට්ටු තවම සැහෙන තරම් සනච් නැත. සමහර තැන්වල එය බිඳී පුපුරා ගොසිනි. සමහර තැන්වල අයිස් තට්ටු වලට උඩින් මුහුදු ජලය මතු වෙලාය. තමන් මග පෙන්වන රුසියානුවා සාර්ට විරුඬව සටන් කරන්නෙකු බව මස් මරන්නෝ දැන සිටියහ. පින්ලන්ත වැසියෝ සාර්ට වෛර කළහ. රුසියානු සාර්ට එදිරිව මේ රුසියානුවා සටන් කරත් නම්, ඔවුන් ඔහුට හැම ආධාරයක්ම කරනු ඇත.

මස් මරන්නෝ දිග රිටිවලින් අයිස් තට්ටුවලට අනිමින්, ඒවායේ සනකම පිරික්සා බලමින් ප්‍රවේසමින් ඉදිරියට ගියහ. හැම පියවරක්ම තැබුවේ පිරික්සා බැලූ පසුවය. හිම කුණාටු නිසා කම්මුල් වලට දහසක් ඉඳි කටු අනින්නාක් මෙන් විය. අහස ඇදිරිය. කුණාටුව තවත් දරුණු

විය. මුහුදේ සිට නැව්වල හඬ ඇසේ. හිම කුණාටු හා මීදුම අතරින් නැව් හිම හා අයිස් තට්ටු බිඳීම් මුහුදු යාත්‍රා මාර්ගය සොයයි.

මෙතරම් අයහපත් කාලගුණය නොතකා තමාට ආධාර කිරීම ගැන මස් මරන්නන්ට ලෙනින් සිතීන් කෘතඥතාවය දක්වයි. “සහෝදරවරුනි, බොහොම ස්තූතියි!”

ඒ ඇදිරි රැයෙහි කුනී අයිස් තට්ටු මත ඇවිදීම කොතරම් හයානකදැයි ලෙනින් නොදන සිටියේය. ඉදිරියෙන් ගමන් කරන මස් මරන්නෝ සහ පසුපසින් ගිය ලෙනින් නිතර රිටෙන් ඇත අයිස් තට්ටු පිරික්සා බැලූහ. හිටිහැටියේම... අයිස් තට්ටුවක් බිඳී ඉරි තැලිණි. වෙඩි තැබූවාක් වැනි හඬක් ඇසිණි. පයට යටවී ඇති අයිස් තට්ටුව දියවීයාමට පටන් ගත්තේය. බිඳී ගිය අයිස් තට්ටුව ජලයට යටවීය. ලෙනින් අත තිබූ රිට් ගිලිහිණි. ලෙනින්ද යටට ගිලා බසින්නට විය.

තමා නැවත ගොඩ ආවේ කෙසේදැයි ලෙනින්ට කිව නොහැකිය. මස් මරන්නෙක් ඔහුට අත දී ඔහු සනෑකි අයිස් තට්ටුවකට ඇද ගත්තේය.

මස් මරන්නෝ දෙදෙනා ඔහුට පින්ලත්ත බසින් කතා කරමින් ඔහුගේ පිටට තට්ටු කළහ. ජර්මන් බසින්ද කතා කළහ: “ගෙනොස්සෙ, ගෙනොස්සෙ... සහෝදරයා”.

ඔවුහු සතුටුවූහ. සාර්ට එදිරිව ජනතාව සඳහා සටන් කරන රුසියානු ගෙනොස්සෙට මුහුදට ගිලා බැසීමට ඉඩ නොදී, ඔහු බේරා ගැනීම ගැන මස් මරන්නෝ මහත්සේ ප්‍රීති වූහ.

ලෙනින් ස්වීඩන් නැව් නවත්වන දූපත දක්වා මෙසේ ගමන් කොට, නැවකට නැග ස්ටොක්හෝම් බලා ගියේය. ඔහු නදේෂ්ද කෘෂ්ස්කයා එනතුරු එහි සිටියේය.

ඔවුහු නැවත ජීනීවා නගරයට ගියහ. නැවත විදේශවල වාසය කිරීමට ඔවුන්ට සිදුවිය.

රුසියානු විප්ලවයට පසු ලෙනින් හා ඔහුගේ බිරිඳ නදේෂ්ද ජීනීවා නගරයට පැමිණියහ. දෙසැම්බර් මාසයේදී ජීනීවා නගරය අතිශයින්ම සුන්දරය.

ශීත සමය වුවද ස්විට්සර්ලන්තයේ ජීනීවා නගරයේ හිම නැත. දැඩි සුළං හා කුණාටු පමණකි. පදිකවේදිකා මත ශීතල සුළං හා කුණු රොඩු සහිත කුණාටු හමයි.

නගර වැසියෝ තමන්ගේ ගෙවල්වලට වී සැහවුණහ. විදි හා මාගී හිස්ය. ජීනීවා නගරය පාලුවෙලාය.

මට මුණගැසීම

1910 වසර ලැබීය. ලෙනින් නැවත ස්වීඩනයේ ස්ටොක්හෝම් නුවරට පැමිණියේ මීට පෙර ඔහු යෙදුණු කටයුතු වලට වඩා භාත්පසින්ම වෙනත් කටයුත්තක යෙදීම පිණිසය.

ඊරත් සමයේ දවසක ඔහු ඉමහත් ප්‍රීතියෙන් යුතුව නගරයේ මාවතක් ඔස්සේ ඉක්මනින් හා සතුටින් ගමන් කළේය.

ඔහු ගියේ කොහෙද? ස්වීඩන් ජනතා මන්දිරයේ නිතර නිතර කතා, දේශන හා වාතීා ඉදිරිපත් කිරීමට ලෙනින්ට ආරාධනා කරන ලදී. විවිධ නගරවල කම්කරුවන් හා විප්ලවවාදී පක්ෂවල සාමාජිකයින් ඉදිරියේ නොයෙක්වර කතා කිරීමට ඔහුට සිදුවිය. ලෙනින් අද ගමන් කරන්නේ මහත් ප්‍රීතියකිනි. ඔහු ස්වීඩන් ජාතිකයින් දෙස බලමින් සතුටු සිතින් පා නගයි. ස්ටොක්හෝම් නගරය නොවිශාලය, නිසලය, එහි මාවත් පටුය, ඇදය, වංගු සහිතය. මේ හැම දෙයක්ම ලෙනින්ට හුරුය, පුරුදුය.

රතු, කහ සහ ලා රතු මල් වෙළඳාම් කරන්නියකු ඔහු දුටුවේය. ඒ තරුණියගේ දෙපා ළහ මල් බඳුන් කීපයකි.

“කරුණාකරල මට මේ රතු රෝසමල් මීට දෙන්න.” ලෙනින් ඇට කීවේය.

ලෙනින් බොල්ෂෙවික් පාක්ෂිකයින් ඉදිරියේ වාතීාවක් කිරීමට ගියේ මල් මිටියකුත් රැගෙනය.

ජනතා මන්දිරයේ එක් කාමරයක මටු රවින් පැන ආ රුසියානු බොල්ෂෙවික්වාදීන්ගේ රැස්වීමකි.

“ලෙනින්! ලෙනින්!” රැස්ව සිටියහු හඬනගා කීහ.

රුසියානු බොල්ෂෙවිකයෝ ඔහු සාදරයෙන් පිළිගත්හ.

ඔහු පිළිගෙන ඔහුට අතදී ආචාර කිරීමට රුසියානු බොල්ෂෙවිකයෝ ඉදිරිපත් වූහ. හැම දෙනෙක්ම ලෙනින් දෑන සිටියහ. ඔහු විසින් ලියන ලද පොත් හා ලිපි මගින්ද “ඉස්ක්‍රා”, “වපිරියොඩ්”, “නෝවයා ෂීස්න්”, “ප්‍රොලිතාරිඩ්”, ආදී බොල්ෂෙවික් පුවත්පත් මගින්ද ඔවුහු ලෙනින් ගැන දෑන සිටියහ. පක්ෂයේ සම්මේලනවලදී ඔහු දෑන හැඳින ගත් අයද වූහ.

නොවිශාල කාමරයේ අවසාන පුටු පේළියක කාන්තාවෝ දෙදෙනෙක් වාඩිවී සිටියහ. ඉන් කෙනෙක් වයෝවෘධ කාන්තාවකි. ඇ කළු පැහැති ගවොමක් ඇඳ සිටියාය. ඇගේ හැට්ටයේ කර රේන්ද ගෙතමකින් නිමවන ලද්දකි. ඇගේ හිස කේ හිම මෙන් සුදු පැහැතිය. ඇගේ නහය හා දෙතොල් සිහින්ය. දෙනෙත් කුඩාය.

“ලෙනින්!” යැයි රැස්ව සිටියවුන් හඬ නගන විට ඇගේ මහලු මුහුණ මොහොතකට යෞවන බවක් දැරීය.

ඇ අසල වාඩිවී සිටියේ සිහින් දේහයක් ඇති, කළු පැහැති ඇස් ඇති තරුණ කතකි. ලෙනින්ගේ පැමිණීම නිසා ඇද මහත්සේ සතුටු වූවාය. ලෙනින් මහලු කාන්තාව ඉදිරියේ දණ ගසා රතු රෝසමල් මීට ඇගේ දෑතෙහි තැබීය.

“අම්මාත්, අක්කාත් රුසියාවේ ඉදල මාව බලන්ට ඇවිල්ලා” යැයි ලෙනින් තම පාක්ෂික සහෝදරවරුන්ට දැන්වීය.

“ඔහෙලගෙ පැමිණීම බොහොම හොඳා. අම්මේ ඔහෙගෙ පුතා නිසා ඔහෙට ආධම්බර වෙන්ට පුළුවන්” පැමිණ සිටි එක් බොල්ෂෙවික්වාදියෙක් ලෙනින් මාතාවට කීවේය.

ලෙනින් මේසය අසලට ගොස් වාතාව ඉදිරිපත් කළේය. එය ඉතා උසස්, අසමාන වාතාවකි. අම්මා තම පුතුගේ කතාවක් ඇසූ පළමුවැනි වාරය එයය. ඔහු තම සගයින් වන බොල්ෂෙවික් වාදීන්ටද, අම්මාටද කතා කළේය. ඇ තම දු පුතුනට මවක් පමණක් නොව මිතුරියක්ද වූවාය. ඇගේ දරුවෝ හැම දෙනෙක්ම විජලවවාදීන් වූහ. ඇ ඔවුන් බැලීම සඳහා සාර්ගේ හිරගෙවල් වලට ගොස් ඔවුන්ට ආහාර පානාදිය සැපයුවාය. 1895 දී ලෙනින් සිර අධස්සියට ගනු ලැබූ විට අම්මා තම පුතු බැලීමට පිටර්බුර්ගයට පැමිණියාය.

ලෙනින් තම වාතාව මගින් පක්ෂයේ තත්ත්වය පැහැදිලි කළේය. විජලවවාදී සටන් මාවතෙන් පිට පනින හැම මතයකටම විරුධව සටන් කළ යුතු බව ඔහු කියා සිටියේය.

1905 රුසියානු විජලවය පරාජය වුවද, අපි පරාජිතවාදීන් නොවීය යුතු වෙමු. නිර්භය ලෙස ඉදිරියට යමු. අප ඉදිරියේ ඇත්තේ එකම මාවතකි...

ලෙනින් විජලවවාදී සටන් මාවත ගැන විස්තර කළේය.

වාතාවෙන් පසු පාක්ෂිකයෝ නැවත ඔහු වටකර ගත්හ. ඔහු තම සගයින්ගෙන් බේරී ජනතා මන්දිරයෙන් පිටවූයේ මහත් අමාරුවෙනි.

රැ වෙන්තට පටන් ගෙන ඇත. නගරයේ ගෙවල්වල කවුළුවලින් මගට වැටෙන ආලෝකය මුදුය. ගෙවල්වල පහන් ලා රතු හා ලා නිල් පාවිත් යුත් කවර වලින් වසා ඇත. වරායේ සිට සිතල මුහුදු සුළඟක් හමයි. යම්කිසි තැනෙකින් ගීත වාදනයක් ඇසේ.

ලෙනින්ගේ මව සහ සොහොයුරිය ඔහු එන තුරු මහ මග බලාගෙන සිටිති.

“අම්මේ, අම්මා මෙහෙ ආපු එක කොතරම් හොඳද. මම හරිම ප්‍රීතියකින්!” තම මව වෙත පැමිණ ලෙනින් පැවසීය. ලෙනින්ට තම

ළමා විය ගැනත් මවගේ සෙනෙහස ගැනත් මතක් විය. ඇ කිසි දිනෙක කලබල නොවුවාය. සන්සුන් ඇ සාධාරණ ලෙස ක්‍රියා කළාය. අම්මාගේ කීමට හෝ අදහසකට හෝ එකඟනොවූ සැටියක් මතක් කිරීමට පවා ඔහුට බැරිය. මව සහ පුතු අතර හැමදම පැවතියේ එකඟතාවයකි.

“පුතා දන්තවද, මම නුඹගේ පොත් සහ ලිපි ඔක්කොම කියවුවා. නුඹගේ බුඩියටයි, නුඹලගෙ පරමාජීවලටයි මම ගරු කරනවා. අද මට දැනගත්ට පුළුවන් වුණා නුඹට නුඹගෙ සගයෝ ආදරය කරන හැටි.” අම්මා පුතුට කීවාය.

මරියා අලෙක්සාන්ද්‍රවිතා උල්යානොවා හා මරියා දවස් දහයක් ස්ටොක්හෝම්හි ලෙතින් සමග ගත කළහ. ලෙතින් තම මව සහ සොහොයුරිය මුණ ගැසීමට පැරිස් සිට ස්ටොක්හෝම් දක්වා පැමිණියේය. දවස් දහය ඉක්මනින්ම ගෙවිණි.

රුසියන් නැව ස්ටොක්හෝම් නගරයෙන් පිටත්වූයේ උදේ පාන්දරය. ශරත් සමයේ උදෑසන මීදුම් සහිත විය. සුළං පහරට ගස්වල කොළ හැලිණි. මුහුදු බොක්කේ කුඩා දිය රැළි නොකඩවා පවතී. කුඩා බෝට්ටු හඬ නගමින් හබල් ගසනි. නොසන්සුන්තාවයකි, අසතුටකි.

අම්මා තම පුතු කීප වරක්ම වැළඳගෙන නැවට නැගීමට පටි පෙළ නැග්ගාය. පුතු නොහැඩුවද මහත්සේ කනගාටුවට පත්විය. අම්මා නැවේ සිට සුසුම් ලමින් සුදු ලේන්සුවක් වනයි. නැව බොහෝ වේලාවක් නවතා තිබුණද, ලෙතින්ට නැවට ඇතුළු විය නොහැකිය. නැව තුළ රුසියානු නීති, රීති බලපායි. එය රුසියානු භූමිය මෙනි. ලෙතින් නැවට ඇතුළු වුවහොත් ඔහු සිර භාරයට ගනු ඇත.

නැව පිටත්වීමේ නළාව හැඩවිය. මුහුදු ළිහිණියෙක් අප්‍රසන්න ලෙස හඬක් නැඟුවාය. නැව වරායෙන් පිටවිය.

“ආයුබෝවන් අම්මෝ!”

ඔහු තම මව දුටු අවසාන වාරය එය විය...

ලොන්ජියුමෝ ගම

රුසියාවෙන් පැන ගිය දෙශපාලනඥයෝ දහස් ගණනක් ප්‍රංශයේ වාසය කළහ. විලදීමිඊ ඉල්ඩීව් උල්යානොව්-ලෙතින්ද ප්‍රංශයේ වාසය කරමින් දෙශපාලන කටයුතුවල යෙදුණේය. 1911 වසන්තයේදී ලෙතින් සහ කෘෂ්ස්කයා ගිම්හාන කාලය ගත කිරීම පිණිස ලොන්ජියුමෝ ගමට ගියහ.

පැරිසියෙන් සැතැපුම් එකොළහක් පමණ දුරින් පිහිටි ගමකි

ලොන්ජියුමෝ. ගම දිගට මහ මගකි. මැදියම් රෑ පසුවන විට මග දිගට කරන්න පෙළක් ශබ්ද නගන්ට පටන් ගනී. ගොවියෝ තමන් වැඩු ආහාර වර්ග වෙළඳාම් පොළට ගෙනයන ශබ්දය, ඒ.

ලොන්ජියුමෝහි ගෙවල් ගඩොලින් තැනූ ඒවා වූ අතර දුමෙන් බැඳී තිබිණි. මේ දුම් පිටවූයේ ගමේ කුඩා හම් කම්හලෙනි. අවට ගස් හා මල් පැළද, තණද කඵ පැහැගෙන තිබිණි. ඇත ගොවීන්ගේ ඵලවුඵ කොටු සහ කුඹුරු නිල් පැහැයෙන් බැබළුණු බව නම් සැබෑය. ලෙනින් සහ කෘෂ්ස්කයා මෙහි පැමිණියේ විවේක ගැනීමට නොව, අසිරු කායඝයක් ඉටු කිරීමටය.

උදේ පාන්දර ලෙනින් අවදිවිය. ගිම්හාන කාලයේදී අරුණෝදය බොහෝ වේලාසනින් ඇතිවුණද ඵදින ගෙතුළ ඇඳිරිය, තෙතමණය තවමත් පැවතිණි. හරියට හිරු පායා නැතිවාක් මෙනි.

මේ වන විට නදේශ්ද කෘෂ්ස්කයා උදේ ආහාරය පිළියෙල කොට ලෙනින් වෙත ගෙන ගියාය.

“මහත්තයා බොහෝ වේලා නිදියනවද? ඔහෙගෙ හැසිරීමට දෙන ලකුණු ප්‍රමාණය බින්දුවයි.” ඔහු තමාටම දෙස් නගමින් කියා ගත්තේය. ඔහු ඉක්මනටම බිරිඳට උදවුම්මට ඉදිරිපත් විය.

මේසයට පිහන් කෝප්ප හා සීනි භාජනය තබන විට, ඇය අතින් සීනි භාජනය ගිලිහිණි. ඔහු වහාම පහන් වී ඵය අල්ලා ගෙන සිනහ වෙමින් මෙසේ පැවසීය:

“කොහොමද මම විප්පා කාරයෙක් නොවෙද?”

“බොහොම පහන් පෙළේ විප්පා කාරයෙක්.” කෘෂ්ස්කයා කීවාය.

ඵම වසරේ වසන්ත සමය දැඩි ලෘෂ්ණය සහිත විය. උදේ හිටම හිරු ඵළිය දැඩිවිය. ගොවිගෙදරක බල්ලෙක් වැටට හේත්තු වී හිරු රැස්වල පීඩාවෙන් වැළකීමට වැර දරයි. ලෘ කට හැරගෙන දිව දිගු කරගෙන හති දමන්නට විය.

“කුක්කො උඹට රස්නෙද?...” මෙසේ ඇසූ ලෙනින් බල්ලාගේ හිස අත ගැවෙය. පසුව ඔහු වැට අයිණේ බංකුව උඩ වාඩිවී සිටි හම් කම්හලේ කම්කරුවා දෙස බලා, “සුබ උදාසනක් මේවා!” යි පැවසීය.

ඵය ඉරිද දවසක් විය. කම්කරුවා වැටේ සෙවණට මුවා වෙමින් ඇට පැදුණු දැන් දණහිස් මත තබා වාඩිවී සිටියේය. ඔහු විඩාවෙන් හා වේදනාවෙන් පෙළෙන සැටියකි!

ඔවුන් අසලින් සුබොපහෝගී අස් රියක් ගියේය. සුදු රේන්ද ගෙතුම් සහිත කුඩයක් ඉහළ ගත් කාන්තාවක් සහ ළමයින් කීප දෙනෙක් ඵහි වාඩිවී උන්හ. කම්කරුවා නැගිට කාන්තාව දෙස බලා හිස නමා ආචාර කළේය. ඇ යම්තමින් හිස වැනුවාය.

“කම්භල අයිතිකාර භාමිපුතාගේ පවුල” ඔහු ගරු සරු ලෙස පැවසීය.
“ඒගොල්ලන්ට නම් විවේක ගන්නවයි කියන එක හරිම සැපකක්”
යැයි ලෙනින් උපහාසාත්මක ලෙස පැවසුවේ කම්කරුවා දෙස බලමිනි.

කම්කරුවා සන්සුන් ලෙස පිළිතුරු දුන්නේය:

“දෙවියන් වහන්සේ පොහොසතාවයි දුප්පතාවයි මැවුවා. එහෙම
කළේ අවශ්‍ය හන්ද.”

තරමක් ඇතින් පිහිටි දේවස්ථානයක සිනු හඬ ඇසිණි. ඉරිදු
දේවමෙහෙයට ජනයාට ආරාධනා කරමින් දේවස්ථානයේ දොරවල් හරින
ලදී. කම්කරුවා කුරුසියේ ලකුණ ඇඳගනිමින් දේවස්ථානය දෙසට ගමන්
කළේය:

“දෙවියන් වහන්සේ ලෝකය මැවුවා. අපට පුළුවන්ද ඒක ප්‍රශ්න
කරන්න?”

“මහත්තයා අදක් ස්කෝලෙ යනවද. නිවාඩු දවස් වලත්
උගන්වනවද?”යි අසල්වැසි කොල්ලෙක් ලෙනින්ගෙන් ඇසීය.

ලෙනින්ගේ පාසල ලොන්ජියුමෝ ගමේ ඇත කෙළවර පිහිටියේය.
පෙනුම අනුව එය පාසලක් නොවීය. එය පැරණි හෝටලයකි. වත්ත
මැද ලී මඩුවකි. අස් රිය පැරිසියට යන එන ගමන් මෙහි නැවැත්වීය. අස්
ගොව්වෝ සහ රිය කරුවෝ මෙහි නැවතී අසුන්ට අහරදී දුම් පානය කළහ.
මෙය බොහෝ කලකට පෙර සිදුවූවකි...

1911 වසන්තයේදී ලෙනින් මේ ලී මඩුව පාසලක් සඳහා කුලියට
ගත්තේය. ඔහුගේ ගෝල පිරිස මඩුව පිරිසුදු කොට ලී මේසයක් සෑදුහ.
අවට ගෙවල්වලින් පුටු සහ බංකු ලබාගත්හ. ලෙනින්ගේ පාසල පටන්
ගත්තේ ඒ විධියටය.

පාසල් ශිෂ්‍යයෝ රුසියන් කම්කරුවෝ වූහ. ඔවුහු රුසියන්
පොලිසියට හා සාර් ආණ්ඩුවට හොරෙන් රුසියාවේ නොයෙක් නගරවලින්
මෙහි පැමිණියහ. ගුරු මණ්ඩලය ලෙනින්, කෘපස්කයා හා අනෙකුත්
පාක්ෂික සහෝදරවරුන්ගෙන් යුක්ත විය.

ලෙනින් එදින පංතිය පටන්ගැනීමට පාසලට එන විට, සිසුහු තම
ආසනවල වාඩිවී සිටියහ. පාසල් ළමයි ගුරුතුමා පංති කාමරයට ඇතුළු
වන විට නැගිට සිටින්නා සේම, ලෙනින් පැමිණිවිටද ඔවුහු නැගිට සිටියහ.
සිසුන් හැම කෙනෙකුම පාවහන් රහිත විය. ලොන්ජියුමෝහි උෂ්ණය
නිසා ගමේ හැම කෙනෙක්ම පාවහන් රහිතව ඇවිද්දහ.

තරුණ කම්කරු සිසුහු මහත්වූ ආශාවකින් පාඩම් වලට හා දේශනවලට
සවන් දුන් අතර ලෙනින්ට ගරු කළහ.

“දෙවියන් වහන්සේ පොහොසතුන් හා දුප්පතුන් මැවුවා. එසේ කළේ
එය අවශ්‍ය හන්ද” ලෙනින් එදින පාඩම පටන් ගනිමින් පැවසීය.

ලෙනින්ගේ දැස් කරමක් හැකිලිණි. මුහුණේ උපාහාසාත්මක සිනහවක් ඇතිවිය. සිසුහු නිහඬවූහ.

“එක් ප්‍රංශ කම්කරුවෙක් අද මට එහෙම කීවා” යැයි තරමක් නිහඬව සිටි ලෙනින් පැවසීය.

“ආ! එහෙමද! හරිම සෙවල අදහසක් නෙව!”

“ලෙනින් සහෝදරය ඔය ප්‍රංශ කම්කරුවා නොදියුණු කෙනෙක්. අප ළඟට එවන්න. අපි එයාට හොඳ පාඩමක් උගන්වන්නට.”

එක් සිසුවෙක් නැගිට සිටියේය:

“මමත් හම් පදම්කරන කම්කරුවෙක්. මා හිතනවා අපට දෙවියන්ගේ නීති නුසුදුසු බව. ධනපති බලතල උදුරාගෙන අළුත් සමාජයක් ගොඩ නගන්නට ඕන.”

“හරියට හරි!” අනිත් අය එකඟ වූහ.

දේව නියමය පිළිබඳ පටන්ගත් විවාදය සාක්ෂික විය. ලෙනින් විවාදයට කන් දෙමින්, එය නිසි මග යොමු කරමින් සතුවූ විය.

“එහෙනම් ධනපතියන් හා දුප්පතුන් ඉදිම අවශ්‍ය නැද්ද?” ලෙනින් ප්‍රශ්න කළේය.

ගුරුවරයා සිසුන්ට නොදැනුවත්ම වාගේ දෙශපාලන අර්ථ ශාස්ත්‍රය පිළිබඳ මූලික පාඩම ඇරඹීය. සමාජමය නිෂ්පාදනය පිළිබඳ විද්‍යාව ගැන ඔහු කරුණු කියාදීමට පටන්ගත්තේය.

ලෙනින් ඔවුන්ට මාක්ස්වාදය ගැන අවබෝධයක් දුන්නේය. කම්කරුවන් උගත්, බුඩ්මත්, දක්ෂ අය විය යුතුය. දෙශපාලන ප්‍රශ්න ඉතා හොඳින් අවබෝධ කරගත යුතුය.

“දෙවියනි පිහිට වන සේක්වා!” යි කියන අර ප්‍රංශ කම්කරුවා මෙන් කිසිවක් ඉගෙන නොගෙන විප්ලවය සඳහා සටන් කළ හැකිද? රුසියාවේද එවැනි කම්කරුවන් හිඟ නැත. නොදියුණු බව විප්ලවවාදී සටන්වලට බාධාවකි.

“කම්කරුවන් උගත යුතුයැ” යි ලෙනින් පැවසීය.

පැරිසිය අසල ලොන්ජියුමෝ ගමේ පාක්ෂික පාසලක් ලෙනින් විසින් අරඹන ලද්දේ මේ නිසාය. මෙහි භාර මසක් උගත් කම්කරුවෝ රුසියාවට ගොස් කම්කරු පංතිය තුළ විප්ලවවාදී අදහස් හා උගැන්වීම් පතුරුවා හැරියහ.

සාමාන්‍ය ගමක්වූ ලොන්ජියුමෝ ලෝක ජනතාව අතර ප්‍රසිද්ධියට පත්වූණේ බොල්ෂෙවික් පක්ෂයේ පළමුවැනි දෙශපාලන පන්ති ලෙනින් එහිදී ඇරඹූ බැවිනි.

යුද විරෝධී යුද්ධය

“අනේ අම්මේ මෙතරම් විශාල අනතුරකින් බේරුණු එක විශ්වාස කරන්නවත් බැහැ!”

කෘප්ප්කයා තම සැමියා දෙස බැලුවාය. ඔහු ඇ සමඟය. සිර ගෙදර නොවේ. අනතුරින් ගැළවිණි.

“පහුගිය දේ අමතක කරන්ට පවා අමාරුයි” ඔහු ඇට කීවේය. “නදේෂ්ද බලන්න සරත් සමයේදී බර්න් නගරය කොතරම් අගේද!”

ලෙනින් සහ බිරිඳ නැවත ස්විට්සර්ලන්තයේ අගනුවරවූ බර්න් නගරයට පැමිණියහ. ලෙනින් සිර භාරයේ පසුවුණේ මීට දින කිපයකට උඩදීය. පෝලන්තයේ පොරොතින්හිදී ඔහු සිර භාරයට ගන්නා ලදී.

ජනපදයක් යැයි කිව හැකි තරම් කුඩා නගරයකි පොරොතින්. එවකට මේ නගරය ඕස්ත්‍රියානුන්ට යටත් ව තිබිණි. 1914 අගෝස්තු මාසයේදී පළමුවැනි ලෝක යුධය පටන් ගන්නා ලදී.

රුසියානුවෝ, ජර්මන්හු, ප්‍රංශයෝ, ඉංග්‍රීසිහු, ඕස්ත්‍රියානුවෝ හා හංගේරියානුවෝ ලක්ෂ ගණන් තම බිරියන්, මව්වරුන්, සොහොයුරියන් හඬව, හඬවා යුධයට ගියහ. ඔවුන්ගෙන් සමහරෙක් තම බිරියන්ගෙන්, මව්වරුන්ගෙන් හා සොහොයුරියන්ගෙන් අවසාන වරට සමුගත්හ. රුසියාවේ රියාන්, කුල්ස්ක් හා යරාස්ලාව් වැනි පළාත්වලින් ගැමියන්ද, යුධායුධ විශාල වශයෙන්ද යුද පෙරමුණට යවන ලදී.

පළමුවැනි ලෝක යුධය පටන්ගත් විගසම ඕස්ත්‍රියානු පොලීසිය ලෙනින් සිරභාරයට ගත්තේය. රුසියානුවෙක් නිතර ලියමින් ඒවා රුසියාවට තැපැල් කරයි. එසේනම් ඔහු ඔත්තුකරුවෙකු විය යුතුය. ඔප්පු කරන්නේ කොහොමද? ඔප්පුකිරීම් අවශ්‍ය නැත! පොලීසිය ඔහු ගැන වාතී කළානම් ඔහු ඔත්තුකාරයෙක් තමා.

ඔත්තු බැලීමේ වරදට මරණ දණ්ඩනය නියම කරනු ලැබේ. ලෙනින්ට මරණ දණ්ඩනය ලැබීමේ තර්ජනයකි. නදේෂ්ද කෘප්ප්කයා ඉමහත් දුකකින් තැවුණාය. සති දෙකක් තිස්සේ ලෙනින් මරණ දණ්ඩනයට ගොදුරුවීමේ තර්ජනයට මුණ පාමින් සිටියේය. සමාජ-ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සහෝදරවරු ඔහු වෙනුවෙන් පෙනී සිට කරුණු ඉදිරිපත් කළහ. ලෙනින් සිරගෙදරින් නිදහස් විය.

ලෙනින් සහ බිරිඳ යුධයට සහභාගී නොවුණු මධ්‍යස්ථ ස්විට්සර්ලන්තයේ අගනුවර වන බර්න් නගරයට ආවේ පසුගියදාය. මෙහි පිරිමි යුධයට නොගියහ. ගැහැණු අඩා නොවැළපුණහ.

ඔවුහු උදේ නැගිට ආහාර ගෙන ගෙයින් පිටවූහ. දේවස්ථාන

දේවමෙහෙයට බැතිමතුන්ට අභගසමින් සිනු හැඳවීය. ඒ හඬින් පිටවන නාදය බර්න් නගරය පුරා රැඳී ගියේය.

ලෙනින් සහ කැප්පෙල්නොව් අන් හැම වතාවකදී මෙන්ම බර්න් නගරයෙන් නගරයේ පටු විදියක් වන ඩිස්ට්‍රික්ට් පදිංචි වූහ. මෙහි සුබෝධාප්තිය මන්දිර නොවීය.

ඩිස්ට්‍රික්ට් විදිය දිගේ මේ දෙදෙන විනාඩි දහයක් ගමන් කරන්නට නගර සීමාව අවසන් විය. සැප්තැම්බර් මාසය වූ බැවින් ගස් වල කොළ රන්වන් හා ලා රන් පාටින් බැබළෙන්නට විය. නගරය අසලම බැඳි දක් විය. එහි උස කන්දක්ද වංක ගිරිය වැනි මගෙක්ද විය.

ලෙනින් මෙහිදී නැවතුණේය.

“නදේෂ්ද මෙතැනද?” අධි පාර දෙස පිරික්සුම් ඇසකින් බැලූ ලෙනින් තම බිරිඳගෙන් ඇසීය. ගලා බසින කුඩා දිය පාරෙන් පැන අධි විස්සක් පමණ ගොස් පදුරු කීපයක් අතින් ඇත් මැත් කොට බැලූ විට සමතලා තණ පිටියකි. කබා සහ වැහි කබා බිම එළාගෙන මිනිස්සු කීපදෙනෙක් බිම වැහිර සිටිති.

“ආයුබෝවන් සහෝදරවරුනි!” යි ලෙනින් පිරිස අමතමින් පැවසීය.

වියලි අත්තක් කැඩෙන හඬක් ඇසීණි. නත්තල් ගසක අතු අතරින් හිසක් එබී බැලුවේය. පදුරුකින් මිනිසෙක් එළියට ආවේය. විනෝද ගමන් යන විට ගෙනයන ආහාර මල්ලක් ඔහු අත විය.

ඊයේ බර්න් නගරයට පැමිණි ලෙනින් රැස්වීමක් තැබිය යුතුයැයි බොල්ෂෙවික්වාදී සගයකුට දැන්වීය. ඔහු තමාගේ කිට්ටු සගයාට දැන්වීය. මේ විධියට රැස්වීම පිළිබඳ දැන්වීම කටින් කට පැතිරිණි.

“සහෝදරවරුනි! හෙට බර්න්හි බැඳ්දේදී රැස්වෙමු!”

බොල්ෂෙවික්වරු නියමිත වේලාවට රැස්වූහ. හැම දෙනෙක්ම ලෙනින්ගේ කතාව ඇසීමට ආශා කළහ.

“රුසියානු සහ අනිකුත් ජනතාවන් මත යුධයක් පටවා ඇත. යුධය නිසා ලාභ කාටද? ධනපතීන්ටය. යුධය නිසා ධනපතීහු කෝටි ගණනින් මුදල් උපයා ගනිති. ඔවුහු තම ලාභ තර කර ගැනීම සඳහා අලුත් වෙළඳ පොළවල් අල්ලා ගැනීමට ඉදිරිපත් වී සිටිති. තමන්ගේ මවුබිම රැකගනිල්ලා! යැයි කියමින් ධනපතීහු කම්කරුවන් හා හටයින් රවටති. මෙය ඇත්ත වශයෙන්ම තම මවුබිම රැකීමක් නොව ධනපතීන්ට ලාභ ලබාදෙන වෙළඳ පොළවල් රැකීමකි. දැන් තමන් සතු අවි තම රටවල ධනපතීන්ට හා රජවරුන්ට විරුධව එල්ල කරනු. අසාධාරණ යුධය හංගවේවා! යුධයට උදව් යුද කරමු!”

එද බර්න්හි පැවැති රහස රැස්වීම අමතා ලෙනින් කළ කතාවේ හරය

එසේ විය. මේ ගැන ලිපි හා පොත් ලියුවේය. රුසියාව තුළ සංවිධාන වෙමින් සිටි බොල්ෂෙවිකයින්ට ඒවා යැවීය. යුද විරෝධී යුධය නැමැති පත්‍රිකා බොල්ෂෙවිකවරු සෙබළුන් හා කම්කරුවන් අතර බෙදා හැරියහ.

යුද භටයෝ යුද විරෝධී සභරා හා පොත් පත් කියවන්නට වූහ. "තමන්ගේ රටවල සිටින ධනපතීන්ට හා ඉඩම් හිමියන්ට විරුධව තුවක්කු පාවිච්චි කළ යුතුද? සාර් රජ බලයෙන් පන්නා දමා නව සමාජයක් ගොඩ නැගිය යුතුය."

පෙබ්ලාරි විප්ලවය

බර්න්හි වාසය කරද්දී ලෙනින් අධිරාජ්‍යවාදය ගැන පොතක් ලියුවේය. මංකොල්ලකාරී යුධ නොකර ධනපතීන්ට නොසිටිය හැකි බව ඔහු තම කෘතිය මගින් පෙන්වා දුන්නේය. පිටරටවල් අල්ලා ගන්නා ඒකාධිකාරී ධනපතීහු ඒවා යටත් විජිත බවට පෙරළති. ලෝකය තමන් අතර බෙදා ගැනීමට ඔවුහු පොර කති. වැඩි ලාභ ලබාගත හැකි වෙළඳ පොළ අල්ලා ගැනීම සඳහා ඔවුහු කෝටි ගණනින් මිනිසුන් මරාදැමීමට වුවද පසුබට නොවෙති. අනාගතයේදී මෙවැනි මංකොල්ලකාරී යුධ වැඩි වනු ඇත. මේ නිසා අධිරාජ්‍යවාදය ජාතීන් පෙළඹී. එහෙත් කම්කරු පංතියේ ශක්තිය හා බුඩිය වැඩෙමින් තිබෙන බැවින් සමාජවාදී විප්ලවය ළං වෙමින් පවති.

මේ පොත ලියා නිම කිරීමට ගැඹුරු ලෙස ඉතිහාසය දැනගත යුතු විය. ලෙනින් පොත් ගොඩක් කියවමින් අවශ්‍ය කරුණු රැස්කරන්නට විය.

ලෙනින් තම බිරිඳ සමග සූරික් නගරයට ගියේය. එහි සති දෙකක් පමණ නැවතී තමාට අවශ්‍ය කරුණු එක්රැස් කර ගත හැකිවෙතියි සිතූ නමුදු ලෙනින්ට එහි අවුරුද්දක්ම නැවතීමට සිදුවිය. සූරික් පුස්තකාලය ස්විට්සර්ලන්තයේ ඉතාම පොහොසත් පුස්තකාලය වූ බැවින් ලෙනින්ට අවශ්‍ය සියලු පොත් පත් සභරා ආදිය ලබා ගැනීමට මෙහිදී පුළුවන් විය. නගරය විශාලය, කම්හල් හා කම්කරුවන් බොහෝය.

භවය ඇඳිරිවැටෙන කුරු පුස්තකාලයට වී තමාට වුවමනා කරුණු එක්රැස් කරන ලෙනින් ගෙදර ආවේ ආහාර ගැනීමට පමණකි. ඔහු නැවත තම මාහැඟි කෘතිය පිළිබඳ කටයුතුවල යෙදුණේය.

වෙස්නට ගස් සහිත පටු වේදිකාවක් පුස්තකාලය දක්වා ඇත. දවසකට හතර වරක් කුළුණු සහිත නගර ශාලාව හා පැරණි දේවස්ථානය අසලින්ද, දිරාපත්වුණු ගෙවල් අසලින්ද ඔහු ගමන් කළේය.

අලංකාර නමුදු නිතර වෙනස්වන සූරික් වැව නුදුරින් පිහිටා ඇත. සමහර දවස්වලදී කෝපවන සූරික් වැව වෙරළ ආක්‍රමණය කරමින් රළ

නගයි. එවිට වැව අසලට පවා යා නොහැක. සන්සුන් වූ විට, හිරු එළිය නිසා වැවේ ජලය දිලිසේ. එවිට එය සොබාදහමේ සුන්දර වස්තුවකි! ලෙනින් ස්වභාවිකවම දෙගුණය නිසා ප්‍රීතිවිය. එහෙත් ඔහු රුසියාව ගැන නිතර සිහිකරමින් කාන්සියෙන් පෙළෙන්නට විය.

දවසක් දු ලෙනින් දිවා හෝපනයෙන් පසු පුරුදු පරිදි පුස්තකාලයට යාමට සැරසෙත්ම, කිසිවෙක් දෙරට මහ හඬින් තට්ටු කොට වේගයෙන් ගෙට ඇතුළු වූහ. ඔහු ලෙනින් හඳුණන දෙශපාලන සගයෙකි.

“ආරංචි වුණාද? නැතිද? ඇහුණේ නැතිද? රුසියාවේ විජලවයක් ඇතිවෙලා.”

ලෙනින් තම හිස් වැස්ම අතට ගත්තේය. නදේෂ්ඨ කෘෂ්ස්කයා කබාය හැඳ ගත්තාය. හිරු රැස් නිසා රිදී කඳක් මෙන් දිලිසෙන වැව අසලට ඔවුහු ගියහ. සුදු හංසයෝ ආඩම්බර ලෙස විලෙහි පිනමින් සිටියෝය.

ලෙනින් වැව අසල වූ කඩයකට ගොස් පුවත්පත් කීපයක් මිළදී ගත්තේය.

ඔහු 1917 පෙබ්‍රවාරි මාසයේදී රුසියාවේ ඇතිවූ විජලවය පිළිබඳ පුවත් හා විදුලි පණිවුඩ කියැවූයේ මහත්සේ ප්‍රීතියට පත්විය.

“විජලවය සිදුවුණා!” ලෙනින් පැවසීය.

රුසියාව සමග කිට්ටු සබඳකම් ඇතිකර ගෙන සිටි ලෙනින් එහි මෝරා වැඩෙමින් පැවති විජලවවාදී සටන් සංවිධානවලට නායකත්වයක් දුන්නේය. ඔහු විජලවය ළංවී ඇති බව දැන සිටියද, දැන් රුසියාවේ විජලවය පටන් ගත් බව දැනගැනීම නිසා මහත්සේ නොසන්සුන් විය.

රුසියාවේ මින් පෙර නොවූ විරු කිසිවක් සිදුවන බවට සැක නැත. ඉක්මනින්ම ගෙදර යා යුතුය! මෙහි සිටීමෙන් පලක් නැත. වහාම රුසියාවට යා යුතුය. ලෙනින් තම ජීවිතයම රුසියාවේ විජලවයක් බිහි කිරීම සඳහා යෙදවූයේය. ඔහුගේ මුළු ශ්‍රමයම විජලවයකට කැපවිය! රුසියාවට ආපසු යන්නේ කොහොමද?

ලෙනින් නොසන්සුන් විය. ඔහුට නින්ද නොහිඳේය. කෙටිවූ විය.

බොහෝ වෙහෙස මහත්සිව් ස්වභාවිකවම සමාජ-ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සහෝදරවරු, එරට නැවතී සිටි රුසියානු විජලවවාදීන්ට සියරට යෑමට අවසර ලබා දීමට සමත් වූහ.

දුම්රිය පිටත්වීමට පැය දෙකකට කලිනි, ලෙනින්ට අවසර ලැබුණේ. ඒ කාලය තුළදී ඔහු ගමන් මල්ල පිළියෙල කොට, පුස්තකාලයෙන් ලබා ගත් පොත් ආපසු භාරදී, ගෙහිමියාට කුලී ගෙවා ගෙය භාරදී, හනිකට ගමනට සුදුනම් විය. නියමිත වේලාවට දුම්රියට නැග ගත්තේය. සුරික්

සිට බර්න් හරහා රුසියාවට ගිය දුම්රියක ලෙනින් සහ තවත් දෙශපාලනඥයෝ නිස් දෙනෙක් වූහ.

“දයාත්විත ලෙස අපට සලකා නවාතැන් දීම ගැන කෘතඥතාවය පළ කරමුයි” ලෙනින් තම ස්විට්සර්ලන්ත සගයින්ට දන්වා යැවීය.

දුම්රිය හඬ නගමින් ස්විට්සර්ලන්තයේ සුන්දර වැව් හා අහස සිප ගන්නා ගිරි ශිඛර පසුකරමින් දුවන්නට විය.

ජර්මනිය පසුකර යන්ම බෝල්ටික් මුහුදු වෙරළ පෙනෙයි. මයින් වෙඩි දමා ඇති බෝල්ටික් මුහුද නැවකින් තරණය කළ ඔවුහු ස්වීඩනයට ආහ. ඉන්පසු පින්ලන්තයටද, දිගු, අවදානම් සහිත අසිරු ගමනකින් පසු පෙට්‍රොග්‍රාඩයටද පැමිණියහ.

දේවදුර හා නන්තල් ගස්වලින් පිරි වනය දුම්රිය මැදිරියේ කවුළුවට පෙනේ. සුදෝ සුදු හිම තට්ටු පොළොව වසා ඇත. ටෝර්ස් ගොහොරු කළු පැහැතිය.

“ඳ වන විට පෙත්රොග්‍රාඩ්වලට යන්නට පුළුවන් වේවි. හැම දෙනෙක්ම නිදි ඇතැ”යි කෘපස්කයා කීවය.

කණමැදිරි ආලෝකය නිසා විශාල ගොඩනැගිලි පවා පැහැදිලිව නොපෙනේ. ගබඩා, ඩිපෝ... දුම්රිය ගමන් වේගය අඩුකොට පින්ලන්ත දුම්රිය පොළට පැමිණියේය. දුම්රිය යන්ත්‍රයක් රාත්‍රී නිහඬතාවය බිඳුම්මින් මහ හඬක් ඇති කළේය. දුම්රිය සෙමින් සෙමින් වේදිකාවට ළං විය. එය වාණිජ පිටකළේ මිනිසෙකු හුස්ම ඉහළ පහළ අදින්නාක් මෙනි... සංගීත වාදනයක් ඇසෙන්නේ කවර හේතුවක් නිසාද? “මර්සෙලියස්” විප්ලවීය ගීතයේ ස්වර මාලා රචනය වාදනය වේ.

“ආචාර පෙළපාලිය සිරුවෙන්!” අණදෙන නිලධාරියා අණ දුන්නේය.

වේදිකාව ජනයාගෙන් පිරිලාය. කම්කරුවෝ සහ රතු හට හමුදාවේ ස්වේච්ඡා සේවකයෝද එහි වූහ. ක්‍රොන්ෂ්ටාට නාවිකයෝ පෙළ ගැසුණහ.

“සිරුවෙන්!” අණදෙන නිලධාරියා හඬ නැගීය.

හැම දෙයක්ම නිහඬ විය. රතු හටයෝ, සහ නාවිකයෝ ආචාර පෙළපාලිය සඳහා සිරුවෙන් සිට ගත්හ.

ලෙනින් දුම්රිය මැදිරියේ දොරටුවට ආවේය. තමා පිළිගැනීමට කර ඇති සුදුනම නිසා ඔහු විස්මයට පත්විය.

“සහෝදරවරුනි!..”

“ලෙනින්ට ජයවේවා! යුධය භංගවේවා! ඒල්ලවයට ජයවේවා!” යි මහ සෙනග මහ හඬින් කැගැසීය.

දුම්රිය පොළ ඉදිරිපිට වතුරුය ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනකායකින් පිරි ඉතිරි ගොසිනි. මහා සාගරය ගොඩ ගැඹු කලෙක මෙනි. රාත්‍රී අත්ධකාරය

නැති කරමින් පන්දම රැගත් දස දහසක් අත් පෙළපාලිය ආලෝක කළේය.

දුම්රිය පොළ අසල ලෝහමය කුළුණක් අසල කවචයන්ගෙන් යුත් යුධ රථයකි. එහි මැණිත් තුවක්කු නිහඬය. එම යුධ රථයද බොල්ෂෙවික් පක්ෂයේ හා කම්කරු පංතියේ නායකයා පිළිගැනීමට පැමිණි හටයින් විසින් ගෙනෙන ලද්දකි. කම්කරුවෝ හා යුද හටයෝ ලෙනින් වඩා ගෙන ගොස් යුධ රථයේ කුළුණ මත තැබූහ. ඔහුට අත දී ආචාර කිරීමට දස දහසක් දෙනා ඉදිරිපත් වූහ. නෙත් ලක්ෂ ගණනක් ඔහු දෙසට යොමුවිය.

යුධය හා විනාශය නිසා දැඩි දුකට හා පීඩාවට භාජන වී සිටින හැම කම්කරුවෙකුම බද වැළඳ ගැනීමට ඔහුට සිත්විය.

“සහෝදරවරුනි! සාර් පන්තා දමා ඔබ විජලවයක් කර ඇත. එහෙත් රටේ පාලන බලය අල්ලාගත් ධනපතියෝ අප පාලනය කිරීමට හදිනි. අපට වුවමනා වැඩ කරන ජනතාවගේ පාලනයකි. පැය අටේ දවසකි. ඉඩම් ගොවීන්ට බෙද දිය යුතුය. කුස ගින්නේ සිටින්නන්ට ආහාර දිය යුතුය. ජනතාවට සාමය ලබා දිය යුතුය. අපට වුවමනා කරන්නේ සමාජවාදී විජලවයකි” ජනතාව ඇමතු ලෙනින් පැවසීය.

“ජයවේවා! ලෙනින්ට ජයවේවා!” ජනතාව කැගැසූහ.

එය මහ රෑ පැවැති යෝධමය මහජන රැස්වීමකට වඩා වසන්තයේ උදෑසනක පැවැති ප්‍රීතිමත් උත්සවයකට සමාන විය.

ලෙනින් රැගත් යුධ රථය උත්සවාකාරයෙන් ගමන් කරන්නට විය. ලෙනින් සදහටම සියරට පැමිණියේය.

සමාජවාදී විජලවයට ජයවේවා!

ලෙනින් අවදි වී හිස ඔසවා බැලීය. කාමරය පිරිසුදුය, වාමය, බිත්ති කඩදසි සුදු පැහැතිය. නොවිශාල ලියන මේසයකි. ඒ මත පුවත්පත් කීපයකි. ජනෙල් පඩිය මත මල් බඳුනකි. මුල්ලේ ඇති ඇඳි පුටුව තද රතු සේද රෙද්දකින් වසා ඇත.

“මා කොහිද? මම සිහිනයක් දකින්නෙමිද?”

නැත. ලෙනින් දුටුවේ සිහිනයක් නොවේ. ඔහු තම අක්කා වන ආන්තාගේ ගෙදරට විත් සිටී. මෙය ආන්තා සහ ඇගේ සැමි මාක් එලිසාරොව් පදිංචි නිවසය.

ඔහුට ඊයේ සිදු වූ දේ සිහි විය. අතිශයින් ප්‍රීතිමත් හමුවීමකි. ලෙනින් රැගත් ලෝහ තහඩු වලින් ආරක්ෂා කරනලද යුධ රථය ක්ෂේපිත්ස්කයාගේ මාලිගයට ගියේය. දූන් එම මාලිගය බොල්ෂෙවික්

පක්ෂයේ පෙත්රොග්‍රාඩ් නගර සභාවේ හා මධ්‍යම කාරක සභාවේ කාර්යාලයය.

ලෙනින් රැගත් යුධ රථය සෙමින් ධාවනය කරන ලදී.

මැදියම් රූ වූ හෙයින් බොහෝ ගෙවල්වල පහන් දල්වා තිබිණි. මහා මාගී ජනයාගෙන් පිරිලය.

“ලෙනින්!” ජනතාව කෑ ගැසූහ.

මධ්‍යම කාරක සභාවේ කාර්යාලයේ සඳළුතලයට නැගී ලෙනින් කම්කරු පංතිය හා සමාජවාදී විප්ලවය පිළිබඳ කරුණු විස්තර කරමින් කතා කළේය. ඔහුගේ කතාව පැහැදිලිය, වේගවත්ය.

නෙවා ගහ හා පෙට්‍රොපාවිලවිස්ක් බලකොටුවට නුදුරින් පිහිටි ක්ෂේපිත්ස්කයාගේ මාලිගය අවට මිනිස්සු සිය ගණනක් රැස්වූහ.

“ලෙනින් එන්න! ලෙනින් කතාවක් කරන්න!” ඔවුහු නැවත නැවතත් ඉල්ලා සිටියහ.

ලෙනින් කීප වරක්ම සඳළුතලයට පැමිණියේය. ඇදිරිය නොපැවැති නම්, පෙට්‍රොපාවිලවිස්ක් බලකොටුවේ රන් කොත් කැරලිද, දූවැන්න බිත්තිද දැකිය හැක. මේ බලකොටුව සාර් රජ සිරගෙයක් ලෙස පාවිච්චි කළේය. ලිං වැනි ශීතල සහ තෙතමනය සහිත සිර කුඩුවල දුක් විඳ මිය ගිය බුබිමත් හා ගුණවත් දෙශපාලන හිරකරුවන්ගේ ගණන සුඛ පටු නොවේ. දැන් එම බලකොටුව බිහිසුණු නැත. එහි තර්ජනාත්මක බව පහවී ගොසිනි.

“යටගියාව නැවත නොඑයි. සභෝදරවරුනි ඉදිරියට යමු! සමාජවාදී විප්ලවයට ජයවේවා!” ලෙනින් රැස්වූවන් අමතා කීය.

පෙත්රොග්‍රාඩයේ සියලු බොල්ෂේවිකයෝ මාලිගයේ රැස්වී ලෙනින්ට පිටවී යාමට ඉඩ නොදුන්හ.

උදේ පහට පමණ විඩාපත් එහෙත් ප්‍රීතියෙන් සිටි ලෙනින් සහ කෘෂ්ස්කයා ගෙදර ගියහ. අවසානයේදී මවුබිමට පැමිණ ඇත! මේ කාලය තුළදී විදි දුක් ගැහැට කොපමණද! රුසියානු ජීවිතයේ විශාල වෙනසක් සිදුවී තිබේ...

නොසන්සුන්තාවය නිසා ලෙනින්ට නිද ගැනීමට පවා අපහසු විය. ඔහු නිදිකිරා වැටෙමින් සිට පැයක් පමණ වේලා නිදගෙන නැවත අවදිවිය. ගෙතුළ හැම දෙයක්ම නිහඩය.

හඬ පිට නොවන සේ සෙමින් කොරිඩෝරය දිගේ ගමන් කළ ලෙනින්ට තම ගෙය දැනුණේ මහා සාගරයක ගමන් කරන නැවක් මෙනි. පටු දිගැති කොරිඩෝරය, දෙපස ඇති කාමර, කෙළවර ත්‍රිකෝණාකාර අවන් හල, සඳළුතලය මේ හැම දෙයක්ම නැවකට බොහොසෙයින්ම සමානය. අවන්

හලේ පියානෝවකි. උල්යානොව් පවුල වාසය කළ හැම ගෙදරකම පියානෝවක් තිබිණි. ඔවුහු සංගීතයට ඇලුම් කළහ.

ලෙනින් ස්වර මාලා රචන අතට ගත්තේය. ඒවා ඔහුගේ මවට අයිතිය. මව මිය ගියේ මීට හත් මසකට උඩදිය. කෘෂ්ස්කයාගේ මවද මිය ගොසිනි.

නැවේ ඇතියකට සමාන ගෙයි කෙළවර කොටස දෙස ලෙනින් බැලුවේ දෙමනසකිනි. ලෙනින්, මව පැද්දෙන තොට්ල්ලක වාඩිවී පොතක් කියවන සැටිද, සඵවක් පොරවා ගෙන ශීතලෙන් ගැහෙමින් තම දරුවන් නිසා නිතර දුක්වන සැටිද, සිහි කළේය. ඇගේ දු පුතුන්ගෙන් එකෙක් සිරගෙදරය, තවකෙක් පිටුවහලේය. ඇ දු පුතුන්ට ආහාර පානාදිය රැගෙන සිරගෙයක් ගානේ ඇවිද්දය. අම්මා! රත්තරන් අම්මා! පිටර්ලුර්ග්, මොස්කව්, කියෙව්, සරාටොව්... ඉරණම විසින් ඇ කිනම් නගරවලට ගෙනයනු ලැබීද!

ලෙනින් ස්වර මාලා රචන පියානෝව මත තබා නිද සිටි කාමරයට පැමිණියේය. ආන්තා අක්කා විසින් ඔහුට හා කෘෂ්ස්කයාට පිළියෙල කර දුන් කාමරයේ කලින් වාසය කළේ ඔහුගේ මවය. ඇ තම අවසාන කාලයේදී පාවිච්චි කළ කාමරය. ඇඳි පුටුවේ තද රතු පාට සේද පුටු රෙද්ද මැසුවේත්, එයට මල් ගෙත්තම් කළේත් අම්මාය. ඇ සේද රෙද්දට කැපෙන මල් තෝරාගත්තාය... මොහොතකට තම මව දැක ගැනීමටත් ඇගේ මුදු මොළොක් දැන් සිප ගැනීමටත් ඔහු තුළ ආශාවක් උපණි.

ඉක්මනින්ම ගෙදර උදවිය අවදි වූහ. එහෙත් අද උදැසන ඊයේ මෙන් නොවීය. ප්‍රීතිය හා සන්තෝෂය අද නැත. ගෙදර හැම දෙනෙක්ම සෙමින් කතා කළහ.

පෙත්රොග්‍රාඩයේ ලිගොව්කා පෙදෙසේ සිට චෝල්කොව් සුසාන භූමිය දක්වා ඇති මහ රස්තාන්තයා වීදිය නමින් හැඳින් වේ. අවසන් ගමන් යන අය ගෙන යන්නේ මේ වීදිය ඔස්සේය. එය සමුගැනීමේ වීදිය යන අරුතයෙන් හැඳින්වන්නේ එබැවිනි.

මොහොත් බිමේ හිම තවම දියවී නැත. සමහර තැන් වල තුනී අයිස් තට්ටු වලින් වැසුණු වලවල්ය. මවගේ සොහොනේ හිස මත ගසක අත්තක් සිටුවා ඇත. ඒ අසලම තවත් කුඩා සොහොනකි. එය ලෙනින්ගේ නැගනිය වූ මීල්යා උල්යානොවාගේය.

හිස් වැස්ම අතට ගත් ලෙනින් බොහෝ වේලාවක් යන තුරු මවගේ සොහොන ළඟ සිටගෙන සිටියේය.

ඔහුට ළමා කාලය සිහිවිය. සිම්බර්ස්කි ගෙදර. කැම කාමරයට ඉහළින් එල්ලා තිබූ පහන. ළමයින් වටකර ගෙන අම්මා පොතක ඇති රසවත් කතාවක් කියවන්නීය. ළමයි මහත් වුවමනාවකින් සවන්

දෙති. අම්මා කොතරම් ලස්සනට පොත කියවන්නද? ඇගේ කට හඬ පියකරුය.

තමා සිරභාරයේ සිටින විට මව පැමිණි සැටි ඔහුගේ මනසට නැගෙයි:

“සිරකරු උල්යානොව හමුවෙන්න අම්මා ඇවිල්ලා!” සිර කාමරයේ දෙර අඟුළු හරින ගාඩ් තැන ගොරහැඬි ලෙස කියයි.

හමුවන වෙලාව පමා නොකිරීම පිණිස ඔහු හිරගෙදර කොර්ඩෝරය දිගේ ඉක්මනින් ගමන් කරයි. පිළිසඳර ශාලාව ඇඳිටිය. එහි සිලිම පහන්ය. හිරකරුවන් යකඩ වැටවල් දෙකකින් වෙන්කර ඇත. වැටට එපිටින් අම්මාගේ මුණ පෙනේ. ඇගේ දෙනෙත් දයාබරය. “පුතේ නුඹේ සැප සනීප කොහොමද? මම නුඹට කෑම ටිකක් ගෙනාවා. ඉල්ලූ පොත් ගෙනාවා...”

අම්මේ, දයාබර අම්මේ! ඔබ අපේ නව ජීවිතය නොදකම මිය ගියා. කොතරම් වේදනාවක්ද, කනගාටුවක්ද. අම්මේ ඔබේ දයාගුණය හා බුඩිය මට කිසිදුක අමතක නොවේ.

පාලන බලය සෝවියට් සභාවලට

වෝල්කව් සුසාන භූමියේදී මවගෙන් සමුගත් ලෙනින් සිඩාන්තයක් ඉදිරිපත් කොට කතාකිරීම සඳහා බොල්ෂෙවික්වාදීන්ගේ රැස්වීමකට ගියේ, 1917 අප්‍රේල් 4 දාය. ඔහු එදින ඉදිරිපත් කළ සිඩාන්තය, “අප්‍රේල් සිඩාන්ත” නමින් හැඳින්වූණේ මේ නිසාය. ඔහු එය ලිවීම ආරම්භ කළේ දුම්රිය මැදිරියේදීය. බොල්ෂෙවික් පක්ෂය හා ජනතාව සාර් පන්තා දූමීමෙන් පසු ක්‍රියා කළ යුතු අන්දම පිළිබඳ නියම වැඩපිළිවෙලක් මේ සිඩාන්තය මගින් ලෙනින් සංක්ෂේප ලෙස ඉදිරිපත් කළේය.

තාවකාලික ආණ්ඩුව පාලන බලය සියතට ගත්තේය. තාවකාලික ආණ්ඩුවේ සාමාජිකයෝ කවුද? ඉඩම් හිමියෝ සහ ධනපතියෝය. ධනපතියා ධනපතියාට අදියි. ගොවීන් හා කම්කරුවන් ගැන කටයුතු කිරීමට ඔවුන් ඉදිරිපත් වේද? තාවකාලික ආණ්ඩුව ධනපතීන්ගේ හා ඉඩම් හිමියන්ගේ අයිතිවාසිකම් සඳහා ක්‍රියා කරයි. එසේ නම් බොල්ෂෙවික් පක්ෂය තාවකාලික ආණ්ඩුවට ආධාර දෙන්නේ කවර හේතුවක් නිසාද? පක්ෂය ආණ්ඩුවට ආධාර නොදෙනු ඇත. කම්කරු, සෙබල හා ගොවි නියෝජිතයින්ගෙන් යුත් සෝවියට් සභාවලට ආධාර දෙමු. මේ කාලයේදී සෝවියට් සභා එතරම් ශක්තිමත්ව නොතිබිණි. මෙන්ෂෙවිකයින් හා බොල්ෂෙවික් විරෝධී මත දරන්නන් බොහෝ ගණනක් සෝවියට් සභා තුළ සිටියහ.

“සෝවියට් සභාවල ශක්තිය දියුණු කළ යුතුයැ!” යි ලෙනින් කීවේය.

මෙහි තේරුම කුමක්ද? සෝවියට් සභාවලට වැඩි වැඩියෙන් බොල්ෂෙවික්වරුන් පත්කොට මෙන්ෂෙවිකයින් පත්නා දැමීමය. එවිට සෝවියට් සභාවල බලය යොදවා දුප්පත් ගොවීන්ට රඳළ ඉඩම් හිමියන්ගේ ඉඩම් බෙදුදිය හැකිය. ධනපතීන්ගේ කම්හල් කම්කරුවන්ට පවරා දිය හැකිය. මේ විධියට ඉඩම් හා කම්හල් ජන සතු කළ පසු යුධය ඉවර කළ හැකිය.

බොල්ෂෙවික් පක්ෂයට හා කම්කරුවන්ට ලෙනින් දුන් උපදෙස් එසේ විය.

ලෙනින් ඉදිරියේ සංකීර්ණ කායඝයකි. ඔහු තම භාරදුර කායඝය ගැන අවබෝධ කර ගත්තේ නොසැලී සිටියේය.

බොල්ෂෙවික් පක්ෂය තමන්ගේ පක්ෂය බව කම්කරුවෝ තේරුම් ගත්හ. හැම ගොවියකුටම මෙය තේරුම් ගැනීම අපහසු විය. මෙන්ෂෙවික්වරු හා ධනපතී දේශපාලනඥයෝ ගොවීන් නොමග යැවූහ. තම පුවත්පත් මගින් බොල්ෂෙවික්වරුන් ගැන අමුලික බොරු පුවාරය කළහ. යුධය දිගටම කරගෙන යා යුතුයැයි කියා සිටියහ. ධනපතී ආණ්ඩුවට පක්ෂවූහ. බොල්ෂෙවික් පක්ෂයටද පුවත්පතක් විය. එය “ප්‍රවිද්” නමින් හැදින් විණි. මොයිකා ගහ අසල කාමර තුනක කායඝාලයක “ප්‍රවිද්” පුවත්පත මුද්‍රණය කොට ජනතාවට ඇත්ත පහද දෙන ලදී.

ලෙනින් “ප්‍රවිද්” කායඝාලයට විත් දිනපතෘම ලිපි දෙක තුන බැගින් ලියමින් පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තිය ජනතාවට පැහැදිලි කළේය. පෙත්රොග්‍රාඩයේ කම්හල්වලට ගොස් කම්කරුවන් අමතා කතා කළේය. ඔහු කොතරම් පැහැදිලි බසින් තම පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති පැහැදිලි කළේදයත්, දස දහස් ගණන් කම්කරු හා ගොවි ජනතාව පක්ෂය වටා එක්රැස් වන්නට වූහ.

ලෙනින් රුසියාවට පැමිණ තෙමසක් ගත වෙත්ම, රටේ දේශපාලන තත්ත්වය බෙහෙවින් වෙනස් විය. බොල්ෂෙවික් පක්ෂය, ලෙනින් සහ ඔහුගේ සගයෝ නව ජයග්‍රහණයන් ලබාගත්හ. යුද හටයෝ යුධ කිරීම ප්‍රතික්ෂේප කළහ. කම්කරුවෝ ධනපතීන්ට අයත් කම්හල් හා පැකටරිවල වැඩ කිරීමට අකැමති වූහ. ගොවීහු ඉඩම් ඉල්ලා සිටියහ.

ගිම්හානයේ එක් දවසක පෙත්රොග්‍රාඩයේ කම්කරුවෝ තම අයිතිවාසිකම් ඉල්ලමින් මහ මගට බටහ. බොල්ෂෙවික්වරු මේ පෙළපාලිය කලින් සංවිධාන නොකළද, එය සාමකාමී ලෙස පැවැත්වීමට ක්‍රියා කළහ. “පාලන බලය සෝවියට් සභාවලට පවරනු!”, “ධනපතී ඇමතිවරුන් භංගවේවා!”, “ආහාර, සාමය හා නිදහස!”

ලක්ෂ ගණන් කම්කරුවෝ දැඩි ආන්ම විශ්වාසයකින් යුතුව ගමන් කළහ.

තාවකාලික ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරු බියසුලු නිවටයින් මෙන් හැසුරුණහ. තමන් විප්ලවවාදීන් යැයි කියා ගත්තද, 1905 දී සාර් රජ ක්‍රියා කළාක් මෙන්, සාමකාමී, නිරායුධ කම්කරු පෙළපාලියට වෙඩි තබන ලෙස අණකළේ නිවටයින් මෙනි.

මේ බෞද්ධවාදය සිදුවූයේ 1917 ජූලි 4 දය.

ජූලි 5 ද ලෙනින් “ප්‍රවීද්” පුවත්පතේ කතෘ මණ්ඩලීය කායභාලයට ගියේ, පුවත්පත පිළිබඳ උපදෙස් දීමට හා අළුත් පිටපත් බැලීමටය.

...යුධ රථයක් පුවත්පත් කායභාලය ඉදිරිපිට නවත්වනවාක් සමගම, නිලධාරී පිරිසක් ඉන් එළියට වීන් කායභාලයට කඩා පැත්තේය. තුවක්කු හා බයිනේන්තු රැගත් යුන්කර්වරු කැගැසුහ:

“ලෙනින් කොහිද?”

වාසනාවකට මෙන් ලෙනින් එහි නොසිටීය. යුධ නිලධාරී පිරිස පුවත්පත් කායභාලයට කඩා වදින විට, ලෙනින් කායභාලයේ වැඩ අවසන් කොට ගෙදර යමින් සිටියේය. ලෙනින්ගේ බිරිඳ සහ අක්කා ඔහු එනතුරු නිහඬව හා කැළඹීමෙන් යුතුව සුදුමැලිවී බලා සිටියහ.

“වලෝද්‍යා, තාවකාලික ආණ්ඩුව නුඹව සිරභාරයට ගැනීමට වරෙන්තු නිකුත් කරලා.”

එවිටම ගෙදර දෙර සිනුව හැඩවිණි. කෘෂ්ණකයාත්, ආන්තා උල්යානොවාත් තැනී ගත්හ.

“ඔයා වහිරබාරයට ගත්ට ඇවිල්ලද?” කෘෂ්ණකයා ඇසුවාය.

ලෙනින් නිහඬව කාමරයට ගොස් පොලිසියට හා ඔත්තු කරුවන්ට අසු නොවනසේ ලියවිලි ඉරා දැමීමට සූදනම් විය.

“දෙර හරින්න!” බැරඩ් කට හඬකින් යමෙක් කීහ.

“ස්වේර්ඩ්ලොව්! ඔව් ඒ ස්වේර්ඩ්ලොව් තමා!” යැයි ලෙනින්ගේ අක්කා — ආන්තා උල්යානොවා කීවාය.

ලෙනින් සිරභාරයට ගැනීමට හෝ ගෙය පිරික්සා බැලීමට හෝ නොපැමිණි නිසා ඔවුහු තුටුවූහ.

“යාකොව් මිහයිලොව්ව්, එන්ට එන්ට” යැයි දෙදෙනම එකවර කියමින් කළු පැහැති ඇස් ඇති උපැස් යුවළක් පැළඳ සිටි පුද්ගලයාට ආරාධනා කළහ.

යාකොව් මිහයිලොව්ව් ස්වේර්ඩ්ලොව් තරුණයෙකි. බාල වියේ සිටම ඔහු බොල්ෂෙවික් පක්ෂයට බැඳී කටයුතු කළේය. සාර් ආණ්ඩුව මේ විප්ලවවාදී තරුණයා ව ඇත සයිබීරියාවේ නර්මස්කි පෙදෙසට පිටුවහල්

කළේය. හතර වරක්ම හිරගෙදරින් පැන යාමට ඔහු තැක්කළ නමුදු අසාර්ථක වුවද, පස්වැනි වර ඔහු සමත් විය...

ඔහුට වැඩි කලක් නිදහසේ කටයුතු කළ නොහැකි විය. මේ වර ඔහු පිටුවහල් කළේ තුරුභාන්ස්ක් පෙදෙසටයි. එහි ගිය හැම සිරකරුවෙකුටම අකල් මරණය නියතය.

පෙබ්ලවාරි විප්ලවය ඔහු නිදහස් කළේය. දක්ෂ, බුඩ්මන් ස්වෙර්ඩ්ලොව් බොල්ෂෙවික් පක්ෂයේ නායකයෙකි, ලෙනින්ගේ සහකාරයෙකි.

“ප්‍රවීද්” පුවත්පත් කායාලයට කඩා පැත්ත යුන්කර් යුඩ් නිලධාරීහු බයිනෝන්තු වලින් ඇත එහි වූ හැම දෙයක්ම විනාශ කළහ. නගරය පුරාම බොල්ෂෙවික්වරුන් සිරභාරයට ගන්නා ලදී. ගෙවල්වලට කඩා පැන පිරික්සා බැලීම ආරම්භ විය. කොයි මොහොතේ වුවද ලෙනින් සිර භාරයට ගැනීමට ඉඩ ඇත. ලෙනින් සහෝදරය ඉක්මනින් පැනගොස් සැඟවිය යුතුය!

ලෙනින් කල්පනා කරමින් නිහඬවිය. නැවත විප්ලවවාදීන් සිරභාරයට ගැනීම පටන් ගෙන ඇත. පැනායාම්. හිරගෙවල්. පොලිසිය. නැවත සැඟවීම්.

ලෙනින් තරමක අස්ථිර ගතියක් පෑවේය. එහෙත් තඪ්නය බරපතලය. දුටු තැන සිරභාරයට ගැනීමට නියම කොට ඇති පුද්ගලයකු නඩු විසඳීමක් තැනිව වුවද මරා දැමිය හැකිය.

“ලෙනින් සහෝදරය වහාම පැනල යන්ට ඕන.” ස්වෙර්ඩ්ලොව් දැඩි ලෙස කියා සිටියේය.

ඔහු තම උඩු කබාය ගෙන ලෙනින්ගේ දෙවුර වැසීය.

“පිට කෙනෙකුගේ කබායක් ඇදගෙන යනකොට එකපාරටම අඳුනාගන්ට බැහැ.” ඔහු පැවසීය.

ලෙනින් කබාකර ඔසවා ගෙන තම බිරිඳ සහ අක්කා සිප වැළඳ ගත්තේය. මුහුදේ යාත්‍රා කරන තැවකට සමාන මේ ගෙදර තෙමසක් තමාට නවාතැන් දීම ගැන තම වැඩිමහල් යොහොයුරියට ස්තුති කළ ලෙනින් එදෙස බැලුවේ සමුගන්නා අයුරිනි.

ස්වෙර්ඩ්ලොව් සමග ලෙනින් ගෙදරින් පිටවීය. නීති විරෝධී ලෙස සැඟවී දේශපාලන කටයුතු වල යෙදීම සඳහා ඔහු වෙනත් තැනකට ගියේය.

රජ්ලිච් වැව

පෙත්රොග්‍රාඩය අසල, පින්ලන්ත දේශසීමාවට නුදුරින් පිහිටි සෙස්ට්‍රෙර්වස්ක් ජනපදයේ යුඩායුධ සාදන කම්හලක් විය. බොල්ෂෙවික් පක්ෂයේ සාමාජිකයෙක් වන නිකොලායි එම්ල්යානොව් මේ කම්හලේ

නිස් වසරක් සේවය කළේය. ඔහු පදිංචිව සිටියේ රස්ලිව් ගමය. එහි සිට අඩ පැයක ගමනින් පසු ඔහු කම්හලට පැමිණියේය. එහි වූ වැව රස්ලිව් යන නමින් හඳුන්වන ලද බැවින් ගමද එනමින්ම හැඳින්විණි. හැතැප්ම පහක් පමණ දිගැති රස්ලිව් වැව හිරු එළිය ඇති දවස්වලදී අහසමෙන් නිල් පැහැයෙන් දිලිසිණි.

දිනක් බොල්ෂෙවික් පක්ෂයේ මධ්‍යම කාරක සභාවේ නියෝජිතයෙක් එම්ලියානොව් හමු වීමට පැමිණියේය. ප්‍රතිවිප්ලවවාදී තාවකාලික ආණ්ඩුවේ හිංසා පීඩාවලින් පක්ෂයේ නායක වී. අයි. ලෙනින් ආරක්ෂා කරගත යුතුය යන යෝජනාවක් මධ්‍යම කාරක සභාව සම්මත කළාය.

“එම්ලියානොව් සභාදරයා, ලෙනින්ගේ ආරක්ෂාව තමුසෙට භාරකරනවා.” නියෝජිතයා ඔහුට කීය.

ලෙනින්ව තම ගෙවත්තේ පිදුරු මඩුවේ සභවා තබාගත යුතුයැයි එම්ලියානොව් තීරණය කළේය.

මේ ක්‍රමය තුසුදුසු එමෙන්ම භයානක බව ඉක්මනින්ම ඔහුට අවබෝධ විය. වටෙටම අසල්වැසියන්ය. අවට ගෙවල්වල කොල්ලෝ නිතරම ගෙවත්තට වැදී සෙල්ලම් කරති. එම්ලියානොව්ට දු දරුවන් හත් දෙනෙකි. ඔවුන්ගේ යහළුවන්ගේ හා යෙහෙළියන්ගේ ගණන විශාලය. ලෙනින්ගේ ආරක්ෂාව සඳහා වෙනත් ස්ථානයක් තෝරාගත යුතු බව ඔහු තීරණය කළේය.

උදේ හිරු පායන්නටත් කලින් එම්ලියානොව් ලෙනින් අවදි කළේය. රස්ලිව් වැව සිහින් මිදුමකින් වැසිලාය. තම ගෙය පිටුපස පිහිටි වැවට ගිය ඔහු ඔරුව ලිඟා ගෙන, ලෙනින් එහි නංවා ගෙන, ශබ්දය පිට නොවන සේ හබල් ක්‍රියා කරවමින් එගොඩට පැද්දේය. රස්ලිව් වැව විශාලය, පාලය, තවම හිරු පායා නැත. අවට ගෙවල්වල මිනිස්සු නිදති. පක්ෂීන් පවා අවදිවී නැත. නැගෙනහිර අහසේ අරුණෝදය යම්තමින් පෙනේ.

ලෙනින්ව වැවේ එගොඩට ගෙනයාමට එම්ලියානොව් යුහුසුලු විය. වියෝර්ස්ට් හතරක් පමණ ඔරුව පැද්ද යුතුය. උදේ පාන්දර නොහඳුණන පුද්ගලයෙකු, අප්‍රසිධ හේතුවක් නිසා යම්කිසි අප්‍රසිධ ස්ථානයකට ගෙනයාමට අසල්වැසියන් සැක කිරීමට ඉඩ ඇති බැවින් ඔහු නොසන්සුන් විය. ලෙනින් වහාම සිරභාරයට ගත යුතුය යන ප්‍රකාශනය හැම පුවත්පතකම පළවී තිබිණි. නොයෙක් විධියේ මිනිසුන් මුණ ගැසීමට ඉඩ ඇත... එම්ලියානොව් ඉක්මන් වූයේ මේ හේතුව නිසාය.

ලෙනින් නිහඬව ඔරුවේ වාඩිවී සිටියේය. සුළං හමන්ම මිදුම වලනය වන්නට විය. අරුණෝදය වඩාත් ලා රන් පැහැයෙන් දිලිසෙන්නට විය. වැවේ ඉවුර වඩාත් පැහැදිලිය.

මේ නිසල නිහඬ පැයේදී ලෙනින්ට තම අතීතයත්, සුභද මිතුරනුත් සිහි විය. පිටර්බුර්ගයේ කම්කරුවෙකු වූ බාබුෂ්කින් ඔහුට මතක් විය. “සටන්කාමී සංගමයේ” පළමුවැනි කැලෑ පත්තීරය බාබුෂ්කින් සමග එක්වී ලියු සැටි ඔහු සිහි කළේය. පසුකලෙක ඉවන් බාබුෂ්කින් නිර්භය බොල්ෂෙවික්වාදී කම්කරු නායකයෙක් වී සටන් මෙහෙයැවීය. 1906 දී සාර් ආණ්ඩුව නඩු විභාගයක් නොමැතිව බාබුෂ්කින් එල්ලා මරා දැමීමේය.

“පොතෙමිකින්” යුධ නැවේ කැරැල්ල ගැන විස්තර කිරීමට ජිනීවාහිදී ලෙනින් හමුවූ නාවිකයකු වූ අපනාසි මන්යුෂෙන්කො! පසු කලෙක මන්යුෂෙන්කො රුසියාවට ගිය විට සාර් ආණ්ඩුව ඔහුවත් එල්ලා මැරීය.

ඊළඟට ලෙනින්ගේ මනැස ඉදිරියේ ඉවන් යාකුතවගේ සේයාව මැවිණි. 1905 රුසියානු විප්ලව සමයේදී තරුණ ඉවන් උපා නගරයේ කම්කරු සමූහාණ්ඩුවක් පිහිටුවීය. විප්ලවය පරාජය වූ පසු ඉවන් යාකුතව හිරගෙදර වාසලේදී එල්ලා මරා දමන ලදී. විප්ලවය වෙනුවෙන් ජීවිත පුද කළ දස දහස් ගණන් කම්කරු සොහොයුරු, ඔබ හැමට සඳ කිර්තිය ලැබේවා! ඔබගේ නම් අමරණීයය.

එම්ලියානොවිද කම්කරුවෙකි. ඔහු තම ජීවිතය පරදුවට තබා ලෙනින් ආරක්ෂා කිරීමෙහි යෙදී සිටී. ධනපති ආණ්ඩුවෙන් තමා රැකීම සඳහා අහිත සටනක් කරන එම්ලියානොවි ගැන ලෙනින් කල්පනා කරයි. ආණ්ඩුවට ඔහු අසුවුණොත් ඔහුට මරණය නියතය. එවිට ඔහුගේ දු දරුවන් හත්දෙනාම අනාථයින් වනු ඇත.

“එම්ලියානොවි සහෝදරයා, ඔහෙට බොහොම ස්තූතියි!” ලෙනින් ඔහු දෙස කෘතඥතා පුච්ඡන බලා පැවසීය.

එම්ලියානොවි ලෙනින් දෙස බැලුවේ පුද්ගලයෙනි:

“මොකද සහෝදරය, එහෙම කියන්නෙ. ඔහෙට ආරක්ෂා කිරීම මට ලෝකු ගෞරවයක්!”

ඔරුව එගොඩට පැදිණි.

වැව අසලම වනයකි. එය වනයක් නොව බෑද්දකැයි කිව හැකි තරම් කුඩාය. එහි බර්වි ඇතුළු උතුරු ශීත කලාපයේ වැවෙන ගස් වර්ග කීපයක්ම දැකිය හැකි විය.

ඔරුවේ තිබුණු ආහාරද, කොටට හා මෙටටයක්ද, පොරවනයක්ද වයෝර්ස්ටි බාගයක් පමණ බැද්ද තුළට ඇදගෙන ගියහ. ලෙනින් කඩදසි කීපයක් සහ නිල් පැහැති කවරයක් සහිත කොපි පොතක්ද කිහිලි ගන්නා ගෙන ගමන් කළේය.

අවුරුද්දක් පමණ ස්විට්සර්ලන්තයේ සූරික් නගරයේ නැවතී, එහි

මහජන පුස්තකාලයට දිනපතා යමින් දහසක් පොත් කියවමින්, උපුටාගත් කරුණු ඔහු කිහිපි ගන්නාගත් නිල් පැහැති කොපි පොතේ සටහන් කර ගෙන ඇත. දැන් එය ලෙනින්ට මාහැඟි වස්තුවකි.

එසේවුවද, එමිල්යානොව් ඔහු ගෙනයන්නේ කොතැනටද? බැද්ද දිගේ ඇවිදින විට පාච්චිගාල තණ පිටියක් හමුවිය. එහි අතුසෙවිලි කළ පැළකි. පැළ අසල වලක් භාරා දෙපසින් කෝටු දෙකක් සිටුවා ඒ කෝටු දෙක සම්බන්ධ කොට තවත් කෝටුවක් රඳවා ඇත. හරස් කෝටුවේ කේතලයක් එල්ලා තිබේ. මෙය තමා කුස්සිය.

“මගේ නවාතැන නම් හරිම ඉස්තරම්. එමිල්යානොව් සහෝදරයා මීට වඩා හොඳ තැනක් හිතෙකින්වත් හිතන්න බැහැ.” ලෙනින් පැවසීය.

“අන්න අර දැකැත්ත ජෙනවද?” එමිල්යානොව් අඩි කීපයක් දිගැති රිටක් සහිත දිග දැකැත්තක් පෙන්වමින් ප්‍රශ්න කළේය.

“ලෙනින් සහෝදරය, මම ඔහෙව තණකොළ කපන කුලී කම්කරුවෙක් හැටියට වැඩට ගත්තා. තේරුණද? ඒ හන්ද තණකොළ කපන්ට ඕන. කැලෑවට එනවා හතු සහ පලු වර්ග එකතු කරන මිනිස්සු. උන් මේ පැත්තෙ ආවොත් ඔහෙ වචනයක්වත් කතා කරන්ට එපා. මම කුලී වැඩට අරගෙන ඉන්නෙ පින්ලන්ත ජාතිකයෙකුව. ඉතින් ඔහෙ පින්ලන්ත කාරයෙක් හන්ද රුසියානු වචනයක්වත් දන්නෙ නැහැ. බැරිවෙලාවත් එහෙම කතා කරන්න එපා.”

කීප වරක්ම ලෙනින්ගේ හිස සිට දෙපතුල දක්වා මහත් ඕනෑකමකින් බැලූ එමිල්යානොව් නැවත වරක් ඔහු දෙස පරීක්ෂාකාරී ලෙස බැලීය.

ලෙනින් තම යටි රැවුළ සම්පූර්ණයෙන්ම කපා දමා උඩු රැවුළ කොටට කපා ඇත. ඔහුගේ උඩු කය වසා ඇත්තේ පරණ කම්කරු කබායකිනි.

“ඔහෙ පින්ලන්ත කම්කරුවෙකුට බොහොම සමානයි” එමිල්යානොව් කීවේය. “ඒ වුණාම තැනිතම් එළිවෙන යාමෙට කැම ගේන්නම්.”

“පත්තර! හොයා ගන්ට පුළුවන් හැම පුවත්පතක්ම ගෙනෙන්ට!” ලෙනින් තම ආරක්ෂකයාට කීවේය. “තව එක ප්‍රශ්නයක් තියෙනව. ඔහෙගෙ කුලී කම්කරුවාට හුඟාක් ලියන්ට ඕන. කොහෙ ඉදගෙනද ලියන්නෙ?”

“අන්න අතන!” යැයි එමිල්යානොව් කීවේ සතුටකිනි.

පදුරු සහ අකු කීපයක් ඇත් මැත් කොට ගත්විට ගස් කපා පැළෑටි උදුරන ලද කදිම වතුරග්‍රයකි. එහි ගස් කොට දෙකකි. එක් කොටයක් උසය, අතික පහන්ය. උසැති ගස් කොටය මේසය මෙන්ද, පහත් කොටය පුටුව මෙන්ද පැවිච්චි කළ හැකිය.

“මේක තමා ඔහෙගෙ ලියන මේසය. කාටවත් ජේන්නෙ නැහැ. නිහඬව කල්පනා කරන්ට පුළුවනි”යි එමිල්යානොව් තම පක්ෂයේ නායකයාට කීවේය.

පැල්පත අතු ගා ශුඛ කොට, බඩු බාහිරාදය නිසි තැන්වල තබා එමිල්යානොවී පිටින්විය. ඔහුට ආයුබෝවන් කීමට ලෙනින් ඔහු සමග රස්ලීව වැව දක්වා ගොස් ඔරුව පදිමින් යන තම සගයා නොපෙනෙන තෙක් බලා සිටියේය.

ඔරුව නොපෙනී ගිය පසුද අතක් වැනු ලෙනින් ඉක්මනින් තම ලියන මේසය වෙත ගොස්, සටහන් සහිත නිල් පැහැති පොත දිග හැරියේය. නිර්ධන පංති ආඥාදයකකියක් සඳහා කම්කරුවන් සටන් කළ යුත්තේ කෙසේද යන්න ගැනත්, කම්කරු රජයක් ගොඩ නගන්නේ කෙසේද යන්න ගැනත් ලෙනින් පොතක් ලියුවේය.

දුම්රිය කම්කරුවා

ලෙනින් සැඟවී වැඩ කළ යුතු යැයි පක්ෂයේ මධ්‍යම කාරක සභාව තීරණය කිරීම තුටුකට හුරු ක්‍රියාවක් විය. ලෙනින් ගෙදරින් පිටත්ව ගිය දවසට පසුද යුන්කර්වරු ලෙනින් සෙවීම පිණිස ආන්තා උල්යානොවාගේ ගෙදරට කඩා පැන්නහ.

ලෙනින් රස්ලීව වැව අසල පැල්පතෙහි වාසය කළේය. මාර සේනාවක් මෙන් රෑ දවල් නොතකා මදුරුවෝ ලෙනින්ට පහර දෙමින් ඔහුගේ ලේ උරා බීවෝය.

“තාවකාලික ආණ්ඩුවෙන් බෙරෙන්තට පුළුවන් වුණත්, මදුරුවන්ගෙන් බෙරෙන්තට බැහැ” මදුරුවන්ගේ පීඩාවට භාජන වුණු ලෙනින් පැවසීය.

සමහර දවස්වලදී ධාරානිපාත වැස්ස ඉමක් නැතිව වසී. එවිට පැල්පත තුළට වී සිටිය යුතුය. කේතලය ලිප තබා ගිනි අවුළුවා ගැනීමට පවා බැරී තරමට තෙත්වෙයි. උණුසුම්වීමට හෝ උණු තේ උගුරක් බීමට හෝ ඔහුට බැරිවූ වාර අපමණය. එහෙත් අධෛර්යයට පත්නොවූ ලෙනින් අතිශයින්ම අවශ්‍ය වැඩ ගොඩක් කළේය. ලිපි ලියුවේය. පොතක් ලිවීම ගැන කල්පනා කළේය. තමා බැලීමට පැමිණි පාක්ෂික සහෝදරවරුන්ගේ මාභීයෙන් පෙන්රොග්‍රාඩිනි පවත්වනලද බොල්ෂෙවික් පක්ෂයේ භයවැනි සම්මේලනයට ලෙනින් නායකකරිය දුන්නේය. ඔහු එම සම්මේලනයට තම අදහස් හා උපදෙස් යැවීය.

“නිර්ධන පංතිය දුප්පත් ගොවි ජනතාව සමග අවිගත් නැගිටීමක් මගින් ආණ්ඩු බලය ගත යුතුය.” පක්ෂයේ සම්මේලනය ඉදිරියේ ලෙනින් ඉදිරිපත් කළ අනගිතම කායභීය භාරය පයය. සම්මේලනය එය අනුමත කළේය.

“මේ සටන සඳහා අප පක්ෂය ඉදිරියට යන්නේ ලෙළදෙන ධජ අතැතිවය... පැරණි ලෝකය අභාවයට යන වේලාව පැමිණ ඇත.” සම්මේලනයේ ආයාචනය එය විය.

ලෙනින්ට බියවූ තාවකාලික ධනපති ආණ්ඩුව ඔහුට වෙර කළේය. බොල්ෂෙවික් පක්ෂය තීරණාත්මක ලෙස මෙහෙයවන්නා ලෙනින් බව ධනපති ආණ්ඩුව දැන සිටියේය. පොලිස් ඔන්තුකරුවන් සිය ගණනක් ලෙනින් සෙවීම සඳහා යොදවන ලදී.

රස්ලිව් වැව අසල පැල්පතේ සිටීම අවදානම් සහිත විය. ගිම්හානය අවසාන වී ශරත් සමය පැමිණෙන්නට විය. රූ කාලය වැඩිවෙන්නට පටන්ගත් අතර ශීත අධික විය. දිවා රූ දෙකේහි වසින්නට විය. ගස්වල කොළ හැලිණි.

පැල්පතෙන් තවත් දුර බැහැර පෙදෙසකට ලෙනින් යෑවිය යුතුයැයි පක්ෂයේ මධ්‍යම කාරක සභාව තීරණය කළාය.

දවසක්ද එමිල්යානොව් හිමිදිරි පාන්දර කම්හලේ අධ්‍යක්ෂකගේ කාමරයට ඇතුළු විය. මෙතරම් හිමිදිරි පාන්දර අධ්‍යක්ෂක වැනි ලොක්කෝ වැඩට නොඑනි. එමිල්යානොව්ට ඕනෑකර තිබුණේ අධ්‍යක්ෂක නොව ඔහුගේ කාමරයට ඇතුළුවීමය. මුරකරුවා එමිල්යානොව් හඳුනා බැවින් ඔහුට අධ්‍යක්ෂකගේ කායභාල කාමරයට යාමට අවසර දුන්නේය. තමාට පින්ලන්තයට යාමට අවසර පතක් ලබාගැනීමට පැමිණි බව ඔහු මුරකරුට කීවේය. ඇත්ත වශයෙන්ම ඔහුට අවසර පතක් අවශ්‍යව තිබිණි. කම්හලේ වැඩකරන සමහරු පින්ලන්තයට අයත් පෙදෙස්වල වාසය කළහ. කම්හලේ අධ්‍යක්ෂක වරයා එම පෙදෙස්වලට යාමට මේ කම්කරුවන්ට අවසර පත් නිකුත් කිරීම සිරිතක්ව පැවතිණි. අධ්‍යක්ෂකගේ මේසය මත අවසර පත් කීපයක්ම තිබිණි. එමිල්යානොව් තම අතට අසුවුණ අවසර පතක් ගෙන සාක්කුවේ දමාගෙන කායභාල කාමරයෙන් පිටවීය. ඔහු පැල්පතට පැමිණ එම අවසර පත ලෙනින් අත තැබීය. වලදීම්ඊ ඉල්යිව් උල්යානොව් ලෙනින් කොන්ස්තන්තීන් පෙත්‍රොව්ච් ඉවනෝව් බවට පත්විය. ඔහු තම උඩු හා යටි රැවුළු බූගා දමා ඇස් බැමි සිහින් කළේය. තම පළල නළල වැසෙන සේ බොරු කොණ්ඩයක් පැළඳ ගත්තේය. හිස් වැස්මකින් හිස වසාගත් ලෙනින් දත් අමුතුම මිනිහෙකි. ඔහුගේ බිරිඳ — නදේෂ්ද කෘෂ්ස්කයාට පවා ඔහු හඳුනා ගැනීමට බැරිය.

හවස ඇදීර පැතිර ගිය පසු ලෙනින් රස්ලිව් වැවේ තම නිවාසය අතහැර බැඳ්ද හරහා දුම්ඊය මග දෙසට ගමන් කළේය. ඔහු කැටුව එමිල්යානොව් සහ තමන් පින්ලන්ත සභෝදරවරු දෙදෙනෙක් ගමන් කළහ. මුලදී

අනතුරු රහිතව ඔවුහු ගමන් කළහ. ශරත් සමයේදී වෙලායනින් ඇඳිරි වෙයි. ඇහැට ඇත්තන් නොපෙනෙන තරම් කඵවර වෙලාය. හිටිහැටියේම අධිපාර නැතිවිය. අතරින් පතරින් ගස් සහිත පෙදෙසකට ඔවුහු පැමිණියහ. පයින් ගමන් නොකළ හැකි තරමට සනච පඳුරු වැවී ඇත. මේ කුමක්ද? මේ කුමක්ද?... දුම් සුවදක් වහනය විය. ගිනි මැලයක්ද නැතිනම් ස්වභාවික ගින්නක්ද? ගමන් කරත්ම විෂ සහිත සුවදක් වැඩි වැඩියෙන් දූනෙයි. හුස්ම ගැනීම පවා අමාරුවිය. ඇස් පෙනීම හීන විය.

“ආපහු යමු! ටෝර්ස් ගිනි ගන්ට පටන් අරගෙන.” එමිල්යානොව කීවේය.

ටෝර්ස් ගිනි තරම් බියජනක කපටි සතුරෙක් තවත් නොමැත! ගින්න පැතිරෙන්නේ පොළොව යටිනි. පොළොව ගිනි රත්වී ගින්න පතුරුවා හරී. හිටිහැටියේම එම ගින්න මහා ගිනි සිඵවක් මෙන් මතුපිටට පැන නැග අවට හැම දෙයක්ම විනාශ කරයි.

“ලෙනින් සහෝදරයා! සහෝදරවරුනි! ආපසු යමු...”

ඔවුන්ට හුස්ම ගැනීම පවා අමාරුය. දුමෙන් වැසී ඇති පෙදෙස හරහා අන්ධයින් මෙන් අතපත ගාමින්, එකිනෙකාගේ ඇඟේ හැප්පෙමින්, වැටෙමින්, නැවත නැගිට සිටිමින්, අසිරුවෙන් ගමන් කළහ.

දුම් සහිත පෙදෙස කෙමෙන් අඬුවිය. දැන් ඔවුහු දුම් රහිත පෙදෙසට ආහ. දැන් ඔවුන්ගේ පයට ටෝර්ස් සහිත මඩ නොපැගේ. ගිනි ගන්නාසුලු ටෝර්ස් මුහු බිමෙන් ඔවුහු ඇන්වූහ.

විෂ වායුව සහ අසිරු ගමන නිසා දුබලවූ ඔවුහු විවේක ගැනීමට බිම වැඩිවූහ.

පසුදින රාත්‍රී එක පසුවී විනාඩි පහළොවට පෙත්රොග්‍රාඩයේ සිට උදේල්නී දුම්රිය නැවතුම් පොළට දුම්රියක් පැමිණියේය. එය පින්ලන්තය දක්වා යන දුම්රියකි. එය පදවන්නා පින්ලන්ත ජාතික ගුගෝ යාලවාය. බොල්ෂෙවික් සාමාජිකයෙක් වූ ගුගෝ පෙත්රොග්‍රාඩයේ වාසය කළේය. ඔහු අත් හැම දුම්රිය යන්ත්‍රයකටම වඩා ඇලුම් කළේ අංක 293 දරන යන්ත්‍රයටය. එහි දුම්බටය පුනේලයක් මෙන් ඉහළ සිට පහළට තුනීය. දෙපස ගෝලාකාරය, උණුසුම්ය. උදේල්නී දුම්රිය පොළ අසල මං සන්ධියේදී ගුගෝ තම දුම්රිය නැවැත්වීය. හිස පිටතට දමා වටපිට බැලීය. මං සන්ධිය අසල සිටගෙන මිනිහෙක් සිගධටුවක් උරයි. තවකෙක් පහන් ආලෝකයෙන් පුවත්පතක් කියවයි. ඔහුට කලින් ලැබුණු සංඥ සලකුණු අනුව සියල්ල න්වැරදිය. තමා දකින මේ පුද්ගලයින් දෙදෙනා ලෙනින්ගේ ආරක්ෂාවට පැමිණි අය විය යුත්තාහයි ගුගෝ සිතීය. එකෙක්

දුම බොයි අනිකා පුවත්පතක් කියවයි “එසේවුවද, ලෙනින් කොහිද?”
මෙසේ සිතූ ඉගෝ නොසන්සුන් විය.

ඒ මොහොතේදී දුම්රිය වෙත පළල් උරතල ඇති මිටි මිනිහෙක් ආවේය.
කම්කරු ඇලුමකින් හා කැප් තොපපියකින් සැරසී සිටී ඔහුගේ නළල
කෙස් රොදකින් වැසිලාය. ඔහු තම බලපත්‍රය පෙන්වා යන්ත්‍රයට නැග
ගත්තේය.

“ආයුබෝවන්! මගේ නම ඉවතෝව්. ඔහෙගෙ අත් උදවුකාරය
හැටියට ලිපට දර දැමීමට ආවා.”

“ආයුබෝවන් පයර් මැන් සහෝදරයා!” ඉගෝ තම අත් උදවුකාරයා
අමතා පැවසීය.

දුම්රිය යන්ත්‍රයේ ලිපට දර දැමීමට පැමිණි ලෙනින් හෙවත් ඉවතෝව්
තම උඩු කබාය ගළවා නියම කම්කරුවෙකු සේ දුම්රිය යන්ත්‍රයේ උදුන
අසල දර ගොඩ ගසන්නට විය. දුම්රිය හු හඬක් නංවා වේගයෙන්
දුවන්නට විය.

බෙලොෂ්ත්‍රොව් දුම්රිය පොළ දක්වා කරදරයක් නැතිව යාමට හැකිවිය.
රුසියානු දේශසීමාවේ දුම්රිය පොළක්වූ මෙහි පොලිස් නිලධාරීහුද,
යුන්කර්වරුද බොහෝ වූහ. දුම්රිය නැවැත්වූ විගසම ඔවුහු මැදිරිවලට කඩා
පැන බලපත්‍ර පරීක්ෂාකරන්නට වූහ. කොන්දෙස්තරවරු නළා පිඹිමින්
ලන්තැරුම් වනමින් ඒ මේ අත ගමන් කළහ.

“ඔවුන්ට අපේ මැෂිම ළඟට එන්ට ඉඩතියන්න හොඳ නැහැ. බල
පත්‍රයක් තිබුණත් ඕකුත්ගෙන් ඇත්වෙන එක හොඳා” යැයි ඉගෝ කීවේය.

ඔහු එළියට පැන දුම්රිය යන්ත්‍රය මැදිරිවලින් ගළවා වතුර පුරවන
තැනට එය පදවාගෙන ගියේය. යන්ත්‍රයේ වතුර ටැන්කියට වතුර පුරවන
බවක් අහවමින් ඔහු එතැන බොහෝ වේලාවක් සිටියේය.

පළමුවැනි වරට සිනුව හඬවන ලදී. පොලිස් නිලධාරීහු තවමත් බලපත්‍ර
පරීක්ෂාකිරීම නොනැවැත් වූහ. කිසිවකු දුම්රිය මැදිරියකින් එළියට ඇද
දමූහ. මුළු දුම්රිය පොළම කැළඹිණි.

දෙවැනි වරටද සිනුව හඬවිණි. දුම්රිය පිටවීමට විනාඩියකට කලින්
ඉගෝ තම දුම්රිය යන්ත්‍රය දුම්රිය මැදිරි වලට අමුණා ගමනට සූදනම් විය.
තුන්වැනි වරට සිනුව නාද වනවාත් සමගම දුම්රිය යන්ත්‍ර හු හඬ නැගීය.
“නුඹලගේ ඇස් වලට වැලි ගැහුවා!” යි පොලිස් නිලධාරීන් හා
යුන්කර්වරුන් දෙස බැලූ ඉගෝ ඔවුන්ට විහිළු කරමින් කීවේය.

දුම්රිය හඬ නගමින් දුවන්නට විය. රෑ බෝ විය. අගෝස්තු මාසයේ
පැහැදිලි අහසේ තරු බබලන්නට වූ අතර ලෙනින් දුම්රිය යන්ත්‍ර කාමරයේ
කවුළුවෙන් හිස එළියට දමා පිරිසුදු, ප්‍රණීත වාතය ආශ්වාස කළේය.

ඔවුහු ඉක්මනින්ම පින්ලන්තයට පැමිණියහ.

පුදුම ආරක්ෂකයා

පින්ලන්තයේ ප්‍රධාන නගරයක් වූ හෙල්සින්ග්පෝර්ස්හි පොලිස්පතියා හැටියට සේවය කළේ නරඹයෙක් වූ ගුස්ටාව් රෝවියෝය. දවසක්ද පින්ලන්තයේ අග්‍රාණ්ඩුකාර තැන්පත් රුසියානු නිලධාරියා පොලිස්පති රෝවියෝ කැඳවීය. එවකට පින්ලන්තය රුසියාවට යටත් රටක්ව පැවතියේය.

අග්‍රාණ්ඩුකාරයා ඊයක් මෙන් සෘජුය. රෝවියෝ දුටු ඔහු තවත් සෘජුව සිටගනිමින් වැදගත් ලෙස මෙසේ පැවසීය:

“පෙත්රොග්‍රාඩ් නගරයෙන් රහස් නියමයක් ලැබී තිබෙනව.”

“එහෙමයි” පොලිස්පති හු මිටි තැබීය.

“ලෙනින්ව් හඳුණුවද?” අග්‍රාණ්ඩුකාරයා ප්‍රශ්න කළේය.

රෝවියෝ තම නිකට අත ගා තරමක් ඇද-පැද අඳුණත බව පැවසීය. ඔහුගේ ඡායාරූපය හැම පුවත්පතකම පළවී ඇත. තාවකාලික ආණ්ඩුදු ඔහු ඇල්ලීමට වරෙන්තු නිකුත් කර ඇත.

“ලෙනින් හෙල්සින්ග්පෝර්ස් නගරයේ සැහවී ඇතැයි සැක කරනවා.” අග්‍රාණ්ඩුකාරයා කීය.

නිහඬවූ රෝවියෝ මහත් ඕනෑකමකින් අග්‍රාණ්ඩුකාරයා දෙය බලා සිටියේ ඔහුගේ නියමය දැනගනු රිසියෙනි.

“තමුසෙ වහාම පුදුසු පියවර ගත යුතුයි.”

“එහෙමයි අග්‍රාණ්ඩුකාර තුමනි!”

“ලෙනින් තමුසෙගෙ අතට අහුවුණොත්...”

“ලෙනින් මගේ අතට අහුවුණොත් අවශ්‍ය හැමදෙයක්ම කරන්නම් අග්‍රාණ්ඩුකාර තුමනි!”යි රෝවියෝ කීවේය.

“මතක තබාගන්න ලෙනින්ව අල්ලා දුන්නොත් ලොකු මුදලක් ලැබෙව්.” අග්‍රාණ්ඩුකාරයා ත්‍යාගීශීලී බවක් පෙන්වමින් පැවසීය.

රෝවියෝ හිස නමා ආචාර කොට අග්‍රාණ්ඩුකාරයාගේ කායඝාතයෙන් පිටවීය. ඔහු තම නළලෙන් හා බෙල්ලෙන් ගැලූ දහඩිය බිංදු පිසදමාගත්තේ කොටු සහිත ලේන්සුවකිනි.

අග්‍රාණ්ඩුකාරයාගේ කායඝාතයෙන් පිටවුණු රෝවියෝ තම කායඝාතයට නොගොස් දුම්රිය පොළට ගියේය. හෙල්සින්ග්පෝර්ස් පෙත්රොග්‍රාඩ් තැපැල් දුම්රියට පිටත්වී යාමට වේලාව නොපැමිණියද, එහි සේවක පිරිස සුදුනමින් සිටියහ. දුම්රිය වේදිකාවට ගිය රෝවියෝ, මන්දෙන්සාහි, නිදිමත පෙණුමකින් යුත් දුම්රිය තැපැල් සේවකයා එනතුරු බලා සිටියේය. ලෝකය විනාශවුණත් කලබොල නොවන මිනිහෙකු වූ තැපැල්කරු,

පොලිස්පති රෝවියෝන් සමග සෙමින්, සෙමින් දුම්රිය වේදිකාවේ ගමන් කළේය. විනාඩියකින් රෝවියෝ තැපැල්කරුට පැකැට්ටුවක් දුන් අතර, ඔහු විදුලිය වෙගයෙන් එය තම කමිසය යට ඔබා ගත්තේය.

“අර මිනිහගෙන් ඉස්සර ලිපිනයටමයි.” රෝවියෝ පැවසීය.

“පැහැදිලියි” තැපැල්කරුවා රෝවියෝට කීවේ, තවත් පැකැට්ටුවක් ඔහු අත තබමිනි. රෝවියෝ එම පැකැට්ටුව සහවා ගත්තේය. පොලිස්පති රෝවියෝ ඉන්පසුද ගියේ තම කායඝාලයට නොවේ.

ඔහු ආහාර ගබඩාවකට ගොස් බිත්තර දහයක්ද, බටර් රාත්තල් කාලක්ද පාන් ගෙඩියක්ද මිළදී ගත්තේය.

“දැන් ඉතින් ගෙදර යමු!” රෝවියෝ තමාටම කියා ගනිමින් පා තැබීය. ඔහු ප්‍රධාන මාර්ග ඔස්සේ නොගොස් නොයෙක් අතුරු මාර්ග ඔස්සේ ගමන් කරමින් වට රවුමට ගියේය. කිසිවෙක් ඔහුගේ මේ හැසිරීම දකින්නම් පුදුම වනු ඇත. එහෙත් නගරයේ පොලිස්පතියා ගැන ඔත්තු බලන්නේ කවරෙක්ද? නගරයේ හැම දෙයක්ම සුදුසු පරිදි තබා ගැනීම වස් අතින් පුරවැසියන් ගැන ඔත්තු බැලීම ඔහුගේ කායඝාලයයි.

“රහස් නියමයක්, ආ? මද ද කොළා!” භාග්නෙස්ක් වතුරඟුයේ පිහිටි ගොඩනැගිල්ලක පස්වැනි මාලයට නගිමින් රෝවියෝ අඟ්‍රාණ්ඩුකාරයාගේ කතාව මතක් කරන්නට විය. එහි ඔහුගේ නිවෙසය තනි කාමරයකින් හා කුස්සියකින් යුත් මෙහි වලදීම්බර් ඉල්ඩිව් ලෙනින් වාඩිවී සිටින බව අඟ්‍රාණ්ඩුකාරයා දකින්නම්, මොනවා වේද! පොලිස්පති රෝවියෝගේ ගෙදර වාඩිවී සිටින ලෙනින් “රජය හා විප්ලවය” නැමැති පොත ලියයි. සූරික්හි පුස්තකාලයේ ලියාගත් නිල් පැහැති සටහන් පොත රස්ලිව් වැවේ පැල්පතේ සිට මෙතැනටද පැමිණ ඇත.

රෝවියෝ සෙමින් කැස්සේය. ලෙනින් නැගිට සිටියේය.

“තැපැල් ගෙනාවාද?”

“තැපැල් ගෙනාවා. ලෙනින් සහෝදරය අපි ඉස්සෙල්ලා මොනවාහරි කමු” රෝවියෝ යෝජනා කළේය.

“ඉස්සෙල්ලා බලමු අපේ තැපෑල. දෙන්න, දෙන්නැ”යි ලෙනින් රෝවියෝගෙන් ඉල්ලා සිටියේය.

රෝවියෝ සාක්කුවෙන් පැකැට්ටුව එළියට ගන්නා තුරු නොඉවසිලිමත්වූ ලෙනින් දැන් පිරිමදින්නට විය.

“ඔහෙ බාරදුන්න පැකැට්ටුවට හරියන්න මෙන්න මේක බාර ගන්නැ” යි කී රෝවියෝ තමාට දුම්රිය පොළේදී තැපැල්කරුගෙන් ලැබුණු පැකැට්ටුව ලෙනින් අත තැබීය

එහි ලියුම් කිපයකි. ලෙනින් එක් ලියුමක් ගෙන ඉක්මනින් කියැවීය.

අනික රහස් ලියුමකි. එය කියැවීම පිණිස පහතකින් එය රත්කළ යුතුය. එවිට කොළයේ ලියා ඇති අකුරු දිස්වේ. ලෙනින් රහස් ලියුම පහතට අල්ලා කියවන්නට විය:

“ඔව්. ඔව්. බොහොම වැදගත් ආරංචි.”

පෙත්රොග්‍රාඩ් හා මොස්කව් නගරවල බොල්ෂෙවිකයින් සෝවියට් සභාවලට වැඩි වැඩියෙන් තෝරා පත්වී ඇති බවත්, ඒවා සම්පූර්ණයෙන්ම බොල්ෂෙවික් පක්ෂයට පක්ෂපාත වී ඇති බවත් එම ලිපියෙන් කියැවිණි. මහජනතාව ධනපති ආණ්ඩුව කෙරෙහි විශ්වාසය නොතබන අතර වැඩි වැඩියෙන් බොල්ෂෙවික් පක්ෂය කෙරෙහි විශ්වාසය තබන බව පෙත්රොග්‍රාඩ් ලිපියෙහි සටහන් වේ.

පොලිස්පති රෝවියෝ අග්‍රාණ්ඩුකාරයා හමුවීමට යන විට ඇදි කබාය ගළවා දමා, කමිස අත් ඉහළට නවා කුස්සියට ගොස් ආහාර පිසීමට සූදනම් විය.

පොලිස්පතියා අග්‍රාණ්ඩුකාරයා සමග මිත්‍රවනවා වෙනුවට ලෙනින් සමග මිත්‍රවීම පුද්ගලයක් නොවේද?

දැන් පොලිස්පති ධුරය දරන තරුණ රෝවියෝ පරම්පරාගත නිර්ධනයෙකි. අවුරුදු දහඅටේ සිට උදුන් කම්කරුවෙකු ලෙස වැඩකළ ඔහු විජලවවාදී ව්‍යාපාරයේ ක්‍රියාශීලී විය. සාර් රජු පත්තා දූමීමෙන් පසු නගරයේ කම්කරුවෝ රෝවියෝ පොලිස්පති ධුරයට පත්කර ගත්හ.

දැන් ඔහු ඇත්ත වශයෙන්ම මහජන මිලිෂියා හමුදාවේ ප්‍රධානියා වුවද, පරණ පුරුද්ද අනුව අග්‍රාණ්ඩුකාරයා සහ තවත් බොහෝ දෙනකු විසින් ඔහු පොලිස්පති ලෙස හඳුන්වනු ලැබීය.

බිත්තර බැඳ ආහාර පිස රෝවියෝ ලෙනින්ට දහවල් ආහාරය සඳහා ආරාධනා කළේය.

තමාට ලැබුණු ලියුම් නිසා ලෙනින් ප්‍රීතියෙනි. ඉක්මනින්ම නැවත රුසියාවට යාමට ඉඩ ලැබෙනු ඇත. බොල්ෂෙවික් පක්ෂය රුසියානු කම්කරු පංතිය සටනට කැඳවා, තාවකාලික ධනපති ආණ්ඩුව පරාජය කොට, කම්කරු සමාජවාදී ආණ්ඩුවක් පිහිටුවනු ඇත. ලෙනින් මේ ගැන ලියා රහසින් ඒවා පෙත්රොග්‍රාඩයට යැවීය. ඔහු තම පොත ලියුවේය.

රෝවියෝ ආහාර ගනිමින් අග්‍රාණ්ඩුකාරයා කී කතාව ලෙනින්ට දැන්වීය. දැස් හකුළුවාගෙන ප්‍රීතියෙන් කතාව අසාගෙන සිටි ලෙනින් මෙසේ පැවසීය:

“ජීවිතයේ ඔහොම දේ සිදුවෙනවා. ඔබ යනවා අග්‍රාණ්ඩුකාරයා ළඟට වාතී කරන්න. ඒ වුණාට ගෙදරදී එයා කාවද පිළිගන්නේ?”

‘කාවද? ගරු කටයුතු පින්ලන්ත පූජකයෙකුට’ පොලිස්පති ප්ලිතුරු දුන්නේ සන්සුන් ලෙසිනි.

වලදිමිඊ ඉල්ලීම් ලෙතින් කොක් හඬ ලමින් සිනාසුණේය. රෝවියෝ කීවේ සැබෑවකි. ලෙතින් හෙල්සින්ග්පෝර්ස් නගරයට පැමිණියේ පාදිළි කෙනෙකු මෙන් වෙස් වෙලාගෙනය. රස්ලීව වැව අයිනේ සැහවී සිටි පසු ලෙතින් පැමිණි ගමට, පින්ලන්ත සමාජ-ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීහු ආධුනික නළුවන් කීප දෙනෙකු එවූහ. කම්කරුවන්වූ මොවුන් ලෙතින්ව පාදිළි කෙනෙකු ලෙස ඇන්ද විය. පාදිළි තැනට වුවමනා ලෝගු, තොප්පි ආදී හැම දෙයක්ම ඔවුහු නගරයෙන් ගෙන ආහ. බොරු ඇස් බැමි අලවා, බොරු කොණ්ඩයක් පළඳවා ලෙතින් නියම පාදිළි කෙනෙකු කළහ. දේවමෙහෙය සඳහා ඔහු ඕනෑම දේවස්ථානයකට වුවද යැවිය හැක! දැන් ලෙතින්ට තවත් බොරු කොණ්ඩයක් ඇන්දවීමට සිදුවී ඇත.

නොබෝ දිනකින් පොලිස්පති ගුස්ටාව් රෝවියෝ ලෙතින් කැටුව කරනැවැතියකු වෙත ගියේය. ඔහු පිටර්බ්‍රූර්ගයේ උපන්නෙකි. ඔහු රහ හලක සේවය කළ අතර අගනුවර රඳළ සිටුවරුන් හා කුමාරයන් තිරිහන් කරමින් ඔවුන්ගේ පැසුණු හිස කේ කළු කළේය. රැවුළු පාට කළේය. බොරු කොණ්ඩ සාදා දුන්නේය.

“ඔහෙට බොරු කොණ්ඩ මොකටද, ඔහෙ තවම තරුණයි නෙව” කරනැවැතියා ලෙතින්ට කීය.

“මට ඕන තරමක් නාකි වෙන්න” ලෙතින් තම අදහස කියා සිටියේය.

“මොකටද? මොන හේතුවක් නිසාද?” විස්මයට පත් කරනැවැතියා ඇසීය.

“තලන්තැනියෙක් වගෙ පෙනී හිටිනට මම ආසයි. අවුරුදු හැටක් විතර වයසැති මිනිහෙකුට සමාන පෙනුමක් මට ඕන.” ලෙතින් කීය.

“අවුරුදු හැටක්? නාකියෙක්? ඒ වගෙ දෙයක් මම කරන්නෙ නැහැ! තරුණ උදවිය නාකි කරනට මට බැහැ. මගේ රස්සාව නාකි උදවියට තරුණ පෙනුම ලබාදීමයි.” කරනැවැතියා ලෙතින්ගේ ඉල්ලීමට විරුධවිය.

“ඔහෙගෙ රස්සාව බොහොම උසස්. දැන් මගේ ඉල්ලීම කරුණාකරල ඉටු කරන්න!”

කරනැවැතියා තම විස්මය පළ කරමින් “ඕහ්!” “ආහ්!” කියමින් විරුධ වුවද, පසුව සිනහවෙමින් ලෙතින්ගේ ඉල්ලීම ඉටු කිරීමට කැමතිවිය. පොලිස්පති රෝවියෝ ලෙතින් ගැන කල්පනා කළේය:

“තව බොහෝ කාලයක් බොරු කොණ්ඩ ඇදීමට හා වෙස් වෙලාගැනීමට ඔහුට සිදුවේද? තැනින් තැන යාමට සිදුවේද?”

නැවත සැඟවී වැඩකිරීම

වීබොර්ගයේ පැරණි මාවත් ඔස්සේ දැඩි ශීත සුළං හමයි.

මෙවැනි දැඩි ශීත කාල ඉණයක් පැවැති දවසක උසැති, ප්‍රීතිමත්, හුරු බුහුටි, දක්ෂ එයිනෝ රහියා පිටර්බුර්ගයේ සිට වීබොර්ගයට පැමිණියේය.

ගිම්හානයේ අවසානයේදී එමිල්යානොව් සහ තවත් පින්ලන්ත සහෝදරවරු දෙදෙනෙක් ලෙතින් කැටුව රස්ලීව් වැවේ සිට වනය හරහා ගමන් කළහ. මේ දෙදෙනාගෙන් කෙනෙකි එයිනෝ රහියා. ඔහු පිටර්බුර්ගයේ කම්හලෙක වැඩ කරන්නෙකි, බොල්ෂෙවික්වාදියෙකි. පක්ෂයේ මධ්‍යම කාරක සභාව ලෙතින්ගේ පණිවුඩකරු හැටියට රහියා පත් කළේය.

දැන් පෙත්රොග්‍රාඩ් සිට වීබොර්ගයට රහියා පැමිණ සිටින්නේ ලෙතින් කැටුව යාමටය. ලෙතින් පින්ලන්තයේ හෙල්සින්ග්පෝර්ස් සිට වීබොර්ග් නගරයට ආවේ රුසියාවට වඩාත් ළංවී වැඩකිරීමටය. ඔහු රුසියාවට යාමට මහත් වුවමනාවක් දැක්වූ අතර එම දිනය ආසන්න විය.

ලෙතින් මහත් සේ කැළඹී සිටියද, රහියා පඵතයක් මෙන් නිසලව සිටියේය.

“දුම්රිය පොළ දිහාට යමුද?” ඔහු ලෙතින්ගෙන් ඇසීය.

උස මිනිහෙකු වූ රහියා දුරින් දුර අඩි තබමින් ගමන් කළේය. ඔහු පිටතින් සන්සුන්ව සිටියද අභ්‍යන්තරයෙන් කැළඹී සිටියේය. ලෙතින්ද තම කැළඹීම සහ නොසන්සුන්තාවය නොපෙන්වමින් දුම්රිය පොළට ආවේය.

ඔවුහු නිහඬව පින්ලන්ත දුම්රිය පොළක් දක්වා පැමිණියහ. දුම්රිය මැදිරියේ වාඩිවී සිටියෝ පින්ලන්ත ජාතිකයෝය. ලෙතින් පින්ලන්ත බස නොදත් බැවින් නුවමනා අවධානයෙන් බේරීම් වස් නිහඬව සිටීම නුවණට හුරුවිය.

ඉදහිට තම සාක්කුවට අත දමන ලෙතින් යතුර තිබේදැයි පිරික්සා බලයි. පෙත්රොග්‍රාඩ් නගරාසන්නයේ කම්කරුවෙකුගේ ගෙයක යතුරකි, ඒ.

දුම්රිය පොළට ළඟාවිය. රහියා නැගිට ඉක්මන් ගමනින් දුම්රිය මැදිරියේ දොර ළඟට ගිය අතර ලෙතින් ඔහු පිටුපසින් පා නැගීය. එම දුම්රියෙන් බැස්ස විගසම පෙත්රොග්‍රාඩයට යන අංක 293 දරණ දුම්රිය යන්ත්‍රය ලෙතින්ට පෙනිණි. “ආයුබෝවන් පැරණි මිත්‍රයා! තව වරක් මට උදව් වෙයන්!” ඔහු සිතින් දුම්රියට කතාකළේ තම කීවටු මිතුරකුට කතා කරන්නාක් මෙනි.

දුම්රිය යන්ත්‍රයේ කවුළුවෙකින් හිස පිටතට දමා ගෙන ගුහේ යාලවා වටපිට බැලිය. ඔහුගේ විලාසය බැඳුණු වුවද රහියා දුටු ඔහු තවත් විමසිල්ලෙන් බලන්නේ තමාගේ පැරණි අත් උදවුකාරයාද දීවිය. “ඔහෝ මගේ අත් උදවුකාරයා ඉක්මනටම නාකි වෙලා, කෙසුත් පැහිලා” ගුහේ කීවේ මද සිනා පාමිනි.

රුසියාවෙන් පිටවී යන විට ගිය දුම්රියෙන්ම, ලෙනින් නැවත රුසියාවට ආවේය. ඔහු පිටවී ගිය උදේල්තයා දුම්රිය පොළට නැවත පැමිණියේය.

උදේල්තයා දුම්රිය පොළේ සිට යා යුතු තැනට සැතැපුම් පහක් පමණ ගමන් කළ යුතුය. ඔක්තෝබරයේ කාලගුණය රළුය, සීතල දැඩිය. සුළං හැමීම වණ්ඩය. වීදි හා මාගී හිස්ය. හු හඬ නගමින් කුණාටු හැමීය.

ලෙනින්ගේ බිරිද කෘෂ්ණකයා කලින් නියම කරගත් තැනක ඔහු එනතුරු බලා සිටියාය. ඇ ගීත කාලයට ඔබින උඩු කබායක් හා වටකුරු තොප්පියක් ඇද සිටියාය. ඇ අත්වැසුම් ඇද නොසිටි නිසා ඇගේ අත් හිම කැටි මෙන් ශීතල වී තිබිණි. ලෙනින් ඇගේ අතක් ගෙන මහ මග දිගේ ඇවිද්දේය. දවස තිස්සේම විජලවවාදී කටයුතු වල යෙදී සිටින කෘෂ්ණකයාට අන් දේ ගැන නිතර අමතක වෙයි. පක්ෂය නියම කරන තැනට ගොස් වැඩ කිරීමට ඇ නිතර සුදනමින් සිටියාය.

සෙර්දෙබොල්ස් වීදිය හා සම්ප්‍රසාදනවස්ක් මහ මාවත අතර ඇති සන්ධියේ ගඬොලින් සාදන ලද විශාල ගෙය මුසල පෙනුමකින් යුක්තය. තට්ටු හතරකින් යුත් මේ ගෙය අවටැති කුඩා ලීගෙවල් සමග සසඳා බලන විට, යෝධයෙකි.

ලෙනින් තම බිරිද සමග එම ගෙදර දෙරටුව ළඟට ගියේ තම ජීවිතය මුලුල්ලේම එහි වාසය කළ කෙනෙකු මෙනි. තමාට භාරදුන් වැඩ කොටස සපුරා ලූ එහිනො රහියා සම්ප්‍රසාදනවස්ක් මහා මාවතෙන් හැරී යන්නට ගියේය. ලෙනින් හා කෘෂ්ණකයා පියගැට පෙළ ඔස්සේ හතරවැනි මාලයට නැග්ගාහ. කලින් තමාට ලැබුණු යතුරෙන් දෙර හැරිය ලෙනින් කොරිඩෝරය දිගේ ගමන් කළේ තමාට නියමකොට තිබුණු කාමරයට යාමටය. කොරිඩෝරය කෙළවරේ වම්පස පිහිටි හතරවැනි කාමරය දෙසට ඔවුහු ගියහ. ලෙනින්ගේ බිරිදගේ මිතුරියක් වූ මර්ගරිතා පොපානවා හැර එම කාමරයේ අන් කිසිවෙක් නොමැති බව කෘෂ්ණකයා ඔහුට කියා ඇත.

ලෙනින් දෙර ඇරිය විගසම එහි කීපදෙනෙකු මහ හඬ නගමින් සිනාසෙන හඬ ඇසිණි. හේතුව කුමක්ද? විවර වූ දෙර පලුවකින් කොරිඩෝරයට ආලෝකය වැටිණි. කෑම මේසය අසලවූ පහන දල්වා

නිබුණු අතර මේසය වටා ස්ත්‍රීහු කීපදෙනෙක් වාඩි වී සිටියහ. කතා බහ අනුව ඔවුහු ගුරුවරියෝ විය යුත්තාහ.

“අපේ වෘත්තියේ පරමාර්ථය, ආදරණීය මිත්‍රවරුනි...” ලෙනින්ට ඇසිණි.

ලෙනින් සැඟවිය යුතු ගෙදර රැස්වීමකි! ඔහු එන දවසේදීම රැස්වීම පැවැත්වීම පුදුම දෙයකි! ලෙනින් කොරිඩෝරය දිගේ ගමන් කොට මහල්ලෙකු මෙන් තරමක් කුදු විය. පැසුණු හිසකේ සහිත බොරු කොණ්ඩයක් පැළඳ සිටි ලෙනින් දැන් ඉක්මන් ගමනින් යන මහල්ලෙකි.

ලෙනින් තමාට නියම කොට තිබුණු කාමරයට ඇතුළු වූ සැටියේම කෲප්ස්කයා තම විස්මය පළ කළාය: “අනේ දෙවියනේ මර්ගරිතා මාව රවටපු හැටි!”

“ඔව්.” ලෙනින් පැවසීය.

ඔහු තම බිරිඳ සැනසීමට ඉදිරිපත් නොවූයේ, අවදනමක් නොතිබුණද, මෙවැනි අවදනම් සහිත කාලයකදී ඉන් අන්තරායක් විය හැකි බැවිනි.

“මෙය මගේ අවසාන සැඟවුම් ස්ථානය කියා මා හිතනවා” යැයි ලෙනින් පැවසීය.

කවුළුව හැරියේය. සුළං පහරට කොළ සැළේ.

“මෙය මගේ අවසාන සැඟවුම් ස්ථානය විය යුතුය.” ඔහු නැවත කීය.

“හොඳටම භයානකයි. හොඳටම!” කෲප්ස්කයාට ඉබේටම කියැවිණි.

ඇගේ දෙනෙන්වල බිය ලෙනින් දුටුවේය. ඇ කීවේ ඇත්තය. සෙර්දෙබෝල්ස්කි විදියේ පිහිටි මේ ගෙදර නැවතී සිටීම රස්ලිව් වැව අසල හෝ හෙල්සින්ග්පෝර්ස්හි හෝ නැවතී සිටීමට වඩා භයානක බව සත්‍යයකි. තාවකාලික ආණ්ඩුවේ පොලිස් ඔත්තුකරුවෝ හැම තැනම ලෙනින් සොයමින් ඇවිදිති.

මෙතැන කොතරම් අවදනම් සහිතදයත්, පින්ලන්තයේ සිට නැවත රුසියාවට පැමිණි ලෙනින් කොහි සිටිත්දැයි රුසියානු බොල්ෂෙවික් පක්ෂයේ මධ්‍යම කාරක සභාවේ සාමාජිකයෝ පවා නොදන්න.

ලෙනින් සිටි තැන දැන සිටියේ ඔහුගේ බිරිඳ සහ පණවුඩකරු එයිනො රහියාත් පමණකි.

විප්ලවය ආසන්න වීම

දවස් කීපයකට පසු එයිනො රහියා ලෙනින් රහස් රැස්වීමකට කැඳවාගෙන යාම සඳහා පැමිණියේය. රූ බෝවිය. කඩ සාප්පු වසා දමා තිබිණි. පාන් කඩයට යන මග සලකුණු කරන ඊයක් සහිත දැන්වීමක්

තැනෙක අලවා තිබිණි. දෙට අගුළු ලා ඇත. දෙරවල් වසා ඇතුළු පැත්තෙන් හරස් පොළු දමලාය. එහෙත් දිග පෝලිමක් — මෙහි වැඩිකොට ය්ත්රිත්ය — පාත් කඩයේ පිටුපස දෙර දක්වා සැදී තිබුණේය. දැඩි ශීතලෙන් ආරක්ෂා වනු පිණිස ඔවුහු කබා ඇඳ සඵ පොරවාගෙන සිටියහ. හැම පාත් කඩයක් සහ බේකරියක් ළහම මෙවැනි පෝලිමක් බැගින් විය. පිටරිබුර්ගය පෝලිම වලින් පිරි නගරයක් බව එකවරම පෙනීයයි. ගැහැණු, පිරිමි, මහල්ලෝ සහ බාලයෝද නිහඩව ඉවසිලිමත්ව පෝලිමවලට වී වෙවුලමින් සිටියහ. පිටරිබුර්ගයේ පාත් පාලනය කිරීමට පටන් ගෙන දැන් බොහෝ කල්ය, මුලදී සලාක පොතකට පාත් රාත්තල් බාගය බැගින්ද පසුව රාත්තල් කාල බැගින්ද දෙන ලදී. පමාවුණෝත් එයද නොලැබේ. ගැහැණුන් රැයින්ම පෝලිමේ සිටගන්නේ මේ නිසාය. ඔවුහු මහත් අමාරු තත්ත්වයකට වැටී සිටිති. පිරිමි යුධ පෙරමුණට ගොසිති. සැමියන්, පුතුන්, පියවරුන් හැමදෙනෙකුම සාර්ගේ නියමය පිට යුද පෙරමුණට යවන ලදීත් ඔවුන් ගැන තොරතුරක් පවා නැත. ජර්මනියට එදිරිව කරන යුධය සඳහා හැමදෙයක්ම යොදවා ඇත.

“රටතුළ තත්ත්වයද එතරම් හොඳ නැහැ. ධනපතියෝ කම්හල් වහන්ට පටන් අරගෙන. මිනිසුන්ට රක්ෂාවල් නැහැ.” එයිනො රහියා ලෙනින්ට කීවේය.

රට තුළද ඇත්තේ දුක්බිත තත්ත්වයකි. මුලදී ඉදහිට හෝ පමාවී හෝ දුම්රිය ධාවනය කළද, දැන් සම්පූර්ණයෙන්ම දුම්රිය ප්‍රවාහණය ඇනහිට තිබේ. කම්හල්වලට වුවමනා බිම් අඟුරු නොලැබිණි. ගම්වලින් තිරිඟු හා ධාන්‍ය නගර වලට නොගෙනෙන ලදී.

“තවත් මොකටද බලාගෙන ඉන්නේ?” රහියා ඇසුවේය.

“බලාගෙන ඉඳල බැහැ! කම්කරුවන්ගේ විජලවයක් බොල්ෂෙවික් වරුන් වහාම පටන්ගත යුතුයැ”යි ලෙනින් පැවසීය.

පෙබ්‍රවාරි විජලවයේ සිටම සෝවියට් සහා වල වැඩි නියෝජිත බලය බොල්ෂෙවික් පක්ෂය ලබාගත යුතුයැයි ලෙනින් තරයේ කියා සිටියේය. එවිට කම්කරු පංතියට සාමකාමී ලෙස පාලන බලය ලබාගත හැකි බව ඔහු පෙන්වා දුන්නේය. එහෙත් එම මතයට විරුඩිවූ මෙන්ෂෙවික් වරු ලෙනින්ගේ නායකත්වයට බාධා කළහ.

දැන් තත්ත්වය වෙනස්විය. අවිගත් නැගිටීමක් මගින් කම්කරු පංතිය බලය අල්ලා ගැනීමට සුදුසු තත්ත්වයක් පැන නැගී ඇත. පමාවීම් අවදනමය!

ඒ ඔක්තෝබර් සන්ධ්‍යාවේ රහසේ පවත්වනලද මධ්‍යම කාරක සභා වේ රැස්වීමට එහි සාමාජිකයෝ පැමිණියහ. බොහෝ කලක් තිස්සේ

ලෙහින් නොදුටු ඔවුහු, ඔහු එනතුරු බලා සිටියහ. වෙස් වෙළාගෙන පැමිණි පුද්ගලයා ඔවුන්ට එකවරම හඳුණාගත්ට බැරිවුණද, ඔහුගේ කට හඬද, තර්ක සහ දෙශපාලන දුරදර්ශී භාවයද අනුව ලෙහින් බව සැක රහිතව ඔවුහු දැන ගත්හ.

වහාම අවිගත් නැගිටීමකට සුදුනම් විය යුතුය! යුධ හමුදා කම්කරුවන් පැත්තට දිනාගත යුතුය. වැදගත් ප්‍රදේශවලට හා නගරවලට දක්ෂතම බොල්ෂෙවික් නායකයින් යැවිය යුතුය. කම්හල් හා පැක්ටරිවල සංවිධාන කොට ඇති රතු ආරක්ෂක හට සේනාවලට වඩාත් වැඩියෙන් අවි සැපයිය යුතුය. දක්ෂ, නිර්භය හා බුද්ධිමත් කම්කරුවන් මේ සේනාංකවල නිලධාරීන් වශයෙන් පත්කළ යුතුය.

විජලවය පටන්ගන්නා විට රතුහට සේනාංක අල්ලාගත යුතු ස්ථාන හා ළභාවිය යුතු තැන් ආදිය ගැන කල් ඇතිව ස්ථීර ලෙසම දැනුම් දිය යුතුය.

අවිගත් නැගිටීම මෙහෙයැවීම සඳහා යුධ විජලවවාදී කමිටුවක් පත් කළ යුතුය.

ලෙහින් ඉදිරිපත් කළ මේ සැලැස්ම මධ්‍යම කාරක සභාව සාකච්ඡාකොට අනුමත කළාය.

මධ්‍යම කාරක සභාවේ සාමාජිකයෝ දෙදෙනෙක් පමණක් එයට විරුධවූහ. මොවුන් බොල්ෂෙවික්වාදීන් වශයෙන් පෙනී සිටීමද මායාවකි. නිර්ධන පංතියේ අවිගත් නැගිටීමට හා ලෙහින්ගේ සහ පක්ෂයේ අදහස්වලට විරුධවූ මේ දෙදෙනා නම් සිනොවියෙව් සහ කාමිනෙව්වය.

මේ දෙදෙන තර්කයෙහි හා විවාදයේ සුරයෝ වූහ. දක්ෂතම කතිකයින්වූ මොවුහු අවිගත් නැගිටීමකට බියවූවෝ, නිවටයින් බවට පත්වූහ.

“කම්කරු පංතියට රජයක් අල්ලාගෙන එය ගෙන යා හැකිද?” සිනොවියෙව් හා කාමිනෙව්ගේ තර්කය වූයේ එයය.

දැන් තීරණාත්මක මොහොත එළඹිණි. අවිගත් නැගිටීමට දැඩිලෙස විරුධවූ මේ දෙදෙන, බොල්ෂෙවික් පක්ෂයේ අවිගත් නැගිටීම පිළිබඳ තීරණය හා සුදුනම් මෙන්ෂෙවික්වාදී පුවත්පතක පළ කළහ. අවිගත් නැගිටීම පටන්ගන්නේ කවදද, කොතැනින්ද, කොහොමද යන හැම දෙයක්ම ගැනම ඔවුහු එම පුවත්පත මගින් දන්වා, තමන් එම ක්‍රියාවට විරුධ බවද පවසමින් පක්ෂය පාවා දුන්හ. මේ නිසා තාවකාලික ධනපති ආණ්ඩුවට කලින්ම ඒ ගැන දැනගන්නට ලැබිණ.

“ඔවුන් අපව ධනපතීන්ට පාවා දුන්නා. ඔවුන් අපේ සහෝදරවරුන් නොවේ!”

“මම ඔවුන් තවදුරට සහෝදරයින් හැටියට පිළි නොගන්නා බව

තරයේම කියා සිටිමි. අසිරු කාලයකි... බරපතල කාර්යයකි... බරපතල ලෙස පාවාදීමකි..." ලෙනින් ඔවුන් හෙළාදකිමින් පැවසීය.

ලෙනින් ස්ථීර ලෙස සිටියේය. අවිගත් නැගිටීම නියතවශයෙන්ම ඇතිවේ. මධ්‍යම කාරක සභාව අවිගත් නැගිටීම සංවිධානය කිරීම දිගටම කරගෙන ගියේය.

ස්මෝල්ස්කි ආයතනයට පැමිණීම

නෙවා නදියේ ජල ප්‍රවාහයක් ලදෙෂස්ක් වැව දක්වා යයි. මේ ගං ඉවුරේ පෙර කලෙක දුම්මල ලාටු උණුකරන තැනක් විය.

පසුකලෙක මෙතැන තාපසාරාමයක් සාදන ලදී. මෑත භාගයේදී රදළයින්ගේ දුරුවන් සඳහා අධ්‍යාපන ආයතනයක් ගොඩ නැගුණි. ස්මෝල්ස්කි හෙවත් දුම්මල ලාටු යන අර්ථය ගෙනදෙන රුසියන් වචනය අනුව මේ අධ්‍යාපන ආයතනයට ස්මෝල්ස්කි යන නම තැබිණි.

1917 පෙබ්‍රවාරි මාසයේදී සාර් රජු බලයෙන් තෙරපා දමා විප්ලවයක් ඇතිවූ විට, ස්මෝල්ස්කි ආයතනයේ ඉගෙනගනිමින් සිටි තරුණියෝ ගෙවල් බලා ගියහ. හිස්වූ ආයතන ගොඩනැගිල්ල කම්කරුවන්ගේ භා සෙබළුන්ගේ සෝවියට් සභාවේ පෙට්‍රොග්‍රාඩ් කායාර්යාලය ලෙස පාවිච්චි කිරීමට පටන් ගන්නා ලදී. යුධ විප්ලවවාදී කමිටුවේ ප්‍රධාන කායාර්යාලයද ස්මෝල්ස්කිහි පිහිටුවා ගත්හ.

යුධ විප්ලවවාදී කමිටුව පෙට්‍රොග්‍රාඩ්ගේ හැම කම්හලක් සමගම සබදකම් ඇති කරගෙන ඒවා තුළ රතු ආරක්ෂක හට සේනාංක සංවිධාන කළේය. පෙට්‍රොග්‍රාඩ් නගරයේ වීසි දහසක් කම්කරුවන්ට අවි සපයා අණ ලැබෙන ඕනෑම මොහොතක ඔවුන් සටනට යෙදවීමට කටයුතු යෙදවීය. බෝල්ෂිවික් නාවුක හමුදාවේ හටයින් ධනපති ආණ්ඩුවට හා එයට පක්ෂපාත නිලධාරීන්ට විරුධව උසි ගැන්වීම සඳහා පක්ෂය බොල්ෂෙවික් කොමසාරිස් වරුන් උද්දෝෂකයින් ලෙස පිටත් කළාය. නාවිකයෝ කම්කරුවන්ට පක්ෂව සටන් මග තෝරාගත්හ. හට සේනාංක විශාල ගණනක් විප්ලවයට පක්ෂව යුධ විප්ලවවාදී කමිටුවේ අණ පිළිපැදීමට එකඟවූහ.

තාවකාලික ධනපති ආණ්ඩුවට කුමක් වීද? තාවකාලික ආණ්ඩුව බොල්ෂෙවික් පක්ෂයට හා කම්කරුවන්ට බියවිය.

"කම්කරුවන්ට අවි ගැනීම තහනම්! යුධ විප්ලවවාදී කමිටුවේ සාමාජිකයින් සිර භාරයට ගනු! ලෙනින් සොයා ඔහු දහගෙට දමනු!" මේ

ආදී නියමයන් හා ආඥාවන් නිකුත් කළේ තාවකාලික ධනපති ආණ්ඩුව විසිනි.

දැන් බැඳගෙන නිකම් බලා නොසිටි ආණ්ඩුව කම්කරුවන්ට හා පක්ෂයට විරුධව යෙදවිය හැකි හැම බලයක්ම යෙදවීය. ආණ්ඩුවට පක්ෂපාත සියලු යුද්ධ හමුදා ගෙනැවිත් පෙට්‍රොග්‍රාඩ් නගරය වට කළේය.

ලෙනින් මධ්‍යම කාරක සභාවට ලිපියක් ලියමින් අවිගත් නැගිටීම පමා නොකොට වහාම ඇරඹිය යුතුව දැන්වීය.

ඔක්තෝබර් විසිහතර වැනිදා ලෙනින් පොපානවා මැතිනිය අත මධ්‍යම කාරක සභාවට තවත් ලිපියක් යැවීය. ලෙනින් දකින ඕනෑම යුධ නිලධාරියෙක් ඔහුට වෙඩි තබනිසි යන බිය නිසා, ලෙනින්ට සැඟවී සිටි තැනින් එළියට ඒමට මධ්‍යම කාරක සභාව අවසර නොදුන්නේය.

ලෙනින්ගේ මග පෙන්වීම යටතේ මධ්‍යම කාරක සභාව අවසාන තීරණාත්මක සටන මෙහෙයවීමට අවශ්‍ය සියලු විධි විධාන යෙදවීය. එහෙත් අවිගත් නැගිටීම පිළිබඳ දිනය තවම තීරණය කර නොමැත.

1917 ඔක්තෝබර් 25 ද ස්මෝල්නිහිදී සෝවියට් සභාවල දෙවැනි සම්මේලනවාරය පටන් ගැනීමට නියමව ඇත. රුසියාවේ හැම නගරයකින්ම සම්මේලනයට නියෝජිතයින් පැමිණීමට පටන්ගෙන තිබේ.

“අවිගත් නැගිටීම සෝවියට් සභාවල සම්මේලනය ඇරඹීමට පෙර පටන්ගත යුතුය. තාවකාලික ධනපති ආණ්ඩුව පෙරළා දමා පාලන බලය සෝවියට් සභාවලට පැවරිය යුතුය.” ලෙනින් මෙසේ සිතීය.

ලෙනින් මෙසේ සිතන අතර කාලය ගෙවී ගියේය. මධ්‍යම කාරක සභාවට ඔහු තවත් ලිපියක් යැවීය. ලෙනින් කැළඹුණේය. ඔහු සැඟවී සිටි කාමරයේ තවත් සිටීම ඔහුට නොහැකි විය. එහි සක්මන් කිරීම පවා කළ නොහැක. පොපානොවාලාගේ ගෙදර යම්කිසිවකු ඉන්නා බව අසල්වැසියෝ සැක කරති.

භවස පොපානොවා තම වැඩවලින් පසුව ගෙදර ආවිට තවත් ලියුමක් මධ්‍යම කාරක සභාවට ගෙනයන ලෙස ඇගෙන් ලෙනින් ඉල්ලා සිටියේය. ඔහු ඉක්මනින්ම තවත් ලියුමක් මධ්‍යම කාරක සභාව වෙත ලියුවේය.

“සහෝදරවරුනි!

මා මේ ලියුම ලියන්නේ ඔක්තෝබර් 24 ද භවසය. තත්ත්වය කොතරම් අවදනමිදයත්, මීට වඩා එයට තවත් අවදනම් විය නොහැක. මීටත් වඩා අවිගත් නැගිටීම පමා කළහොත් එය මරණයට සමාන වනු ඇත.”

අදම සටන් අරඹා තාවකාලික ධනපති ආණ්ඩුව පෙරළා දැමිය යුතු බවද, බලය අල්ලා ගත යුතු බවද කියා සිටි ලෙනින්, අද අපි තීරණයක් නොගන්නෙමු නම්, ඉතිහාසය අපට කිසිදිනෙක සමාව නොදෙන බවද

දන්වා සිටියේය. හෙට වන විට පමාවනු ඇත. අද තමා අන්තිම, අවසාන දවස.

“ඉක්මනට මේ ලියුම ගෙනයන්නැ!”යි ලෙනින් පොපානොවාට කීවේය.

ලෙනින් නැවත තනිවුවද ඔහු කැළඹී සිටී. වාඩිවී කිසිවකට සවන් දෙමින්, කිසිවක් බලාපොරොත්තු වෙමින් ඔහු සිටියේය.

ලෙනින්ගේ පණිවුඩ කරු එයිනො රහියා පැමිණ සිනුව හඬවා ගෙට ඇතුළු විය.

“නගරේ හොඳටම කැළඹීලා” රහියා ලෙනින්ට දන්වීය.

නගරයේ දැඩි සුළං සහිත අහිතකර කාල භූයසකි. නෙවා ගහේ සිට ඉද හිට කුණාටු හමයි. තෙතැති හිම පියලි වසී. නගර මාඟි නොපෙණෙන තරම් දැඩි මියුමකි. හිම වැස්ස වරක් හීන් පොද වැස්සක් බවටද නැවත හිම වැස්සක් බවටද වෙනස් වෙයි. මිනිස්සු කාණ්ඩ ගැසී තැන් තැන්වල රැස්ව සිටිති. අවිගත් කම්කරුවන් හෝ යුද හටයින් හෝ පුරවා ගත් ලොරියක් වෙගයෙන් ධාවනය වෙයි. ඉද හිට වෙඩි හඬක් ඇසේ. තව වරෙක මැණිත් තුවක්කුවක් හඬ නගයි. නැවත හැම දෙයක්ම නිහඬ වුණද නොසන්සුන්තාවය අඩු වී නැත.

පෙට්‍රොග්‍රාඩ් නගරයේ යාන්ත්‍රික පාලම් සියල්ල දෙබෑ කරන ලෙස තාවකාලික ආණ්ඩුව අණ කළේය. අශ්වාරෝහක යුන්කර්වරු මිනිසුන් පන්තා දමා පාලම් දෙබෑ කිරීමට සූදනම් වූ නමුදු ඔවුන්ට එය නොකළ හැකි විය. අවිගත් කම්කරු සේනාංක විත් යුන්කරයින් පන්තා දමා පාලම් ආරක්ෂා කළහ. කෙසේවුවද, නිකොලායෙවිස්ක් පාලම් ඔවුහු දෙබෑ කළහ.

යුන්කර්වරු නගරයේ සියලු යාන්ත්‍රික පාලම් දෙබෑ කළේ නම්, නාගරික පෙදෙස් වෙන්වනු ඇත. එවිට යුන්කර් හමුදාවන්ට එක් එක් කම්කරු සේනාංක තනි කොට පහරදීමට පුළුවන් වනු ඇත.

එයිනො රහියා නගරයේ කැළඹීම ගැන ලෙනින්ට කළ විස්තරය එසේ විය.

ලෙනින් රහියාගේ කතාවට නිහඬව සවන් දී සිට වහාම පුටුවෙන් නැගිට සිටියේය. ඔහු ලාවටු මේසය වෙත ගොස් පරණ බොරු කොණ්ඩය අතට ගත්තේය. “කුමක් වේද?” යන හැඟීමෙන් රහියා බලා සිටියේය. ලෙනින් රැකබලා ගැනීමේ කායභීය පක්ෂය පවරා ඇත්තේ රහියාටය.

“ලෙනින් සහෝදරය යන්නේ කොහිද?”

“වහාම ස්මෝල්නියට යන්න ඕනැ!” ලෙනින් කීවේ දැඩි අධිෂ්ඨානයකිනි.

“සහෝදරයව මරල දුව. අපි යුන්කර් වරුන්ට මැදි වෙන්ට පුළුවනි!”

ලෙනින් රහියා සමග වාද නොකොට, කණ්ණාඩිය ඉදිරිපිටට ගොස් බොරු කොණ්ඩය පැළඳ ගත්තේය. පරණ කබායක් ඇඟ ලා ගෙන, ඊට උඩින් කබායක් ඇඳ ගත්තේය. ලෙනින් තවත් දුර රඳවා ගත නොහැකි බැව් රහියාට අවබෝධ වූයෙන් ඔහුද ගමනට සැරසුණේය.

ලෙනින් දත් කැක්කුමෙන් පෙළෙන සැටියක් ඇඟවීමට රහියා, ඔහුගේ එක කම්මුලක් වැසෙන සේ ලේන්සුවකින් බැන්දේය. දැන් ලෙනින් හඳුනාගැනීම වඩාත් අපහසුය.

දෙදෙනා ගෙදරින් පිටවූහ. ලෙනින් ස්මෝල්නි ආයතනය බලා ගියේය.

පටන් ගැනීම

සෙර්දෙබෝල්ස්කි විදියේ සිට ස්මෝල්නිය දක්වා යා යුතු දුර ප්‍රමාණය හැතැපම කීපයකි. ට්‍රැම් රථ දුවන බවක් නොපෙනේ. මිනිස්සු සැඟවුණහ. ඇහැට ඇන්තන් නොපෙනෙන තරම් දැඩි අඳුරකි. මාගී පුරා මධ්‍ය. ශීත සුළං මුහුණට වැදෙයි.

සුළං පහට පපුව දෙමින් ලෙනින් හිස නමා ගෙන ඉදිරියට ගමන් කළේය.

“නවත්වාපන්! නවත්වාපන්!” යැයි ට්‍රැම් රථයක් දුටු රහියා කැගැසීය.

ට්‍රැම් රථය නවත්වන ලදී. දෙදෙනාම එයට නැගගත්හ. මගීන් නොසිටිය එම රථය ඩිපෝව් බලා යමින් සිටියේය. යායුතු මගීන් අඩදුරක් හෝ මෙසේ යාමට හැකිවීම සතුටකි.

ලෙනින් ශරත් සමයේ ඇදීරි රාත්‍රිය දෙස මහත් ඕනෑකමින් බැලීය. සෙබළුන් පුරවාගත් ලොරියක් ට්‍රැම් රථය පසුකොට වේගයෙන් දිව ගියේය. තවත් ලොරියක් ට්‍රැම් රථය පසු කළේය.

“ධනපතින් බොහොම අමාරු තත්ත්වයකට වැටිල!” කිසිවෙක් කීහ.

“අපි ඩිපෝව්ට යනවා. තමුසෙල ට්‍රැම් රථයෙන් බහිනවා!” යැයි කොන්දෙස්තර කාන්තාව කීවාය.

නැවත ලෙනින් හා රහියා පාළු විදියක් ඔස්සේ ගමන් කළහ. යුන්කර් හටයින් හමු නුනොන් ඒ ඇති!

එමීටම වාගේ අසරුවන් දෙදෙනෙකු අසුන් පිට නැගී එන හඬ ඇසිණි.

එක් අසරුවෙක් තම අසුගේ පටිය තදින් අදිත්ම, ශ්‍රීවය නවා උං නැවතුණේය.

“බලපත්‍රය පෙන්වාපන්!” මෙසේ යුන්කර් අසරුවා රහියා යන මග හරස් කරමින් අසු නැවැත්වීය.

රහියා ළඟින් ගමන් කළ මහල්ලා ගැන යුන්කර් අසරුවා ගණන්

නොගත්තේය. මහල්ලෙකුගෙන් මොන බලපත්‍ර ඉල්ලන්නටද? මහල්ලා මෙන් සැරසී සිටි ලෙනින් ලේන්සුවෙන් වෙළුනලද කම්මුල අතගාමින් අසරු හටයින් ළහින් ගියේය.

ලෙනින්ට ඇත යාමට ඉඩ දෙමින් රහියා අසරුවන් සමග වාද කරන්නට විය. “මොන බලපත්‍රයක්ද?” ඔහු ඇසීය. “මම දන්නේ නැහැ, කොයින්ද ඔය බලපත්‍ර ලබාගන්නට ඕන කියල. බලපත්‍ර මොකටද? කම්කරුවන් බලපත්‍ර නැතුවට හඳුණාගන්නට බැරිද?”

අසරු යුන්කරයෙක් රහියාට බැණ වදිමින් ඔහුට පහරදීමට පිස්තෝලය අතට ගත්තේය.

“ඔන්න ඔය මිනිහව යන්ට අරිනව” අනිකා තම සගයාට කීවේය.

අසරු යුන්කරයෝ පිටව ගියහ. රහියා වහා දුවගොස් ලෙනින්ට ළඟ විය.

“සහෝදරයට ස්තූතියි” ලෙනින් රහියාට තම කෘතඥතාවය පළ කළේය.

ස්මෝල්නි ආයතනය ඉදිරියේ විශාල පිටවනියකි. මෙහි වූ කුඩා ගස් හා පඳුරු වටා විශාල ජනකායක් රැස්ව සිටියහ. ගිනි මැල ගසාගෙන සමහරු ගිනි තැපූහ. ගිනිපුපුරු අහස දෙසට විසිවිණි. වැල නොකැඩී ලොරි හා රථ එන්නට විය. ආයුධ ගත් නැවියෝ, යුද හටයෝ සහ කම්කරුවෝ ස්මෝල්නියට මේ රථ වලින් ආහ. ස්මෝල්නිය අවිගත්තවුන්ගෙන් පිරී ගියේය.

නිලධාරීහු අණ දුන්හ:

“සේනාංකය පෙළගැසෙනු!”

සෙනහ හඬ නැගුන. රැස්ව සිටි ජනකාය ජංගම ශීලි වූහ. ස්මෝල්නි ආයතනය අසල කාල තුවක්කු ද තිබිණි. දෙරටුසියල්ලම මුරකරනු ලැබීය. තෙමහල් ගොඩ නැගිල්ලක්වූ ස්මෝල්නියේ හැම කවිඵවකින්ම ආලෝකය විහිදිණි. ස්මෝල්නියේ පහන් එළියද, රැස්වසිටියවුන්ගේ නෙත් වල ඇති කාන්තිමත් බවද එක්තරා තේජාන්විත චිත්‍රයක් මවා පෑවේය.

ලෙනින්ගේ හදවත වේගයෙන් ගැහෙන්නට වණ. ඔහු බලාපොරොත්තුවූ දවස පැමිණ ඇත.

දෙදෙනාම ස්මෝල්නිය ඇතුළට ගියහ. තම බොරු කොණ්ඩය ගැන අමතක කළ ලෙනින් උඩු කබායේ බොත්තම් ගළවා දැන් සාක්කුවල ඔබාගෙන සුපුරුදු වෙගවත් ගමනින් කොරිඩෝරය දිගේ ගමන් කළේය. එහි හැම කොරිඩෝරයකම පතරොම් තුවක්කු ආදී අවි ගොඩ ගසා තිබිණි.

ජනයා ඒ මේ අත යමින් සිටියහ. ඔහු තෙවැනි මාලයේ පිහිටි යුධ විජලවවාදී කමිටුවේ කායඝාලයට ගියේය.

කමිටුවේ සාමාජිකයෝ රැස්ව සිටියහ. පැය දෙදහස් තිස්සේ රැස්වීම පැවැත්වේ. ලේකම් තැන වාකාව ලියයි. ඔහු අවිගත් නැගීමට පිළිබඳ සැලැස්ම සාකච්ඡා කරමින් සිටියේය.

රතු හට සේනාංකවල හා හමුදාවල පණිවිඩ කරුවෝ නිතර දුවමින් සිටියහ.

ලෙනින් යුධ විජලවවාදී කමිටුවේ කායඝාලයට ඇතුළුව කබාය, හිස්වැස්ම හා බොරු කොණ්ඩය ගළවා දමා වැඩවල යෙදෙන්නට විය.

යුධ විජලවවාදී කමිටුවේ සභාපතිවර නිකොලායි පොද්වොයිස්කි දින කීපයක් තිස්සේ නිදි වර්ජනව සිටීම නිසා රතැස් වලින් යුක්ත විය. ඔහුගේ දෙනෙත් ඉදිමිලාය. ඔහු කෙටිටුවෙලාය. පොද්වොයිස්කි ලෙනින් දක ඉමහත් ප්‍රීතියෙන් කතා කළේය:

“ලෙනින් සහෝදරයා!”

ලෙනින්ගේ පැමිණීම නිසා ඔහු අතීශයින්ම සතුටු විය. ලෙනින් ඔහුට නව ශක්තියක් හා ධෛර්යයක් ලබා දුන්නාක් මෙනි. ඔහු ලෙනින්ගේ උපදෙස් සෙවීය.

“පමාකිරීම මරණයට සමානාය. වහාම වීදුලි පණිවුඩ කායඝාලය, තැපැල් කායඝාලය, දුම්රිය ස්ථාන හා පාලම් සියල්ල අල්ලා ගත යුතුය. එය දැන්ම, පසුදු එළිය වැටීමට පෙර කළ යුතුය.”

යුධ විජලවවාදී කමිටුවේ කායඝාලයට පැමිණි පණිවුඩ කරුවෝ ලෙනින් පැමිණ සිටින සැටි දුටුවෝය.

“ලෙනින් ඇවිත්! ලෙනින්!” මේ පුවත කටින් කට පැතිර ගියේය.

වීදුලි පණිවුඩ කායඝාලය, තැපැල් කායඝාලය, දුම්රිය ස්ථාන, පාලම් හා ආණ්ඩුවේ කායඝාල සියල්ල අල්ලා ගත යුතුය යන අණ රතු හට සේනාංක වලට හා යුධ සේනාංක වලට ලැබිණි.

“රතු හට සේනාංක පෙළ ගැසෙනු!” නිලධාරීහු අණ දුන්හ. ස්මෝල්නිය ඉදිරිපිට දහසක් සේනාංක පෙළ ගැසුණහ.

තැනින් තැන ගිනි මැළ ගසමින් සමහරු ගිනි තපිති. අවිගත් කම්කරු හට සේනා පුරවාගත් ලොරි ඔක්තෝබරයේ අඳුරු රැයට වැදෙයි.

ඔක්තෝබර් 24 ද රාත්‍රියේ සහ 25 ද එළිවෙන යාමයේ රුසියාවේ අගනුවරවූ පෙට්‍රොග්‍රාඩයේ පාලන බලය විජලවවාදී නිර්ධන පාතියට හා විජලවවාදී යුද හමුදා අතට පත්විය.

ශ්‍රේෂ්ඨ ඔක්තෝබර් සටාපවාදී විජලවය ජයගත්තේය.

හිම මාලිගය අල්ලා ගැනීම

තාවකාලික ආණ්ඩුව තම ආරක්ෂක හට සේනා සමග හිම මාලිගයට රිංගා ගත්. හිම මාලිගයේ එක් දොරටුවක් නෙවා ගහට මුණ ලා සිටි අතර අනික් දොරටුව විශාල මාලිගා වතුරග්‍රයට මුණ ලා ඇත. මාලිගය අලංකාර කෙරෙනුයේ කිරි ගරුඩ කුළුණු හා රූපවලිනි. දොරටු අසල විශාල රූප හා මල් බදුන්ය. මාලිගාවේ මුදුනෙහි පියාපත් විදහාගත් රන් පැහැති රාජාලියෙකි. ඉස්සර මේ මාලිගයේ වාසය කළේ සාර් රජ වරුන්ය.

ලෙනින් යුධ විප්ලවවාදී කමිටුවේ සභාපතිවර පොද්වොයිස්කිට මෙසේ පැවසීය:

“මුළු මහත් පෙට්‍රොග්‍රාඩ් නගරයම අප අතේය. එහෙත් හිම මාලිගය අල්ලාගෙන නැත. වහාම හිම මාලිගය අල්ලාගෙන තාවකාලික ආණ්ඩුව සිරභාරයට ගත යුතුය.”

ඔක්තෝබර් 25 ද උදේ ඔක්තෝබර් විප්ලවයේ පළමුවන දවස උදෑසන ලෙනින් “රුසියාවේ රට වැසියනට” ප්‍රකාශනයක් නිකුත් කළේය.

‘තාවකාලික ආණ්ඩුව බිඳ වැටී ඇත. රටේ පාලන බලය සෝවියට් සභා අතට පත්වී තිබේ. විප්ලවය ජයගත්තේය,’ එහි සඳහන් විය.

ලෙනින්ගේ ප්‍රකාශනය සත්‍යයකි. තාවකාලික ආණ්ඩුවක් නොතිබිණි. එහෙත් එහි ඇමතිවරු හිම මාලිගයට රිංගාගෙන සිටියහ.

“දැන් මේ තත්ත්වය හින්දා සිදුවන්නේ මොනවාද?” ඔහු පොද්වොයිස්කිගෙන් ඇසීය.

“අදම හිම මාලිගය අල්ලා ගන්නෙමු”යි යුධ විප්ලවවාදී කමිටුවේ සභාපති තැන පිළිතුරු දුන්නේය.

හිම මාලිගය වට කරන ලෙස රතු හමුදා හට කණ්ඩායම් වලට සහ හමුදා වලට අණ දෙන ලදී.

කම්කරු සේනාංක හා හමුදා හිම මාලිගය අවට සියලු පෙදෙස් හා මාවත් අල්ලා ගත්තෝ, හිම මාලිගය වටා කවාකාරව සිටගත්හ. කාල කුවක්කු ගෙනැවිත් හිම මාලිගයට එල්ල කොට තබන ලදී. නෙවා ගහ දිගේ කුඩා නැව් සහ ලොකු නැව් පැමිණ හිම මාලිගයට ළංවී නැංගුරම් දමා ගත්හ.

දුමබට තුනක් සහිත සුදු පැහැති “අවිරෝරා” යුධ නැව් හිම මාලිගය ළඟට විත් තම කාලකුවක්කු එල්ල කළේය. හිම මාලිගය හැම අතින්ම වට වී ඇත. 1917 ඔක්තෝබර් 26 ද රූ විය.

1905 මිනීමරු ඉදිරි කම්කරුවන්ට හා ජනතාවට අමතකවී නැත. මේ හිම මාලිගයේ වතුරග්‍රය ඉදිරිපිට සාර්ගේ අණපිට ඔහුගේ මාර සේනාව

අවි රහිතව පැමිණි සාමකාමී කම්කරු පෙළපාලියට වෙඩි තැබීය. පිටරිඳුර්ගේ නගරයේ කම්කරුවන් සාර්ථක නම දුක කීමට පැමිණියේ කුරුස කොඩි, දේව රූප රැගෙනය. “ජනතාවගේ පියාණන්වූ සාර් රජ කුමාණෙනි! අපගේ කුස ගින්න ඉවසා සිටීමට බැරිය. අපට උදව් කරන සේක්වා!”

1905 ජනවාරි 9 ඉරිදා සාර් රජු කම්කරුවන් සිය ගණනක් මරා දමා දහස් ගණනක් තුවාල කළේ, මේ වතුරග්‍රයේදීය.

1917 ඔක්තෝබර් මාසය පැමිණියේය. දැන් මෙහි කම්කරුවන් පැමිණ සිටින්නේ කුරුස කොඩි රැගෙන නොවේ.

හිම මාලිගය බියවව!

යුධ විප්ලවවාදී කමිටුවේ කොමසාරිස්වරු හා සාමාජිකයෝ රථවලට හා වෙගයෙන් දුවන අයුත් පිට නැගී හිම මාලිගය වටකර ගෙන සිටින සේනාංක හා බළ මුළු පිරික්සා බැලූහ.

“සහෝදරවරුනි, තව පොඩ්ඩක් ඉවසන්න. ලෙනින් සහෝදරයා සේනා මෙහෙයවීම භාර අරගෙන තියෙනවා.”

“ලෙනින්!” කම්කරුවන් හා සෙබළුන් අතර විදුලිය වෙගයක් මෙන් පැතිරිණි.

හිම මාලිගය වට කිරීම පිළිබඳ වාතී නිතර නිතර ස්මෝල්නි ආයතනයේ සිටි ලෙනින්ට යවන ලදී. හිම මාලිගය අවට පෙදෙසේ සිතියමක් පිරික්සා බලමින් රතු සේනාංක යැවිය යුතු ස්ථාන සලකුණු කරමින්, අමතර සේනා යැවිය යුතු තැන් පෙන්වා දෙමින් ලෙනින් සටන් මෙහෙයවන්නට විය. ක්‍රෝන්ෂ්තාඩ්ට සිට නාවික හටයෝ පැමිණියහ. “අවරෝරා” යුධ නැව් සටනට සුදනමය.

“සහෝදරවරුනි වෙලාව හරි, පටන් ගන්න!” ලෙනින් අණ දුන්නේය.

නගරය හරහා දැඩි සිත සුළඟක් හැමිය. නගර වැසියෝ තම ගෙවල්වල දොරවල් වසා දැමූහ. කවුළු ඇඳී ය. නගර මහා මාර්ගයේ තැන් තැන්වල ගිනි මැල ගසමින් හට හමුදා ගිනි තැපූහ. දුම මුසු වාතය පැතිරිණි.

විප්ලවීය හට කණ්ඩායම් කෙමෙන් හිම මාලිගයේ වතුරග්‍රයට තව තවත් ළංවූහ.

හිම මාලිගය රකිමින් සිටි තාවකාලික ධනපති ආණ්ඩුවේ සේනාද රැකවල් තර කරමින් සටනට සුදනම් වූහ. යුන්කර්වරු සහ නිලධාරීහු දර සහ ලී කොට ගොඩගසා කපොලු සෑදූහ. මාලිගයේ හැම දොරටුවකම ආරක්ෂක කපොලු සාදා ඒවා අතර මැමින් තුවක්කු තැබූහ.

නපුරු නිහඬතාවයකි, හිම මාලිගය වටා පැතිර ගියේ.

ස්මෝල්නි ආයතනයේ සිට විශේෂ පණිවුඩ කරුවෙක් පැමිණියේය. ඔහු ලෙනින් විසින් යුධ විප්ලවවාදී කමිටුවට එවන ලද පණිවුඩ කරුවෙකි.

“වහාම හිම මාලිගය අල්ලා ගෙන සටන ඉවරයක් කරන්න.”

රාත්‍රී අන්ධකාරය දසන පැතිරිණි. නේවා ගහ මළ එකියක මෙන් නිහඬවූවාය. හිටි හැටියේම අන්ධකාරය හා නිහඬතාවය බිඳලමින් කාල තුවක්කු හඬ ඇසිණි.

“අවරෝරා” යුධ නෞකාව අන්තිම සටන ඇරඹීම පිණිස සංඥ වෙඩි තැබීය.

කුණාටුවකට අසුචුණු ජල ප්‍රවාහයක් නැගී සිටින්නා සේ දහස් ගණනක් අවිගත් කම්කරු සේනාංක හා යුධ හටයෝ නැගී සිට හිම මාලිගය දෙසට දුව ගියහ. මාලිගය අසල කාල තුවක්කුද, මැමින් තුවක්කුද ක්‍රියා කාරී විය. යුධ රථයක් හඬ නගමින් වතුරශ්‍රය හරහා දිවගොස් ලී ආරක්ෂ කපොලු හා කඩුලු වලට වෙඩි තබා විනාශ කරත්ම එහි සැහවී සිටි යුන්කරයෝ තම අවිද පසෙක තබා මාලිගාව තුළට ගොස් සැහවුණහ.

සතුරන් ලුහුබදිමින් ඉදිරියට ගිය විජලවීය හට සේනා ජය හඬ නැගූහ:

“කම්කරු පංති විජලවයට ජයවේවා!”

අවි ගත් කම්කරු සේනාංක මාලිගය තුළට කඩා වැදුණහ. තමන් දුටු දේ නිසා ඔවුහු පුදුම වූහ...

හිම මාලිගයේ කාමර හා ශාලා සිය ගණනකි. බොහෝ වටිනා පළිඟු හා වීදුරුවලින් කරනලද පහන් හා විසිතුරු භාණ්ඩ බොහෝය. සේද හා වැල්වට රෙදි, අගනා චිත්‍ර හා රූප, අනගිතම ලී වලින් කරන ලද කැටයම් සහිත ගෘහ භාණ්ඩ, කණ්ණාඩි ආදිය එහි විය.

රතු ආරක්ෂ හටයෙක් රන් පැහැති රාමුවක් සහිත කණ්ණාඩියකට බයිනේන්තුවකින් ඇන්තේය. එය කැලී වලට බිදී විසිරී ගියේය.

“නුඹට පිස්සුද? අද ඉදල මේව සාර්ගෙ දේපොළ නොවේ. මහජනයගෙ පොදු වස්තුව” ඔහු කළ ක්‍රියාව හෙළාදුටු තවත් හටයෙක් කීවේය.

“සහෝදරවරුනි! විජලවවාදී විනය ආරක්ෂා කරන්න.” සේනාංකයේ නායකයා මෙසයක් මත නැගී ආයාචනා කළේය.

විජලවීය හට සේනා කාමරයෙන් කාමරයටත්, ශාලාවෙන් ශාලාවටත් යමින් සටන් කළහ. යුධ විජලවවාදී කමිටුවේ නිර්භය නායකයෝ ඉදිරියෙන් යමින් සටන් මෙහෙයූහ: අන්තෝනොව්-ඔව්සේයෙන්කෝ, යෙර්මේයෙව්, පොද්වොයිස්කි... නිල්පාට කබා හැඳ සිටි මාලිගා සේවකයෝ බියෙන් වෙටුලමින් සැහවුණහ. තාවකාලික ධනපති ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරු එක් ශාලාවක් තුළට වී සිටියහ. ඔවුන්ගේ ආරක්ෂාවට යුන්කර් වරු සිටියහ.

“යුන්කර්වරුනි, නිලධාරියෙකි, අවි භාරදී යටත් වෙයව. ඇමතිවරුනි නුඹලා සිරභාරයට ගෙන ඇත.”

මැදියම් රෑ පසුපුණද ස්මෝල්නියේ පහන් ආලෝකමත් ලෙස බැබලිණි. එහි තුළ වූ මිනිස්සු යුහුසුලු වූහ. හැම දෙනෙක්ම නොසන්සුන් තාවයකිනි. මාලිගා වතුරයුග්‍රයේ තත්ත්වය කොහොමද? සටන් සිදුවන්නේ කෙසේද? ඔවුහු අලුත් ආරංචි බලාපොරොත්තුවෙමින් සිටියහ.

යුධ විජලවවාදී කමිටුවේ සභාපතිවර පොද්වොයිස්කි සපත්තු හඬ නංවමින් කායාර්භයට ඇතුළු විය. ඔහුගේ මුහුණ ඔක්තෝබරයේ දැඩි සිත සුළං නිසා රත්පැහැගෙන තිබිණි.

“ලෙනින් සහෝදරය, හිම මාලිගය විජලවිය සේනා අල්ලාගත් බව වාතා කරමි” පොද්වොයිස්කි පැවසීය.

ලෙනින් වහාම අඩියක් ඉදිරියට පැන පොද්වොයිස්කි බදුගෙන සිපගත්තේය.

පළමුවැනි පණත

දෙවැනි දවසේදීත් යුධ විජලවවාදී කමිටුව නිදි වර්ජිතව, විවේක රහිතව වැඩකළේය. ස්වෙර්ඩලොව, ස්වාලින්, පෙර්සින්ස්කි, බුබ්නොව්, පොද්වොයිස්කි, අන්තෝනොව්-ඔව්සියන්කෝ සහ තව බොහෝ පක්ෂ නායකයෝ මෙහි සාමාජිකත්වය දරූහ. ලෙනින් දෙවැනි රූගහිද ඇසි පිය නොහෙළා සියලු වැඩ මෙහෙයැවීමෙහි යෙදී සිටී. කෲප්ස්කයා ලෙනින් දෙස බැලූවාය. ඔහුගේ දෙනෙත් ප්‍රීතියෙනි. එහෙත් නිදි නැතිව එක හුස්මට වැඩ කිරීම නිසා ලෙනින් විධාපත්ව සිටී.

“ලෙනින් සහෝදරයට විවේක ගන්න ඕන. අපට පදිංචියට ගෙයක් නැහැ. අපේ නෑයෝ ඉන්නෙ බොහොම දුර. එයාට විවේක ලබාදීමට කොහෙ ගෙතියන්නද කියල දන්නෙ නැහැ”යි බොන්ව්-බරුයේවිච්ට ඇය කීවේ සුසුම්ලමිනි.

ජිනිවාහි ලෙනින් නැවතී සිටි කාලයේ සිටම ඔහුගේ කිට්ටු සගයෙකි, බොන්ව්-බරුයේවිච්. ඔහු ලෙනින්ගේ “ඉස්ක්‍රා” පුවත්පතට ලිපි ලියුවේය. විජලවවාදී සාහිත්‍ය රුසියාවට ගෙනඒම සංවිධාන කළ ඔහු 1905 දී විජලවය සඳහා අවි ගෙනාවේය.

“මගේ ගෙදර විවේක ගන්න පුළුවනි”යි කී බොන්ව්-බරුයේවිච් ස්මෝල්නිය අසල නවතා තිබූ මොටෝ රියක ලෙනින් හා කෲප්ස්කයා නංවා ගෙන ගෙදර ගියේය.

පිටුපස ආසනයේ වාඩිවී සිටි ලෙනින්ට නින්ද ගියද, රිය නැවැත්වූ විගසම ඔහු නැවත අවදිවිය.

“දෙවියො එවා ඇති දේකින් රූට මොනවා හරි කමු”යි බොන්ව්-බරුයේවිච් යෝජනා කළේය.

ගෙදර නිද සිටි අයට බාධා නොවනසේ කුස්සියට ගිය නිදෙනා පාන්, කේන්ද්‍ර හා කිරි ආහාර වශයෙන් ගත්හ.

“බොහොම අගේ ඇති කෑම” ලෙසින් පැවසීය.

ඔවුහු ආහාර ගනිමින් සිටින ගැන කතා කරන විට වූහ. කම්කරු සමාජවාදී විප්ලවය ජයගෙන ඇත. ශ්‍රේෂ්ඨ ඔක්තෝබර් සමාජවාදී විප්ලවය නමින් මෙය ඉතිහාස ගත වනු ඇත.

අනාගත සමාජය ගැන කතා කරමින් ඔවුහු නැවතත් විවේක ගැනීම ගැන අමතක කළහ. බොන්ව්-බරුයේවිච් නැගිට සිටිමින් මෙසේ කීය:

“ලෙනින් සහෝදරය දැන් ඉතින් ටිකක් නිදගන්න. නැතිනම් ඔහෙට අසනීප වෙවි.”

ඔහු ලෙනින් තම කාමරයට කැඳවාගෙන ගියේය. එහි නිදන ආදර්ශ, ලියන මෙසයක්ද තිබිණි. ලෙනින්ට නිතරම ලිවීමට අවශ්‍ය බැවින් ලියන මෙසය හා ලිපි ද්‍රව්‍ය හා පැනක් නැතිවම බැරිය. කෘෂ්ණකයාට බොන්ව්-බරුයේවිච් මැතිනියගේ කාමරයේ නිදගැනීමට සලස්වන ලදී.

ලෙනින් විදුලිය පහන නිවා දමා නින්දට ගියද ඔහුට නිදගැනීමට බැරිවිය. හෙට සිට ලෝකයේ නව විධියක රජයක්, ලෝකයේ පළමුවැනි කම්කරු ගොවිකරු රජයක් ගොඩ නැගිය යුතුය යන අදහස සිතීන් අමතක කිරීමට ලෙනින් අපොහොසත් විය.

ලෙනින් අවට නිහඩතාවයට කන් දුන්නේය. ගෙදර හැම කෙනෙක්ම නිදති. නිතර අවිචේකව සිටින බොන්ව්-බරුයේවිච් පවා විවේක සුවයෙන් නිදනවා විය යුතුය. ලෙනින් නැගිට ලියන මෙසය අසල වාඩිවී පහන දල්වා, කවුළුවෙන් එපිට බැලීය. මැදියම් රැයද පසුවී ඇත. ලෙනින් හිස තරමක් පහත් කරගෙන කල්පනා කරන්නට විය. ඔහු තම හැඟීම්වලට සවන් දෙන්නාක් මෙනි. ඒ අන්ධකාර ගොළු රාත්‍රියේ ලෙනින් බරපතල ලෙස කල්පනා කරන්නට විය.

ඔහු පැන අතට ගෙන ලියන්නට විය.

රදළයිනට, පල්ලියට සහ පූජක තාපස සංවිධානවලට අයත් සියලු ඉඩම් නොමිලේ ඉඩම් නැති ගොවීන්ට ලබා දිය යුතුය. ඉඩම්වල ගොවිතැන් නොකරන්නන්ට ඉඩම් අයිති නැත. ඉඩම්වල ගොවිතැන් කරන අයට පමණක් ඉඩම් අයිතිය.

රුසියාවේ ගොවි ජනතාව සියවස් ගණනක් තිස්සේ සිහින දැකමින් සිටි දෙය ලෙනින් යථාකීයක් බවට පත් කළේය. සෝවියට් සමාජවාදී රජය පටන් ගන්නේ පසුකලෙක සත්‍යයක් වූ සිහිනයකිනි.

ලෙනින් ඉමහත් ප්‍රීතියෙන් ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස කළේය. කැළඹීම, සටන්, කාල තුවක්කු වෙඩි තැබීම හා හිම මාලිගය අල්ලා ගැනීමෙන්

පසු පෙට්‍රොග්‍රාමයේ ජනතාව නිදකි. ඇදිරි කවුළුවක් අසලට වී ඔහු වාඩිවී සිටී. ශ්‍රීමත්ස්වකොයෙහිදීද එසේවිය. සයිබීරියාවේ ගම් නිදිගන්නා විට ලෙනින්ගේ කොළ පැහැති පහන පමණක් ආලෝක විය.

ලෙනින් තම අදහස් වචනයට නගා ලියා අවසාන වන විට එළිය වැටෙන්නට ළං විය.

පැයක්, දෙකක් නිදගන්ට පුළුවනිසි සිතු ලෙනින් ඇදට වී කොටටයට හිස තැබුවා පමණකි. ඔහු සැපසේ නිදගත්තේය.

මේසය මත ලෙනින්ගේ අත් අකුරු සහිත ලිපිය ඇත.

කෙමෙන් එළිය වැටී අහස පැහැදිලි විය. ලෙනින් නිද සිටි කාමරය තුළට ඇදිරි වළා බිඳගෙන හිඳ රැස් වැටෙන්නට විය. ලෙනින්ගේ ලිපිය මතද හිරු රැස් වැටිණි. ඉඩම් නැති ගොවීන්ට ඉඩම් ලබා දෙන “ඉඩම් පිළිබඳ පණත” ළදරු සෝවියට් ජනරජයේ උදාසන සුයෂාලෝකය මෙන් විය.

කැලුණු සහිත ධවල මන්දිරය

පෙර මෙහි සිටුවරු හා ධනපතියෝ බාල් නැටුම් පැවැත්වූහ. සංගීතය වාදනය විය. බාල් නැටුම් සඳහා විශේෂ සපත්තු ඇඳි වැදගත් තෝනාවරු විශේෂයෙන් ඔප දැමූ නැටුම් බිමේ නැටූහ.

දුප්පත් සෙබළාට හෝ ඔර්ලොව් කෝරළයේ සිට පැමිණි දුප්පත් සෙබළු ගැමියාට හෝ මෙවැනි ධවල මන්දිරයකට සිහිනෙන් පවා ඇතුළුවීමට බැරිවිය. ස්මෝල්නිකය තුළට නොව ඒ අහලකටවත් ඔවුන්ට පැමිණීමට අවසර නොතිබිණි.

එහෙත් දැන්... සෝවියට් සභාවල දෙවැනි සම්මේලනවාරයට නියෝජිතයෙකු ලෙස සෙබළෙක් පැමිණ සිටී.

ස්මෝල්නිහි ධවල මන්දිරය නියෝජිතයින්ගෙන් පිරී ඇත. මේතැනට රැස්වුණු ජනතාව අතර නියෝජිතයින් පමණක් නොවීය. පි-ජැකට් නැමති කබා සහ ඉරි සහිත මේස් බැනියම් ඇදගත්, අත් බෝම්බ ඉණ පට්ටල එල්ලා ගත් නැවියෝද, ඊයේ හිම මාලිගය අල්ලාගත්, තුවක්කු අතින් ගත් රතු හට කණ්ඩායමේ කම්කරු හටයෝද එහි වූහ. ඇත ගම්වල සෝවියට් සභාවලින් පැමිණි යටිධවුළු සහිත ගොවියෝද, නගරයේ කම්හල් හා පැක්ටරි වලින් පැමිණි කම්කරුවෝද ධවල ධන්දිරයේ අසුන් ගත්හ.

ධවල මන්දිරයේ සියලු පුටු සහ බාකු මතද, ජනේල පඩි මතද, බිමද කම්කරුවෝ, යුද හටයෝ හා ගොවියෝ වාඩිවී සිටියහ. හැම එකෙකුගේම අතක රතු රෙදි පටියකි. දුම් බිම නිසා මන්දිරයේ හැම තැන දුම්කොළ සුවඳ වහනය වෙයි. සමහරු මහ හඬින් කතා කරති.

“අපේ අය බලය ඇල්ලුවා. ධනපති පංතිය භංගවේවා! පාලන බලය
ඔස්වියට සභාවලට පවරනු!”

ඔර්ලොව කෝරළයේ සිට පැමිණි සෙබළා වට පිට බලමින් හැම
දෙයක්ම මනාසෙහි ඇදගනී. ධවල මන්දිරයේ සිලිම බොහෝ උසය.
කුලුණු කිරි ගරුබෙන් තනා ඇත. බිත්තියේ රනින් කළ රාමුවකි. එය
මිනිසෙකුගේ උසට සමානය. එය තුළ තිබුණු සාර්ගේ ඡායාරූපය විසි
කර දමලාය.

මේ හැම දෙයක් ගැනම පුදුමව බලා සිටි සෙබළා ලෙනින් එන තුරු
මහත් නොසන්සුන් තාවයකින් පසුවිය.

හිටි හැටියේම ජනතාව හඬ නැගූහ:

“ලෙනින්! ලෙනින්!”

බොහෝ දෙනෙක් නැගී සිටිමින් ලෙනින් දෑක බලා ගැනීමට
සැරසුණහ.

සභාපති මණ්ඩලයේ සාමාජිකයෝ ශාලාවට ඇතුළු වූහ. මේසය වටා
වාඩ්ඩු අයගෙන් කෙනෙක් කළු පැහැති සම් කබායක් ඇඳ සිටි ලනුවකින්
බඳින ලද උපැස් යුවළක් පැළඳ සිටිනි. ඔහු යුද සෙනෙවියකු විය හැක,
නැතිනම් නොවිය හැකිය.

ඒ ස්වෙර්ඩ්ලොව් බව ඔහුට කියා දෙන ලදී.

සිහින් උසැති සිරුරකින් හෙබි සටන්කාමී බොල්ෂෙවික් නායකයෙකුටු
පිලික්ස් පෙර්සින්ස්කි. යුධ විප්ලවවාදී කමිටුවේ සභාපතිවර නිකොලායි
පොද්වොයිස්කි.

සභාපතිවරයා රැස්වීමේ වැඩ පටන්ගෙන ලෙනින්ට කතා කිරීමට
අවසර දුන්නේය.

සෙබළා නැගීමට සිට දෙපයේ ඇඟිලි තුඩුවලින් සිටගත්තේ ලෙනින්
දෑකගැනීමටය. ලෙනින් පළල් උර තළවලින් යුත් මිටි මිනිසෙකි. ඔහුගේ
ඇස් බැමි ශංඛක දක්වා පැතිර ගොසිනි. ඔහුගේ දෙනෙත් කොතරම්
තියුණුදයත්, කෙනෙකුගේ අභ්‍යන්තරය පවා බලන්නාක් මෙනි...

ලෙනින් කතා මණ්ඩපයට ඉක්මනින් නගිත්ම, රැස්වූවෝ නැගීමට
සිටියහ. නාවිකයින්ගේ හිස්වැසුම් උඩ විසිවිය.

“ලෙනින්ට ජයවේවා!”

ලෙනින් කතා මණ්ඩපයේ සිට ශාලාව දෙස බැලීය. තමා ඉදිරියේ
සිටින්නවුන්ගේ මුහුණු ප්‍රීතිමත්ය. සාමාන්‍ය, වාම මිනිස්සු දුප්පත් ඇලුමින්
සැරසී සිටිති. ජේත්තුවට හැඳ පැළඳ ධනපති රදළ භාමපුත්තු හා නවීන
පන්තයට ඇඳි ස්ත්‍රීහු මෙහි නොවූහ. කම්කරුවන්ගේත්, ගොවීන්ගේත්,

සෙබළුන්ගේත් නියෝජිතයෝ පමණක් මෙහි රැස්වූහ. වැඩකරන ජනතාවගේ සැපත සඳහා වැඩකිරීමේ වගකීම මේ නියෝජිත පිරිස ඉදිරියේදී ලෙහිනිට දැනිණි.

ඔහු අතක් ඔසවත්ම ශාලාව තිහඩවිය. එහෙත් මිනිස්සු සිටගෙන ලෙහිනිගේ කතාවට සවන් දුන්හ.

ලෙහිනි සාමය ගැන කතා කළේය. කම්කරුවන්ට හා ගොවීන්ට යුධය අවශ්‍ය නැත. සෝවියට් ආණ්ඩුව යුධය ආශා නොකරයි. සාමාන්‍ය ජනයා යුධයක් නැතිව සාමයෙන් ජීවත්වීමට ආශා කරන බැවින් මේ යුධය නවත්වා දැමිය යුතුය. ලෙහිනි “සාමය පිළිබඳ පණත” සභාවට කියැවීය. බොන්වි-බිරුයේවිච් නිවසේ සිට ස්මෝල්නිකයට පැමිණ පසු ඔහු එම පණත කෙටුම් පත් කළේය.

නියෝජිතයින් ලෙහිනිට සවන් දුන්නේ කොතරම් වුවමනාවකින්ද! පළමුවැනි ලෝක මහා යුධය — ජර්මනුන්ට විරුධව කරන යුධය හතරවැනි වසරට පා තබා ඇත. මේ යුධය නිසා ජනතාව අපමණ දුක්පීඩාවලට භාජන වී සිටී.

“ඔන්න අපේ සෝවියට් ආණ්ඩුවේ හැටි. සාධාරණ, ජනතාවගේ උවමනා ගැන ක්‍රියා කරන ආණ්ඩුවක්!” ඔර්ලොව් කෝරළයේ සිට පැමිණ සෙබළා කල්පනා කළේය.

“ජයවේවා!” යන හඩින් ශාලාව දෙදරුම් කැවේය. කිරි ගරුඩ කුලුණු සහිත ධවල මන්දිරය එවැනි ජය සෝභාවක් මින් පෙර කිසි දිනෙක අසා නැත! එවැනි බලගතු සහ බිහිසුණු ගීයක් අසා නැත.

පිබිඳෙව් පෙළෙන්නො කුස ගින්නෙන්!
පිබිඳෙව් ලොවේ වහල්ලු!

අතින් අයද මහත් ආශාවකින් ගැයූහ.

රෝසේ හඩයි යුක්ති කෝ!
බිහිවෙයි ලොවක් අළුතෙන්!

පසුව ලෙහිනි පෙර ද රු ලියු “ඉඩම් පිළිබඳ පණත” කියැවීය. විශේෂයෙන් ගොවීන් ප්‍රමුඛ නියෝජිතවරු ලෙහිනිගේ යෝජනාවට නැවත පක්ෂවූහ.

1917 ඔක්තෝබර් 25 ද සහ 26 ද ස්මෝල්නිහි ධවල මන්දිරයේ රැස්වූ සෝවියට් සභාවල සම්මේලනය ඉතිහාස ගත විය. මේ සම්මේලනයේදී රටේ පාලන බලය සෝවියට් සභා අතට පත්වූ බැව් ලෙහිනි දන්වා සිටියේය.

සාමය හා ඉඩම් පිළිබඳ පණත් ලෙහිත් ඉදිරිපත් කළ අතර ඒවා සම්මේලනය ස්ථිර කළාය.

සම්මේලනය මහජන කොමසාරිස්වරුන්ගේ මණ්ඩලයක් පත් කළාය. මහජන කොමසාරිස් මණ්ඩලයේ සභාපති ධුරය හෙවත් ආණ්ඩුවේ අගමැති ධුරයට වලදීම්ඊ ඉල්ලීම් ලෙහිත් තෝරා පත්කර ගන්නා ලදී.

පළමුවැනි සෝවියට් ආණ්ඩුව බිහිවූයේ මේ අයුරිනි.

මුළු රැයේදී රාජ්‍ය පාලන ගැන සලකා බැලූ සම්මේලනය උදාසන විසිර ගියාය.

“සහෝදරවරුනි, ඉක්මනින් තම තමන්ගේ නගර ගම් බලා යන්න. කම්කරු විප්ලවය ජයගත් බව හැම දෙනාටම දන්වන්න. දැන් අපරට පාලනය සෝවියට් සභා සතු වී ඇත. රුසියාවේ පුරාම සෝවියට් ආණ්ඩු බලය තහවුරු කරන්නැ”යි ලෙහිත් නියෝජිතයින්ට කිය.

ඔවුන් ජීවත් වූ හැටි

ස්මෝල්නි ගොඩනැගිල්ලේ පළල්, දිගැති කොරිඩෝරයක් දිගේ නාදේෂ්ඨ කෲප්ස්කයා ගමන් කළාය. ගුරුවරයින් හා කම්කරුවන් සමග සාකච්ඡා පවත්වා ඇ ගෙදර එමින් සිටින්නීය. එදින ලෙහෙසි නොවීය. පාසල්, පුස්තකාල, ළමා මන්දිර හා කම්කරු සමාජ ශාලා සංවිධාන කළ යුතුය. වැඩකරන ජනතාවගේ වුවමනා අනුව අධ්‍යාපනය හැඩ ගැසිය යුතුය.

සවස් වී ඇ ගෙදර පැමිණියේ මහන්සියෙනි. එහෙත් ඇ සතුටිනි.

ලෙහිත් හා කෲප්ස්කයා පදිංචි වී සිටියේ ස්මෝල්නිහි තනි කාමරයකින් යුත් ගෙයකය. උස සිලිමක් සහිත දිගැති එම කාමරයේ එක් කවුළුවක් ගෙවත්තට මුහුණ ලා ඇත. නිදන කොටස වෙන්කර තිබුණේ ඉස්කිරිමකිනි. දෙදෙනාට නිදගැනීම සඳහා යකඩ ඇදන් දෙකකි. ඒවා මත පෙබළ ඇතිරිලි දෙකකි. නිදන තැන ගිනි තපින ලිපකි.

කෲප්ස්කයා කොරිඩෝරය දිගේ ඉක්මනින් ගමන් කළාය. ඇගේ කාමරයට ඇතුළු විය හැක්කේ මුණ සෝදන බෙසම් සහිත වතුර පයිප්ප විස්සක් ඇති කාමරයක් තුළිනි. ඉස්සර ස්මෝල්නි ආයතනයේ උගත් කාන්තාවන් සඳහා වූවකි මේ කාමරය. “දැන් අපට මුණ සෝදන්ට වතුර පයිප්ප විස්සක්ම තියෙනවා” යැයි කෲප්ස්කයා විහිලූ කළාය. “අපට ආණ්ඩුවෙන් ලැබුණු වතුර පයිප්ප විස්ස ඇරණු විට වෙන ධනයක් තිබුණේ නැහැ. අපේ ගෙදර තිබුණේ වාම් ගෘහ භාණ්ඩ. අල්මාරියක්. පිහන් බඩු සඳහා අල්මාරියක්. පුංචි ලියන මේසයක්.”

කාමරයේ අනිත් මුල්ලක සැටියක් හා ඇඳි පුටු දෙකක්ද රවුම් මේසයක්ද විය. මේ මේසය වටේ වාඩිවී සමහර දවස්වලදී ලෙනින් සහ කෘෂ්ස්කයා ආහාර ගත්හ. සමහර දවස්වලදී බරපතළ රාජ්‍ය ගැටළු පිළිබඳ සාකච්ඡා කළේත් මෙහිදීය.

නදේෂ්ද කෘෂ්ස්කයා තම හිමි කතෘය ගළවා දමා ගිනි උදුනට ළංවූවා, ගිනි තපින්තට වූවාය. ලෙනින් තවම ගෙදර විත් නැත. බොහෝ වේලාවක් වැඩ කිරීමේ බලාපොරොත්තුවෙනි ඔහු ස්මොල්තිය තුළම කාමරයක් තම පදිංචියට තෝරාගත්තේ. සෝවියට් සමාජවාදී ආණ්ඩුවේ අගමැතිවරයාගේ කාමරය තුළ සමාජවාදය ගොඩනැගීම පිළිබඳ හැම ප්‍රශ්නයක්ම තීරණය වීණි. රුසියාවේ මින් පසු වංශාධිපති සිටු තනතුරු, වෙළඳ කුවේර තනතුරු නැතිකර දමා තිබෙන බවත්, දුම්රිය මාර්ග, මුහුදු නැව් හා ගංගාවල තරණය කරන නැව්, බැංකු හැම දෙයක්ම රජය සතු බවත්, නිෂ්පාදනය පාලනය කිරීම කම්කරුවන් සතු බවත් දැන්වෙන පණත් සම්මත වූයේ ලෙනින්ගේ කායභාල කාමරයේදීය.

හැම දෙයක්ම අළුත්ය, අසමානය, ලෝකයේ පළමුවැනි වරට සෝවියට් රටේ අන්තද බලන දේය.

ලෙනින් හමුවීමට උදේ සිට කම්කරුවෝ, ගොවියෝ නාවිකයෝ සහ යුද සෙබළු පැමිණියහ. අළුත් කම්කරු ගොවිකරු ජීවිත ගොඩනගන සැටි අසා දැනගැනීමට ඔහු වෙත ආහ.

“ඌ කැම කන්ට වත් විවේකයක් එයාට නැති හැඩයි” ලෙනින් ගැන සිතූ කෘෂ්ස්කයා නිගමනය කළාය.

ඔහු එත හඬ ඇසීණි. ඉක්මන් සැහැල්ලු පියවර ඔහුගේය. බෙසම් සහිත චතුර පයිප්ප තබා ඇති කාමරයේ දෙර හැරී ලෙනින් ඇතුළු විය.

“විවේක කාලයක් ලබාගන්ට තීරණය කළා.” ප්‍රීතියෙන් යුතුව ලෙනින් තම බිරිඳට කියමින් කවුළුවෙන් පිටත බැලීය. “බලන්නකො සුදෝසුදු හිමි වැටිල, නදේෂ්ද යමුද පොඩ්ඩක් ඇවිදින්න. ඔයා කොහොමද අදහස් කරන්නේ?”

“මම අදහස් කරන්නෙ මෙහෙමයි. ඌ නවය වෙනකන් වැඩ කරනවා. වහාම වැඩ සියල්ල හෙටට කල්දමල විවේක ගන්ට ඕන” යැයි තදින් කෘෂ්ස්කයා පිළිතුරු දුන්නාය.

“අන්න හරි. අවවාදය අපේ ෂෙල්ට්ෂොව් සහෝදරයට කෙලින්ම බලපානවා!” යැයි එවේලාවේ ලෙනින්ගේ කාමරයට පැමිණි සෙබළා පෙන්වමින් ඔහු කීය. ලෙනින් හා කෘෂ්ස්කයාට ගෙදර වැඩවලදී උදව්වීමට පැමිණියෙකි ෂෙල්ට්ෂොව්. “ෂෙල්ට්ෂොව් සහෝදරයා වහාම ගිහිල්ල විවේක ගන්න. ගිහින් විවේක ගන්නැ”යි ලෙනින් තම බිරිඳ කී දේ නැවත කීය.

ෂෙල්ට්ෂොව්ට විවේක ගැනීමට කොහෙන්ම ආශාවක් නැත. ඔහු කැමති ලෙතින්ට උදව් කරන්ටය. පොදු අවන් හලට ගොස් ලෙතින්ට කැඳ කෝප්පයක් ගෙනැවිත් දීම, කඩට ගොස් පුවත්පත් ගෙනඒම, ගිනි තපින ලිපට දර දූමීම ආදිය කිරීමට ඔහු කැමතිය.

අද ෂෙල්ට්ෂොව් වෙලාසනින් පැමිණියේ විශේෂ කායඛයක් සඳහාය.

නදේෂ්ද කෘප්ප්කයා සතුටු කරවීමට ඔහු බලාපොරොත්තු වෙයි. ඔහු තම කබා සාක්කුවෙන් මුහුණ බලන කණ්ණාඩියක් එළියට ගත්තේය. එය කුඩාය, වටකුරුය.

“මෙතැන ඉස්සර ඉගෙන ගත් නෝනා කෙනෙකුට මතක නැති වෙලා දලා යන්නට ඇති. මම ඇහිදල ඔය සහෝදර්ට දෙන්ට ගෙනාවා. වැඩ කරන ගමන් මූණ බලා හිස පිරන්ට එහෙම පුළුවනි. ඒ වගෙ දේ වලට හොඳා” මෙසේ කී ෂෙල්ට්ෂොව් කණ්ණාඩිය කෘප්ප්කයාට දෙන ගමන් ලෙතින් එය අනුමත කරන්දැයි බැලීය.

ලෙතින් එය අනුමත කළා විය යුතුය. මන්දයත් ඔහු කොක් හඩලමින් සිනාසුණු බැවිනි. පසුව ලෙතින් මෙසේ පැවසීය:

“අනේ මට බැරිවුණා නෙව ඕක කලින් හිතා ගන්න. නදේෂ්ද මම ඔයාට කණ්ණාඩියක් මිලදී ගත යුතුව තිබුණා.”

“ඔයාට කොහෙද ඒව ගැන හිතන්න වෙලාවක්!” කෘප්ප්කයා සිනාසෙමින් පැවසුවාය.

ෂෙල්ට්ෂොව් සතුවින් ගෙදර යාමට සමුගත්තේය.

ලෙතින් හා කෘප්ප්කයා රාත්‍රී අභාර වශයෙන් සූරිය මල් තෙල් මුසු මිලට කැඳ ගත්හ. තමා සමග ඇවිදීමට එන ලෙස ලෙතින් කෘප්ප්කයාට නැවත වරක් අඩ ගැසීය. හිම කාලය මුලදී වැටෙන නැවුම් හිම පැහීමට හා අළුත් වාතය ආශ්වාස කිරීමට ඔහු බොහොසෙයින්ම කැමතිය.

නදේෂ්ද කෘප්ප්කයා ලොම් සහිත හිම තොප්පිය හිස ලාගෙන හිම කබාය ඇඳ ගෙන සෙබලාගෙන් ලැබුණු කණ්ණාඩියෙන් මූණ බලන්නී, විස්මය පළ කළාය:

“අනේ වලෝද්යා මම නාකිවෙලා!”

“පොඩ්ඩක් වත් නාකි වෙලා නැහැ” ලෙතින් පැවසීය.

ඇගේ ලස්සණ හිසකේ පැසෙන්නට පටන් ගෙන ඇත. නළල මත සිහින් රැළි වැටී ඇත. ලෙතින් ඒ වෙනස නොදකින්නේ ඇ පෙර දුටු පරිදීම දුටුවේය. කොළපැහැති පහනකුත් රැගෙන ඇ ඔහු සොයා හැතැපුම් දහස් ගණනක් මග ගෙවා සයිබීරියාවේ ෂුෂෙන්ස්කොයෙ ගමට ආ සැටි ඔහු ඇයට මතක කළේය. පහනේ වීදුරු කවර බිඳේ යන බියෙන් ඇ මුළු ගමනේදී පහන අතින් ගෙන ගියාය.

“ඔයා වැඩ හන්ද හොඳටම මහන්සි වෙලා නේද?” හිටි හැටියේම ලෙනින් ඇගෙන් ඇසීය.

“වැඩි මහන්සියක් නැහැ” ඇ පිළිතුරු දුන්නාය.

ඇ ලෙනින් සමග ඇවිදීමින් ගමන ඉක්මන් කළාය. ලෙනින් දවසේ වැඩ තාවකාලිකව නවත්වා පැමිණියා මිස වැඩ අවසන් නොකළ බව ඇ දන්නිය. සක්මනින් පසු ලෙනින් ස්මෝල්නි ගොඩනැගිල්ලේ තෙවැනි මාලයට නැග අගමැති කායඝාල කාමරයට වී මැදියම් රැය පසුවන තුරු වැඩ කරනු ඇත. කළයුතු වැඩවලට අවසානයක් නැත. ලෝකයේ පිළිවැනි සමාජවාදී, ගොවීන්ගේ හා කම්කරුවන්ගේ ආණ්ඩුව ගොඩනගන්නේ කෙසේද යන්න සිතමින් ඔහු වැඩ කළේය.

ඉහෙන ගනිමු

ස්මෝල්නියේ දෙරටු සෙබළු මුරකරනි.

“බලපත්‍රය පෙන්වනව!” මුර සෙබළෙක් කීය.

ඉදිරියට ගිය කම්කරුවන් තිදෙනාගේ ගමනට බාධා කරමින් මුර සෙබළා තුවක්කුව හරස් කළේය. ඔවුන් තිදෙනාගෙන් දෙදෙනෙක් යටි රැවුළ සහිත මහල්ලෝ වූහ. තෙවැන්නා තරුණයෙකි. ඔහුගේ නම රොමාන්ය.

සන්සුන් ලෙස තුවක්කුව පසෙකට තල්ලු කළ මහලු කම්කරුවෙක් “බලපත්‍ර දෙන්නෙ කොතැනද?” යි ඇසීය.

“ඒයි, ඒයි... සෙල්ලම් කරන්ට එපා! බලපත්‍ර දෙන්නෙ කාරියාලෙ, මෙහෙ නෙමෙයි” සෙබළා කැහැසීය.

මේ වෙලාවේදී ස්මෝල්නියේ බලපත්‍ර නිකුත්කරන නිලධාරී මල්කොව් පැමිණියේය. හිටපු නාවිකයකු වූ ඔහු බොත්තම් නොපියවන ලද පී ජැකට් හෙවත් කබායක් ඇඳ සිටියේය. ඔහුගේ නාවික බැනියම් පිටතට පෙනිණි.

“තමුසෙලට මොනවද ඔන?”

“ලෙනින් හමුවෙන්ට ඔන. බොහොම වැදගත් කාරණයක්” රොමාන් කීවේය.

“වහාම හමුවෙන්න ඔන” අනෙකා කීය.

“ඔහෝ, හදිසියක්” මෙසේ කී මල්කොව් කම්කරුවන් තිදෙනා දෙස ඕනෑකමින් බලමින් සෘජුව සිටගත්තේය: “ඔක්තෝබර් විප්ලව කාලෙදී තමුසෙල කොහෙද හිටියේ?”

“හිම මාලිගය අල්ලන්ට ගියා මිසක් වෙන කොහිද?”

විනාඩි පහළොවකින් කම්කරුවෝ තිදෙන අගමැති හමුවීම සඳහා පිළිගැනීමේ කායඝාලයට පැමිණියහ. එය විශාල කාමරයකි. එහෙත් අවශ්‍ය පුටු මේසාදිය නැත. යැටි දෙකක් තබා පිළිගැනීමේ කායඝාලය දෙකට බෙදා වෙන් කරලාය. මේස දෙකක් පුටු කීපයක් හැර ඒ විශාල කාමරයේ වෙනත් දේ නොතිබිණි.

කම්කරුවෝ වටපිට බලා කාමරය තමන්ට නොරිසි නොවන බව දනගත්හ.

කාන්තාවක් අගමැති කායඝාලයේ දොර ඇරඹෙන එළියට ආවාය:

“සහෝදරවරු එන්න. ලෙනින් සහෝදරයා බලා ගෙන ඉන්නවා.”

කම්කරුවෝ අගමැති කායඝාලයට ඇතුළු වන්නේ, ලෙනින් නැගීමට ඉදිරියට විත් ඔවුන් පිළිගත්තේය. ඔහු මිටිය, ක්‍රියාශීලිය. ඔහුගේ දෙනෙත් ජීවයෙන් පිරිලාය.

“ආයුබෝවන් සහෝදරවරුනි. එන්න, වාඩිවෙන්න!”

ඔවුන් වාඩි කරවූ ලෙනින්ද ඔවුන් ඉදිරියෙන් නොව අසලින් වාඩිවිය. ඔහු අත පැත්සලයකි. ඔහු ඔවුන්ගෙන් ප්‍රශ්න පිට ප්‍රශ්න අසයි:

“කොයි කම්හලේ ඉඳලද? රස්සාව? කම්හලේ වැඩ කොහොමද? ඔහෙලගෙ ප්‍රශ්න මොකක්ද? එළිපිට කියන්න. යාළුවො වගෙ කනා කරමු.”

ලෙනින් මඳ සිතා පැවෙය. කම්කරුවෝ සතුටු වූහ.

ලෙනින්ගේ දයාත්විත මඳ සිතාව නිසා, ටොයර්මත්වූ රොමාන් තමන් අගමැතිවරයා හමුවීමට පැමිණි වැදගත් හේතුව ගැන කීවේය. ඔහුට සහ සගයින්ට තම කම්හල ගැන කීමට සිත්වූණු නමුදු දැන් ඔවුහු එහි වැඩ නොකරන බැවින් ඒ ගැන නොකීහ. මේ කම්කරුවන් තිදෙනා කම්හලේ සිට ඇමති කායඝාලයට සේවය සඳහා යවා ඇත. සාර් කාලයේ සිටි නිලධාරීහු සෝවියට් පාලනය යටතේ වැඩ කිරීමට අකමැති වූ බැවින් ඉවත්ව ගියහ. මේ අඩුව පිරවීම සඳහා කම්කරුවන් ඇමති කායඝාල සේවය සඳහා සෝවියට් ආණ්ඩුව තෝරා ගත්තේය.

“ඔහෙලව වැඩට යැව්වේ සෝවියට් ආණ්ඩුවට උදව් කරන්නට නොවේද?”

“එහෙම තමා.”

“එහෙනම් මොකද අමාරුව?”

ලෙනින් රොමාන් දෙස බලාගත්වනම සිටියේය. තරමක් නොසන්සුන්වූ රොමාන් තම රන් පැහැති හිස කේ අතගාන්නට විය.

“අපට ඔය වැඩ තේරෙන්නෙ නැහැ සහෝදරය. කම්හලේ වැඩ නම් අපට හොඳට කරන හැකි. ඇමති කායඝාලෙ වැඩ දැපි දන්නෙ නැහැ. කම්කරු පාලනය තිබිය යුතුද? පොටටයො වගෙ අතපත ගානව” රොමාන් කීය.

“සහෝදරවරු හිතන්නෙ මට රටක් ආණ්ඩු කරන්න ලෙහෙසිසි කියලද” පිළිතුරක් වෙනුවට ලෙනින් ප්‍රති ප්‍රශ්නයක් ඇසීය “ඔහෙල හිතනවද මට පුරුද්දක් තියෙනව කියල? මම කිසිමදක අගමැතිකම කරලා නැහැ. අපේ ඇමති මණ්ඩලේ එකම සහෝදරයෙක්වත් මීට ඉස්සෙල්ලා ඇමති ධුර දැරූ අය නොවේ” යැයි ලෙනින් පැවසීය.

එක් කම්කරුවෙක් සැක සිතින් හිස වැනිය:

“සහෝදරය, වැඩ අළුත් දේ.”

“අපි එකතු වෙලා පරණ දේ කඩා බිඳ දැමීමා! දැන් ඉතින් කවද අළුත් දේ ගොඩනගන්නේ?” ලෙනින් ප්‍රශ්න කළේය.

ඔහු වඩාත් සතුටු ව කම්කරුවන්ට වඩාත් ළංවී කරුණු පැහැදිලි කර දුන්නේය. දැනීම නැතිව ඇමති කායභාලයක වැඩ කිරීම අපහසුය. එහෙත් කම්කරුවන්ට නිර්ධන පංතික ඉවක් ඇත. අපේ පක්ෂයේ, සෝවියට් ප්‍රතිපත්තිය ඇමති කායභාලවල ක්‍රියාවේ යෙදවිය යුතුය. කම්කරුවන් හැරුණු විට එය ක්‍රියාවේ යොදවන්නේ කවුද? හැම තැනම කම්කරු ඇසකින් පරීක්ෂා කළ යුතුය. කම්කරු පාලනය තිබිය යුතුය.

“ලෙනින් සහෝදරය අපට වැරදුණොත්?”

“වැරදුණොත්, වැරදි හරි ගස්වා ගනිමු. දන්නෙ නැතිනම් ඉගෙන ගනිමු. සහෝදරවරුනි! පක්ෂය තමුසෙලාට එම වැඩේ භාරදී තිබෙනවා. යුතුකම ඉටුකරන්න.” නැගිටීමින් ස්ථිර ලෙස පැවසූ ලෙනින් උනන්දුකරවන දයාත්විත මද සිතාවකින් ඔවුන්ට සංග්‍රහ කොට යළි මෙසේද පැවසීය: “දන්නේ නැතිනම් ඉගෙන ගනිමු”.

මේ සාකච්ඡාවෙන් පසු කම්කරුවන් තුළ තිබූ බිය සැක දුරුවීය. ඇමති කායභාලයේ වැඩ කෙරෙන හැටි සම්පූර්ණයෙන්ම අවබෝධ කරගන්නා තුරු රැ දහවල් නොතකා වැඩ කිරීමට ඔවුහු ඉටා ගත්හ.

“හොඳයි ලෙනින් සහෝදරය, අපේ වගකීම ඉටු කරන බවට ලොරොන්දු වෙනවා” ඔවුහු කීහ.

ලෙනින් නිවැරදි ලෙස කරුණු පැහැදිලි කළහයි කම්කරුවෝ පිටවී යන ගමන් සාකච්ඡා කළහ. කම්කරු ගොවිකරු ආණ්ඩුව අපේය, අප එයට වගකිව යුතුය.

බර පතල පාඩමක්

යුධය නිසා රුසියාව විනාශයට පත්විය. පෙට්‍රොග්‍රාඩයේ දුර්භික්ෂය වඩාත් තර්ජනාත්මක ස්ථිර-පයක් ගත්තේය. සලාක පොත් අනුව දිනකට පාන් රාත්තල් කාලක් බැඟෝ දෙන ලදී. උදය ආහාරය සඳහා එය

ප්‍රමාණවත් නොවීය. දහවල් කෑම සඳහා ලුණු දැමූ හෙරිං නැමැති මාළු වලින් සුප් සෑදීම සිරිතක් බවට පත්විය. කම්කරු පවුලද, ඇමති වරුද, අගමැති ලෙතින්ද දවසකට පාන් රාත්තල් කාල බැගින් ආහාර වශයෙන් ගත්හ.

ලෙතින් දිනපතා ඇමති මණ්ඩලයේ රැස්වීම් කැඳවීය. වැඩ අධිකවූ අතර හැම දෙයක්ම හදිසි ඒවා විය. ප්‍රධානතම කරුණ දුර්භික්ෂයෙන් රට මුදවාගන්නේ කෙසේද යන ප්‍රශ්නයයි. ආහාර හිඟයට මුණ පෑවේ පෙට්‍රොග්‍රාඩය පමණක් නොවේ, රුසියාවේ හැම නගරයකම තත්ත්වය එසේ විය. රුසියාවේ ගම්වලද, සයිබීරියාවේද, චොල්ගා නදී පෙදෙසේද ආහාර ඕනෑ තරම් තිබිණි. ගම්වල ඇති ධාන්‍ය එකතු කොට නගරවලට ගෙනඒම වහාම කළ යුතුය. බැඳු බැල්මට ප්‍රශ්නය ලෙහෙසිය. එහෙත් එය කොහෙත්ම ලෙහෙසි නොවීය. දුම්රිය මාර්ග කැඩී බිඳී ගොසිනි. පළමුවෙන්ම කළ යුත්තේ දුම්රිය මාර්ග අළුත් වැඩියා කොට යථා තත්ත්වයට පැමිණවීමය. ශීත කාලයේදී නගරවලට තාපන ද්‍රව්‍ය වුවමනා කෙරේ. දර හා බිම් අඟුරු නගරවලට ගෙන ආ යුතුය. වහාම කළ යුත්තේ දුම්රිය මාර්ග ඇතුළු ප්‍රවාහණ මාර්ග යථා තත්ත්වයට පත් කිරීමය. එය අතිශයින්ම අසීරු කායභීයකි! හැම තැනම කඩා කප්පල් කාරීන් හා කළු කඩකාරයින්ය. කළුකඩකාරයෝ දරිද්‍රතාවයෙන් පීඩිත ජනතාවගේ කරපිටින් පොහොසතුන් වීමට යත්ත දැරූහ. කඩාකප්පල්කාරීහු විප්ලවය බිඳදැමීමට කටයුතු කළහ. ඔවුන්ට හැම අතින්ම ධනපති පංතිය ආධාර දුන්නේය. ධනපති පංතිය හා සාර්ගේ බලවේගයන්ද සෝවියට් ආණ්ඩුව කෙසේ හෝ පෙරළා දැමීම සඳහා තමන් සතු හැම බලයක්ම යෙදවූහ. ධනපතිහු, සාර්ගේ නිලධාරීහු, කළු කඩ ජාවාරම් කාරයෝ, කඩාකප්පල් කාරීහු හැම තැනම විනාශ කාරී වැඩ කරන්නට වූහ. ජර්මන් යුධ සේනා සෝවියට් රුසියාව පරාජය කර දමන තුරු බලා සිටි රුසියානු ධනපති පංතිය ජර්මනියේ ජය ග්‍රහණයෙන් පසු නැවත බලය ලබා ගැනීමේ සිහිනය දිටීය.

මේ හැම දෙයක් ගැනම කල්පනා කර බැලීමට ලෙතින්ට සිදුවිය.

ජර්මන් යුධ හමුදාව ශක්තිමත්ව තිබියදී සාර්ගේ හමුදාව දිරාපත් වූ විට, රාජාණ්ඩුවාදී යුධ නිලධාරීහු යුද පෙරමුණෙන් පැන ගියහ. යුද භටයෝද තම නිවෙස් කරා ගියෝය. රට මහත් විනාශයකට ගොදුරුවීමේ අවදනමක් ඇතිවිය.

“කළ යුත්තේ කුමක්ද?” මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු සැපයීම සඳහා ලෙතින් පක්ෂයේ මධ්‍යම කාරක සභාවද, ඇමති මණ්ඩලයද කැඳවා සාකච්ඡා කළේය.

“අපි සාමය පිළිබඳ පණතට අත්සන් තැබුවෙමු. වහාම ජර්මනුන් සමග කරන යුධය නවත්වා දැමිය යුතුයැ”යි ලෙනින් කියා සිටියේය.

සෝවියට් ඇමති මණ්ඩලය ජර්මන් යුධ සෙන්පතියාට සාම යෝජනා ඉදිරිපත් කළ අතර ඔහු ඒවා පිළිගත්තේය. ජර්මනුන් ඉදිරිපත් කළ කොන්දේසිවලට සෝවියට් ආණ්ඩුව එකඟ විය. මෙතෙක් ජර්මන් හමුදා අල්ලාගෙන ඇති පෙදෙස් ජර්මනියට අයත් වේ.

“අපට වෙනත් මගක් නැති නිසා ඔවුන්ගේ කොන්දේසි පිළිගැනීමට සිදුවී තිබෙනවා” ලෙනින් පැවසීය.

සැබැවින්ම වෙනත් මගක් නොමැතිය. යුධය නිසා ජනතාව ඉමහත් දුකට වැටී ඇත. රට විනාශයට මුහුණ පා ඇත. ජනතාවට ශක්තිය ගොනු කර ගැනීමට සාමය වුවමනාය.

මධ්‍යම කාරක සභාව කීපවරක්ම ජර්මනිය සමග සාමය ඇතිකර ගැනීමේ ප්‍රශ්නය ගැන සාකච්ඡා කළාය. වහාම ජර්මනිය සමග සාමයක් ඇති කර ගත යුතු බව ලෙනින් ඔප්පු කොට පෙන්වීය. අප වෙත ඉදිරිපත් කර තිබෙන කොන්දේසි කොතරම් බරපතල වුවද ඒවා පිළිගත යුතුය. සෝවියට් සමාජවාදී ජනරජය ආරක්ෂාකර ගැනීම සඳහා හැම පරිත්‍යාගයක්ම කළ යුතුය. සෝවියට් ආණ්ඩුව ශක්තිමත් කොට, අළුත් කම්කරු ගොවිකරු යුධ හමුදාවක් සාදා, රටේ ආර්ථිකය යථා තත්ත්වයට පත්කළ යුතුය.

ලෙනින්ගේ මතයට පක්ෂපාත වී නම් කොතරම් අගනේද! මධ්‍යම කාරක සභාව තුළ තියුණු මතභේද පැන නැගිණි. ළාමක, අස්ථිර අදහස් ඇති අය ලෙනින්ට විරුධව තර්ක කළෝය. “මංකොල්ලකාරී සාම ගිවිසුමක්. අප සුදුනම් නැහැ එවැනි සාම ගිවිසුමකට අත්සන් තැබීමට.” සාම ගිවිසුමට අත්සන් නොතබති නම් සෝවියට් රුසියාවට මුණ පෑමට සිදුවන භයානක විපාක ගැන ඔවුහු නොදත්හ.

විරුධවාදීන්ගේ මත නිසා ඇතිවිය හැකි විපාක ගැන කලින් දත් ලෙනින් දුක් විය.

“සහෝදරවරුනි! අපේ රට විනාශයට හා දුර්භික්ෂයට මුණ පාලා. සෝවියට් ජනරජය බේරාගැනීමට නම් අපට සාමය ඕනෑ.”

ලෙනින් තම සගයින්ට කරුණු පහද දෙමින් පැවසීය. ඔවුහු ලෙනින්ට පක්ෂවූහ.

සෝවියට් ආණ්ඩුව නැවත ජර්මන් සෙනවිවරුන් වෙත සාම නියෝජිත මණ්ඩලයක් යැවීය. එහි නායකවූයේ ට්‍රොට්ස්කිය.

ඔහු ලෙනින්ගේ නියමයන් උල්ලංඝනය කළේය. සෝවියට් ආණ්ඩුව හා පක්ෂයේ මධ්‍යම ආරක සභාව ජර්මන් යුධ හමුදා සමග ඕනෑම බරපතල තත්ත්වයක් යටතේ සාම පිටිසුමක් අත්සන් කරන ලෙස නියෝජිත මණ්ඩලයට දන්වීය.

එහෙත් ප්‍රොටස්කි සාම ගිවිසුමට අත්සන් නොනැඹිය. සෝවියට් රුසියාව යුධ නොකරන බව පැවසීය. යුද්ධ හටයෝ යුද පෙරමුණ අත හැර දමා ගෙවල් බලා ගියහ. යුද පෙරමුණ අතුරුදහන් විය.

ජර්මන් සෙනවිවරු කිසිදු අවහිරයක් නොමැතිව තම යුද හමුදා මෙහෙයවා රුසියාවේ නගර ගම් අල්ලා ගනිමින් ඉදිරියට ගමන් කළහ. රුසියාව තුළටම කා වැදුණු ජර්මන් හමුදා අගනුවරට ළං විය. පෙට්‍රොග්‍රාඩ් නගරය තර්ජනයට මුණ පෑවේය. ජර්මන් හමුදා රුසියාවේ අගනුවර අල්ලා ගනිවිද? රුසියානු විප්ලවයේ අවසානය ළංවිද?

ධනපතියෝ, කළු කඩකාරයෝ සහ වෙළෙන්දෝ තම වාරය එනතුරු බලා සිටියහ. සෝවියට් ආණ්ඩුව කඩා වැටුණු විගස මරා දැමිය යුතු බොල්ෂෙවික්වරුන්ගේ හා කම්කරුවන්ගේ නාම ලේඛණ සකස් කළහ.

ප්‍රොටස්කිගේ ක්‍රියාකලාපය අධිරාජ්‍යවාදීන් හා ධනපතීන් නැමැති පණින රිළවුන්ට ඉණිම බැඳීමක් වූනි.

ප්‍රොටස්කි මීට පෙරද සටන්කාමී කොමියුනිස්ට් පක්ෂයක් සෑදීමට විරුධ ව ක්‍රියා කළේය. ලෙනින්ට හා ලෙනින් වාදීන්ට විරුධ ව ඔහු නොයෙකුත් කණ්ඩායම් සමගි කළේය.

නැවත පක්ෂයේ මධ්‍යම කාරක සභාව හා සෝවියට් ඇමති මණ්ඩලය රැස්වී සාකච්ඡා කළහ. ස්මෝල්නි මන්දිරය තුළ ගිනි තැපීමට පවා දර නැත. මධ්‍යම කාරක සභිකයෝ හා ඇමතිවරු හිම කබා පොරවා ගෙන, ලොම් සහිත කබා කර උස්සාගෙන ශීතලට විරුධ ව සටන් කරමින් සාකච්ඡා කළහ. පෙට්‍රොවර් මාසයේ වණ්ඩ හිම කුණාටු හමන්තට විය.

“කටුක දුක්බරිත පාඩමකි” යි ලෙනින් පැවසීය.

“සමාජවාදී පිතෘභූමිය අවදනට මුණ පා ඇතැ!” යි ඇමති මණ්ඩලයේ ආයාචනයේ සඳහන් විය.

“කම්කරුවෙහි, ගොවියහි, සහෝදරවරුහි! පිතෘභූමිය - බේරාගැනීමට නැගිට සිටින්න!”

නගරවල, ගම්වල හා කම්කරු ජනපදවල දස දහස් ගණන් ස්වේඡා සේවකයෝ අගමැති ලෙනින්ගේ හා ඇමති මණ්ඩලයේ ආයාචනයට සවන්දී රට බේරා ගැනීමට ඉදිරියට ආහ. අළුත් යුධ හමුදාවක් සෑදීමට පුළුවන් වූයේ මේ නිසාය.

රතු හමුදාව හෙවත් සෝවියට් හමුදාව ජර්මන් ආක්‍රමණිකයාට එදිරිව සටන් අරඹා ඔහුගේ ඉදිරි ගමන නැවැත්වීය.

මෙය සිදුවූයේ 1918 පෙට්‍රොවර් මාසයේදීය. එද සිට පෙට්‍රොවර් 23 ද සෝවියට් රතු හමුදා දිනය හැටියට සෝවියට් ජනතාව උත්සව පවත්වති. එද සිට සෝවියට් රතු හමුදාව සතුරන්ගෙන් තම මවුබිම කීපවරක්ම රැක ගත්තේය. ඉදිරියටද එසේම රැක ගනු ඇත.

රතු හමුදාව පෙරමුණගෙන තමන්ට පහර දෙන විට ජර්මන් සෙනවිවරු සාමයට කැමති වූහ. එහෙත් දැන් එය වඩාත් දැඩි කොල්ලකාරී ස්වරූපයක් දැරීය. වඩාත් වැඩි පෙදෙසක් ජර්මනුන් අතට පත්විය. එපමණක් නොව වන්දි ගෙවීමටද සිදුවිය.

ගත හැකි අන් මගක් සෝවියට් ආණ්ඩුව ඉදිරියේ නොවීය.

හත්වැනි සම්මේලනවාරය සෝවියට් අගමැති වී. අයි. ලෙනින්ගේ යුධය හා සාමය පිළිබඳ වාතාව නිවැරදි දේශපාලන ප්‍රතිපත්තිය ලෙස සම්මත කළාය.

මාස කීපයකට පසු ජර්මනියේ විප්ලවයක් ඇතිවූයෙන් කොල්ලකාරී ගිවිසුම අහෝසි වීණි.

“ලෙනින් සහෝදරයා බොහොම දුර දිග බලා ක්‍රියා කළා!” කම්කරුවෝ ඔහුගේ ප්‍රතිපත්තියට පක්ෂව කීහ.

මොස්කව්

මාර්තු මාසයේ රැයක පීටර්බුර්ගය අසල නිකොලායෙව්ස්ක් දුම්රිය පොළේ, මල් වතුරශ්‍රය නමින් හැඳින්වෙන වේදිකාව අසල ඇඳිරි කවුළු සහිත දුම්රියක් විය. වේදිකාව මුරහටයෝ ආරක්ෂා කළහ. දුම්රිය දිගටම ලැට්වියානු හටයෝ තුවක්කු රැගෙන පෙළඟැසී සිටියහ. දුම්රිය යන්ත්‍රය ඇති වහළ මත මැෂින් තුවක්කුවකි.

හම් කබායකින් යහ උපැස් යුවළකින් සැරසී සිටි එතරම් නොඋස් පුද්ගලයෙක් දිගැති යුද කබායක් හැඳ සිටි මිනිහකු සමග පහත් හඬින් කතා කළේය.

“ප්‍රතිවිප්ලවවාදීන් දැන් පිටවයාමට නියමිත මේ දුම්රිය ගැන දන්නේ නැති බව සහෝදරයට සහතිකද?” ස්වෙර්ඩ්ලොව් ජෙර්සින්ස්කිගෙන් ඇසීය.

“සමහර විට දන්නව ඇති. නමුත් කොතැනින්ද කියන එක දන්නෙ නැහැ.”

“බොහොම හොඳ උපායක්. ප්‍රධාන දුම්රිය පොළෙන් නොවෙයි. අප්‍රසිධි කුඩා දුම්රිය පොළකින්” ස්වෙර්ඩ්ලොව් පැවසීය.

“ප්‍රතිවිප්ලවවාදීන් පිපිරවීම් ඇතිකරනව. හැමදුම උන්ගෙ කඩා කප්පල්කාරී ක්‍රියා අපි සොයා ගන්නවා” යැයි ජෙර්සින්ස්කි පිළිතුරු දුන්නේය.

ස්වෙර්ඩ්ලොව් මෙන්ම ජෙර්සින්ස්කිද සාර් රජුගේ ආණ්ඩුව විසින් කීප වරක්ම සිරගෙට හා පිටුවහලට නියම කරන ලදී.

1917 ඔක්තෝබර් විප්ලවයට නායකත්වය දීමේදී ලෙනින් සහ මධ්‍යම කාරක සභාව මෙන්ම එහි සාමාජිකයෙකු වූ ජෙර්සින්ස්කිද ප්‍රධාන කායඤ්ඤා ඉටු කළේය. ප්‍රතිවිප්ලවවාදීන්ට විරුධව සටන් කිරීමේ විශේෂ කමිටුවේ සභාපති ධුරයට ජෙර්සින්ස්කි තෝරාගනු ලැබුවේ ලෙනින්ගේ යෝජනාවක් අනුවය.

ඉක්මනට උණුවන හදවතකින් හෙබි ජෙර්සින්ස්කි හතරන් කෙරෙහි දැක්වූයේ දැඩි වෛරයකි. ඔහු ළමයින්ට තදින්ම ඇලුම් කළේය. සෝවියට් ආණ්ඩුව ජනතාවට සමෘද්ධිමත් හා වාසනාවත් අනාගතයක් ලබා දෙති යි ඔහු තදින්ම විශ්වාස කළේය. ජෙර්සින්ස්කි දිවා රෑ නොතකා, විවේක නොගෙන වැඩ කළේය.

විප්ලවය, පක්ෂය හා ජනතාව සඳහා ඔහු වෙහෙසුණේය.

මේ අතර ඇදිරි දුම්රිය වෙත මිනිසුන් කණ්ඩායමක් ළං විය. ලෙනින් ඉක්මන් ගමනින් ඉදිරියෙන් ගිය අතර ඔහු පිටුපසින් කෘෂ්ණකයා ගමන් කළාය. ඇ වුලන් සඵවක් පොරවාගෙන සිටියාය.

හැම දෙනෙක්ම දුම්රියට නැංගාහ. නළා හඬ ඇසෙත්ම ලැට්වියානු මුර හටයෝ දුම්රිය පාපුවරුවල එල්ලී ගත්හ.

දුම්රිය පහන් නොදල්වා දුම්රිය පොළෙන් පිටවිය.

ලෙනින් කවුළුව ළඟ මේසයක් අසල වාඩිවී තම බැගයෙන් බඩදැසි ගෙන ලියන්නට සූදනම් විය.

“දෙවියන්ගේ නාමෙට ගමන් කරන විට හරි විවේක ගන්නැ!” යි ලෙනින් දුටු ස්වේර්ඩ්ලොව පැවසීය.

“අපි දෙවියන්ට බය වෙලා කටයුතු කළා නම් රුසියාවේ කිසි දිනක විප්ලවයක් ඇති වෙන්නේ නැහැ.” ලෙනින් පිළිතුරු දුන්නේ සිනාසෙමිනි.

තමා විසින් ලියන ලද ලිපිය නැවත කියවා එහි වැරදි තැන් කපා හැරීමට ලෙනින් පටන් ගත්තේය. අපේ සමාජවාදී විප්ලවය ශක්තිමත් කොට රුසියාව බලගතු රටක් බවට පත්කිරීම සඳහා පක්ෂයන් ජනතාවන් කටයුතු කළ යුතු සැටි ඔහු විස්තර කළේය.

සතුරෝ සෝවියට් රුසියාව වට කළහ. ප්‍රති විප්ලවය රජය පෙරළා දැමීමේ කුමන්ත්‍රණ කළේය. අපේ සමාජවාදී මවුබ්ම සමෘද්ධිමත්, ශ්‍රේෂ්ඨ රටක් කළ හැකි බවත්, විප්ලවය වර්ධනය වී ජය ගන්නා බවත් ලෙනින් දැඩි ලෙසම විශ්වාස කළේය.

දුම්රියේ ගමන් කළ මහිඟු නිදගත්හ. යන්ත්‍රය එළවන්නා පමණක් ප්‍රවේසමින් දුම්රිය පැදවීය. රාත්‍රී අන්ධකාරය හැම තැනම පැතිර පවතී. ලැට්වියානු ආරක්ෂක මුර හටයෝ පමණක් තමන්ට නියමිත කාල වේලාව

අනුව දුම්රිය මැදිරි මුර කළහ. ලෙනින් කණමැදිරි ආලෝකයේ ආධාරයෙන් ප්‍රච්ඡාද පුවත්පතට ලිපියක් ලියුවේය.

කම්මුලට අතක් තබාගත් නදේශ්ද කෘෂ්ණකයා නිහඬව නිදහස්තය. ලෙනින් ඇස ප්‍රවේසමින් කොටු සහිත වූලන් සඵවෙන් ආවරණය කළේය. ලෙනින්ගේ මව සහ නංගි මරියා ස්ටොක්හෝම් නුවරට පැමිණි කාලයේදී, නදේශ්ද කෘෂ්ණකයාට තම නැන්දගෙන් ලැබුණු තිළිණයකි, ඒ වූලන් සඵව. ලෙනින්ට තම මව සිහිවිය...

1918 මාර්තු 11 ද සවස සෝවියට් ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරුන් රැගත් විශේෂ දුම්රිය නිරූපදිතව මොස්කව නුවරට ළඟාවිය. ප්‍රතිවිප්ලවවාදීන්ට එය විනාශකිරීමට බැරවිය. අගමැති ලෙනින්ද, සමස්ත සෝවියට් මධ්‍යම කෘත්‍යාධිකාරී කමිටුවද, සෝවියට් ආණ්ඩුවේ ඇමති මණ්ඩලද පෙට්‍රොග්‍රාඩයේ සිට මොස්කව නුවරට ආවේය. එද සිට සෝවියට් සමාජවාදී ජනරජයේ අගනුවර වූයේ මොස්කව නගරයය.

ලෙනින්ගේත්, නදේශ්ද කෘෂ්ණකයාගේත්, මරියා උල්යානොවාගේත් පදිංචි ස්ථානය වූයේ ක්‍රෙමලිනය ඉදිරිපස පිහිටි “නට්සියොනාල්” හෝටලයය. ඉක්මනින්ම ලෙනින්ගේ අගමැති කායභාලය ක්‍රෙමලිනයට ගෙනයාමට තීරණය විය. පසුදින ලෙනින්ද, කෘෂ්ණකයාද, ඔවුන්ගේ මිත්‍ර බොන්වි-බරුයේවිච්චද — සෝවියට් ඇමති මණ්ඩලයේ පරිපාලන කටයුතු භාරව සිටියේ මොහුය — ක්‍රෙමලිනය බැලීමට ගියහ.

ඔක්තෝබර් විප්ලවයේදී ක්‍රෙමලිනය අල්ලාගෙන සිටි ප්‍රතිවිප්ලවවාදී යුන්කරයෝ කපොලු සාදගෙන කම්කරු හමුදාවට පහර දෙමින් කාල තුවක්කු වෙඩි තැබූහ. බිහිසුණු සටනකින් පසු විප්ලවීය හමුදාවන්ට යුන්කරයින් සහ සාර්ගේ නිලධාරීන් පන්තා දමා පැරණි ක්‍රෙමලිනය අල්ලා ගැනීමට හැකිවිය.

1918 දී ක්‍රෙමලිනය යුධය නිසා විනාශවී තිබිණි. සමහර ශාලා කැඩී බිඳී කළු පැහැගෙන තිබිණි. හැම තැනම ගඩොල් කැට හා යුන්බුන් විය. කුණු ගොඩවල් පිරි තිබුණේය.

ලෙනින් හා කෘෂ්ණකයා වතුරයුග්‍රහ හරහා ගමන් කළහ. කඳු ගැටයක් වැනි යෝධමය සන්ධාරය. උසින් අඩි තිහක් පමණ වූ මේ යෝධ සිනුව තඹ ලෝහයෙන් අතින් වාත්තකොට තැනීමට තරම් ඉස්සර කාලේ රුසියානු ශිල්පියෝ සමත් වූහ. එවැනිම විශාල කාලතුවක්කුවක්ද ඔවුහු සෑදූහ. පැරණි ක්‍රෙමලිනයේ තාප්ප දැති සහිත විය. ක්‍රෙමලිනයේ කුලුණු යුන්දරය. හැම කුලුණක්ම අතීත පුරාවෘත්තයක් සිහියට නගයි. ක්‍රෙමලිනයේ හැම දෙයක්ම රුසියානු ඉතිහාසය සිහි ගන්වයි.

ලෙනින් කල්පනාකාරී ලෙස අවට නැරඹීය. ක්‍රමලීන් කදුවැටියේ සිට බලන විට මොස්කව් නගරය හැම අතින්ම පෙනේ.

ලෙනින් සතුටු සිනා පාමින් මොස්කව් නගරයට සුඛ පැතිය:
“සැරද මොස්කව් නගරය!”

කොමියුනිස්ට් පක්ෂය

බොල්ෂෙවික් පක්ෂයේ හත්වැනි සම්මේලනයේදී ජර්මනිය සමග සාමය පිළිබඳ තීරණය සම්මත කර ගත්තාය. එම සම්මේලනය ඉදිරියේ යෝජනාවක් කළ ලෙනින් බොල්ෂෙවික් පක්ෂය කොමියුනිස්ට් පක්ෂය වශයෙන් නම් කළ යුතු යැයි කියා සිටියේය.

අපේ පරමාර්ථය කොමියුනිස්ට්වාදී සමාජයක් ගොඩ නැගීමය. එසේ නම් අප පක්ෂයේ නමද පරමාර්ථයට එකඟ වනසේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂය විය යුතුය.

ලෙනින් තම ක්‍රමලීන් කායභාලයට පැමිණි කම්කරුවන් සමග සාකච්ඡා කරමින් නව සමාජය ගොඩ නගන සැටි කල්පනා කළේය. මුලින් ගන්නා පියවර අන් හැම දේටම වඩා අමාරුය. මුලින්ම ගන්නා පියවර අතිශයින්ම වැදගත්ය. ලෙනින් මේ ගැන දිවා රෑ දෙකේ ආල්පනා කොට ඇමතිවරුන් සමග සාකච්ඡා කළේය.

ලෙනින් නිතර යාකොව් මිහයිලොව්ව් ස්වෙර්ඩ්ලොව් සමග සාකච්ඡා කළේය. සමස්ත සෝවියට් මධ්‍යම කෘත්‍යාධිකාරී කමිටුවේ සභාපතිවර ස්වෙර්ඩ්ලොව් සහ ලෙනින් මිතුරු ලීලාවෙන් වැදගත් රාජ්‍ය ප්‍රශ්න විසඳූහ.

යුධය නිසා විඩා පත්වී ජනතාවට විවේක ලබා දෙනු පිණිස ජනතාවගේ නව ජීවිතය ශක්තිමත් කිරීමට ලෙනින් ක්‍රියා කළේය.

ඔහු තම ප්‍රධාන ආධාර කරු වශයෙන් තෝරා ගත්තේ කම්කරු පංතියය. “අපට නිර්ධන පංතියේ අයෝමය හමුදාවක් අවශ්‍යයැ”යි “සෝවියට් ආණ්ඩුවේ මිළඟ කායභාලය” නැමති ලිපියෙන් පෙන්වා දුන්නේය. පක්ෂයේ මධ්‍යම කාරක සභාව ලෙනින් සැලැස්ම හා අදහස් පිළිගත්තාය. “ප්‍රවීද” සහ “ඉස්වෙස්ටියා” යන පුවත්පත්වල ලෙනින්ගේ ලිපිය පළවිය. උසස්තම පරමාර්ථයන් සඳහා ජනතාව පුබුදුවන ලදී. කොමියුනිස්ට්වාදීහු, කම්කරුවෝ සහ ගොවියෝ ලෙනින් කෙරෙහි විශ්වාසය තබා ඔහු සමග ඉදිරියට ගියහ.

ලෙනින්ගේ කායභාලයේ ලියන මේසය අසල වේවැලින් වියනලද ඇදී සහිත පුටුවක් විය. ඊට මේ පුටුවේ වාඩිවීමට ආශා කළේය. තම ළමාවියේදී උප්‍රානොව්ලාගේ සිමිබර්ස්ක් ගෙදර මෙවැනි වේවැල් පුටු

තිබුණු නිසා විය හැකිය. හිම කාලයේදී අම්මා වටා එක්රැස්වන ළමයින් ඇගේ කතාවලට සවන්දෙන සැටි ඔහුට මනක් විය. ලස්සන පොත්! ප්‍රීතිමත් ළමාවිය!

සෝවියට් රුසියාවේ හැම ළමයකුටම ප්‍රීතිමත් ළමා වියක් ලබාදිය යුතුයැයි ලෙනින් සිතාගත්තේය.

සාර්ගේ පාලන සමයේදී කම්කරු හා ගොවි ළමයින්ට ඉගෙනගැනීමට ඉඩකඩ මදවිය. මැද පාසල අවසන් කළේ කලාතුරකින් එක් ළමයෙක් පමණකි. උසස් විද්‍යාලයකට ඇතුළුවීම වීරල සිඬියක් විය. සෝවියට් පාලනයේ ආරම්භයත් සමගම රුසියාවේ සියලු පාසල්, විද්‍යාල හා විශ්ව විද්‍යාල කම්කරු ගොවිකරු ළමයින් සඳහා විවෘත විය. පුස්තකාලද ඔවුන් සතු විය. කළයුත්තේ ඉගෙනීම පමණකි.

යුධය නිසා රුසියාව විනාශයට, දුර්භික්ෂයට හා ශීතලට මුහුණ පෑවද, ලබාගත හැකි ඉතාම හොඳ හා පෝෂ්‍යදායක ආහාර ළමයින්ට බෙද දෙන ලදී. ලෝකයේ කිසිම ධනපති රටක් මෙතරම් හොඳින් තම දරුවන්ට නොසලකයි. හැම දෙයක්ම වැඩකරන ජනතාවගේ දු දරුවන් සඳහා වෙන් කැරිණි.

සාර් කාලයේදී කම්කරුවෝ දවසකට පැය 12 ක් හෝ සමහර විට පැය 15 ක් හෝ වැඩකළහ. සෝවියට් ආණ්ඩුව ලෙනින්ගේ යෝජනාවක් අනුව වැඩකරන කාලය දවසකට පැය අටකට සීමා කළේය.

ඉස්සර කුලාකයින්ට (පොහොසත් ගොවීන්ට) හා රදළයින්ට අයත්ව තිබූ ඉඩම් ගොවීන්ට බෙද දෙන ලදී. රටේ සියලුම කම්හල්, පැක්ටරි, දුම්රිය මාර්ග, පතල්, ආකර, බණිජ තෙල් සම්පත්, බැංකු හැමදෙයක්ම රජය සතු කරන ලදී. හැම වස්තුවක්ම ජනතාවට, සෝවියට් සභාවලට හා රජයට අයත් විය. රදළයින් හා ධනපතීන් රටේ ආර්ථික ක්ෂේත්‍රයෙන් වෙන්කර දමන ලදී. ඕනෑම පුරවැසියකුට වැඩ කිරීමට අයිතියක් ඇත. වැඩකරන්නේ කවරෙක්ද හේ අනුභව කරයි.

සෝවියට් රටේ ඇතිවූ ආර්ථික හා සමාජයීය පෙරළිය එය විය. විජලවය ජය ලබමින් ඉදිරියට ගමන් කළේය. ඒ හැම ජයග්‍රහණයකම නිර්මාණකයා හා පිතෘවරයා වූයේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂය හා එහි නායක වලදීම්ඵ් ඉල්ඩිඵ් ලෙනින්ය.

ගම්වලට යාම

විජලවයට බොහෝ කලකට පෙර ලෙනින් තම සගයින් සමග ජීනීවා නගරයෙහි වාසය කරන කාලයේදී රුසියාවේ සිට ඔහු හමුවීමට තරුණ

විජලවවාදී කතක් පැමිණියාය. ඇගේ නම ලිඩියා අලෙක්සාන්ද්‍රවනා පෝටියෙව්‍යාය. ඇ මුල සිට ලෙනින්ගේ දෙශපාලන මතවලට ගරු කරන්නියක් වූවාය. ඇ නම ජීවිතය විජලවවාදී ව්‍යාපාරය සඳහා කැප කළාය. විජලවවාදී කටයුතු හැරුණු විට ඇ සංගීතයට ඇලුම් කළාය. ජීනීවාහි වාසය කළ බොල්ෂෙවික්වරු සමහර දවස් වලදී ලෙපෙෂින්ස්කිගේ අවන් හලේ රැස්වූහ. එවැනි අවස්ථාවලදී පෝටියෙව්‍යා පියානෝව වාදනය කළාය. ලෙනින් පැමිණි සිටිත් නම් ඇ බිනෝවන්ගේ ස්වර මාලා රචනයක් වාදනය කරයි. ලෙනින් අන්හැමටම වඩා බිනෝවන්ගේ සොනාටා ස්වරමාලා රචනයට ආශා කළේය. එය මුදු මෙන්ම ගැඹුරු අදහස් කියා පාන උසස්තම ස්වර මාලා රචනයක් විය.

විජලවයෙන් පසු ලිඩියා පෝටියෙව්‍යා අගමැති කායාර්‍යාලයේ ලේකම්වරිය ලෙස වැඩ කරන්නී, ක්‍රමලින් මන්දිරය තුළම පදිංචිව සිටියාය. මේ නිසා ඇට වැඩවල යෙදීමට පහසු විය.

ඇ ලෙනින්ගේ දිනවරියාව ඉතා හොඳින් දැන සිටියාය. ඔහුට අවශ්‍ය හැම දෙයක්ම ඇ සැපයුවාය.

සෝවියට් ආණ්ඩුවේ ඇමති මණ්ඩලයේ සභාපති හෙවත් අගමැතිවරයා හමුවීමට නිතර කම්කරුවෝ හා ගොවියෝද, වෙනත් නියෝජිතයෝද පැමිණියහ.

“ලෙනින් සහෝදරයා හදකී (ගම්වල සිටම පයින් ගමන් කරමින් පැමිණි) ගොවි නියෝජිතයෝ ඇවිත් ඉන්නවා” පෝටියෙව්‍යා කීවාය.

“අඬ ගහන්න! අඬ ගහන්න!” ලෙනින් පැවසීය.

වැස්සට තෙමී, අවිවට වේලුණු, හිම කුණාටුවලට මුණ දුන් යටි රැවුළු සහිත ගොවීහු අගමැති කායාර්‍යාලයේ කොළපාට මේසය වටා වාඩිවුණහ. පළමුව ඔවුන් කුලෑටි ගතියකින් පසුවන සැටි පෙනිණි. එහෙත් ලෙනින් ගේ වාමි ගතිය දුටු ගොවියෝ ධෛර්‍යමත් වූහ.

ලෙනින්ගේ වාමි ගතිය හා දයාත්විත බව දුටු ගොවියෝ සැක හැර තම අදහස් කියන්නට වූහ. ලෙනින්ට අවශ්‍යවූයේත් ගොවීන්ගේ අදහස් හරිහැටි දැනගැනීමටය.

“ලෙනින් සහෝදරයා ඔහෙ තමා අපේ නායකයා. ඔහෙට වැඩ ගොඩක් තියෙන බව අපි දන්නවා...”

“ඒක එහෙම වෙන්ට පුළුවනි. නමුත් ගම් ගැන අපේ දැනීම අඩුයි” ඔවුන් දිරි ගන්වමින් ලෙනින් පැවසීය.

“ගම් ගැන අපි ඔහෙට සම්පූර්ණ ඇත්ත කියා දෙන්නම්.”

“අන්න හොඳා. කියන්න!”

“සෝවියට් ආණ්ඩුව රඳලයිත්ව පන්නා දමල ගොවීන්ට ඉඩම් බෙදල

දීප්‍ර හන්ද ගොවියෝ ආණ්ඩුවට පණ වගෙ ආදරෙයි." මෙසේ කීයේ පපුව වැසෙන තෙක් දිගැති යටි රැවුළක් සහිත වැඩිමහලු ගොවියාය.

"හොඳා. තව දුරටත් ගම්වල හැටි විස්තර කරන්න."

"දැන් අපි කියන්නේ කුලාකයින් ගැන. අපේ අළුත් ජීවිත කුලාකයෝ පාගා දැමීමට හදනවා. ලෙනින් සහෝදරයා දුප්පත් ගොවීන් ගැන විස්වාසය තබන්න. කුලාකයා සෝවියට් ආණ්ඩුවේ මිතුරෙක් නෙවී, හතුරෙක්..."

ලෙනින් මේ කරුණ හොඳහැටි දැන සිටියද ගොවීන්ගේ කතාවට සවන් දුන්නේය. මේ අනුව ගොවීන්ගේ අදහස් සියල්ල කැටි කොට මනාසේ ගලපා වැදගත් නිගමනයක් කළේය. ඉන්පසු නව පණතක් ඉදිරිපත්කොට, නීතිගත කළේය.

ගම්බද දුප්පත් ගොවීන් පිළිබඳ පණතකට 1918 ගිම්හානයේදී ලෙනින් අත්සන් තැබීය. එය කොමිනේද් නමින් හැඳින්විණි. එය ඉඩම් හිමි පොහොසත් ගොවීන් වන කුලාකයින්ට එදිරිව සටන් කිරීමේ ප්‍රධාන බලවේගය විය.

කුලාක්වරු කවරහුද? අද සෝවියට් සංගමයේ කුලාක් නමින් හැඳින්වෙන කොටසක් නැත. ඔවුන් සමාජයෙන් අතුරුදන් වී බොහෝ කල්ය.

සමාධිමත් ගොවීන් වූ කුලාකයින් අතර බොහොසෙයින්ම පොහොසත් ගොවීහුද වූහ. ඉස්සර ගම්බද පැවැති සමාජ රටාව අනුව අවංකලෙස වැඩ කිරීමෙන් පොහොසත් විය නොහැකි විය. ඔවුහු අනුන්ගේ ශ්‍රමය සුරාකෑමෙන් කුට ප්‍රයෝග යොදමින් පොහොසත් වූහ. මෙසේ පොහොසත් වූ පසු ඉඩම් මිළදී ගත්හ. දුප්පත් ගොවීන් තමන්ගේ කුඹුරුවල වැඩට යොදවා අඩු කුලී ගෙවූහ. ඔවුන්ට ගිනි පොලියට මුදල් හා ධාන්‍ය දුන්හ. දුප්පත් ගොවියාට බේරීමට මහෙක් නොවීය. ඔහු නැවත නැවතත් කුලාකයාගේ බිල්ල බවට පත්විය. කුසගින්නෙන් පෙලුණු දුප්පත් ගොවියා පුහුගොයම් කරලක් සුළඟට වැනෙන්නාක් මෙන් වැනෙන්නට විය. කුලාකයාගේ ආහාරගබඩාව තිරිඟු, මීලට්, බාර්ලි ආදී ධාන්‍ය වලින් පිරිලාය. ඔහු එයට අඟුළු ලා ආරක්ෂා කරයි. කුලාකයා තම ආහාර තොගය වැඩි කර ගැනීමටද අනුන්ගේ ඉඩම් සොරා ගැනීමටද, ලාභ ලබාගැනීම සඳහා ඕනෑම ගොවියෙකුගේ ගෙල මිරිකා දැමීමටද නිතර සුදනමින් සිටියේය.

විප්ලවයෙන් පසු නගරවල දුර්භික්ෂය වැඩි වෙන්නට විය. කළ යුත්තේ කුමක්ද? කම්කරුවන්ට, සේවකයින්ට, ළමා ළපැටියන්ට හා රතු හමුදාවට ආහාර සපයන්නේ කෙසේද? ආහාර සොයාගන්නේ කෙසේද?

ගම්වල ආහාර තිබේ. කුලාක්වරු ආහාර දීමට අකමැති වූහ, ආහාර සැඟවූහ, පොළොව හාරා වළවල් කපා ආහාර වළ දැමූහ.

අසාධාරණයකි! නගරවල කම්කරු ජනතාව කුසගින්නේ මියයාමට ඉඩ නැබිය යුතුද? ගම්බද කුලාකයින්ගේ ආහාර ගබඩා ධාන්‍යවලින් පිරි පවතී. කුලාකයින් ආහාර වගා කළේ කුලී ගොවීන්ගේ ශ්‍රමය සූරාකෑමෙනි. එම ආහාර කුලාකයින්ට නොව ජනතාවට අයිතිය.

ලෙනින් මෙසේ නිගමනය කොට කම්කරුවන්ට ආයාචනා කළේය.

“කම්කරු සහෝදරවරුනි! හැම කම්හලකම සහ පැක්ටරියකම ආහාර එකතු කිරීමේ සේනාංක සංවිධාන කරන්න. ගම්වලට ගොස් අමතර ධාන්‍ය රැස්කරගෙන සිටින අයගෙන් ධාන්‍ය ලබාගන්න. ගම්වල දුප්පත් ගොවියෝ සංවිධානාත්මක ලෙස අපට පක්ෂපාත වී සිටිත්. මැද පන්තියේ ගොවියෝ අපේ පැත්ත ගැනීමට පටන්ගෙන සිටිති. ගම්වල සෝවියට් බලය තහවුරු කරන සැටි ඔබ ඔවුන්ට කියා දෙන්න. කුලාකයින් ආහාර සහවාගෙන තිබෙන තැන් ඔවුන් ඔබට පෙන්නා දෙනු ඇත. කුසගින්න හා දුර්භික්ෂය පැරදවීමට අමතර ධාන්‍ය එකතු කරන්න.”

අමතර ධාන්‍ය ගම්වල දුප්පත් ගොවීන්ට සහ කම්කරුවන්ට පවරාදෙන පණතක් ලෙනින් කෙටුම්පත් කළේය.

සෝවියට් ඇමති මණ්ඩලය එම පණත සම්මත කළාය. සෝවියට් ආණ්ඩු බලය පිහිටවූ පළමුවැනි අවුරුදු වලදී ලෙනින් හා ආණ්ඩුව කම්කරු ජනතාව දුර්භික්ෂයෙන් බේරා ගත්තේ ඒ විධියටය.

ආක්‍රමණය

සමාජවාදී විප්ලවයට තුන් වසරකට පෙර ධරුව කක්ෂයට එහා පිහිටි බාරෙන්ටසෙව් මුහුදු වෙරළේ මුර්මන්ස්ක් නමින් අළුත් නගරයක් පැන නැගිණි. නගරය විශාල නොවුවද, උතුරු දිග රුසියාවේ වැදගත් වරායකි, මුර්මන්ස්ක්.

1918 වසන්ත සමයේදී දවසක හිමිදිරි පාන්දර මිදුමෙන් වැසි තිබෙද්දී නිහඬව ඉදිරියට එන කළු පැහැති යුධ නෞකාවක සේයාවක් පෙනිණි. කාල තුවක්කු එල්ල කරන ලදී. මුර්මන්ස්ක් වරායට ඉංග්‍රීසි කෲසර් නැවක් පැමිණියේය.

සැනෙකින් තවත් යුධ නැවක් පැමිණ නැංගුරම් ලෑවේය. එය ප්‍රංශයට අයත්ය. ඊළඟට පැමිණියේ ඇමෙරිකන් යුධ නැවකි.

සෝවියට් රුසියාව ආක්‍රමණය කරමින් විදේශීය රටවල යුද හමුදා ගොඩ බැස්සාහ.

එය ඉංග්‍රීසි, ප්‍රංශ හා ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපද යුද හමුදා හෙවත් අක්ෂ පක්ෂය විසින් ළදරු සෝවියට් රජයට විරුධව කරන ලද ආක්‍රමණයකි. මේ යුද හමුදා ලෝක ඒකාධිකාරී අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ සංවිධානයකි.

රුසියාවේ සමාජවාදී සෝවියට් රජය පෙරළා දැමීමට ලෝක අධිරාජ්‍යවාදී හවුල ඉදිරිපත් වූයේ, ලෝකයේ අනිකුත් රටවල කම්කරුවන්ද සෝවියට් රුසියාවේ කම්කරුවන් අනුගමනය කරමින්, විප්ලව ඇතිකොට රාජ්‍ය බලය අල්ලා ගනිති යන බිය නිසාය.

1918 වසන්තය හා ගිම්හානයද අසිරු විය!

ගිම්හානයේදී අධිරාජ්‍යවාදී යුද හවුලේ තවත් යුධ නෞකා කීපයක් සුදු මුහුදට පැමිණියේය.

උතුරු ද්විතා නදිය ප්‍රවණ්ඩ ලෙස සුදු මුහුදට ගලා බසින්නට විය.

ද්විතා නදියේ මෝය කට අසල වූ නදී තීරය ඔරු පාරු වලින් හා කුඩා නැව්වලින් පිරිලාය. වෙරළ බදනගරය පවුය. පදික වේදිකා, නැව් තටාක ලීවලින් සාද ඇත. එහි ලී ඉරන කම්හල් හා ගබඩාය. නගරයේ එක් කෙළවරකින් ඉමක් නැති තුන්ද්‍රා මහා වනයය. මේ නගරය රුසියාවේ යුධමය හා වාණිජමය වරාය වන අර්භාන්ගිල්ස්ක්ය.

අධිරාජ්‍යවාදී යුද හවුලේ සේනා අර්භාන්ගිල්ස්ක් අල්ලා ගත්හ. රුසියානු ධනපති පංතිය හා ප්‍රති විප්ලවවාදියෝ අර්භාන්ගිල්ස්ක් නගරයේ වැටීම ප්‍රිතියෙන් පිළිගත්හ. ඔවුන්ගේ එකම බලාපොරොත්තුව වූයේ සෝවියට් රජය විනාශ කිරීමය. ප්‍රති විප්ලවවාදීහු නගරය තුළ කැරැල්ලක් ඇති කොට දහස් ගණන් කම්කරුවන්, විප්ලවවාදීන්, රතු හමුදා හටයින් හා නාවිකයින් මරා දැමූහ.

මෙතෙක් සැහවී සිටි වෙළෙන්දෝ සහ ධනපතියෝ එළිපිට තම රාජ්‍ය විරෝධී ක්‍රියා කළ අතර සාර් යුද හමුදාවේ නිලධාරීහු නැවත තම නිල පටි පැළඳගත්හ. පල්ලිවල සිනු ගසමින්, දේව මෙහෙයන් පවත්වමින් පූජකවරු මිනීමරු ප්‍රතිවිප්ලවවාදීන්ට ආශීවාද කළහ.

අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ ආධාර ලැබූ ප්‍රතිවිප්ලවය උතුරේ ආක්‍රමණය ඇරඹීය.

ඇත පෙරදිග, සයිබීරියාවේ, උරාලයේ සහ වොල්ගා නදිය අසල පෙදෙසේ ප්‍රතිවිප්ලවය කැරලි ගසමින් සටන් පටන් ගත්තේය අධිරාජ්‍යවාදී රටවලට අයත් කෲසර් නෞකා විලදිවස්තෝක් නගරයද ආක්‍රමණය කළේය.

සයිබීරියාවේ ගම්වල කුලාකයෝ කැරලි ගැසූහ. දුප්පත් ගොවීන්ට වදභීංසා කොට ඔවුන්ගේ සංවිධාන විසුරුවා හැර කොමියුනිස්ට්වාදීන් එල්ලා මැරූහ.

ඩොන් හා කුබාන් පෙදෙසේ නගර ගම්වල දහස් ගණන් කොමියුනිස්ට් වාදීන්, කම්කරුවන් හා ගොවීන් මරා දමන ලදී. උක්රේනය ජර්මන් යුද සේනාවලට අත් විය.

ළදරු සෝවියට් රජය වටා සතුරු බල සේනා කවාකාරව සිටගෙන, එය තොණ්ඩුවක් මෙන් හිර කළේය.

හිමිදිරි පාන්දර හිරු පායන්තටත් කලින් අරුණෝදයේ ආලෝකය යම්කම් පෙනන විට, සෝවියට් අගමැති ලෙනින් තම ක්‍රමලීන් නිවසින් පිටතට ආවේය.

ලෙනින්ගේ ගෙදරත් අගමැති කායාර්ථය අතරත් ඇත්තේ අඩි කීපයක දුරකි. එය ස්මෝල්නි ගොඩනැගිල්ලේ ඔහුගේ නිවෙස හා කායාර්ථය අතර තිබුණු දුරටත් වඩා අඩු දුර ප්‍රමාණයකි.

අගමැති කායාර්ථයේ දෙරටුව මුරකරමින් සිටි රතු හටයාට ලෙනින් ආචාර කළේය:

“සුබ උදෑසනක් වේවා! සහෝදරය.”

පිළිගත් රීති අනුව අගමැති තම මුර සෙබළුන්ට ආචාර නොකරයි. එහෙත් ලෙනින් හැමදම මුර හටයින්ට ආචාර කළේය. ලෙනින් දුටු මුර හටයා වඩාත් සිරුවෙන් සිටගත්තේ විස්මය පත්දවමිනි. “ලෙනින් සහෝදරය රැටි නිදගත්තේ නැතිද?” ඔහු කල්පනා කළේය.

ලෙනින් අගමැති කාමරයෙන් පිටව ගියේද දැනට පැය තුනකට පමණ පෙරය. හිරු පෙරදිගින් උදාවන්නටත් පෙර නැවත ලෙනින් තම කායාර්ථය දෙසට ගියේය.

අගමැති කායාර්ථයේ කවුළු දෙක අතර බිත්තියේ විශාල සිතියමක් එල්ලා ඇත. ලෙනින් සිතියම ඉදිරියේ සිටගෙන බොහෝ වෙලාවක් යුද පෙරමුණු සලකුණු කොට ඇති ස්ථාන දෙස බැලීය. දැන් යුධය ඇවිල පවතින නගර හා ස්ථාන ගැන ඔහු මනාලෙස දනී. රතු හට සේනා මෙහෙයවන සෙනවිවරුන් හා කොමසාරිස් වරුන් ගැනද ඔහු දනී. ඔවුන්ගේ ගතිගුණද, දක්ෂතාවයන් ගැනද ඔහු දනගැනීමට උත්සාහ කළේය.

සෝවියට් රුසියාවට සතුරන් පහර දෙද්දී සාමාන්‍ය ජනතාව අතරින් දක්ෂ සෙන්පතිවරු බිහිවූහ.

වසිලි ඉවානවිච්ච වපායෙච්ච මෙවැනි ජනතා වීරයෙක් වූ අතර ඔහු පෑ යුද දස්කම් ගැන ජනතාව අතර අද්භූත කතා පැතිර යන්නට විය. ක්ලෙමන්ති වොරෝෂිලොව්ද ජනප්‍රිය සෙනවියෙක් විය.

මිහයිල් ජරුන්සේ ගැන ලෙනින් සිහිකළේ මහත් ගෞරවයෙනි. ඔහු ජරුන්සේ කෙරෙහි විශ්වාසය තැබීය. 1905 පළමුවැනි විප්ලවය ඇතිවූ කාලයේදී ඉවානොවො-වොස්නෙසෙන්ස්ක් පෙදෙසින් කම්කරු සේනාංකයක් සාදා මොස්කව්හි ප්‍රෙස්නියා පෙදෙසේ ඇතිවූ සටන්වලට සහභාගිවූ මිහයිල් ජරුන්සේ දැන් රතු හමුදාවක් භාරව සටන් මෙහෙයවන්නේ බිහිසුණු පෙරමුණකය.

ලෙනින් රතු හට සේනා මෙහෙයවන පෙරමුණු දෙස බැලීය:

වොරෝෂ්ලොව, බ්‍රඩ්ඔනි, ලසෝ, කොතොවිස්කි, ෂෝර්ස්, කුහාවෙවිස්කි, බ්‍රොහෙර්...

උතුරු, දකුණු සහ නැගෙනහිර පෙරමුණු තුනකි.

නැගෙනහිර පෙරමුණට සයිබීරියාව, උරාලය හා වොල්ගාව අයත්ය. රුසියාවේ ධාන්‍යාගාරයද මෙහිය.

අධිරාජ්‍යවාදී යුද හමුදා ආධාරයෙන් ප්‍රති විප්ලවවාදී ධනපති යුධ හමුදා නැගෙනහිර ආහාර ගබඩා නමින් හැඳින්වෙන සරු පෙදෙස අල්ලාගෙන කම්කරු ගොවිකරු රජය දුර්භික්ෂයකට භාජන කොට විනාශ කිරීමට වැර දැරූහ.

“රතු හමුදාවේ ප්‍රධාන බලය යෙදවිය යුත්තේ නැගෙනහිර පෙරමුණටය. වොල්ගා පෙදෙසින් හා සයිබීරියාවෙන් ප්‍රතිවිප්ලවවාදීන් පන්නා දම කුලාක් ආධිපත්‍යය බිඳිය යුතුයැ”යි ලෙනින් කල්පනා කළේය.

යුද පෙරමුණු වලින් ඊයේ ලැබුණු වාතී ඔහු නැවත මහත් සැලකිල්ලෙන් කියවා බැලීය. පෙරසින්ස්කි, ස්වෙර්ඩ්ලොව, විචේරින් ඇතුළු අතිකුත් නායකයින් සමග යුද පෙරමුණුවල තත්ත්වය ගැන සාකච්ඡා කළේය. ඔවුහුද ලෙනින්ගේ මතයට පක්ෂපාත වූහ. තීරණය ගන්නා ලදී. ඒ අනුව රතු හමුදා මෙහෙයවන සෙනවිවරුන්ට නියමයන් දන්වා යැවිය යුතුය ලෙනින් නැවත ලියන්නට විය. ඉර පායාගෙන එනවාත් සමගම අගමැතිගේ ලේකම්වරිය පෝටියෙවා අමුත්තන් පැමිණ සිටින බව ලෙනින්ට දන්වීය. ඔහු තම ඔරලෝසුව දෙස බැලීය. කලින් නියම කළ වෙලාවට අමුත්තෝ පැමිණ සිටිති.

“යුධ නිලධාරීන් බව පේනවා” ලෙනින් සිතීය.

ලියවිලි හා කඩදසි පයිල් කවරයට දමා පෝටියෙවාට දුන්නේය.

“ඔය ලියවිලි ඉක්මනට ඔන!”

තම මුහුණේ ඇති රැළි සහ නොසන්සුන්තාවය නැතිකර දැමීමට මෙන් ඔහු මුහුණ අතගැවේය. ඔහු කොතරම් කැළඹීගෙනද, නොසන්සුන්තාවයෙන්ද යනු අන් උදවිය නොදනගත යුතුය.

සෙනෙවිවරු කායඝාලයට ඇතුළු වූහ. ලෙනින් ඉතා හොඳින් දන්නා රතු හමුදා භාර සෙනෙවිවරුද, සාර් යුධ හමුදාවේ හිටපු සෙන්පතියෙක්ද එහි වූහ.

“අපේ ප්‍රහාරක සැලැස්ම ගැන වාතී කරන්නැ” යි ලෙනින් සාර් හමුදාවේ හිටපු සෙන්පතියාට කීවේය.

ලෙනින් සාර් හමුදාවේ සෙන්පතියෙකු සමග සාකච්ඡා කිරීම ඔහුගෙන් උපදෙස් ගැනීම පුදුමයට හේතුවක් නොවේද? රතු හමුදාවේ සේවය කිරීම ගෞරවයට හේතුවකි, එම ගෞරවයට හිමි කම් ඇත්තෝ දුප්පත්තුය,

කම්කරුවෝය, වැඩ කරන ජනතාව හා ඔවුන්ගේ පුත්තුය. රඳළ, ධනපතින්ගේ හා කුලාකයින්ගේ පුතුන් රතු හමුදාවට නොගත යුතුය. රතු හමුදාව මෙහෙයැවීම කොමියුනිස්ට්වරුන්ට පමණක් භාර කළ යුතුය යන පණතකට ලෙතින් අත්සන් තබා ඇත.

එහෙත් හිටි හැටියේම සාර්ගේ යුධ සේනාවේ සෙන්පතියෙක්! එසේ විය හැකිද? එහෙත් මේ සෙන්පතියා ලෙතින්ගේ පරමාර්ථ කෙරෙහි විශ්වාසය තැබුවෙකි. මෙවැනි අවංක යුධ විශේෂඥයින්ගේ ආධාරය රතු හමුදාවට ලබාදීමට ලෙතින් උනන්දුවිය.

සෙන්පතියා දිග වේවැලක් ගෙන සිතියම පෙන්වමින් වාතීා කළේය.

“ඔව්, ඔව්” යැයි ලෙතින් හිස වනමින් අනුමත කළේය. ඔහු සෙන්පතියාගේ වාතීාව අනුමත කළේ ඊයේද, පෙරේදද ඔහු අනිකුත් සහෝදරවරුන් සමග සාකච්ඡාකොට දැන් සෙන්පතියා ඉදිරිපත් කරන සැළැස්මට සමාන දෙයක් කල්පනා කළ බැවිනි. දැන් ඔහු තම සැළැස්ම සෙන්පතියාගේ වාතීාව සමග සසඳා බැලීය.

“බොහොම ලස්සන ප්‍රභාරයකට ඉඩ ලැබේවි” යැයි සෙන්පතියා තම වාතීාව අවසානයේදී කියා සිටියේය.

“ලස්සන ගැන කොහොම වුණත් වැදගත් දෙය ජය ගැනීමයි... සහෝදරවරුන්ගේ අදහස් කොහොමද?..” ලෙතින් අනිකුත් රතු හමුදා නායකයින්ගෙන් ඇසීය.

සැළැස්ම පිළිබඳ බොහෝ වේලාවක් සාකච්ඡා කළ ඔවුහු හැම අංශයක් ගැනම සලකා බැලූහ.

තීරණය පොදුය, දැඩිය.

“අපේ තත්ත්වය භයානකය. නමුත් රතු හමුදාව ජය ගත යුතුයැ”යි ලෙතින් කීවේය.

වෙඩි තැබීම

ලෙතින්, කෘෂ්ස්කයා සහ මරියා උල්යානොවා කුස්සියේ වාඩිවී උදේ ආහාරය ගනිමින් සිටියහ. ලෙතින්ට ක්‍රමලිභ්‍ය තුළ වෙන්කර තිබූ නිවසේ කුස්සියක්ද, ආහාර ගැනීමට කාමරයක්ද තිබුණේය. ඉඳහිට එකට වාඩිවී තේ බීමට මේ තිදෙනා පුරුදුවී සිටියහ. එවැනි අවස්ථාවලදී දෙශපාලනය ගැන කතා කිරීමද පුරුද්දකි. පිට උදවිය නැති අවස්ථාවලදී මේ තිදෙනා කුස්සියට වී ආහාර ගත්හ.

එදින සිකුරාදා දවසකි. සතියේ සෑම සිකුරාදාවකම පක්ෂයේ මධ්‍යම කාරක සභාවේ සාමාජිකයෝද, මහජන කොමසාරිස් වරුන් වන

ඇමතිවරුද මොස්කව නගරයේ කම්හල් හා පැක්ටරිවල කම්කරුවන් ඉදිරියේ කතා පැවැත්වීම සිරිතක්ව පැවතිණි. මොස්කවහි පක්ෂ කමිටුව එදින ලෙනින්ටද කම්හලකට යන ලෙස දන්වා තිබුණේය.

හිටිහැටියේම පෙට්‍රොග්‍රාඩයේ සිට විදුලිය පණිවුඩයකි. අගමැති කායාර්ග අසල කොරිඩෝරයේ තිබුණු විදුලිය පණිවුඩ යන්ත්‍රය පැය විසි හතරේම නොකඩවා ක්‍රියා කරන බැවින් ලෙනින්ට වහාම එම පණිවුඩය ලැබිණි.

පෙට්‍රොග්‍රාඩයේ ප්‍රතිවිප්ලවවාදීන්ට එදිරිව ක්‍රියා කරන විශේෂ කමිටුවේ සභාපති උරිටස්කි මරා දමා ඇති බව විදුලිය පණිවුඩයෙන් කියැවිණි. විනාඩි කිපයකින් මොස්කව කමිටුවෙන් ටෙලිපෝන් පණිවුඩයකි.

“ලෙනින් සහෝදරය, මොස්කව කමිටුව ඉල්ලා හිටිනව අද රැස්වීමට යන්ට එපයි. කියල. ප්‍රතිවිප්ලවය මිනී මරන්ට පටන් අරගෙන. අද යාම අවදනම්.”

“සහෝදරයා, යකුන්ට බය නම් සොහොනෙ ගෙවල් හදනවද?” මෙසේ ප්‍රශ්න කළ ලෙනින් තම කායාර්ගයට ගියේය.

උරිටස්කි මරා දමන ලදී. ඊට පෙර බොල්ෂෙවික් නායකයෙකු වූ වොලොදර්ස්කිද මැරුම් කැවේය. කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ මධ්‍යම කාරක සභාවේ සාමාජිකයින්ද, සෝවියට් ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරුන්ද තනිකොට මරා දැමීමට ප්‍රති විප්ලවවාදී මිනීමරුවෝ තීරණය කළහ.

කම්කරු රැස්වීමට නොහිඟින් සිටීමට ලෙනින්ට පුළුවන්ද? ඔහු කම්කරුවන්ට පොරොන්දු වී ඇත.

හැමද මෙන්ම එදිනද ලෙනින් ගෙනයාමට රියකරු ස්තෙපාන් ගිල් මොටෝරිය සමග පැමිණියේය. අද ලෙනින් රැස්වීම් දෙකක කතා කළ යුතුය. හවස ඇමති මණ්ඩලයේ රැස්වීමකි.

“ඉස්සෙල්ලා කම්කරු රැස්වීමට යනවා. පස්සෙ ඇමති මණ්ඩලයේ රැස්වීමට” ලෙනින් කීවේය.

ගිල් හිස වැතිය:

“ලෙනින් සහෝදරය, කොහොමද විවේක නැතුව ඔහොම වැඩ කරන්නෙ?”

ගිල් ලෙනින් රියේ නංවාගෙන සෙර්පුභොවස්කි වීදියේ පිහිටි මිහෙල්සොන් කම්හලට ගියේය. ඔහු මීට පෙරද මේ කම්හලේ කම්කරුවන් අමතා කතා පවත්වා ඇත.

කම්කරුවෝ අත් බෝම්බ හදන විශාල වැඩ ශාලාවේ රැස්වූහ. එය මේ. නොබෝද ලියෙස් ෆනන ලදී. කම්කරුවෝ ලියවන පට්ටල් අසලද, දෙරටුව අසලද රැස්වූහ. ඔවුන්ගේ මුහුණ දැඩිය, දෙනෙත් තියුණුය.

ලෙනින් කම්කරුවන් ඉදිරියේ කතා කරමින් සිටිල් යුධය ගැනද ප්‍රතිවිප්ලවවාදීන්ට එදිරිව කරන සටන ගැනද විස්තර කළේය.

කම්කරුවෝ ප්‍රතිවිප්ලවවාදීන්ට එදිරිව සටන්වලදී අත් බෝම්බ සාදා පෙරමුණට යැවූහ. අවශ්‍යවුවොත් යුද පෙරමුණට යාමට වුවද කම්කරුවෝ සුදුනම් වූහ.

කම්කරුවෝ තම කම්හල් හා පැක්ටරි නැවත ධනපතින්ට භාර දීමට සුදුනම් නැතිබව ලෙනින්ට දැණිනි.

ලෙනින්ට විවේක නොගෙන වැඩකිරීමට මෙතරම් ශක්තියක් ලැබෙන්නේ කොයිතැන්දැයි ගිල් පුදුමවීය. කම්කරු පංතිය සද ශක්තිය ලබාදෙන යන්ත්‍රයක් මෙනි.

දස්වීම අවසානයේදී කම්කරුවන් සමග ලෙනින් කම්හලින් පිටවීය. ගිල් මෝටෝ රියේ යන්ත්‍රය ක්‍රියා කොට ගමනට සුදුනම් වූයේ ඔහු සුපරික්ෂකාරී වූ බැවිනි. තත්ත්වය නොසන්සුන්ය. උරිටස්කිගේ මරණය ගැන රියැදුරු ගිල් දැන සිටියේය. ලෙනින් දැන් දැන් මොටෝරියේ වාඩි වෙතියි ගිල් නොඉවසිල්ලෙන් බලා සිටියේය... එහෙත් කම්කරුවෝ වටකරගෙන ප්‍රශ්න අසන්නට වූහ. ලෙනින් නැවත තරුණ දිවියක් ලැබුවාක් මෙන් ඔවුන්ගේ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සපයන්නට වීය. හිටි හැටියේම වෙඩි හඬකි, ශබ්දයකි. ඒ කුමක්ද? වෙඩි තැබීමක්ද? ලෙනින්ට වහාම තේරුම් ගැනීමට බැරිවීය. වම් අත ගැස්සිණි. ඔහු බිම වැටෙන්නට වීය. එවිටම වාගේ තවත් වෙඩි හඬක් ඇසිණි. බෙල්ලේ දැඩි වේදනාවක් ඇතිවීය. ලෙනින් පැත්තකට හැරෙන්නට තෙවැනි වෙඩි පහර ඔහුගේ පිටට වැදුණේය.

ලෙනින් බිම වැටී වැතිරිණි.

“ලෙනින්ව මරා දමමා!” යැයි පිරිස කැගයන්නට වූහ.

කෙටවු ගැහැනියක් තම අත තිබූ බ්‍රවනිග් පිස්තෝලය බිම දමා වත්තෙන් පිටවූවාය. මිනිස්සු ඒ මිනීමරු ස්ත්‍රිය අල්ලා ගැනීමට ඇ පසුපස දිවුවෝය.

“ලෙනින් සහෝදරයා! සහෝදරයා!” ගිල් ශෝකයෙන් කැඟැසීය.

“ගෙදර!” වෙඩි පහර කෑ ලෙනින් පහත් හඬින් කී විගස කම්කරුවෝ ඔහු ඔසවා ගෙනැවිත් මොටෝ රියේ වාඩි කරවූහ. හැම දෙනම නිහඬවූහ. ලෙනින් අමාරුවෙන් ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස කරන හඬ ඇසිණි.

ගිල් හැකිතරම් වේගයෙන් රිය පදවමින් ක්‍රෙම්ලිනයට ගියේය.

“ලෙනින් සහෝදරයා, අපි සහෝදරයාට උස්සාගෙන යන්නම්” යැයි ගිල් ලෙනින්ට කීය.

එහෙත් ලෙනින් ගිල්ගේ උරහිස අල්ලාගෙන අනිත් කම්කරුවන්ගේත් ආධාරය ඇතිව තමා පදිංචි තුන්වැනි තට්ටුව දක්වා පියගැට පෙළ දිගේ නගින්නට විය... ඔහුගේ කම්සය ලෙයිත් තෙත්වී තිබිණි.

ලෙනින්ගේ නැගණිය මරියා උල්යානොවා ඉදිරියට දිවගොස් බියටි කැගැසුවාය:

“වලදීම්ඊ! වලදීම්ඊ!”

“තරමක් තුවාල වෙලා... සනීප වෙව්. සන්සුන් වෙන්න, මරියා! නදේෂ්ඨව බය කරන්න එපා!” යැයි මාරක ලෙස තුවාල ලැබ සිටි ලෙනින් මහත් අමාරුවෙන් පැවසීය.

ලෙනින්ගේ බිරිඳ නදේෂ්ඨ කෘෂ්ස්කයා තමාට අයත් රාජ්‍ය කායඝ්‍යයන් සඳහා පිට ගොස් සිටියාය.

ඇමති මණ්ඩලයේ සියලු සාමාජිකයෝ අගමැති කායඝ්‍යාලයේ රැස්වී සිටියහ. ලෙනින් නියම වෙලාවට රැස්වීම ගැන විශාල වුවමනාවක් දැක්වූ බැවින් එදින රැ නවයට, කලින් දන්වා තිබූ පරිදි ඔවුහු රැස්වූහ. පළමුවැනි වරට අගමැතිවරයා පමාවිය...

කොටු සහිත සඵවකින් වසා තිබුණු ඇඳ මත ලෙනින්, සතප්පවූහ. කෘෂ්ස්කයා එම සඵව ආරක්ෂා කළාය. ඔහු ක්‍රමයෙන් දුර්වල වත්ම ඔහුගේ කය සුදුමැලි විය.

කාමරයේ දෙර පළ හැර තිබුණු අතර බියවූ සහ කැළඹුණු සහෝදරවරු කාණ්ඩ ගැසී ලෙනින් බැලීමට ආහ. මේ වනවිට දෙස්තරවරුද පැමිණියහ.

“ලෙනින් සහෝදරයා මරණාසන්න ලෙස තුවාල ලබා සිටිනවද?” සහෝදරවරුන් ඇසුවේ බලාපොරොත්තු සහගතවය.

“තුවාල බොහොම බරපතළයි. මොහොම හයානකයි” දෙස්තරවරු පිළිතුරු දුන්හ.

කාලය සෙමින් ගෙවිණි. කෘෂ්ස්කයා තම කටයුතු වලින් පසුව ගෙදර ආවාය, මොකද අද දෙරවල් ඇරලා? මොකද මෙතරම් පිරිසක් රැස්වෙලා ඉන්නේ?

කිසිවෙක් ඇගේ උරහිසට අතක් තබමින් ඇ සැනසූහ. ඇට කාරණය අවබෝධ විය.

“පණ තියෙනවද?” ඇ ඇසුවාය.

කාමරය තුළින් ලෙනින්ගේ කෙඳිරි ගැම ඇසිණි. ඇ සෘජුව, කඳුළු රහිත වියලි නෙත් වලින් ඔහු දෙසට ගමන් කළාය. ලෙනින් ඇ දෙස බලා මහත් ආයාසයකින් මද සිනා පාමින් මෙසේ පැවසීය:

“නදේෂ්ඨ, කමක් නැහැ. විජලවවාදීන්ට ඔහොම දේවලට මුණ පෑමට සිදුවීම සාමාන්‍ය දෙයක්. බොහොම සුළු තුවාලයක්, සනීප වෙව්...”

ඔහුගේ දෙනෙත් වැසිණි. රුධිර පීඩනය පහත වැටෙන්නට විය. ඔහුගේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය වඩ වඩාත් අයහපත් වෙන්නට පටන් ගති. ඇත්තටම ලෙනින් මිය යන්නද?

අසිරු කාලය

අගමැති කායආලයේ කොරිඩෝරයේ තබා ඇති විදුලිය පණිවුඩ යන්ත්‍රය ක්‍රියා කාරී විය. ටක්, ටක්, ටක්, ටක්, ටක්, ටක්. පණිවුඩ භාර ගනිති, පණිවුඩ යවති... සෙබළු ඇඳුමකින් සැරසී සිටි විදුලිය පණිවුඩ යන්ත්‍රය ක්‍රියා කරන්නා යන්ත්‍රයෙන් පිටවන ටෙප් පටිය කියවන්නට විය. ඔහු එම සංඥා ඉක්මනින් පරිවර්තනය කොට කොරිඩෝරයේ අග ඇති ලෙනින්ගේ නිවෙසට දිව ගියේය.

කෘපස්කයා දෙර හැරියාය.

“ඉක්මනින් ලෙනින් සහෝදරයට බාර දෙන්න.” ඇ කීවාය.

පණිවුඩ කරුවා තමාට ලැබුණු පණිවුඩය නිසා කැළඹී සිටියේ කුඩා කාමරයට ඇතුළු විය.

එහි කොටු සහිත සළුවකින් වසන ලද පටු යකඩ ඇඳක් විය. ඒ අසල ලියන මේසයකි. මේසය ළඟ වාඩිවී සිටි ලෙනින් පුවත්පතක් කියවමින් සිටියේය. ඔහුගේ වමත වෙළුම් පටියකින් බැඳ තිබිණි. ලෙනින් තරමක් කෙටිවූ වී, දුඵල වී සිටියද වෙනත් වෙනසක් නොපෙනේ. ඔහුගේ දෙනෙත් තියුණුය, ගමන කඩිසරය.

එම විදුලිය පුවත යවන ලද්දේ රතු හමුදාව විසිනි.

“ආදරණීය ලෙනින් සහෝදරය! ඔබ ලැබූ එක් වෙඩි පහරකට පිළිතුරු වශයෙන් ඔබ උපන් නගරය මුදු ගනිමු. දෙවැනි වෙඩි පහර වෙනුවට සමාරාව මුදුගන්නෙමු!”

“හරිම හපන්නු!” ප්‍රීතියෙන් කැ ගැසූ ලෙනින් නැවත දයාන්විත ලෙස මෙසේ පැවසීය: “බොහොම ස්තූතියි! බොහොම ස්තූතියි!” ඔහු නැවත හඬනගා විදුලිය පණිවුඩය කියවන්නට විය: “ඔබ උපන් නගරය මුදු ගන්නෙමු...” “අපේ හමුදාව සිම්බර්ස්ක් නගරය මුදුගෙන ඇහුණද විදුලි පණිවුඩභාර සහෝදරය? නදේෂ්ද, උසස්තම ජයක් අපි ලබා ගන්නා නොවේද?”

ලෙනින් රතු හමුදාවට පිළිතුරු ලිපියක් වහාම යැවීය. රතු හමුදාවට තම කෘතඥතාවය පිරිනැමූ හෙතෙම සිම්බර්ස්ක් මුදුගැනීම තම තුවාල වලට මෙතෙක් ලැබුණු ඉතාම හොඳ බෙහෙත් බවද දැන්වීය.

“මීට වඩා හොඳ බේනක් තවත් නැත! දැන් ඉතින් ඉක්මනට සුවය ලැබෙව්.”

එය සැබෑවිය. ඊට දවස් කීපයකට පසු ලෙනින්ගේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය සතුටුදායක වී තිබෙන බව “ප්‍රවිද්‍ය” පුවත්පතේ පළවූ වෛද්‍ය නිවේදනයේ සඳහන් විය.

තම කායඝාලයට ගොස් වැඩ කිරීමට ලෙනින්ට දෙස්තරවරුන්ගෙන් අවසර ලැබිණි.

තත්ත්වය වඩාත් අසීරුවිය, අමාරුවිය. රතු හමුදාව සමඟ සටන් කොට ලෙනෙහියෙන් ජය ගත නොහැකි බව අධිරාජ්‍යවාදී යුද හමුදාවට අවබෝධ වූයෙන්, ඔවුහු තවත් යුද සේනා රුසියාවට එවූහ. මේ අනුව ආණ්ඩු දහ හතරක් හමුදා එවා සෝවියට් රුසියාව ආක්‍රමණය කළෝය. රුසියාව වටකරනු ලැබූ බලකොටුවකට සමාන විය.

“වට කරනු ලැබූ බලකොටුව තුළ හැම දෙයක්ම යුධමය විය යුතුයැ”යි ලෙනින් පැවසීය.

විශේෂ ශ්‍රමදාන ක්‍රමයක් අරඹන ලදී. හැම රට වැසියෙක්ම කම්හල්වල, පැක්ටරිවල, ආයතනවල, ගොවි පොළවල, දුම්රිය මාර්ග වල වැඩ කළ යුතුය. සෝවියට් ජනතාව රතු හමුදාවට ආධාර කළ යුතුය!

රතු හමුදාවට අවි වුවමනාය! කම්කරු සෝයුරනි අවි තනන්න! විශාල වශයෙන් අවි සාදන්න!

රතු හමුදාවට ඇඳුම් හා සපත්තු වුවමනාය. කම්කරු සෝයුරනි ඇඳුම් මසන්න! සපත්තු සාදන්න!

හමුදාවට අවශ්‍ය කම්ස, කලිසම්, යට කබා, උඩ කබා ආදිය මැසීම පැක්ටරිවලට නොපුළුවන. මන්දයත්, අවශ්‍ය රෙදි පිළි ආදිය නැති බැවිනි. සපත්තු නිපදවීමට අවශ්‍ය හම් නැත. මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නේ කොහොමද? රතු හමුදාවට අවශ්‍ය ඇඳුම් ලබා දෙන්නේ කෙසේද?

ආණ්ඩුව හා පක්ෂය මහජනතාවගෙන් හිම කාලයට ඔබින ඇඳුම් පරිත්‍යාග කරන ලෙස ඉල්ලා සිටියෝය. ජනතාව තමන් සතු හිම කබා ලොම් සහිත හමෙන් කළ තොප්පි, අත් කෙටි කබා, වූලන් මේස් ආදිය පරිත්‍යාග කළහ.

ධනපති පංතිය තමන් සතු වූලන් රෙදි ලොම් කබා ආදී දේ පරිත්‍යාග නොකළේය.

“ධනපතීන් සතු අමතර හිම කබා ආදී දේ පැහැර ගත යුතුය. එක ධනපතියකුට එක හිම කබායක් බැගින් තිබුණාම හොඳටම ඇතැ”යි ලෙනින් ජෙර්සින්ස්කිට දැන්වීය. “කම්කරුවන් තමා සතු එකමු කබාය පවා පරිත්‍යාග කරනවා. ධනපතියන් ඔවුන් සතු අමතර ඇඳුම් දුන්නාවේ.”

ප්‍රතිච්ඡලවවාදීන්ට විරුධව සටන් කරන සමස්ත රුසියානු විශේෂ කමිටුවේ සභාපති වරයා පිලිකස් ජෙර්සින්ස්කිය. මේ කමිටුව වෙ. කා. නමින් රුසියාවේ ප්‍රසිද්ධ විය. මේ කමිටුවේ සාමාජිකයින් හා සේවක පිරිස හඳුන්වන ලද්දේ වෙකිස්ට් යන නමිනි. වෙකිස්ට්වරු ධනපති බංගලාවලට ගොස් ධනපතීන් සතු අමතර ඇඳුම් සියල්ල රජය සතු කළහ. රතු හමුදාවට අවශ්‍ය රෙදි හා ඇඳුම් යවා, වැරහැලි ඇඳ ගෙන සිටි කම්කරුවන්ට හා ඔවුන්ගේ දු දරුවනට නොමිලේ ඇඳුම් බෙදා දුන්හ.

සෝවියට් රුසියාවේ බියජනක සතුරා වූයේ දුර්භික්ෂයයි. නගරවල ආහාර බෙදීම සලාක ක්‍රමයට කරන ලදී. දුර්භික්ෂයේ තර්නය එයින් නොනැවතීණි.

රට දුර්භික්ෂයෙන් බෙරා ගැනීම සඳහා සෝවියට් ආණ්ඩුව දැඩි නීති පැනවීය. මේ විශේෂ නීතිය අනුව ගොවීන් සතුව තිබූ අමතර ධාන්‍ය සියල්ල රජයට භාරදෙන ලෙස දන්වන ලදී. ගොවීන්ට අයත් අමතර මස්, ධාන්‍ය, පිටි, බටර් හා තෙල් වර්ග, අර්තාපල් ආදිය රතු හමුදාවට හා කම්කරු පංතියට දෙනු ලැබීය. ගොවීන්ගේ තත්ත්වය අතිශයින්ම අයහපත් වූ නමුදු කළ හැකි අන් දෙයක් නොවීය.

විදේශීය අධිරාජ්‍යවාදී රටවල් දහහතරක් සෝවියට් රුසියාවට පහර දුන්හ. ධනපතීන් හා සාර්වාදී නිලධාරීන් ප්‍රති ච්ඡලවවාදී හමුදා සංවිධාන කොට සෝවියට් ආණ්ඩුව විනාශ කිරීමට සටන් කළහ. කුලකයෝ හා ධනපතියෝ සෝවියට් රුසියාව තුළ ආණ්ඩු විරෝධී කැරළි ඇති කළහ. ආහාර සැහවූහ. ආහාර ගබඩාවලට ගිනි තැබූහ. කොමියුනිස්ට්වාදීන් මරා දැමූහ. මෙවැනි බිහිසුණු බරපතළ තත්ත්වයක් යටතේ සෝවියට් ආණ්ඩුව විශේෂ හදිසි නීති පණවා රතු හමුදාවේ ජය සහතික කිරීම සඳහා වැඩ කළේය. ගොවීන් සතු අමතර ආහාර පැහැර ගෙන රතු හමුදාවට හා කම්කරුවන්ට බෙදා දුන්නේය. ධනපතීන්ගේ අමතර ඇඳුම් පැහැරගෙන බලපත්‍ර අනුව ඒවා කම්කරු ජනතාවට නොමිලේ බෙදා දුන්නේය. රට තුළ තිබුණේ ලොරි, බස්, හා මොටෝ රිය සීමාසහිත ගණනකි. ඒවාද පරණ වූ, අබලන් වූ යන්ත්‍ර සහිත විය. දුම්රිය හා දුම්රිය මාර්ගවල තත්ත්වයද එසේවිය. මේ හැම ප්‍රවාහණයක්ම යුධ පෙරමුණට අවශ්‍ය. අවි හා ආහාර සැපයීමටද, සේනා සැපයීමටද යොදවන ලදීන්, ප්‍රවාහණ පාවිච්චි කිරීමටද බලපත්‍ර නිකුත් කරන ලදී. මේ වකවානුවේදී සෝවියට් ආණ්ඩුව අනුගමනය කළ ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය යුධමය කොමියුනිස්ට්වාදය ලෙස ලෙහින විසින් හඳුන්වන ලදී. එය අසීරු කාලයක් විය.

වාසනාවෙකි, ඒ අසීරු කාලයේදී සෝවියට් ආණ්ඩුවේ නායකයා වූයේ ලෙනින්ය.

සෞකොල්නිකී සිද්ධිය

ලෙනින් වෙඩි පහරවලට ගොදුරුව, මරණාසන්න ලෙස කුඩාල ලැබ සිටි කාලයේදී කෘෂ්ණකයා තම බිය හා කාන්තිය සහවාගෙන හැසිරෙන්නී, දුටුවන් මවිතයට පත් කළාය.

ලෙනින් සුවය ලැබූ විගස ආ බරපතළ ලෙස රෝගාතුර වුවාය. පිරිසුදු වාතය ඇයට වැඩියෙන් ලබා දිය යුතු බව වෙද්දු කීහ.

ඒ කාලයේදී අද මෙන් සෞඛ්‍යාගාර නොතිබිණි. මොස්කව්හි දුර්ල ලමයින් උදෙසා සෞකොල්නිකී උද්‍යානයේ පාසලක් විවෘත කළේද මේ දවස්වලදීමය. එහි අවට වාතය පිරිසුදුය.

තම රෝගයට ප්‍රතිකාර ලබාගැනීමක් වශයෙන් කෘෂ්ණකයා මේ පාසලේ නැවැත්වීමට කැමති කරවා ගන්නා ලදී.

ලෙනින් නැවත දිවා රෑ නොතකා වෙහෙසී වැඩ කරන්නට පටන් ගත්තේය. අතිශයින්ම වැදගත් තීරණ ගැනීම ඔහුට භාරවිය. සමාජවාදී රජය මුල සිටම හැම දෙයක්ම ගොඩ නගන්නට වූ අතර, එහි ප්‍රධානියාවූ ලෙනින් මත පැවරුණු වගකීම විශාල විය.

හවස පැයක පමණ විවේකයක් ලැබුණු විගස ඔහු තම රියදුරු ගිල්ට මෙසේ පැවසීය:

“අපි යමු නදේෂ්ද සහෝදරිය. බලන්ට, හොඳද?”

ශීත සමය වූ බැවින් මොස්කව් නගරය පුරා හිම ගොඩගැසී තිබිණි. මොස්කව්හි විදිවල මෙසේ ගොඩ ගැසුණු හිම ගොඩවල් උසින් දෙමහල් මන්දිරයකට සම විය.

1919 ජනවාරි මාසයේ දවසක සෞකොල්නිකී උද්‍යාන පාසලේ නත්තල් ගහ සහිත උත්සවය සුදුනම් කර තිබිණි. මෙම උත්සවයට සහභාගි වීමට ලෙනින් පොරොන්දු විය. මරියා උල්යානොවාද කෘෂ්ණකයා බැලීමට යාමට සුදුනම් වූවා, ඇට කිරි බඳුනක්ද ගෙන ගියාය.

මෝටෝ රිය ගිල් පැදවූ අතර ආරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුවේ වෙබානොවිද ලෙනින් කැටුව ගියේය.

එදින ඉරිදු වූයෙන් බොහෝ දෙනෙක් මහාමාභී වල ගමන් කළහ. හිම වැසී නිසා පළල් මාර්ග පටු අධිපාරවල් තරම් පටු විය. හැමතැනම හිම ගොඩැලිය. ඉදිරියෙන් කිසිවක් නොපෙනේ. දක්ෂිණම රියකරුවකු වූ ගිල් මිනිසුන් හා හිම ගොඩැලි අතරින් රිය පදවන්නට විය.

සෞකොල්නිකී උද්‍යානයට ඇතුළුවන තැන, දුම්රිය මාර්ගය සහිත පාලම අසල මිනිසුන් තිදෙනෙක් පෙනී සිට පාර හරස් කරමින් කැගැසූහ:

“නවත්වාපත් නැතිනම් වෙඩි තියනවා!”

ගිල් ඔවුනතරින් රිය පදවාගෙන යාමට සුදුනම් වුවද ලෙනින් ඔහු නැවැත්වීය. ඔහු, ඔවුන් මහජන මිලිමියා හටයින් වෙතියි සිතීය. යුධ කාලය නිසා මොටෝ රියකින් නගරයෙන් පිටවී යන්නන් පරීක්ෂාකිරීම අවශ්‍ය දෙයකි. ඔවුන් නිල ඇඳුමින් සැරසී නොසිටීම වැදගත් දෙයක් නොවූයේ, එවකට මිලිමියා හටයිනට විශේෂ ඇඳුම නොතිබුණු බැවිනි.

රිය නවත්වත්ම, හැඩ් දූඩ් මිනිසුන් තිදෙනෙක් පිස්තෝල එල්ල කර රියේ දෙර විවර කළහ:

“එළියට බැහැපල්ලා!”

“මම ලෙනින්” යැයි ලෙනින් කීවේය.

ඔවුන් මහජන මිලිමියා හටයින් විය යුතු බව තවමත් ලෙනින්ගේ විශ්වාසය විය. දෙදෙනෙක් දෙපැත්තෙන් පිස්තෝල දෙකක් ලෙනින්ගේ ශංඛක වලට එල්ල කළහ. දැන් ඔහුට එම පිස්තෝලවල ලෝහ බට දුනේ. කුන්වැන්නා උද්දව වලෙස ලෙනින්ගේ සාක්කු අතගා බලන්නට විය. ක්‍රමලිනයට ඇතුළු වන බලපත්‍රයක්, බුච්චිගේ වර්ගයට අයත් කුඩා පිස්තෝලයකුත්, සටහන් පොතකුත් ඔහු උදුරාගත්තේය.

ඉන්පසු පල්හොරු තිදෙන මොටෝ රියට පැන එය පදවාගෙන ගියහ. මෙය කොතරම් ඉක්මනින් සිදුවීදයත්, සිදුවන්නේ කුමක්ද යන්න වටහා ගැනීමටත් පෙර ඔවුහු අතුරුදන් වූහ.

කෝපයට පත් ලෙනින් මොහොතක් නිහඬව සිට පසුව පසුතැවිලි වූයේ මෙසේ පැවසීය:

“ලජ්ජාවකි! අපි කීපදෙනෙක් ඉදලත්, මොටෝ රිය කොල්ලකාගෙන යාමට ඔවුන්ට ඉඩ දුන්නා.”

“ලෙනින් සහෝදරයා! මම වෙඩි නොතැබුවෙ උන් සහෝදරයට වෙඩි තියයි කියල හිතපු හන්ද” ගිල් කීවේය.

“ඔව්. ඒක ඇත්ත. අපි සටන් නොකිරීම හරි. උන්ට අපට වඩා බලයක් තිබුණා.” ලෙනින් ගිල් සමග එකඟ විය.

ලෙනින්ගේ ආරක්ෂාවට පැමිණි වෙබානොව් දෙස බලා ඔවුහු හඬ නඟමින් සිනාසුණහ. ලෙනින් සිනාසෙන්නේ අවට අයටද තම සිනාව බෝ කරමිනි. මරියා උල්යානොවා සහ ගිල්ද ලෙනින් අනුව සිනහසුණහ. වෙබානොව් පමණක් කිරි බඳුන රැගත්වනම ගල් රුවක් මෙන් සිටියේය...

“හොරුන්ගෙන් අපට බේරාගැනීමට පුළුවන්වූ එකම වස්තුව!” යැයි කී ලෙනින් වෙබානොව් අත වූ කිරි බඳුන පෙනවමින් සිනාසුණේය.

වෙබානොව් එක් සාක්කුවක වූ පිස්තෝලය අල්ලා ගෙන, අතින් අතින් කිරි බඳුන රැගෙන, අතින් යඟේ විහිළුවලට භාජන වෙමින් ගමන් කළේය. ඔවුහු ආදේශීය සෝවියට් සභා කායාර්යාලයට ගියහ. එහිදී වෙනත්

මොටෝ රියකින් ලෙනින් හා මරියා උල්යානොවා පාසලට ගෙනගියහ. සිදුවූ දේ ගැන වහාම පෙර්සින්ස්කිට දන්වනලදින්, මොටෝ රිය කොල්ල කරුවන් වහාම සොයන ලෙස ඔහු අණ කළේය. ඉක්මනින්ම ඔවුන් අල්ලා ගැනීමට වෙකිස්ටවරු සමත්වූහ.

ලෙනින්ගේ පමාවීම නියා නොසන්සුන් වූ කෘප්ස්කයා පාසලේ ඇවිදින්නට වූවාය. ඇ නිතර නිතර කවුළුවෙන් පිටත බැලුවාය.

කෙමෙන් එම නොසන්සුන්තාවය පාසලේ සිසුන්ටද පැතිර ගියේය. විනාඩි පැයවලට හැරිණි.

හිටිහැටියේම කිසිවෙක් කැගැසූහ:

“ඇවිල්ලා!”

ලෙනින් පාසල් වත්තේ සිට පාසලට දිව ආවේය. ඔහුගේ හිම කබායේ බොත්තම් නොපියවා තිබිණි. ලෙනින්ගේ යටි රැවුළ හා ඇස් බැමි සුදෝසුදු හිමෙන් වැසිලාය. දෙකොපුල් රත් පැහැගෙන ඇත.

“හිම සීයා!” යැයි ලෙනින් දුටු ළමයි කැ ගැසූහ.

ළමයින් සමග ගමන් කළ ලෙනින් නදේෂ්ද කෘප්ස්කයා වෙත ළාවීය. පල්හොරුන්ගේ කොල්ලකෑම ගැන ඔහු ඇට නොකීමට සිතුවද, ඇ නොසන්සුන්තාවයෙන් ඔහු දෙස බලත්ම, ඔහු ඇට ඇත්ත හෙළි කළේය.

“ඔව් සුළු දේවල් නදේෂ්ද, වැදගැම්මකට ඇති දේ නොවේ.”

ඇ පල්හොරුන්ගේ ක්‍රියා ගැන ඇසූ විට සුදුමැලි වූවා, නිහඬව සිට පසුව පහත් හඬින් මෙසේ පැවසුවාය:

“ඔයා පණපිටින් පැමිණීම ගැන ස්තූතියි.”

උත්සවය ආරම්භ විය. නත්තල් ගහ අලංකාර ලෙස සරසා තිබිණි. කොඩි, තරු, කුඩා බෝතික්කෝ ආදී දේ ළමයින් විසින් සාදා නත්තල් ගසේ එල්ලා සරසන ලදී. නත්තල් ගස සිලිමට වැදෙන තරමටම උසය. නැවුම් සුවද හැම තැනම පැතිර ඇත. ලෙනින්ද ළමයින් සමග එකතුව සමූහ ගී ගායනය කළේය. බලලා සහ මීයා, හැංගි මුත්තන් කෙළිය ආදී ක්‍රීඩා වලට ලෙනින්ද සහභාගී විය. ළමයි සිනාසි, උඩ පනිමින්, ප්‍රීති සෝෂා කරමින් සතුටු වූහ. එය හැම අතින්ම නියම උත්සවයක් විය!

මීට දෙපැයකට පෙර ලෙනින් පල්හොරුන් දෙදෙනෙකුගේ තුවක්කුවලට මැදිවී මාරයාට ළංවී සිටි බැව් කල්පනා කළ කෘප්ස්කයා ඔහු දෙස බලමින් ආදරයෙන් හා උඩඟුවෙන් තොල මතුවාය. “ඔබ අහිත මිනිසෙකි. එනිසාම ඔබ ප්‍රීති වන්නෙහිය.”

මරණ බිය සහ වසංගත රෝග

1919 මාර්තු මාසයේ රැයක පෙට්‍රොග්‍රාඩ් සිට මොස්කව් බලා යන දුම්රියක ලෙනින් හා ඔහුගේ වැඩිමහල් සොහොයුරිය ආන්තා උල්යානොවාද වූහ. භූමිතෙල් පහන කණමැදිරි ආලෝකයට සමාන විය. දුම්රිය මැදිරි සෙලවුණ අතර රෝද වල බ්‍රමණය කාන්සිය වැඩි කළේය.

ආන්තා උල්යානොවා දුම්රිය මැදිරියේ මුල්ලකට වී දුකින් තැවෙයි. ඔවුන් මොස්කව් බලා යමින් සිටියේ ආන්තා උල්යානොවාගේ සැමියාවූ මාක් එලිසාරොව්ගේ අවමඟුලට සහභාගී වීමටය.

සෝවියට් රුසියාවට එදිරිව තවත් බිහිසුණු සතුරෙක් නැගී සිටියේය. හැම නගරයකම හා ගම්කන්, දුම්රිය පොළකමත් උණ සන්නිපාත රෝග බෝකරන විෂබීජ සහිත උකුණන් හා මැක්කන් බෝ විය. බොහෝ දෙනෙක් උණ සන්නිපාතයෙන් මිය ගියහ. රෝහල්, වෙදුන් හා බෙහෙත් හිඟය නිසා මෙය තවත් දරුණු විය.

මාක් එලිසාරොව් රාජ්‍ය කටයුත්තක් සඳහා පෙට්‍රොග්‍රාඩයට පැමිණි විට ඔහු උණ සන්නිපාතයට ගොදුරුව මිය ගියේය. වොල්කොව් සුසාන භූමියේ සුදු පැහැති බිරියෝසා ගස් යට ඇති පවුලේ මිනී වලවල් දෙකට තවත් එකක් එකතු විය.

...මාක් එලිසාරොව්ගේ ජීවිතය දුක හා ප්‍රීතිය මුසු එකක් විය ලෙනින්ගේ වැඩිමහල් සොහොයුරාවූ අලෙක්සාන්දර්ගේ සගයෙකු වූ මාක්, සාර් රජු විසින් අලෙක්සාන්දර් මරා දමනු ලැබූ පසු උල්යානොව් පවුලට ළං විය. බුඩ්මන්, දයාන්විත මාක් උල්යානොව් පවුලේ හැම දෙනෙකුටම අවශ්‍ය කිට්ටු මිතුරෙක් විය.

ඇදිරි රැය තුළින් දුම්රිය දිව ගියේය. මාර්තු මාසයේ අඳුර අවට කැලය වසාගත්තාක් මෙනි. පිදුරු ගොඩවල් සහිත ගම් ඔස්සේ දුම්රිය දුවයි. කම්හල්වල හා පැක්ටරිවල දුම් බට ගොළුවන්සේය. එහි වැඩ කරන කම්කරු සංඛ්‍යාව එන්ට එන්ටම අඩුවෙයි. අමු ද්‍රව්‍ය හිඟයකි. තාපන බලයද නැත. කම්හල් අක්‍රියකාරී වෙලාය. රට විනාශයට මුණ පා ඇත.

මොස්කව් නගරයේ තවත් විපතකි. සමස්ත රුසියානු මධ්‍යම කෘත්‍යාධිකාරී කමිටුවේ සභාපතිවර යාකොව් ස්වෙර්ඩ්ලොව් ඉස්පාන්කා (බෝවෙන ප්‍රතිශ්‍යා උණ සඵකාලයේ හැදින්වූයේ මේ නමිනි) නමින් හැදින්වූණු දරුණු බෝවෙන රෝගයකට ගොදුරු විය. ස්පාඤ්ඤයෙන් පැතිර ගිය මෙම වසංගත රෝගය සෝවියට් රටේද පැතිර ගියේ කුණාටුවක් මෙනි. දහස් ගණන් මරුවාට බිලිවූහ. උණ සන්නිපාතය

නිසාද දහස් ගණනින් මියගියහ. සාගතය, සිවිල් යුධය. රට විනාශයෙන් විනාශයට වැටිණි. විදේශීය රටවල ධනවාදී පුවත්පත් ප්‍රිතියෙන් කැගැසුහ: “සෝවියට් රුසියාව විනාශයි!”

ලෙනින් දැනින් භීෂ බද්දෙන් තේය. රට මුණ පා ඇති ප්‍රශ්න බරපතලය. ස්වේච්ඡාව මරණයෙන් බේරුණොත් එය වාසනාවකි. ඔහු ලෙනින් සමඟ වැදගත් රාජ්‍ය කටයුතු වල යෙදුණු නායකයෙකි.

“මේ වැඩේ කළ යුතුයි ස්වේච්ඡාව සහෝදරයා” ලෙනින් කියයි.

එවිට, ස්වේච්ඡාව සන්සුන්ව පිළිතුරු දෙයි:

“දැනටමත් කරල ඉවරයි.”

“කොහොමද සහෝදරය එය ඉටු කළේ. අපි ඒ ගැන යම්තමින් කතා කළා විතරයි නොවැ” ලෙනින් විස්මයෙන් යුතුව ප්‍රශ්න කරයි.

“යම්තමින්...” ස්වේච්ඡාව මද සිනා පායි.

ලෙනින් හිතන දේ වටහා ගැනීමේ පුදුම ශක්තියක් ඔහුට තිබිණ. යාකොව් ස්වේච්ඡාව විජලවවාදියෙකි, බුඩ්ධිමත් රාජ්‍ය නායකයෙකි.

ලෙනින්ට රෝගී ස්වේච්ඡාව බැලීමට දෙස්තරවරු ඉඩ නොදුන්හ. ඉස්පාන්කා රෝගය වසාගත රෝගයක් බැවිනි.

දෙස්තර නියමය පිළිනොගත් ලෙනින් තම සගයා බැලීමට පැමිණියේය.

මේ ස්වේච්ඡාවද? සුදු පැහැති ඇඳ මත වැතිරී සිටි මිනිසා ඇට සැකිල්ලකට සමානය. ඇස් හා දෙකොපුල් වෙනුවට වළ ගැසුණු, රැළි ගැසුණු ලපය. නාසය පමණකි පෙනෙන්නට තිබෙන්නේ. මුහුණ නාදුණන මහල්ලෙකුගේ මෙනි.

ලෙනින් ඇඳ අසල වාඩිවී යටි සිතින් අයදින්නට විය: “අවංක, දක්ෂ සහෝදරයා, නුඹ අපෙන් වෙන්වී යන්නට එපා!”

ලෙනින්ගේ මනැස ඉදිරියේ ශරීර සනීපයෙන් යුත් තිස්තුන් හැවිරිදි තරුණ ස්වේච්ඡාවය. ඔහු කඩිසරය, ශක්තිමත්ය, ප්‍රිය මනාපය. අතිශයින්ම අවදනාම් අවස්ථාවලදී පවා නොසැලී සටන් කළ ස්වේච්ඡාව යම්තමින් හෝ සැක සිත සැටියක් ලෙනින්ට සිහිකිරීමට පවා බැරිය. ජනතාව අමතා කතා කිරීමට ඔවුන් තුළ විජලවීය ආස්වාදයක් ඇති කිරීමට සමත් උපන්ගෙයි හපනෙකි, ස්වේච්ඡාව.

රෝගියා තරමක් තිගැස්සී දෙනෙත් හැර බැලීය. ඔහු අඩ සිහියෙනි. ලෙනින්ව හැදිනගත් ඔහු වේදනා සහගත මද සිනාවක් පැවේය. දෙනෙල් යම්තමින් විවර විය. ලෙනින් වියලි දර කෝටුවක් වැනි ස්වේච්ඡාවගේ අතක් අල්ලා ගත්තේය. ලෙනින් කොතරම් දුක්විදයත්, ඔහුගේ දැසින් කදුලු කැට කඩා නොවැටුනා පමණකි.

ලෙනින් ස්වේච්ඡාව වෙතින් ඇත්වූයේ හිස පාත් කරගෙනය.

විනාඩි කීපයක් ගතවිය. යානොවි මිහලොව්වි ස්වේර්ඩ්ලොව් සඳහටම දෙනෙත් පියා ගත්තේය.

සෝවියට් රජය ගොඩනැගීම සඳහා අභිත සටනක් කළ මුල් කාලයේදී කමාට හැම අතින්ම ආධාර උපකාර කළ ස්වේර්ඩ්ලොව් ලෙතින් කිසිදිනක අමතක නොකළේය.

...දවස් ගෙවිණි. සෝවියට් රජය ආරක්ෂා කළ යුතු විය, ශක්තිමත් කළ යුතු විය.

සමස්ත රුසියානු මධ්‍යම කෘත්‍යාධිකාරී කමිටුවේ සභාපති මූරයට ලෙතින් මිහයිල් ඉව්‍යානව්ව් කලිතින්ගේ නම යෝජනා කළේය.

කලිතින් ත්වේර්ස්ක් ගුබේර්නියාවේ ගොවියෙකුගේ පුතෙකි, පිටර්බුර්ගයේ කම්හල් කීපයක වැඩකළ කම්කරුවෙකි. යෝජනා කළ යුත්තා ගැන ලෙතින් දන සිටියේය. හොඳ කොමියුනිස්ට්වාදියෙකු වූ කලිතින් උසස් ගුණයෙන් හෙබි කෙනෙකි. බුඩ්මතෙකි. මිනිස්සු ඔහුට ආලම් කළහ.

“වැඩකරන ජනතාවගේ පුත්‍රයා...”

තව්නතම අවි වලින් සැරසුණු අධිරාජ්‍යවාදී හා දේශීය ප්‍රතිවිප්ලවවාදී හටයේනා දසලක්සෙක් සෝවියට් රුසියාවේ අගනුවර දෙසට පැති හයකින් ළංවූහ. අයෝමය වළල්ලක්මෙන් කවාකාරව මොස්කව් දෙසට ළංවූ සතුරු හමුද පෙර නොවූ වීරු ලෙස නගරයට තඡ්නය කළහ.

මැයි මාසයේ එක් දවසක මොස්කව් නගරයේ ජනතාව මහත්සේ යුහුසුලු විය. අරුණෝදයේ සිටම කම්හල් හා පැක්ටරි අසල රැස්වූ කාන්තාවෝ එක්තරා බියකින් පසුවූවෝ, යම්කිසිවක් බලාපොරොත්තුවෙන් පසුවූහ. දු දුරුවෝ තම මව්වරුන්ගේ අතේ හෝ රෙදි පොටේ හෝ එල්ලී සිටියහ. මොස්කව්හි කම්කරු දරු පැටවුන් බෙලහීනය, ඔවුන්ගේ මුහුණු කෙටවුය, කඩදසියක් මෙන් සුදු පැහැතිය, හාමතේ සිටි ඔවුන්ගේ තෙත් දිලිසිණි.

කම්හල්වල දොරවල් හරිනලදී. සෙබළු කබා හෝ පුළුන් පුරවා මසන ලද කබා හෝ ඇඳගත්, ගමන් මලු හා තුවක්කු රැගත් කම්කරුවෝ කම්හල් වලින් පිටවූහ.

“පෙළ ගැසෙන්න!” හමුද නායකයෝ අණ දුන්හ.

රතු හටයෝ පෙළ ගැසුණහ. මොවුන් යුධාභ්‍යාසවල යෙදීමට පටන් ගත්තේ මේ නොබෝදය. පෙළ ගැසීම් වැනි දේ එකරම් හොඳින් නොකළද ඉලක්කය බලා වෙඩි තැබීමට හොඳින් උගත්හ.

“රතු වතුරයට ගමන් කරව!”

මොස්කව් නගරයේ හැම දෙසකින්ම සේනාංක රතු වතුරයට බලා ගමන් කළහ.

රතු හා සුදු ලේන්සු බැඳගත් ගැහැනු ගමන් මලු රැගෙන රතු හටයින්. ලහින් ගමන් කළහ. ඔවුහු තමන්ගේ සැමියන්, පුතුන් සොය සොයා ආහාර මලු ඔවුන්ට දුන්හ.

මව්වරු අඬමින් කැගැසූහ:

“වාස්යා, මගේ පුතේ! ධනපතී වෙඩි වලින් නුඹව දෙවියෝ ආරක්ෂා කරන්වා!..”

ලජ්ජාවට පත්වුණු රතු හටයෙක් වට පිට බැලීය:

“අම්මා මාව මහජනය ඉදිරිපිට ලජ්ජාවට පත් කළා.. දෙවියන්ගේ පිහිට ඉල්ලනවා. නිර්ධන පංති හැඟීම අමතක කළා!”

කම්කරු කවියෙක් ගෙතු ගීයක් තරුණ කොමියුනිස්ට් කම්කරු හටයෝ ගයමින් එඩි පෑහ.

රාජාණ්ඩු භංගවේවා!
සුජකයින් භංගවේවා!
දෙව්ලොව අපි අල්ල ගනිමු.
හොර දෙවියන් පන්නා දමමු.

රතු සේනාංක අතරට වැදුණු කොල්ලෝ විහිළු තහළු කරමින් වහසි බස් දෙඬමින් ගමන් කළහ:

“අපේ තාත්තා ළඟ තුවක්කුවක් තියෙනව. ඔ ඒකෙ තරම...”

“අපි නොදැකපු තුවක්කු, අපේ තාත්තා ළඟ තියෙනව මැෂින් තුවක්කු පතොරම් පටියක්. ධනපතීන්ට බැට වදින්නෙ ඒකෙන් තමා!”

“අර බලපන් අපේ තාත්තගෙ පටිය වටේ අත් බෝම්බ. දනපතීන්ට දේව් බැටෝ!”

“වැඩකරන ජනතාවගේ සුක්‍රයකුඩුද, සෝවියට් ජනරජයේ සුරවැසියකුඩුද, මම කම්කරුවන්ගේ හා ගොවීන්ගේ හමුදාවේ සෙබලෙක් වෙමි...”

එම දිවුරුම ප්‍රෞඪය, උසස්ය! එය කියවන විට හදවත ගැසේ. ලෙනින්ගේ හදවතද එලෙසෙම උණුසුම් ලෙස ගැසෙන්නට වූයේ, මීට වසරකට පෙර සෝවියට් සමාජවාදී ජනරජයේ අගමැතිවරයා ලෙස දිවුරුම් දුන් අවස්ථාවේදීය. මේ වර ලෙනින්ද මිහෙල්සොන් කම්හලේ කම්කරු සෙබළුන් සමඟ එක්වී රතු හමුදා සෙබලා දිවුරුම දුන්නේය. “කම්කරුවන්ගේ

හා ගොවීන්ගේ ආණ්ඩුව අණකළ විගසම මම සෝවියට් ජනරජය රැකීමට ඉදිරිපත්වන බවට දිවුරා පොරොන්දු වෙමි.”

ලෙනින් පක්ෂ නායකයින් සමග කල්පනාකාරී ලෙස රතු වතුරග්‍රයට ගමන් කළේය.

රතු වතුරග්‍රය ජනයාගෙන් පිරී තිබිණි. ඉඳහිට කැකෝ ගැසීමද ඇසිණි. දස දහස් ගණනක් බයිනේක්තු ඔසවමින් කැගසන සෙබළුන් ලෙනින් දුටුවේය. වානේමය බයිනේක්තු හිරු රැස් නිසා ලෙලදිණි. ගැහැණු තම සැමියන්, පුතුන් හා සොහොයුරන් කෙරෙන් ඇත් නොවූහ. බොහෝ රතු හමුදා හටයෝ තම බිරියන් සිප වැළඳගෙන, දු දරුවන් සනසමින් සමුහන්තා සැටි ලෙනින් දුටුවේය.

රතු හමුදාවට අයත් සේනාංකද, යුධාභ්‍යාස වලට සහභාගීවූ කම්කරු සේනාංකද මෙහි රැස්ව උන්හ.

පසුගිය අවුරුද්දේදී ලෙනින් විසින් අත්සන් තබන ලද සෝවියට් ආණ්ඩුවේ පණතක් අනුව, සැම කම්කරුවෙක්ම යුධාභ්‍යාසවලට සහභාගී වී, ඉලක්කයට වෙඩි තැබීමට ඉගෙන ගෙන, සෝවියට් ජනරජය රැකීමට ඉදිරිපත් විය යුතුය. රට එතරම්ම අවදානමකට මුණ පා ඇත.

එවකට කතා මණ්ඩප නොතිබිණි. පරණ ලොරියක් වටේ රතු රෙදි ඔතා, ලැල්ලක සටන් පාඨ ලියන ලදී. “දුෂ්ට රදළ ධනපති භොර මුල පරාජය කරමු!”

ලෙනින් සෙන්පති සමග බල සේනා පිරික්සා බලා ලී ඉණිමග ඔස්සේ ලොරියට නැගේය.

ඔහු ඉදිරියේ මහා බල කායකි. දස දහස් ගණනක් කම්කරුවෝ තුවක්කු රැගෙන සිටිති.

හැම එකකුම දෙමනසින් හා සොමනසිනි, බලාපොරොත්තුවෙනි, ආලයෙනි. මේ හැම කම්කරුවෙක්ම සහ හටයෙක්මත් සෝවියට් ආණ්ඩුවේ පළමුවැනි ආයාචනයට කන් දී සිවිල් යුධයට සහභාගී වූහ.

ලෙනින් කතා කළේය.

ජනතාව නිහඬ විය.

ඉස්සර යුද සෙබලා සාර් රජුව සහ ධනපතීන්ව ආරක්ෂා කිරීම සඳහා සටන් කළ නමුදු දැන්, රතු සෙබලා තමාත්, තමන්ගේ අඹු දරුවනුත්, දෙමාපියනුත්, තම රජයත් රදළ ධනපති හතුරන්ගෙන් ආරක්ෂා කරන බව ලෙනින් පැහැදිලි කළේය. ඔහුගේ කතා විලාසය වාමය. සිත් ඇදගන්නා සුළුය. රතු වතුරග්‍රයට රැස්වූ හැම රතු සෙබලෙක්ම කල්පනා කළ දේ ගැන ඔහු කීවේය. ඔවුන්ගේ බිරියන් සිතු දේ ඔහු කීවේය. ගැහැණු

නොහැඬූ නමුදු තම ගෙල දැනින් බදු ගත්හ. ඔවුන්ගේ මුහුණ සුදුමැලි වෙලාය.

රැස්වීමෙන් පසු ඊතු සේනා කෙළින්ම දුම්රිය පොළවලට ගොස් යුද පෙරමුණ බලා පිටත්ව ගියහ.

මහජන දේපොළ

අගමැති කායඝාලයේ සේවක පිරිස සංඛ්‍යාවෙන් සුළු විය. හැම කෙනෙකුටම වැඩ බොහෝ විය. එහෙත් හැම දෙනෙක්ම තම වැඩට ඇලුම් කළ අතර ආශාවෙන් එය ඉටු කළහ. ලෙනින් තම සේවක පිරිසට ගරු කළේය.

“පුංචි මාළුවෙක් ලොකු කැරපොත්තෙකුට වඩා වටිනවා” යැයි ලෙනින් කියමින් විහිළු කළේය.

“අපි පුංචි මාළු” අගමැති කායඝාලයේ සේවක පිරිස ඔහුට කීහ.

“පුංචි වුණක් බොහොම වටිනා මාළු,” ලෙනින් පිළිතුරු දුන්නේය. ..

ඇමති මණ්ඩලයේ රැස්වීමට නියමිත වෙලාවට විනාඩි පහකට කලින් ලෙනින් තම කායඝාලයට පැමිණියේය. ඔහු හැමදුම වෙලාසනින් පැමිණීමට පුරුදුව සිටියේය. ඔහු තම අසුනේ වාඩිවී නොයෙකුත් ලියවිලි හා වීදුලි පණිවුඩ කියවා බලන්නට විය. ඇමතිවරු පැමිණ දිගැති කොළ පාට මේසය වටා වාඩිවෙන තුරු අගමැතිවරයා අවශ්‍ය දේ කියවා බැලීය. සමහර ලියවිලිවලට අත්සන් තැබීය. තවත් සමහර ලියවිලි කියවීම කල් තැබීය. අත්සන් තැබූ ලියවිලි ලේකම් තැනට භාර දුන්නේය. රැස්වීම අරඹන බව පවසන ලදී.

හැම ඇමතිවරයෙක්ම නියමිත වෙලාවට රැස්වීමට පැමිණියහ. කිසිවකු පමාවීමට අකැමැතිවූයේ ඔහු විනය කඩකිරීමට අසුවෙති යන බියෙනි. තැනිතම් ඔහුට විරුධ වෝදනාවක් සම්මත කරනු ඇත. අගමැතිවරයා පමාවන අයට කරුණාව නොපෙන්වීය.

“පවත් ගනිමු”යි ලෙනින් පැවසීය.

ආහාර ඇමැති කායඝාලයේ වගකිව යුතු නිලධාරියෙක් ආහාර තත්ත්වය ගැන වාර්තා කළේය. රජය සතු හැම ආහාර ද්‍රව්‍යයක්ම නිවැරදි ලෙස අන්තිම රාත්තල් බාගය දක්වා මැන බලා, ගැන බලා තිබෙන බව කී ඔහු වැඩ කරන ජනතාවට දිය හැකි පාන්, ලුණු හා තෙල් වල ප්‍රමාණය මේ යැයි පැවසීය.

බොහොම අඩුයි. ළමයින්ට තරමක් වැඩියෙන් දුන්නත් බොහොම අඩුයි.

“තනිවී ඉන්න මහලු අයව අමතක කරන්න එපා!” ලෙනින් පැවසීය.

අගමැතිගේ ඉල්ලීම ගැන පවා ආහාර අමාත්‍යාංශයේ වාණිකරු නිහඩ වී නම් ආහාර තත්ත්වයේ හැටි අවබෝධ කරගත හැකිය.

“තනිවී ඉන්න මහලු උදවිය අමතක කරන්න එපා!” ලෙනින් නැවත වරක් කීවේය. “ඒ අය ගැන අපි, සෝවියට් ආණ්ඩුව සලකන්නේ නැතිනම් කවුද සලකන්නේ? ඔව්. ඔව්! අපි දුප්පත් තමා. නමුත් කොහොම හරි මගක් සොයාගන්න ඕන” ඔහු වැඩි දුරටත් කීවේය.

ආහාර ඇමති අලෙක්සාන්දර් ටසුරුපා තමාගේ අදහස ගැන කුමක් කියත්දැයි සිතූ ලෙනින් ඔහු දෙස බැලීය. ලෙනින් ටසුරුපා හඳුණන්නේ සයිබීරියාවේ පිටුවහලේ සිට පැමිණි කාලයේ සිටය. ඔහු උපුල්වත් නෙත් ඇති, රන්වන් කෙස් කැරළි සහිත ප්‍රීතිමත් පුද්ගලයෙකි. ලෙනින් ඔහු සමග මිතුරු වූයේ බොහෝ කලක සිටය.

අලෙක්සාන්දර් ටසුරුපාගේ බාහිර පෙනුම නොව ඔහුගේ විචල්වවාදී පන්තරය නිසා ඔහු නායකයෙක් විය. ඔහු ඉතා දක්ෂ ඇමතිවරයෙක් විය ටසුරුපා වැනි දක්ෂ ඇමතිවරයෙකු සමග කටයුතු කිරීම ලෙනින්ට පහසුවූයේද මේ නිසාය.

ලෙනින් ටසුරුපා දෙස මහත් ඕනෑ කමකින් බැලීය. ඔහුට කුමක්විද? ඔහු කොතරම් කෙටවුවිද? ඔහුගේ මුහුණේ ලේ බිඳක්වත් නැත. එතරමටම ඔහු සුදුමැලිය.

“කොතරම් විශාල සාගතයක්ද! ආහාර ඇමති ටසුරුපා පවා කෙටවු වෙලා, භාමනේ” ලෙනින් සිතීය.

ලෙනින් වාණිවට සවන්දෙන අතර කඩදසියක් ගෙන ටසුරුපා වෙත සටහනක් ලියුවේය. මහජන දේපොළ ගැන වඩාත් සැලකිලිමත්ව, එය ආරක්ෂා කළ යුතුයැයි ලෙනින් ඔහුට දැන්වීය.

ටසුරුපා එය කියවා මද සිතා පෑවේය. රජය වෙනුවෙන් බොහෝ වෙහෙස දරා වැඩ කරන අය ලෙනින් හැඳින්වූයේ මහජනයා සතු දේපොළ හෙවත් රජය සතු දේපොළ හැටියටය. හැම දෙනෙක්ම මේ දිනවල කුසපුරා ආහාර නොගන්නා බවත්, භාමකින් සිටින්නේ තමා පමණක් නොවන බවත්, තත්ත්වය යහපත් වනතුරු ඉවසා සිට, පසුව කුසපුරා ආහාර ගත හැකි බවත් ලෙනින්ට දැන්වීමට ටසුරුපාට සිත්වීය.

ආහාර අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරී තැන තම වාණිව කියවා අවසාන වූ බැවින්, ලෙනින්ට පිළිතුරු සටහනක් නොලිවී ටසුරුපා ආහාර ප්‍රශ්නය ගැන උපදෙස් දීමට හා තම අදහස් කීමට අවසර දෙන ලෙස ඉල්ලමින් නැගීට සිටියේය. එහෙත් එවිටම වාගේ ඔහු සිහියන් නැතිව බිම ඇද වැටුණි. ලෙනින් වහා නැගීට ඔහු වෙත දිව ගියේය:

“ටසුරුපා සහෝදරයා, ඔබට මක්වුණාද?”

ආහාර ඇමති ටිසුරුපා උඩුබැලි අතට වැටී දැන් දෙපැත්තට විදහාගෙන සිටියේය. ළඟ සිටි ඇමතිවරයෙක් වහාම දෙස්තරට ටෙලිපෝන් කළේය. තව ඇමතිවරයෙක් විදුරුවකට වතුරගෙන ඔහුගේ මුහුණට ඉස්සේය. ඔහු අත් පා සොළවා ගැඹුරු ලෙස ආශ්වාස කළේය. ඔහුට සිතිය ලැබුණු විට, ඔහු පුටුවක වාඩි කරවන ලදී. ඔහු ලජ්ජාවට පත්වී, ලේන්සුවක් ගෙන මුහුණ පිසදගෙන වරදක් කළ එකතු මෙන් මෙසේ පැවසීය:

“මදෑ මා කළ වැඩක හැටි. රැස්වීම කඩාකප්පල් කළා!”

“ආහාර ඇමති භාමනින් සිහි නැතිව වැටෙනවා. අපේ තත්ත්වය එතරම් භයානකයි. කොහොම වුණත් මහජනයා සතු දේපොළ රකින්නට ඕන. අද භාමන්වී ඇදවැටුණු මහජන දේපොළ සම්පූර්ණයෙන්ම ප්‍රකෘතිමත් කිරීම සඳහා යැවිය යුතු යැයි මා යෝජනා කරනවා,” ලෙනින් පැවසීය.

මැයි දින උන්සවය

උදෑසනින් අවදිවූ ලෙනින්, තම බිරිඳට හා නැගණියට බාධා නොවන සේ සාලය මැදින් ගමන් කොට කුස්සියට ගියේය. අද ඔහු ඇඳ සිටියේ පරණ කබායක් හා කලිසමකි. ටයිප්ටියද පැළඳ නැත.

කුස්සියේ කේතලය වාෂ්ප පිටකරමින් හඬ නැඟීය. එය අසල තවත් හටටියකින් අල තැම්බෙන සුවඳ වහනය විය. ලෙනින්ගේ ක්‍රමලිපි නිවසේ වැඩ වලට උදවුදීමේ, 1906 සාර් රජු විසින් එල්ලා මරාදමන ලද කම්කරු නායකයෙකු වූ ඉවාන් බාබුෂ්කින්ගේ දෙති සොහොයුරියක්වූ සාන්යාය.

“ලෙනින් සහෝදරය, අද වැඩට යන්න ලැස්ති වෙලාද”යි ඇසූ සාන්යා පුදුම වූවාය.

“ආ මේ මොනවාද?” ලෙනින් ඇසුවේ කපටි මද සිනාවක් ආරූඪ කර ගනිමිනි. ඔහු නටන වතුර සහිත කේතලය හා තැම්බෙන අල බඳුන පෙන්වමින් “මේ මොනවද? ඇයි මට අද උදෙන්ම තේ ලැස්ති කළේ? කොහොම වුණත් සාන්යාට ස්තූතියි. මා සමග වාඩිවී තේ බොන්නැ”යි ඇට ඔහු ආරාධනා කළේය.

ලෙනින් රූපියකින් ආහාර ගත්තේය. සාන්යා ලෙනින්ගේ කෝප්පයට උණු තේ වත්කරමින් තවමත් විස්මය පත්වූවාය:

“ලෙනින් සහෝදරයා, ඔහෙට අයිති වැඩක් නොවේ, ශ්‍රමදනය. ඔහෙ බුඩියෙන් වැඩ කරන කෙනෙක්.”

“දවසක් කය පෙහොසා වැඩ කිරීම සෝවියට් රජයට අවශ්‍ය වෙලා තිබෙනවා නම්” ලෙනින් ප්‍රශ්න කළේය.

ඔහු ඉක්මනින් ආහාර ගෙන ක්‍රෙම්ලින් වත්තට ගියේය. උදෑසන ප්‍රණීතය, පිරිසුදුය. දළු ලියලා එන අත්තකට සුළං පහරක් වැදුනෙන්, ළපටි කොළ ලෙලදෙන්නට විය. නිල්වත් අඟසේ සුදු පැහැති වළාකුළු පාවී ගියේය.

ක්‍රෙම්ලින් කොටුව තුළ වෙනදට වඩා ජනයා පිරිලාය. විශාල උද්යෝගයකි. ක්‍රෙම්ලිනයේ යුධාභ්‍යාස වල යෙදී සිටියහු වතුරග්‍රයට රැස්වූහ. සමස්ත රුසියානු කෘත්‍යාධිකාරී කමිටුවේ සේවකයෝද මෙහි පැමිණියහ.

එදින මැයි මස පළමුවැනිදාය.

මැයි දින උත්සවය හා පෙළපාලි වෙනුවට ශ්‍රමදාන දිනයක් ඇති කළ යුතුයැයි පක්ෂය ආයාචනා කළේය.

මීට අවුරුද්දකට පෙර මොස්කව්-කසාන් දුම්රිය පොළේ කම්කරුවෝ සෙනසුරාද වැඩ හමාර කිරීමෙන් පසුව ගෙවල් බලා නොගොස්, තම වැඩ පොළවලම නැවතී දුම්රිය යන්ත්‍ර හතරක් හා දුම්රිය මැදිරි දහසයක් නොමිලේ අළුත් වැඩියා කළෝය. මේ ගැන ලියූ ලෙනින් එය “ශ්‍රේෂ්ඨ උනන්දුව” වශයෙන් හැඳින්වීය. කොමියුනිස්ට්වාදී ශ්‍රමය යනු නොමිලේ සිය කැමැත්තෙන්ම ඉටු කරන ශ්‍රමය බව ඔහු පෙන්වා දුන්නේය.

1920 මැයි දින උත්සවය වෙනුවට සමස්ත රුසියානු ශ්‍රමදානයක් සංවිධාන කරන ලදී. රුසියාවේ හැම නගරයක, ගමක හා නියමිතම මිනිස්සු සිය කැමැත්තෙන්ම ඉදිරියට විත්, නොමිලේ වැඩ කළහ. පොදු ජන ප්‍රයෝජනයට අවශ්‍ය වැඩ ඔවුන් විසින් කරන ලදී.

ක්‍රෙම්ලිනයේ යුධාභ්‍යාස ලබන සිසුවෝ යෝධ පැරණි කාලතුවක්කුව අසල රැස්වූහ. ලෝභමය යෝධ කාලතුවක්කුව යකඩ මැස්සක් උඩ තබා ඇත. ඒ ළහ යෝධ වෙඩි උණ්ඩය. මේ කාලතුවක්කුවෙන් කිසි කලෙක වෙඩි තබා නැතද, පැරණි අවි ශිල්පීන්ගේ විස්මයජනක නිර්මාණය සතුරන් බිය ගැන්වීය. එය කෞතුක වස්තුවක් ලෙස ක්‍රෙම්ලින්හි තබන ලදී.

පෙළ ගැසී සිටින යුධාභ්‍යාස සිසුනට කතාකළ නායකයා කළ යුතු වැඩ ගැන විස්තර කළේය. ක්‍රෙම්ලින් වතුරග්‍රයේ දමා ඇති ලී කඳන්, කුණු රොඩු, ගොඩගැසී ඇති සුන් බුන් සියල්ල ඉවත්කොට, වතුරග්‍රය මනාලෙස පිරිසුදු කළ යුතුය.

මේ අතර ලෙනින් පැමිණියේ තමාට සුපුරුදු ඉක්මන් ගමනිනි. පරණ කලිසමක් හා කබායක් ඇද සිටි සෝවියට් අගමැතිවරයා කම්කරු කැප් නොපියක් පැළඳ සිටියේය. ඔහුගේ පෙණුම වෙනද මෙන්ම ගැඹුරු, වුවද, දෙනෙත් ශ්‍රීතියෙන් දිලිසිණි.

සෙබලෙකු සේ සෘජුව සිටගත් ලෙනින් නායකයාට වාතීා කළේය:

“ඔබගේ අණ පිළිපැදීමට මම සූදනම්. ශ්‍රමදන ව්‍යාපාරයට මා බඳවා ගන්න.”

“දකුණු කෙළවරේ සිටගන්නැ”යි නායකයා අණ කළේය.

වේලාව දන්වමින් ක්‍රෙම්ලින් ඔර්ලෝසුවේ රිදීවන් හඬ පැතිරිණි. ගීත වාදකයෝ වාදනය ඇරඹූහ.

මිනිස්සු සතුටු සිතින් වැඩ පටන් ගත්හ. ගීත වාදනයද, හිරු රැස්ද ඔවුන් පුබුදුවා ලිය. යුධාභ්‍යාස සිසුන් වඩාත් ප්‍රීතිවූයේ ලෙනින් ඔවුන් සමග එකතුව වැඩ කරන බැවිනි.

බරැති ලී කඳන් හයදෙනා බැගින් එකතුව ගෙනයන්නට වූහ. ලී කඳන්වල මහත කොටස උස්සාගෙන යාමට නිතරම ලෙනින් ඉදිරිපත් වන සැටි දුටු සිසුහු ඔහුට මෙසේ කීහ:

“ලෙනින් සහෝදරයා, ඔය තරම් බර වැඩ කරන්නට සහෝදරයට ඉඩ දෙන්නට බැහැ.”

“තමුසෙලට බර උස්සන්නට පුළුවන් නම්, මට බැරි ඇයි?” ලෙනින් ප්‍රශ්න කළේය.

“ලෙනින් සහෝදරය ගෙදර යන්න. අපි ඉතිරි වැඩ කරන්නම්” ඔවුහු ඔහු කැමති කරවා ගැනීමට වැර දරූහ.

“ඒව හරියන්නෙ නැහැ. තමුසෙල කිව්වට මම වැඩකිරීම නවත්වන්නේ නැහැ.”

“සහෝදරයට වයස අවුරුදු පනහක් නොවැ” එකෙක් කීවේය.

ලෙනින් මෙසේ වැඩකිරීම ගැන එක් සිසුවෙක් අමනාප විය. අනිත් සිසුන් ලෙනින් සමග කතා කරන්නේ ඔහු සෝවියට් රජයේ අගමැති බව අමතක කට්ටිත්, සොහොයුරෙකු හෝ කම්කරුවෙකු හැටියට සලකමිනි.

ලෙනින් ඔවුන් දෙස බලා දබරැඟිල්ල දිගු කොට සිනාසී මෙසේ පැවසීය:

“මා තමුසෙලට වැඩිමල් නම් මා සමග වාද කරන්න එපා.”

තමා සුභ තම බිරිඳ සයිබීරියාවේ ෂුෂෙන්ස්කොයෙ ගමේදී පැවැත්වූ මැයිදින උත්සවය ගැන ලෙනින්ට මතක් විය. අනිකුත් දෙශපාලන සිරකරුවන් සමග පාඨ පිටියක රැස්වූ ඔවුහු රතු කොඩියක් සිටුවා මැයි දින ගීත ගැයූහ.

මැයි දිනයට ජයවේවා!
ජනතා දුක නැතිවේවා!
සාදුක හඳුණන හැමදෙන පිබිඳෙව!
ධනපති යදමින් රට දැය මුදවව!

එද සයිබීරියාවේදී ලෙනින් අනාගතය ගැන සිතුවේය...
ඒ අනාගතය දැන් උදව් ඇත. ජනතාව නිදහස්ය, ඔවුහු තමන් සඳහාම

වැඩ කරති. රතු හමුදාව හැම පෙරමුණකම සතුරාට පහර දීමට පටන් ගෙන ඇත. ඉක්මනින්ම විදේශීය සතුරු හමුදා හා දේශීය ප්‍රති විජලවවාදී හමුදා රටින් පන්නා දමනු ඇත.

දවසේ ශ්‍රම දනය අවසන් කොට ලෙනින් ගෙදර පැමිණියේ දහඩියෙන් තෙත්වුණු කමිසයක් සහ කැටුණු සපත්තුවක් සහිතවය.

“ඔයා සපත්තුවක් කඩාගෙන” කෲප්ප්කයා පැවසුවාය.

ඇ ලෙනින්ට පිරිසුදු ඇඳුම් ගෙනෙන්නට ගිය විට, ඔහු කුස්සියේ වතුර පයින්පියට හිස අල්ලාගෙන, හිසත්, බෙල්ලත්, පිටත්, පසුවත් සෝදන්නට වූයේ වතුර බිංදු දසක විහිදුවමිනි.

පසුව ලෙනින්ගේ කබායට රතු පටියක් අල්ලා මැසූ කෲප්ප්කයා ඔහුට ඇඳුමක් පිළියෙළ කොට දුන්නාය. ලෙනින් අළුත් ඇඳුම් කට්ටලයකින් සැරසී කාල් මාක්ස්ට සිහිවටණක් තැනීමට මුල්ගල තැබීමේ උත්සවයට සහභාගිවීම පිණිස රහහල් වතුරශ්‍රයට ගියේය. මුල්ගල කැබු සෝවියට් අගමැති වරයා රැස්ව සිටියවුන් අමතා කතාවක් කොට, “විමුක්තිකාමී ශ්‍රමය” සිහිකිරීමේ සිහිවටණයක් සඳහා මුල් ගල තැබීමේ උත්සවයකටද සහභාගී විය. එහිදීද ඔහු කතාවක් කළේය.

භවය තවත් රැස්වීම් තුනක කතා කළ ලෙනින් කම්කරු මාලිගයට පැමිණියේය. 1920 මැයි 1 ද මොස්කව්හි කම්කරු මාලිගයක් විවෘත කරන ලදී.

එදින පැවැත්වුණු ශ්‍රමදන ව්‍යාපාරය සාර්ථක වීම නිසා ලෙනින් ප්‍රීතිවිය. නව සිහිවටණ හා නව සංස්කෘතිය නිසා ඔහු මහත්සේ සතුටු විය.

ලෙනින් කායික වශයෙන් වෙහෙසට පත්ව සිටියද, මානසික වශයෙන් මහත් සේ ප්‍රීතියට පත්විය.

කොමියුනිස්ට් තරුණ සංවිධානය

කොමියුනිස්ට් තරුණ සංවිධානයේ සාමාජිකයෝ නිර්භය, පුරෝගාමී තරුණයින් බව හැම දෙනම දනිති. ජනතාවගේ සුබ සිඬිය සඳහා වැඩකරන පක්ෂය අතිශයින්ම අවදානම් සහිත පෙරමුණුවලට යැවීමේ පුරෝගාමී කොටස්ය. හැමදම කොමියුනිස්ට් තරුණ සංවිධානය ඉදිරියෙන් ගමන් කළේය.

මුකළත් කැලෑ මැදින් නවමාහි සෑදිය යුතු විය. පෙරමුණ ගෙන ක්‍රියා කළේ කවුද? කොමියුනිස්ට් තරුණ සංවිධානයයි. යුධය පැමිණි විට නොසැලී, අහිත ලෙස සටන් කළේද තරුණ කොමියුනිස්ට් වරුන්ය.

සිවිල් යුධ කාලයේදී දස දහස් ගණන් වික්‍රමවලට මුල්වූවෝද ඔවුහුය.

සයිබීරියාවේ, උක්රේනයේ, ක්‍රීමියාවේ, වොල්ගා අසල පෙදෙසේ, කුර්ස්ක් හා පෙට්‍රොග්‍රාඩ් අසල මහ සටන්වලදී දස දහස් ගණන් තරුණ කොමියුනිස්ට් හටයෝ වීරෝදර ලෙස සටන් කොට අභීත ලෙස දිවි පිදුහ...

ලෙනින් පැත්සලය පසෙක තැබීය. ඔහුගේ අත් අකුරු සිහිත්ය, උසය. කොමියුනිස්ට් තරුණ සම්මේලනය ඉදිරියේ කතාවක් කිරීමට ඔහුට ආරාධනා කර ඇති බැවින් ඔහු කතාවේ සැලැස්මක් පිළියෙල කළේය.

සමස්ත රුසියානු කොමියුනිස්ට් තරුණ සම්මේලනය පිහිටුවා අදට අවුරුදු තුනකි. එහි තෙවැනි සම්මේලනවාරය අද පැවැත්වෙන අතර එහි ප්‍රධාන කතිකයා සෝවියට් අගමැති වී. අයි. ලෙනින්ය. ඔහු තරුණ කොමියුනිස්ට්වරුන් ගැන මහත් සතුටින් කල්පනා කළේය. ඔවුන් ප්‍රොචය, දැඩිය. කම්කරුවන්ගේ හා දුප්පත් ගොවීන්ගේ දු පුතුන්ය. අපි විප්ලවය කළෙමු. නිසිලෙස කොමියුනිස්ට්වාදී සමාජයක් ගොඩනැගීමට අපට ආයු මදිය. එම උදර කායඛීය අපේ තරණ පරපුර සපුරාලනු ඇතැයි ලෙනින් නිගමනය කළේය. එම කායඛීයේදී පෙරමුණ ගන්නේ කොමියුනිස්ට් තරුණ සංවිධානයය.

ශ්‍රම දනයෙන් පසු තරුණ නියෝජිතවරු සම්මේලනයට සහභාගි වීමට සූදනම් වූහ. කොමියුනිස්ට් තරුණයෝ මොස්කව් නගරයේ දුම්රිය ස්ථාන, බඩු පටවන දුම්රිය වේදිකා, ගබඩා ආදී තැන්වල වැඩ කරමින් ශ්‍රමදන ව්‍යාපාරයට එක්වූහ. මොස්කව් නගරයේ මාවත් පිරිසුදු කොට අලංකාර කළහ.

1920 ඔක්තෝබර් 2 ද අහස ඇඳිරි විය. එහෙත් හිටි හැටියේම ශරත් සමයේ කහ පැහැති කොළ සොළවමින් සුළඟක් හැමීය. හීන් පොද වැස්සක් පටන් ගනී.

ශරත් සමයේ කාල ගුණයටද, උදෑසන ප්‍රණීත බවටද, ගස්වල කොළවල හඩටද සවන් දුන් තරුණ නියෝජිතවරු පොදුවේ ශ්‍රමදන ව්‍යාපාරයට සහභාගිවීම නිසා සතුටුවූහ. එහෙත් ඔවුන් වඩාත් සතුටු වූයේ ලෙනින් කොමියුනිස්ට් තරුණ සම්මේලනය ඉදිරියේ කතාවක් කිරීමට නියමිත බැවිනි!

මාලයා දිමිත්‍රොව්කා විදියේ අංක හය දරණ නිවෙසට නියෝජිතයෝ කල් ඇතිවම රැස්වූහ. දැන් එතැන ලෙනින්ස්කි කොමියොමොල් රැහුම් හලකි. (කොමියුනිස්ට් තරුණ සම්මේලනයේ රැහුම් හල මෙනමින් හැඳින් වේ.) එද මෙතැන රැහුම් හලක් තබා වේදිකාවක් පවා නොතිබිණි. ලී පට්ටලින් සෑදූ දිගැති මේසයක් මත රතු රෙද්දක් එළා ශාලාව වටා උදොග පාඨ ලියා සම්මේලන හල පිළියෙල කරන ලදී.

චිත්‍ර ශිල්පියෙකු නිම කළ එක් චිත්‍රයක් මෙසේවිය. රතු හමුදාවේ තරුණ

සෙබලෙක් අතක් දිගු කොට ප්‍රශ්නයක් අසයි: “නුඹ සිය කැමැත්තෙන්ම රතු හමුදාවට බැඳුණෙහිද?”

බොහෝ නියෝජිතවරු සම්මේලනයට පැමිණියේ යුද පෙරමුණු වලිනි. ඔවුන් විවිධ නගර, ගම්වලට අයත් වූ අතර පාසල් සිසුන් නොවීය. සමහරු අකුරු කියැවූහ. අන් සමහරු අකුරු නොදන්න. තවත් අය ජීවිතයේ කිසි දිනක පොතක් අතට නොගත්හ. එසේවුවද ඔවුහු අධිරාජ්‍ය හමුදාවන්ට හා ප්‍රතිවිප්ලවවාදීන්ට බැටදී ඔවුන් විනාශ කළහ. කුලාකයින් සහවාගෙන සිටි ආහාර නිර්භය ලෙස උදුරා ගත්හ. සෝවියට් ආණ්ඩුව රැකීම සඳහා දිවි නොතකා අහිත ලෙස සටන් කළහ.

ලෙනින් දැන් දැන් කතා කරතියි සිතු නියෝජිතයින්ගේ හදවත් ගැහෙන්නට විය. ලෙනින්ගේ කතාව අසමු!

ඔවුහු තම ආදරණීය නායකයාගේ කතාව ඇසීමට සුදුනම් වෙමින් උරෙහුර ගැටි බංකුවල වාඩිවූහ. සමහරු සෙබල කබාද තවත් සමහරු කළු පැහැති සමින් කළ කෙටි කබාද ඇඳ සිටියහ. එක්දස් නවසිය විසි ගණන්වලදී ස්වේර්ඩ්ලොව් මෙන් බොහෝ දෙනෙක් සම් කබාය ඇඳීමට ආශා කළහ. දහඩියෙන් හා වෙඩි බෙහෙත් සුවදින් මුසුවූ සෙබල කබායද එවකට තරක ඇඳුමක් නොවීය. බොහෝ දෙනෙක් රතු තරුව සහිත සෙබල හිස්වැසුම් ඇන්දහ.

“ලෙනින් කුමක් කියාවිද?” නියෝජිතයෝ බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියහ. ඔහු යුධය ගැන හෝ වීර චිත්‍රමාන්විත ක්‍රියා කරන ලෙස ආයාචනයක් හෝ කරතියි ඔවුහු සිතූහ. රතු හමුදාව ප්‍රති විප්ලවවාදී හමුදා පරාජය කළ නමුදු සිවිල් යුධය නිමාවට පත්වී නැත.

අහිත ලෙස සටන් කරමු!

යන ගීතය සම්මේලන ශාලාවේ එක් මුල්ලකින් ඇසිණි.

සෝවියට් බලය රැකගමු.

නොබියව දිවි පුදමු.

අහිත ලෙස සටන් කරමු!

නිහඬතාවයකි. පළමුව සභාපති මඩුල්ලට සාමාජිකයින් තෝරන ලදී. සභාපති මේසය රතු රෙද්දකින් වසා තිබිණි. සභාපති මඩුල්ලේ සාමාජිකයෝ අසුන් ගත්හ. බිත්තියේ ඵලලා තිබුණු මාක්ස්ගේ හා එංගල්ස්ගේ පින්තූර සම්මේලන නියෝජිතයින් දෙස බලන්නාක් මෙනි.

ප්‍රීතිමත් හඬක් පැතිරිණි:

“ලෙනින්”

නියෝජිතවරු නැගිට සිට අත්පොළසන් දුන්හ. කොමියුනිස්ට් තරුණයෝ ලෙනින්ට මහත්සේ ඇලුම් කළහ.

ලෙනින් තම කථා පැහැනි හිම කඩය නමා මේසය මත තබා සභාපති මඩුල්ලේ වාඩිවී සිටි තරුණයන්ට අත දී ආචාර කළේය. ඔහුගේ හැම ඉරියව්වක්මත්, සිතාවක්මත් ඔවුහු මහත්සේ අගය කළහ. ලෙනින් ඔවුහු කොතරම් අගය කළෝදයත්, ඔහු දුටු පමණින්, මාරන්තික සටන් කළ විර තරුණයෝ පවා නැගිට අත්පොළසන් දෙමින් සතුටු කඳුළු වැගුරවූහ. ලෙනින් දැකීම විරල භාග්‍යයක් ලෙසය, ඔවුන් සැලකුවේ.

නොනවතින අත්පොළසන් මැද සභාපති මඩුල්ලේ මේසය ළඟ සිටගත් ලෙනින්, තම සාක්කුවේ තිබුණු සිහින් දම්වැල් පොට සහිත කුඩා ඔරලෝසුව පෙන්වමින්, අත් පොළසන් හා ප්‍රීති සෝෂා නවත්වන ලෙස ඉල්ලා සිටියේය.

ලෙනින්ගේ මේ ක්‍රියාවද තරුණයින්ගේ සිත් ගනී.

“සහෝදරවරුනි! හැම දෙනම වහාම යුද පෙරමුණට යා යුතුයැ”යි ඉල්ලා සිටියේ නම්, හැම දෙනම එකා මෙන් නැගිට ඔහුගේ ඉල්ලීම ඉටු කරනු ඇත.

එහෙත් එද කතා කළේ වෙනත් දෙයක් ගැනයි. නියෝජිතවරු අන්දමන්ද වූහ. මුලදී ඔවුහු අසතුටට පවා පත්වී, විස්මය පත් වූහ. ඔහුගේ කතාව මුලදී ඔවුන්ට අවබෝධ කර ගැනීමට පවා බැරිවිය.

ලෙනින් වේදිකාවේ ඒ මේ අත ඇවිදීමත් තම කතාව කළේය. වැඩිමහල් කොමියුනිස්ට්වරු සභාපති මඩුල්ලේ අසුන් ගත් විට, පුටුවල ගණන අඩුවූ නිසා අනිකුත් තරුණ නායකයෝ වැඩිදුර කල්පතා නොකොට, වේදිකාවේ පඩිය මත වැඩිවූහ. ලෙනින් ඔවුන්ට බාධා නොවන සේ ඔවුනතරින් ගමන් කරමින් කතා කළේය.

ඔහු කතා කළේ කුමක් ගැනද? කොමියුනිස්ට් තරුණ සම්මේලනයේ කායඛිභාරය ගැන, එනම් උගත යුතුය යන්න ගැන ඔහු කතා කළේය.

නියෝජිතවරුන් විස්මය පත්වී ඇති බැව් ලෙනින් දුටුවේය. ඔවුන් නොසන්සුන් ලෙස තමා දෙස බලමින් තමාගේ කතාව තේරුම් ගැනීමට වැයම් කරමින් සිටින සැටි ලෙනින් දුටුවෙන්, තම අදහස් හැකි තරම් වාමී ලෙස ප්‍රකාශ කළේය. අපි ඉක්මනින්ම සිවිල් යුධය අවසන් කරන්නෙමු. සතුරන්ට බැටදී ඔවුන් පන්තා දමන්නෙමු. ඉන් පසු කුමක් කරමුද? රට ගොඩ නැගීමට පටන් ගත යුතුය. කම්හල්, පැක්ටරි සාදා, ට්‍රැක්ටර්, අභය්‍යානා, යන්ත්‍ර සුත්‍රාදිය නිෂ්පාදනය කළ යුතුය. රට පුරාම විදුලි බල ස්ථාන සාදා සෝවියට් රුසියාව විදසුනක කළ යුතුය. විදුලිබලය යනු කුමක්ද? තරුණ කොමියුනිස්ට්වරු ඒ ගැන දනින්නද?

බොහෝ දේ උගත යුතුය. දැනගත යුතුය!

දැනීම හා බුද්ධිය නැතිව කොමියුනිස්ට්වාදී උත්තරීතර සමාජය ගොඩනැගිය නොහැකි බව නියෝජිතවරුන්ට ලෙහිනින් පැවසිය.

උගත යුතුය, වැඩ කළ යුතුය. “ගොවීන් හා කම්කරුවන් සමග එකතුව ශ්‍රමය වැය කිරීමෙන් පමණකි නියම කොමියුනිස්ට්වාදියෙකු විය හැක්කේ.” පැරණි සමාජයට එදිරිව නිර්ධන පංතිය ගෙනයන සටන සමග තම ජීවිතය එක් කිරීමෙන් සහ නව කොමියුනිස්ට්වාදී සමාජය ගොඩනැගීමෙන්, කොමියුනිස්ට්වාදය ගැන ඉගෙන ගත යුතුව සෝවියට් අගමැති ලෙනින් පැවසිය.

ජය අපටය

ලෙනින් හමුවීමට පැමිණි සුප්‍රසිද්ධ ඉංග්‍රීසි ගත්කරු හර්බට් වෙල්ස් අගමැති කායාරාලයේ වාඩිවී සිටියේය. වෙල්ස්ගේ “දෙලොවක් අතර යුධය,” “කාල යන්ත්‍රය,” “අදිසි මිනිසා” යන පොත් ලොව බොහෝ දෙනා දැනි. ඔහුගේ පොත්වල විස්මයජනක මනස් සාෂ්ටිය නිසා ඔහු ජගත් කීර්තියක් දිනාගත්තේය.

වෙල්ස් ධනපති සමාජයේ අඩුපාඩු විවේචනය කළ අතර විද්‍යාව හා කාර්මික ශිල්පය ගැන විශාල උනන්දුවක් දැක්වීය. ලෙනින් ඔහු හමුවී කතා කිරීමට කැමතිවූයේ මේ නිසාය. උසැති, පළල් උරතල සහිත ඉංග්‍රීසි ගත්කරුවා දෙස බැලූ ලෙනින් මඳ සිතාවක් පැවේය. හිසකෙස් හරි මැදින් දෙකට බෙදා පිරා සිටි වෙල්ස්ගේ උඩු රැවුළ කෙටිවිය. ඔහු ඇඳ සිටියේ බොහෝ වටිනා කලිසමක් හා කමිසයකි. කමිස කර තදට වසා තිබුණු අතර කමිසය සුදු පාටින් බැබලිණි. අගභිතකම කුමක්දැයි මේ සුප්‍රසිද්ධ ගත්කරුවා නොදන්නා බව පෙනෙන්නට තිබේ.

සෝවියට් ජනතාව ශීතලෙන් හා කුසගින්නෙන් පෙළෙමින් ජීවත් වූහ. කමිසයක් මිලදී ගැනීමට පවා නොහැක. කඩ සාප්පු හිස්වෙලාය.

හර්බට් වෙල්ස් තමා දුටු දේ ලෙනින්ට විස්තර කළේය. ඔහු මීට සති දෙකකට පෙර එංගලන්තයේ සිට පැමිණි බැවින් වැඩි මහන්සියක් නැතිව පිටරිබුර්ගයේ විදිවල ඇවිද්දේය. කම්හල් බැලීමට ගියේය. අගනුවර හා අනිකුත් නගරවල කම්හල්වලින් අඩකටත් වැඩි ගණනක් හිස්ව තිබිණ. ලියවන පට්ටල් ගල් ගැසිලාය. වෙල්ස් පාසල් බැලීමට ගියේය. ළමයින්ට උදේ ආහාර සඳහා බෙදා දුන්නේ පාන් කැල්ලක් පමණකි. පාසල් පොත් හිඟය උග්‍රවිය. එක පොතක් තුන් හතර දෙනෙක් භාවිතා කළහ.

වෙල්ස් නිරීක්ෂණය කළේය, මිනිසුන්ගෙන් ප්‍රශ්න ඇසීය, ඔවුන්ගේ අදහස්වලට සවන් දුන්නේය. සෝවියට් රටකුළ තත්ත්වය නොවූ විරූ තරම්

අසිරිය, අමාරිය! විනාශය හා දුර්භික්ෂය. තාපන ද්‍රව්‍ය කිසිවක් නැත විදුලි බලය නැත. රුසියාව ගණ අඳුරට වැටීලාය.

මේ සියලු අසිරුකම් මැඩ රුසියාවට නැගී සිටීමට බැරිබව වෙල්ස් පැවසීය.

ලෙනින්ගේ මද සිතාව අතුරුදන් විය. ඔහු වෙල්ස්ගේ නිගමනය නිසා අසතුටු වුණා නොවේ. ලෙනින් හැංගි භොරා නැතිව කතා කිරීමට ආශා කළ කෙනෙකි. හිතන දේ කෙළින්ම කීමට ඔහු කැමතිය. වෙල්ස් කීවේ සත්‍යයකි: රුසියාව විනාශයට මුණ පා ඇත. ඔහුගේ නිගමනය තර්කානුකූලය, සාධාරණය: රුසියාව විනාශ කළේ බොල්ෂෙවිකයින් නොවේ. සාර් ආණ්ඩුවත්, දේශීය හා විදේශීය ධනපති පංතියත්ය. රුසියාව විනාශ කිරීමට යුධ පටන්ගත්තේ ඔවුන්ය. එහෙත් රුසියාව පුනරුත්ථාපනයට පත් කිරීමට බොල්ෂෙවික්වරුන් සමත්වෙතියි, ඔවුන් යුධයට ගොදුරුවුණු, දුගී බවට ඇදවැටුණු රුසියාව දියුණු කරති යි වෙල්ස් කිසි දිනෙක විශ්වාස නොකළේය.

“රුසියාව පුනරුත්ථාපනය කිරීම සඳහා බොල්ෂෙවික්වරු ඉදිරිපත් කරන සැලැස්ම ගැන ඔබ දන්නවද? දැනගත්ට කැමතිද?” වෙල්ස් දෙසට නැඹුරුවූ ලෙනින් උපාහාසාත්මක සිතහවකින් ඔහු දෙස බලා ප්‍රශ්න කළේය.

වෙල්ස් අද්භූත කතා කාරයෙකි, විද්‍යාඥයෙකි. එම නිසා ලෙනින් තම සැලැස්ම ගැන ඔහු සමග සාකච්ඡා කිරීමට සිතීය. විශාල, දැවැන්තමය සැලැස්මකි!

ලෙනින් තරුණ කාලයේ සිටම කොමියුනිස්ට් වාදියකු හා දක්ෂතම ඉංජිනේරුවකු වූ ග්ලෙබ් ක්‍රිෂ්ඨානොවිස්කිගේ මිතුරෙක් විය. මේ ඉංජිනේරුවා කවියෙක්ද විය. සාර් ආණ්ඩු කාලයේදී ඔහු පෝලන්ත විප්ලවීය ගී රුසියන් බසට පෙරලීය. ඉස්සර ඒවා රහසේ ගායනා කළ අතර දැන් මුළු රටම ඒවා ප්‍රසිඬියේ ගැයීය.

ජය අපටය
කම්කරුවන් උදෙසා
සටන්කාමී ධජය රැගෙන
නිර්භය ලෙස ඉදිරියට...

රුසියාවේ විදුලි බල ස්ථාන සෑදීම සඳහා ක්‍රිෂ්ඨානොවිස්කි ඉදිරිපත් කළ සැලැස්ම ගැන ලෙනින් කීප වරක්ම ඔහු සමග සාකච්ඡා කළේය. මේ මහා සැලැස්මේ සියලු අංග සම්පූර්ණ කර ලීමට ලෙනින් සෝවියට් රටේ දක්ෂතම හා දිර්ඝ පළපුරුද්දක් ඇති විද්‍යාඥයින් දෙසිය දෙනෙකු කැඳවීය.

සෝවියට් රටේ විදුලිබල ස්ථාන සෑදීමේ එම සැලැස්ම ගැන වෙල්ස් සමග ලෙතින් සාකච්ඡා කළේය. වෙල්ස් රුසියන් බස නොදන්නද, ලෙතින් ඉතා හොඳින් ඉංග්‍රීසි කතා කළේය. ලෙතින්ගේ පොහොසත් ඉංග්‍රීසි කතාව ඇසූ වෙල්ස් විස්මයෙන් ප්‍රීතිවිය. ඔහුගේ අදහස් විදුලි කෙටීම මෙන් කාන්තිමත්ය! අද්භූත කතාවක් වුවද පරදවන සුලුය. ලෙතින්ගේ සැලැස්ම ගැන ඇසූ වෙල්ස් තුෂ්ණිමභූත විය. රුසියාව විද්‍යුත්ත කිරීම! ඉමක් නැති සමකලා බීමකින් හා කැලෑ වලින් පිරි, ලුචිනා නම්වූ දර කෝටු පහන් වෙනුවට පාවිච්චි කරන ගම් සහිත, විනාශවුණු නගර හා අක්‍රියා කාරි කම්හල් සහිත, වෙළඳාම විනාශ වී ගිය, දුම්රිය මාර්ග කැඩී බිඳී ගිය රුසියාවේ විදුලි බල ස්ථාන සෑදීම...

“විනාශයේ පතුලටම වැටී ඇති ඔය රටේ ඔය තරම් විශාල විදුලි බල ස්ථාන සහිත සැලැස්මක් ක්‍රියාවේ යෙදවීමට ඔබ සිතන්නෙහිද?”

“ඔව්. අපි විදුලි බල ස්ථාන හදනවා. අපේ කම්හල්වලට අවශ්‍ය බලය ලබා දෙනවා. විදුලි යන්ත්‍ර සහිත දුම්රිය ක්‍රියා කරවනවා” ලෙතින් පිළිතුරු දුන්නේය.

සෝවියට් අගමැතිගේ කතාවට සවන්දෙන වෙල්ස් “ලෙතින් පුදුම මිනිසෙකැයිද”, “ඔහු ක්‍රමලිනයේ ඉදගෙන සිහින දකින්නේ” යැයිද සිතීය. අද්භූත කතා ලිවීම නිසා ලෝක ප්‍රසිද්ධියක් දිනාගත් වෙල්ස්ට ලෙතින්ගේ සැලැස්මය ක්‍රියාවේ යෙදවිය නොහැකි අද්භූත කථාවක් මෙන් විය.

ලෙතින් වෙල්ස් හමුවී දෙමසකට පසු, එනම් 1920 දෙසැම්බර් මස සමස්ත රුසියානු සෝවියට් සභාවල අටවැනි සම්මේලනය බොල්ෂොයි රහහලේදී පවත්වන ලදී.

රතු විරුද්ධ සහිත ඇඳි පුටුවල, වාඩිවී සිටියේ සෙබළු කබාද, කසොවොරෝට්කා නමින් හැඳින් වෙන රුසියානු කබාද, ඉරිගිය කබාද හැඳගත් මිනිසුන්ය. ඔවුන්ගෙන් සමහරු වාලෙන්කා නමින් ප්‍රකට හිම සපත්තු පැළඳ සිටියහ. ඔවුන්ගේ මුහුණු වල බැරෑරුම් විලාසයකි. ඔවුහු සෝවියට් රටේ පාලකයෝය. රටේ ආර්ථිකය හා අනාගතය පිළිබඳව අළුත් පණත් හා සැලැස්ම සම්මත කර ගැනීමට ඔවුහු රැස්වුණහ.

සෝවියට් රට විද්‍යුත්ත කිරීමේ විශාල සැලැස්මක් සහිත සිතියමක් වෙදිකාවේ සවිකොට තිබිණි. මේ සිතියම ගැන ලෙතින් මහත් උනන්දුවක් දැක්වීය. ඔහු නිතර ක්‍රිෂ්ණානොවිස්කිට් ටෙලිපෝන් කළේය. චිත්‍ර ශිල්පියාට, කාර්මික ශිල්පීන්ට එම සිතියම ගැන මතක් කරමින් නියමිත වෙලාවට එය සම්පූර්ණ කළ යුතු බැව් කීවේය. සෝවියට් සභාවල

නියෝජිතවරුන් එම සිතියම සියැසින් දැකිය යුතුය! රුසියාව විද්‍යාතන කිරීමේ සැලැස්ම එයය. අපි මේ සැලැස්ම ක්‍රියාවට යොදවා රුසියාව යළි ගොඩනගන්නෙමු. තව දස අවුරුද්දකින් රුසියාවට නැවත පැමිණියොත් වෙල්ස්ට එය බලා ගත හැකි වනු ඇත...

කළු පැහැති තෙත් සහිත ක්‍රිෂිභෞතොච්ඡකි වේදිකාවේ අසුන් ගෙන සිටියේය. හුරු බුහුටි, ක්‍රියාශීලී පුද්ගලයෙකු වූ ඔහු දැන් නිසලව වාඩිවී සිටී. ඔහු නොසන්සුන්ය.

රියේ රැස්වීම අමතා කතා කළ ලෙනින් මෙසේ පැවසීය: “සෝවියට් පාලන බලය සහ රට විද්‍යාතන කිරීම කොමියුනිස්ට් වාදයයි” විද්‍යාතන කිරීමේ සැලැස්ම පිළිබඳ විස්තර කිරීම අද ඉංජිනේරු ශිල්පී ක්‍රිෂිභෞතොච්ඡකිට භාරව ඇත. ඔහු කැළඹී සිටී. ඔහු තම දේශනය අරඹන්නේ, ශාලාවේ පහන් නිවිණි. ඔහු වේවැලෙන් සිතියම පෙන්වීය. එහි එක් තැනෙක ආලෝකයකි. තවතැනක් පෙන්වන්නේ, එතැනද ආලෝකයක් ඇතිවිය. විදුලි බලස්ථාන සෑදීමට අදහස් කරන හැම තැනකම ආලෝක ඇති විය. විදුලි බල ස්ථාන සාදන්නේ, අපේ කර්මාන්ත දියුණු වනු ඇත. අපේ ගොවි පොළවල් තව පණක් ලබනු ඇත. සිතියම පුරාම විදුලි බුබුළු ආලෝකවූයේ ඊට පුරාම පැන නගින විදුලි බලස්ථාන පෙන්වමිනි. ක්‍රිෂිභෞතොච්ඡකි බැරැඩ්, උස් හඩකින් කතා කළේය.

තම මිතුරා නව ආශ්වාදයක් ලැබ සිටින සැටිද, සෝවියට් සභා සම්මේලනයේ නියෝජිතවරුන් මහත් උනන්දුවකින් ඔහුගේ කතාවට සවන් දෙන සැටිද, ලෙනින් දිටිය. සිතියමේ ආලෝකය, අනාගතයේ ආලෝකමත් අරුණෝදයට සමාන විය. තමා විශ්වාසය තැබූ එම සැලැස්ම ක්‍රියාවට ගනනු වස් සෝවියට් මන්ත්‍රීවරු වෙහෙස නොබලා ක්‍රියා කරතියි ඔහු දැන සිටියේය. ජනතා සුබසිඬිය සඳහා ඔහු සිහින දිටිය. ඔහු තනිවම නොවේ. ඔහු සමග සෝවියට් ජනතාව හා කොමියුනිස්ට්වරු එක්වූහ.

දුර්භික්ෂය

1920 දෙසැම්බර් මාසයේදී යුධ විප්ලවවාදී කමිටුව ප්‍රච්ඡ පුවත්පත් මගින් නිවේදනයක් පළ කළේය: “යුධ පෙරමුණුවල නිහඬතාවයකි.” රතු හමුදාව විදේශීය ආක්‍රමණිකයින් පන්නා දමා ඇත. ප්‍රතිවිප්ලවවාදීන් පරාජය කොට ජයගෙන ඇත. සෝවියට් බලය ඇත පෙරදිග දක්වා තවම නොපැමිණියද ඉක්මනින්ම එහි යනු ඇත.

රට තුළ පැවැති යුධය සම්පූර්ණයෙන්ම පාහේ අවසන් වෙමින් පවතී. යුධ කොමියුනිස්ට්වාදී පාලන ක්‍රමය නවත්වා දමන ලදී. සාම කාලයට සුදුසු අළුත් ප්‍රතිපත්තියක් ලෙනින් පිළියෙල කළේය.

එහෙත් සෝවියට් රට තවත් බියජනක විපතකට මුණ පෑවේය.

එම වසරේ ශීත කාලය හිම රහිත විය. පොළොව දැඩි ශීත නිසා යකඩ මෙන් තදවී, ඉඩොරයට අසුචුණු කලෙක මෙන් ඉරි තැලිණි. හැම පැළයක්ම වැහි පොදක් හෝ ලබා ගැනීමේ ආශාවෙන් සිටියේය. එහෙත් ඉන් පලක් නොවීය. වසන්තය හා ගිම්හනායද වැහි රහිත වූ අතර නැගෙනහිරින් උණුසුම් සුළං හැමීය. අහස වළා රහිත විය. ඉර මහ පොළොව ගිනිරක් කළේය. වොල්ගාව අවට පෙදෙසේ සරු කෙත් වතු පාලු විය. ක්‍රිමියාව සහ දකුණු උරාලයද වියලී ගියේය.

දස ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනකායක් ඉදිරියේ මාරයා දුර්භික්ෂයේ වෙස් ගෙන පෙනී සිටියේය.

ලෙනින් අගමැති කායාර්යාලයේ රැස්වීම නියමිත වෙලාවට කැඳවීය. න්‍යාය පත්‍රයේ එකම දෙය වූයේ දුර්භික්ෂයට මුණ පා සිටි ජනතාවට උදවු දීම ගැන සාකච්ඡා කිරීමය. යුධ කාලයේදී මෙන් හදිසි, ස්ථිර පියවරයන් තීරණාත්මක ලෙස ගතයුතු බව ලෙනින් දන්වා සිටියේය.

සෝවියට් ආණ්ඩුව නැවත ජනතාවට ආයාචනා කළේය. නගර, ගම් හා පෙදෙස්වලට විදුලි පණිවුඩ යවන ලදී: “සහෝදරවරුනි! දිය හැකි හැම දෙයක්ම දෙන්න!”

විශේෂ කමිටුවේ සභාපතිවර ජෙර්සින්ස්කි ආහාර එකතු කිරීම පිණිස සංවිධාන වට ගියේය. ඒවා වොල්ගාව අවට දුර්භික්ෂයට මුණ පෑ මිනිසුන්ට බෙදා දීම පිණිසය.

එම වසරේ යුක්රේනයේ ඉතා හොඳ අස්වැන්නකි. ලෙනින් යුක්රේනයේ ජනතාවට ආයාචනයක් කළේය.

“වහාම, විශාල වශයෙන් ආධාර දෙන්නැ”යි ලෙනින් දැන්වීය.

පිටරට්වල කම්කරුවන්ගෙන් ආධාර ඉල්ලා යැවීය.

දුර්භික්ෂයට අසුචුණු අයට ආධාරදීමේ කමිටුවක් සෝවියට් ආණ්ඩුව සංවිධාන කළේය. මේ කමිටුවේ සභාපතිවූ කලීනින් කෙරෙහි ලෙනින් තැබුවේ ඉමහත් විශ්වාසයකි. උපතින් ගොවියෙකු වූ සෝවියට් රජයේ ජනාධිපති මිහයිල් කලීනින් වෘත්තියෙන් කම්කරුවෙක් විය.

“ඔක්තෝබර් විප්ලවය” නැමැති විශේෂ දුම්රියකින් මිහයිල් කලීනින් වොල්ගාව අවට පෙදෙසට ගියේය.

“ළමයින් ගැන සලකා බලන්න. විශේෂයෙන්ම ළමයින් ගැන සලකා බලන්නැ”යි කී ලෙනින් “කරුණාකරලා!” යැයි ඉල්ලා සිටියේය.

ලෙනින් ළමයින් කෙරෙහි දැක්වූ ඉමහත් දයාව නිසා කලීනින් පවා පුදුම විය. තම හැඟීම යටපත් කරගැනීමට මෙන් කැස්සේ, යටි රැවුළුද අත ගාන්නට විය:

“කළ හැකි හැම දෙයක්ම කරන්නම්” කලින් පැවසීය.

“එයටත් වඩා වැඩියෙන්!” ලෙනින් ඉල්ලා සිටියේය.

ඊ බෝ විය. සෝවියට් අගමැති කායෂාලයේ විදුලි බුබුල කණමැදිරි එළියක් පිටකරයි. ලෙනින් අත්සන් තැබූ ලිපි හා වෙනත් ලියවිලි පැත්තකින් තැබීය.

ඉවසිය නොහැකි කරමට හීස කකියන්නට විය. ලෙනින් අසනිපයෙනි. මෙය අසනිප විය යුතු අවස්ථාවක් නොවේ. ඔහු අසනිපයෙන් පසුවන බව කිසිවෙක් නොදිවිය. නළල අත්ල මත තබා ගෙන සිටියද දුර්භික්ෂය පිළිබඳ සිතුවිලි ඔහුට ඉවත් කිරීමට නොහැකි විය.

“කළ හැකි හැම දෙයමත්, එයටත් වඩා වැඩියෙනුත්!” ලෙනින් නැවත සිතීය.

සෝවියට් ආණ්ඩුවට කළ හැකි හැම දෙයක්මත්, එයටත් වඩා වැඩියෙනුත් කර ඇත. සෝවියට් රටේ බැංකුවල තිබුණේ රත්රන් සුළු ප්‍රමාණයකි. රන් රුබල් එක් කෝටි විසි ලක්ෂයක් පිටරට යවා ඉඩෝරයට හසුවී අළුවී ගිය කුඹුරුවල ගොවිතැනට අවශ්‍ය ඉස්තරම් වර්ගයේ තිරිඟු, බිත්තර වී ආදී ධාන්‍ය ගෙන්වීය. මේ පණතට සෝවියට් අගමැති ලෙනින් අත්සන් තැබීය.

කම්කරුවෝ සෝවියට් අගමැති වරයාට මෙසේ දැන්වූහ:

“ලෙනින් සහෝදරයා! අපේ රුසියාවේ දේවස්ථාන දස දහසකි. රත්රන් කුරුස හා රූප විශාල ගණනක් මෙහි ඇත. මේවා පිටරට යවා කුසගින්නේ සිටින මිනිසුන්ට අවශ්‍ය ආහාර ලබා ගන්න.”

කම්කරුවෝ හරිම නුවණක්කාරයෝ! මෙසේ කී ලෙනින් ඔවුන්ගේ අදහස පිළිගෙන වහාම ක්‍රියා කළේය.

ටෙලිපෝනය නාදවිය. වොල්ගා පෙදෙසට ගිය මිහයිල් කලින් ලෙනින්ට කතා කළේය.

“කොහොමද සහෝදරයා ඔහේ තත්ත්වය?”

“ලෙනින් සහෝදරයා, තත්ත්වය නරකයි” කලින් පිළිතුරු දුන්නේය.

කෙත්වතු පාච්චු සොහොන් පිටිවලට සමානය. ගම් හා නියම්ගම් මිරිඟුවකින් වැසිලාය. එළඳෙනුන්ගේ හඬ නොඇසේ. සත්තු දුව පැන නොඇවිදිති. හතු හෝ පලු වඞ් මේ ගිම්හානයේ වැවිලා නැත. එතරම් දුෂ්ට ගිම්හානයකි. මිනිස්සු නොමැරී ජීවත්වීම සඳහා ගස්වල කොළවලින් හා තණ පදුරුවලින් කැඳ පිසූහ. බොහෝ දෙන භාමනින් බිම ඇඳ වැටුණහ. වසූරිය බෝවුණු කලෙක සමහර ගොවි පවුල් පිටින් මරුට බිලිවූහ.

ටෙලිපෝන් සාකච්ඡාවෙන් පසු පුටුවක වාඩිවූ ලෙනින් නොසැලී එලෙසම සිටියේය. මෙය ලෙනින්ට පුරුදු ඉරියව්වක් නොවේ.

දුර්භික්ෂයට විරුධව සටන් කිරීම පිණිස සංවිධාන කරන ලද කමිටුව ළමයින් වෙතත් පෙදෙස් වලට ගෙනයාමෙන් කළේ දුරදර්ශී ක්‍රියාවකි. භාමනින් පෙළුණු ළමයින් රැගත් දුම්රිය මැදිරි තුළ නිහඬතාවය පුදුම එළවන සුලුවිය. ළමයි නිහඬව උන්හ...

දුර්භික්ෂයට අසුවුණු පෙදෙස්වල සිට දුම්රිය නොයෙක් පෙදෙස්වලට ගමන් කළහ. වුවාඡ රටේ ළමයින් මොස්කව් නගරයට යවන ලදී. පැරණි සිටු මාලිගා සහ ධනපති බංගලා ළමාගාර සඳහා පිළියෙල කැරිණි.

රැ බෝ වුණු පසු අගමැති කායාර්ථයෙන් පිටවූ ලෙනින් තම නිවෙසට පැමිණියේ අන් අයට බාධා නොවන පරිදිය. හැම දෙනම නිද සිටි නමුදු, ලෙනින්ගේ නැගණිය මරියා පමණක් අවදිව සිටියාය. ඇ තම අධ්‍යයණය කුස්සියට කැඳවුවාය.

“වලදීමර් ඔහොම මහන්සි වෙලා වැඩ කරන්න එපා. උණු තේ එකක් හරි බොන්න. නදේෂ්ද කායාර්ථයේ ඉඳල ආවෙ හොඳටම මහන්සි වෙලා. නිද ගත්තා.”

කුස්සියේ මේසය උඩ රෙදි උරයක් සහිත පාර්සලයකි. එය තමබෝවේ ගොවීන් විසින් ලෙනින් වෙත එවන ලද තිළිණයකි. “අපේ ගමේ සාදන ලද බේකන් කා ශක්තිය ලබා ගන්නැ”යි ගොවියෝ තම ආදරණීය නායකයාට ලියා එවූහ.

“වලදීමර් කිසිදක තැගි බාර ගන්නේ නැති හන්ද මාත් නදේෂ්දත් තීරණය කළා, ඔය තැග්ගත් බාර නොගන්න. ඒ වුණත් අධ්‍යයාගේ පෙනුම ලෙඩ පාටයි...” මරියා උල්යානොවා තම වැඩිමල් සොහොයුරුට පැවසුවාය.

ලෙනින් තම සුන්දර නැගණියට බෙහෙවින්ම ආදරය කළේය. 1887 දී ලෙනින්ගේ අධ්‍යයා — අලෙක්සාන්දර් එල්ලා මරා දමන විට, ඇ සිහිති දැරියක්ව සිටියාය. එවිට මුළු නගරයම උල්යානොව් පවුල වර්ජනය කළ අතර වුවාඡ ජාතික ඉවාන් යාකොව්ලෙව් ඔවුන්ට පිටු නොපෑවේය. ඔහු ලෙනින්ගේ පියාගේ මිතුරෙක් විය. වුවාඡ ජාතික ඔහොට්ටිකොව්ද ඔවුන්ට උදව් කළේය.

“අපි තැග්ගට හොඳ වැඩක් කරමු. නංගී දන්තවද මොස්කව් නගරෙට වුවාඡ රටේ ඉඳල ළමයින්ව ගෙනැවිත් තියෙනව. ඒ ගොල්ලන් ඉන්න ළමා නිඩාසයකට මේ තැග්ග යවමු. මරියා නංගී කැමතිද?”යි ලෙනින් ඇසුවේ ගොවීන් එවූ තිළිණයට නිය පිටින් පහරක් ගසමිනි.

මරියා උල්යානොවා වෙහෙසට පත්වී සිටින තම සොහොයුරු දෙස බලන්නී, ශෝකයට පත්වූවාය. ඇගේ හදවත වේදනාවෙන් හැකිලිණි.

“හොඳටම දුර්වල ළමයින්ට මෙය දෙන්න කියල අපි ළමා නිවසින් ඉල්ලා හිටිමු” ලෙනින් කීවේය.

මරියා උල්යානොවා එකඟතාවය පළකරමින් හිස වැනුවාය.

ලෙනින්ගේ හිසේ ඇම්ම නොනැවතිණි. එහෙත් ඔහු සතුටිනි. තමාට බේරී ගොවීන්ගේ නිලීණය කාන්තාරයකට වැටුණු දිය බිඳක් මෙනි. එහෙත් හෙට අතිශයින්ම දුර්වල ළමයින් කීපදෙනෙකුට අතිශයින්ම පෝෂ්‍යදායක ආහාරයක් එක වේලකට හෝ ලැබෙනු ඇත.

නව ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය

තමන් ජීවත්වන හා වැඩකරන සැටි කීමට කම්කරුවෝ ලෙනින් වෙත පැමිණියහ. රතු හමුදාවේ සෙනවිවරු ලෙනින් හමුව යුද පෙරමුණ හා යුධාභ්‍යාස ගැන තොරතුරු කීහ. හැම කෙනෙකුටම මහත් සැලකිල්ලකින් සවන් දෙන ලෙනින්, ඔවුන්ට අවශ්‍ය උපදෙස්ද දුන්නේය.

ජනතාවගේ හැඟීම් අනුව සෝවියට් ආණ්ඩුව තම ප්‍රතිපත්ති සකස් කළේය. රටට ගැළපෙන හා අවශ්‍ය තීරණ හා පණත් සම්මත කර ගත්තේය.

ලෙනින් හමුවීමට ගොවියෝද ආවෝය. සෝවියට් ආණ්ඩුව පිහිටවූ මුල් කාලයේදී රඳළ ඉඩම් හිමියන්ගේ හා කුලාකයින්ගේ ඉඩම් බෙදා ගැනීම පිළිබඳ ප්‍රශ්න විසඳාගැනීමට ඔවුහු ආහ. ඉඩම් නැති දුප්පත් ගොවීන් හා මධ්‍යම ගොවීන් අතර ඉඩම් බෙදා ගන්නේ කෙසේද? ඒවා නිසි පරිදි වගා කරන්නේ කෙසේද?

ඉන් පසු සිවිල් යුධය ආරම්භ විය.

යුධය ආරම්භ වීමත් සමගම ගොවීන්ගේ අමතර ආහාර ලබා ගැනීම පිණිස විශේෂ සංවිධානයක් සෝවියට් ආණ්ඩුව විසින් ඇති කරන ලදී. අස්වැන්න කපාගත් පසු තමන්ගේ ආහාර පිණිස කොටසක්ද, ඊළඟ ගොවිතැන සඳහා කොටසක්ද තබාගෙන ඉතිරි හරිය රජයට ගන්නා ලදී. එසේ නැතිනම් රතු හමුදාවටද, නගරවල වැඩකරන කම්කරුවන්ටද ආහාර නැතිව යනු ඇත.

ඒ කාලය ගොවීන්ටද, සෝවියට් රටේ හැම කෙනෙකුටමද අමාරු කාලයක් විය.

යුධය අවසාන විය. ඇත ගම්වල සිට මොස්කව් දක්වාම පයින්ම ගමන් කරන හදකි නමින් හැඳින්වෙන ගොවි නියෝජිතවරු වැළ නොකැඩී

ලෙන්නි හමුවීමට පැමිණියහ. දිගැනි යටි රැවුළු සහිත මේ ගොවිහු දිසී ජීවිත අත්දැකීම් අනුව මුනිවරයින්ට සමාන වූහ. බොහොසෙයින් සතුටු වූ ලෙන්නි අනාගතය ගැන ඔවුන්ගේ අදහස් විමසා බැලීය.

අමතර ආහාර බලෙන් ලබා ගැනීමේ ක්‍රමය නැවැත්විය යුතුයැයි කී ගොවිහු ඒ වෙනුවට අයබදු ගෙවීමේ ක්‍රමයක් ඇති කරන ලෙස ඉල්ලා සිටියහ.

යම්තම් කුසගින්න පිරිමසා ගැනීමට පමණක් ආහාර තබා ගෙන ඉතිරි ආහාර සියල්ල රජයට දීම වෙනුවට, වැඩියෙන් වගාකොට, වැඩි අස්වැන්නක් ලබා ගන්නාට, වැඩි ආහාර තොගයක් තමා ළඟ තබා ගැනීමට පුළුවන් වන ලෙස අයබදු ගෙවීමේ ක්‍රමයක් ඇති කිරීමය. මෙයින් ගොවියා තුළ උනන්දුවක් ඇතිවෙයි. වැඩියෙන් ආහාර වගා කිරීමටත් ගැඹුරුලෙස සිසැමටත් පෙළඹෙයි. රජයේ නියම අනුව අයබදු ගෙවුවද, තමාට අමතර ආහාර තොගයක් ලබා ගැනීමට මේ නියා ගොවියාට හැකි වෙයි. මේ අමතර ආහාර තොගය නගරයට ගෙන ගොස් විකුණා තමාට අවශ්‍ය භාණ්ඩ වන සබන්, භූමිතෙල්, රෙදිපිළි, දැකැනි, උදළු, පිහි ආදී දේ මිලදී ගැනීමට හැකිවනු ඇත. නගල් හා අස්වැන්න කපා ගන්නා යන්ත්‍ර ගස් මෙන් පැළ කළ නොහැක. ඒවා සෑදීමට නම් නගරවල කම්හල් ක්‍රියා කරවිය යුතුය. හැම දෙයක්ම නිපැදවිය යුතුය.

දුප්පත්කම නැතිකර දැමීමට වැඩ කරන ජනතාව අසමත් වෙතිද? ධනපතීන් පරාජය කොට, විදේශීය අධිරාජ්‍යවාදී යුධ හමුදා සහ දේශීය ප්‍රතිවිප්ලවාදී හමුදා පන්නා දැමූ කම්කරුවන්ට හා ගොවීන්ට රට සුබ්‍ය මුදිත කළ හැක.

ගොවීන්, කම්කරුවන් හා සෝවියට් සභාවල නියෝජිතයින් සමගද, පාක්ෂිකයින් සමගද සාකච්ඡා කරමින් මේ ගැන නිතර කල්පනා කළ ලෙන්නි අළුත් සැලැස්මක් ගැන සිතිය. මේ අළුත් සැලැස්ම නව ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය (තෝවයා එකොනොමිවෙස්කයා පොලිටිකා) හෙවත් නෙප් යන නමින් හඳුන්වනු ලැබීය.

දිගැනි නම් කෙටියෙන් හැඳින්වීම විප්ලවයෙන් පසු නවීන පත්තයක් බවට පත්විය. ඒ අනුව තෝවයා එකොනොමිවෙස්කයා පොලිටිකා යන රුසියන් වචන තුනේ මුල් අකුරු තුන ගෙන “නෙප්” යන නම සෑදිණි.

පෞද්ගලික වෙළඳාම නැවත පටන් ගැනීමට ඉඩ දෙන ලද නමුදු එය සීමාසහිත විය. කම්කරු ගොවිකරු ආණ්ඩුවට තථ්‍යයක් නොවන සේ එය පාලනය වීණි. ප්‍රධාන ආර්ථික අංශ වන කම්හාන්තය, දුම්භය මාගී පාලනය හා ප්‍රවාහනය, ගංගා හා මුහුදු වල බඩු ගෙනයාම ආදී හැමදෙයක්ම රජය සතු පොදු දේපොළ බවට පත්කොට ඒවා පාලනය කිරීම හා ශක්තිමත් කිරීමද, වර්ධනය කිරීමද නොකඩවා කැරිණි.

ලෙතින් හැම දෙයක්ම කළේ වැඩකරන ජනතාවගේ යහපත හා සුබසිතිය පිණිසය. යුධය අවසන් වූ පසු ලෙතින් රටේ ආර්ථිකය, වෙළඳාම, කර්මාන්තය, විදුලි බල ස්ථාන සෑදීම, යන්ත්‍ර සූත්‍ර සෑදීම හා නගර හා ගම් අතර මිතුරු සබඳකම් වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා වෙහෙස විය.

මේ කායඛය ඉටුකිරීම සඳහා “නෙප්” ප්‍රතිපත්තිය ලෙතින් ඉදිරිපත් කළ විට, පක්ෂයේ දසවැනි සම්මේලනය එය සම්මත කළාය.

නව සමාජය ගොඩනැගීම සඳහා ලෙතින් ඉදිරිපත් කළ යෝජනා වලට බාධා කළ අයද, ඒවාට විරුධ වූවෝද වූහ. ප්‍රොට්ස්කි ලෙතින්ගේ මතයට විරුධ වෙමින් තම අදහස් ඉදිරිපත් කළේය. ඔහු නිතර ලෙතින්ට විරුධව තර්ක කළේය. ඔහුගේ සමහර මත නිසා ජනතාවට විශාල අලාභ හානි සිදුවිය. බ්‍රෙස්ට් සාමයෝජනා වලට ප්‍රොට්ස්කි විරුධ විය. එයින් සෝවියට් රටට සිදුවූ පාඩුව ඉමහත් විය.

ප්‍රොට්ස්කි නැවත වරක් ලෙතින්ට විරුධව තර්ක කළේය. පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තිවලට පටහැණි මත ඉදිරිපත් කළ ඔහු වෙනත් මත ඉදිරිපත් කළේය. ලෙතින්ගේ ප්‍රතිපත්තිවලට එකඟ නොවී පක්ෂය තුළ සිටි අස්ථිර, වැනෙන සුලු කොටස් තමන්ට නතු කර ගත් ප්‍රොට්ස්කි පක්ෂ විරෝධී කණ්ඩායම් ඇති කළේය. තවත් විවිධ පුද්ගලයෝ ලෙතින්ට විරුධ වූහ.

හැම දෙනකු සමගම එකතුව නව සමාජය තුළ සාමකාමී දිවියක් ගොඩ නැගිය යුතුයැයි ලෙතින් සිතීය. පක්ෂය තුළ හැම ප්‍රශ්නයක් ගැනම එකඟත්වයක් තිබිය යුතුය.

එහෙත් සමහරු නව ජීවිතය ගොඩනැගීමට බාධා කළහ.

ලෙතින් ඔවුන්ට විරුධව දැඩි සටනක් කළේය.

කොමියුනිස්ට්වාදීන්ගෙන් වැඩි දෙනෙක් ලෙතින් සමග වූහ. ඔවුහු රට සමාජවාදී හා කොමියුනිස්ට්වාදී මග ඔස්සේ ගෙන යාමට තීරණය කළහ.

ප්‍රදීපය

පිබිඳෙව් පෙළෙන්නො කුස ගින්නෙ
පිබිඳෙව් ලොව් වහල්ලු!
රෝසේ හඩයි යුක්ති කෝ
බිහිවෙයි ලොවක් අළුතෙන්.

ක්‍රමලීන් මාලිගයේ මහ ශාලාව තුළින් නික්මුණු එම ගීතයේ ෭ ව
෮ ව පිළිගව දුණි.

බිහිවෙයි ලොවක් අළුතෙන්
නැගිටිව් බැඳුම් ඉවරයි.

සිය ගණනක් නියෝජිතයින් රැස්වී, විවිධ භාෂා පනහකින් පමණ
ජාත්‍යන්තර ගීය ගායනා කළහ. ප්‍රංශ, ජර්මන්, ඉතාලි, කුර්කි, ජපන්,
ඉංග්‍රීසි, නෝර්වේ, පින්ලන්ත, එස්තෝනියා, ලැට්වියා හා රුසියන් භාෂා
වලින් එකවර ගයන ලදී...

ලෙනින් ජාත්‍යන්තර ගීය ගයන විට, හැමද මෙන්ම එදිනද කැළඹුණේය.
රටවල් කීපයකින් කොමියුනිස්ට්වාදීහු සිය ගණනක් කොමියුනිස්ට්
ජාත්‍යන්තරයේ හතරවැනි සම්මේලනයට සහභාගි වීම සඳහා සෝවියට්
රුසියාවට පැමිණියහ. ඔවුහු සාර් රජුගේ මාලිගයට රැස්වී නිදහස්ලෙස
හා ස්වාධීන ලෙස ජාත්‍යන්තර ගීය ගායනා කළහ. ලෙනින්ගේ අධ්‍යාත්මය
දැන් සතුටින් පිරිලාය.

මේ අන්තිම සටනයි
හැම තම හිමි තැන් ගනිමු.
මේ හැම ලොවේ දෙතා.

ලෙනින් බොහෝ පිටරටවල වාසය කරන කාලයේදී විදේශීය
කොමියුනිස්ට්වාදීන් දැන හැදින ගත්තේය. ප්‍රංශයේ සුප්‍රසිද්ධ විප්ලවවාදී
පුවත්පතක්වූ “හුමානිතේ” පන ආරම්භ කළ ජාන් ජොර්ජ්ස් ඔහු හැඳින
සිටියේය.

ජර්මන් කොමියුනිස්ට්වාදීන් වන ක්ලාරා සෙට්කින්, රෝසා
ලක්සම්බර්ග්, කාල් ලීබ්කේනෙට් ද ඔහුගේ මිතුරෝ වූහ. සාර්ගේ පොලිස්
ඔත්තු කරුවන්ගෙන් ලෙනින් බේරාගැනීම සඳහා ක්‍රියාකළ පින්ලන්තයේ
හෙල්සින්පෝර්ස්හි පොලිස්පති ධුරය දැරූ රෝවියෝ වැනි විප්ලවවාදීන්

බොහෝ දෙනෙකු ලෙනින් දැන සිටියේය. රුසියාවේ විප්ලවය ආරම්භවූ විගස ලෙනින්ට තම මවුබිමට යාමට උදවු කළ ස්විට්සර්ලන්ත ජාතික විප්ලවවාදියෙකු වූ ප්‍රිට්ස් ජ්‍යොන්ද, තවත් බොහෝ රටවල විප්ලවවාදීන්ද, කම්කරුවන් හා බුඩ්මතුන්ද සෝවියට් රටේ අගමැති දැන සිටියේය.

රුසියාවේ ඔක්තෝබර් සමාජවාදී විප්ලවය ජයගත් පසු, නොයෙක් රටවල මාක්ස්වාදී විප්ලවවාදීහු කොමියුනිස්ට් පක්ෂ සංවිධාන කළහ.

“ලෝකයේ සියලු කොමියුනිස්ට්වාදීන් එක්සත් විය යුතුයැ” යි ලෙනින් කීවේය.

කොමියුනිස්ට් පක්ෂ මෙසේ එක්සත් කොට සාදන ලද සංවිධාන කොමියුනිස්ට් ජාත්‍යන්තරය හෙවත් කොමින්ටර්නාය යන නමින් හඳුන්වන ලදී.

ලෙනින් කතා මණ්ඩපයට නගිත්ම, දහසක් දෙනා ඔහු දෙස බලන්නට වූහ. ලෝකයේ විවිධ රටවල කොමියුනිස්ට්වරුන් අමතා කතා කළ යුත්තේ මොනවා ගැනද?

සෝවියට් රටේ ගොඩනැගීමට පටන්ගෙන ඇති නව සමාජය ගැනය.

සෝවියට් දේශය පස් වසරක් තුළදී ආර්ථිකය ගොඩනැගීම සඳහා කළ වැඩ, ලැබූ ජය හා පරාජය, විදේශීය ආක්‍රමණය, දේශීය ප්‍රති විප්ලවවාදී පහරදීම් පරාජය කර දැමීම, දුර්භික්ෂය මැඩ ජයගැනීම, රටේ ඇතිවූ විනාශය නැති කර ඉදිරියට යාම ආදී දේ ගැන ඔහු විස්තර කළේය. මේ කාලය තුළදී ඇතිවූ යුධ හා දුර්භික්ෂය නොතකා කම්කරුවන්ගේ හා ගොවීන්ගේ ජීවන තත්ත්වය යහපත් විය. වෙළඳාම් කිරීමට සෝවියට් ආණ්ඩුව ඉගෙන ගනිමින් සිටී. දැනට අප යන්නු සූත්‍ර සැදුවද ඒවා සංඛ්‍යාවෙන් අඩුය, ගුණයෙන් පහත්ය. යන්නු සූත්‍ර හා මහා කම්මලේ දස දහස් ගණනින් ගොඩනැගිය යුතුය. නවීනතම ආර්ථික, කර්මාන්ත හා විද්‍යාත්මක පදනමකින් තොරව කොමියුනිස්ට්වාදී සමාජය ගොඩනැගිය නොහැක. සෝවියට් දේශය ඉදිරියේ ඇති අරමුණ කොමියුනිස්ට්වාදය ගොඩනැගීමය. විදේශීය කොමියුනිස්ට් පක්ෂ ඉදිරියේ ඇති අරමුණ විප්ලවය ය.

ලෙනින්ගේ කතාවේ හරය එය විය. එද ඔහු කතාකළේ ජර්මන් බසින්, මන්දයත්, රුසියන් බස විදේශීය කොමියුනිස්ට්වාදීන් නොදැන සිටි අතර ජර්මන් බස වැඩි දෙනෙක් දැන සිටි බැවිනි.

“ලෙනින් ජර්මන් බසින් බොහොම හොඳට කතා කරනවා” යැයි ජර්මන් කොමියුනිස්ට්වාදීහු කීහ.

කතාව අවසාන විය.

විවිධ රටවලින් පැමිණි කොමියුනිස්ට්වරු නැගී සිට අත්පොළසන් දුන්හ.

“ලෙනින්! ලෙනින්ට ජයවේවා!”

රැස්වීම් ශාලාව කුණාටුවකට හසුවූ කලෙක මෙන් කැළඹුණේය. තමා වෙත දක්වන ලද සහෝදරාත්මක, දයාබර හැඟීම් ලෙනින් අවබෝධකර ගත්තද, අත්පොළසන් හා ප්‍රීති සෝභා ඔහුට රිසි නොවීය. ඔහු හැකිතරම් ඉක්මනින් ශාලාවෙන් පිටවීමට තැත් කළද, ඔහු වටා කලාකාරව සිටගත් සහෝදරවරු ඔහුට ඉවත්වීමට ඉඩ නොදුන්හ. කෙනෙක් ලෙනින්ගෙන් යමක් ඇසූ අතර, තව කෙනෙක් ඔහුගෙන් උපදෙස් සෙවීය. වෙනත් කෙනෙක් ඔහුට සුබ පැතීය.

කැරළි හිසකේ සහිත මිනිසෙක් ලෙනින්ට ළංවී “ආයුබෝවන්, ලෙනින් සහෝදරයා!” යැයි ප්‍රංශ බසින් පැවසීය. ඔහුගේ දෙනෙත් කළු පැහැතීය. ඒවා ප්‍රීතියෙන් බැබළේ. ඔහු නැවත නැවත ප්‍රංශ බසින්, “ආයුබෝවන්, ලෙනින් සහෝදරයා! කමරාඩ්, කමරාඩ්...” ඔහු පසුව රුසියන් බසින් මෙසේ පැවසීය: “ලේ-නින්, නායකයා.”

ලෙනින් ප්‍රංශ බසින් ප්‍රශ්න කරමින් මද සිනා පැවෙය:

“ඔය සහෝදරයා, ප්‍රංශ කොයි පළාතකින්ද?”

“මම ඉතාලි ජාතිකයෙක්. ලෙනින් සහෝදරය අපේ බය නොදන්න හන්ද...”

“මම තරමක් දන්නවා” යැයි ලෙනින් ඉතාලි බසින් පැවසීය.

“ඔහෝ! ලෙනින් සහෝදරය බොහොම හොඳට ඉතාලි දන්නවා!” යැයි ඔහු කීය.

ලෙනින් ඉතාලි, ප්‍රංශ, ඉංග්‍රීසි හා ජර්මන් භාෂාවලින් නියෝජිතයින් සමග කතා කරන්නට විය.

“ලෙනින් අපේ මිතුරා!” “ලෙනින් කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ නායකයාය.” “ලෙනින් අපේ ගුරුවරයාය” යන හඬ හැම තැනින්ම ඇසිණි.

සම්මේලනයට පැමිණ සිටි විදේශීය ආකර කම්කරුවෙක් දැන් බටයක් සේ වටකුරු කොට මුව වටේ තබා ගත්තේය. ඔහුගේ මුහුණ බිම් අඟුරු නිසා කළු ලප වලින් ගහණ විය. ඔහුගේ කබා කර පටිය හිම මෙන් සුදු පැහැතීය. ඔහු උස් හඬින් කැගැසීය:

“සෝවියට් දේශය අපේ ප්‍රදීපයයි! අපි සෝවියට් මග ඔස්සේ යමු!”

නව වසර

විලදිමිඊ ඉල්ලීම් ලෙනින් බලවත් සේ රෝගාකූර වූයෙන් ඔහුගේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය අතිශයින්ම අවදනම විය.

ඔහු හිටිහැටියේම රෝගාකූර වූහයි සමහරු සිතූහ. එහෙත් ඔහු සෑහෙන කලක් තිස්සේ රෝගයට භාජනවෙමින් සිටියේය. ඔහුට නිදහැනීමට

නොහැකිවූ අතර භිසේ රඳය නොනැවතිණි. ඔහු රාත්‍රිය ගතකළේ ඉවසිය නොහැකි වේදනාවකින්. කෙමෙන් ලෙනින් රෝගයට ගොදුරුවූයෙන් ඔහු ඇදට සීමාවිය.

ක්‍රමලීන් මාලිගයේ කුඩා කාමරයක ඔහු වැතිර සිටියේය.

“ලෙනින් සහෝදරය බොහොම වෙහෙස මහන්සි වෙලා වැඩ කරල කියෙනව. මිනිහකුට ඔයතරම් මහන්සි වෙන්ට බැහැ.” ඔහු පිරික්සා බැලූ වේදදු පැවසූහ.

එහෙත් ලෙඩ ඇදේ වැතිර සිටි ලෙනින්ට වැඩ නොකර සිටිය නොහැකි විය! තමාට වැළඳී ඇති රෝගය භයානක බැව් දැනගත් ලෙනින් තම අදහස් අනිකුත් පාක්ෂික නායකයින්ට දැන්වීමට යුහුසුලු විය.

ලෙනින් ඇදේ උඩුබැලි අතට වැතිර සිටි අතර ඔහුගේ දැත් අප්‍රාණික විය. ඔහුගේ හිස වටා වෙළුම් පටිය.

හවස ඇදිර පැතිර යත්ම, ලෙනින්ගේ කාමරයේ අඩ ඇදිර සහිත වීදුලි බුබුලක් ආලෝක කරන ලදී. ආහාර ගැනීමෙන් පසු ලෙනින්ට විවේක ගැනීමට දෙස්තරවරුන් නියම කළද, ඔහු හැකි තරමින් රාජ්‍ය කටයුතු වල යෙදෙන්නට පටන් ගත්තේය.

1922 දෙසැම්බර් 30 ද සෝවියට් සමාජවාදී සමූහාණ්ඩු සංගමයේ පළමුවැනි සම්මේලනවාරය මොස්කව්හි ආරම්භ කරන ලදී. සෝවියට් සමාජවාදී සමූහාණ්ඩු කීපයක් අනුබධ කොට සංගමයක් සෑදීමේ ගිවිසුම සම්මේලනය අනුමත කළාය.

සෝවියට් සමාජවාදී සමූහාණ්ඩු සංගමය බිහිකිරීමේ මූලිකත්වය ගෙන ක්‍රියා කළේ, සෝවියට් සමාජවාදයේ නිර්මාණකයා වූ ලෙනින්ය.

සෝවියට් සංගමයක් බිහිකිරීමේ අවශ්‍ය තාවය හැමදෙනාටම එකවර අවබෝධ නොවීය. ලෙනින් මහත් වුවමනාවෙකින් හා දැඩි අධිෂ්ඨානයකින් යුතුව මෙම සංගමය බිහිකිරීමට වෑයම් කළේ මන්දයි ඔවුහු නොදත්හ.

සාර් රුසියාවට වඩා භාත්පසින්ම වෙනස් නව පන්තියක රාජ්‍ය පද්ධතියක් සෝවියට් සංගමය පිළිබිඹු කළ යුතු බව ලෙනින් පෙන්වා දුන්නේය. සාර් පාලනය උක්රයිනය, බෙලොරුසියාව වෙන්ව පිළි නොගත් අතර ආමේනියාව, අසර්බයිජනය හා ගාසියාව (ඉංග්‍රීසිහු මේ රට ජෝජියාව හැටියට හඳුන්වත්) රුසියාවේ කොටස් හැටියට සලකන ලදී. සාර් රජු ජනතාවට නිදහස හා සෞචරි පාලනයක් නොදුන්නේය. මවු බස් පාසල්වල උගැන්වීම තහනම් කරන ලදී. කුඩා ජන කොටස් වලට කතා කරන බසක් මිස ලිඛිත බසක් හෝ හෝඩියක් හෝ නොතිබිණි. සුළු ජාතීන් වනසාලීමේ ප්‍රතිපත්තියක් සාර් රජු අනුගමනය කළේය. ඔවුන් නින්දාවට භාජන කරන ලදී. ජනතාව අතර අසමතාවය ලෙනින් හෙළා දුටුවේය.

ලෙනින් ඇදේ වැනිර ගැඹුරු කල්පනාවක යෙදී සිටින සැටි දුටු කෘෂ්ණයා දෙර ළඟ මොහොතක් සිට ගෙන පහන් හඬින් මෙසේ ඇසීය: "නිදිද?"

"නිදි නැහැ, නදේෂ්ඨ. වැඩ කිරීමට ලැහැස්ති වෙනවා."

ඇ ඇදිරි පහන නිවා මේසය මත තිබුණු පහන ආලෝක කළඟ. කාමරය ආලෝක වෙන්ම, රෝගී ලෙනින්ගේ සුදුමැලි මුහුණද එය පසුතලය කොට ඇති සුදුපැහැති ඇඳ රෙද්ද ද ආලෝකවිය.

බිත්ති ඔරලෝසුවේ බටවා ඒ මේ අත පැද්දෙමින් හය වරක් හඬ නැගීය. එවිටම වාගේ ලෙනින්ගේ කාමරයට ලසුලේඛිකාව — මරියා වොලොදීවෙවා ඇතුළු වූවාය. තිස් හැවිරිදි ඇ සිහින්ය, බුඬිමත්ය, සැලකිලිමත්ය. ඇඳ ළඟ වූ පුටුවක වාඩිවූ ඇ පැත්සලය හා සටහන් පොතද සුදුනම් කර ගත්තාය.

"ඔවත් ගනිමු!" ලෙනින් ඇ දෙස බලා පැවසීය.

"දෙස්තරලා අද මට චීනාඩ්. හතළිහක් වැඩ කිරීමට අවසර දීලා තියෙනවා. හරි ගොඩක් වෙලාව ලැබී තියෙනවා! මම අදහස් කළ ලිපිය හිනින් මම දැනටමත් සුදුනම් කරල ඉවරයි."

ඊයේ ලෙනින් සෝවියට් සමාජවාදී සමූහාණ්ඩු සංගමයේ සම්මේලනයට සහභාගී වී නම්, ඔහු විසින් කළ යුතුව තිබුණු කතාව, දන් හු ලසු ලේඛිකාවට කියවන්නට විය. එය පක්ෂයේ නායකත්වයට දෙන උපදෙසකි. ඔහුගේ උපදෙස් සෝවියට් සමාජවාදී සමූහාණ්ඩු සංගමය ශක්තිමත් කිරීමට අත්‍යාවශ්‍ය විය. පක්ෂය ලෙනින්ගේ කතාව අසා ඔහුගේ උපදෙස් අනුව ක්‍රියා කරනු ඇත. සුළු ජාතීන්ට මොන අන්දමකින් හෝ අඩම් තේටටම් නොකළ යුතුය. ජනතාවට කොහෙන්ම පීඩා නොකළ යුතුය! සංගමයට ඇතුළුවන හැම සෝවියට් සමූහාණ්ඩුවකටම සමාන අයිතියක් තිබිය යුතුය. සෝවියට් සංගමය බලගතු හා සාධාරණ රජයක් වන්නේ එවිටය. අධිරාජ්‍යවාදී පීඩනයට ගොදුරුවී සිටින ජනතාව එවිට සෝවියට් සංගමය දෙස බලාපොරොත්තුවකින් යුතුව බලනු ඇත...

යාබද කාමරයේ සිටි නදේෂ්ඨ කෘෂ්ණයා තම ආදරණීය සැමියාගේ කට හඬට සවන් දී සිටියාය. අක්ල මත නිකට තබාගෙන සිටි ඇගේ මුහුණ නොසන්සුන්තාවයක් දැක්වුවද, ඝිත ආදරයෙන් පිරිලාය.

ලිපිය කියවා අවසාන වූ විගස ලසු ලේඛිකාව ඉවත ගිය විට, කෘෂ්ණයා ඔහුගේ ඇඳ ඇතිරිලි ඉවත්කොට පිරිසුදු ඇතිරිලි එළඳවාය. ඇගේ මද සිනාවෙහි කැළඹුණු ස්වභාවයක් හෝ අමුත්තක් හෝ පෙනෙන්නට නොතිබිණි. ඇගේ සන්සුන් ගතිය දුටු ඔහුද සන්සුන් විය.

“නදේෂ්ඨ මට මතක් වුණා” යැයි කල්පනා කාරී ලෙස ලෙතින් තම බිරිඳ ඇමතීය. “මට මතකයි සිමිබිරිස්ක් ගුබෙනියාවේ, වුවාෂ්, මොර්දෙවින්, තතාර් ජාතික ළමයින්ට පාසල් ලබා දීමට අපේ තාත්තා කළ සටන. තාත්තාට ඉස්සෙල්ලා කිසිවෙක් ඒ වගේ දෙයක් සිමිබිරිස්ක්වල කළේ නැහැ”යි ලෙතින් පැවසීය.

“ඔයාගේ තාත්තා උසස් ගතිගුණ ඇති කෙනෙක්. එයා පොඩි දේවලින් පටන් ගත්තා. දැන් රට සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කළ විප්ලවය ජය ගත්තා” යැයි කෲප්ස්කයා කීවාය.

අද ලෙතින්ට ප්‍රයෝජනවත් වැඩක් කිරීමට ලැබීම නිසා ඔහු සතුටු ව සිටින බවත්, ඔහුගේ දෙනෙත්වල පෙර. මෙන්ම ප්‍රීතිය මුසු කාන්තියක් ඇති බවත් ඇ දුටුවාය. හිස වටා බැඳ තිබුණු වෙළුම් පටි ගලවා දමා ඇත්. සමහර විට ඔහු ඉක්මනින්ම සම්පූර්ණ සුවය ලබනු ඇත.

“සමහර විට? ඇයි මා එහෙම හිතන්නේ? සමහර විට නොවේ, හැබැවිම ස්ථිරවම සුවය ලබා වී. මීට හයමසකට ඉස්සෙල්ලා ඔය විධියටම අසනීප වෙලා සනීප වුණා. දැනුත් සනීපවෙව්” බිය මුසු හැඟීම්වලින් යුතුව කෲප්ස්කයා සිතුවාය.

ඇ ඔහු පොරවාගෙන සිටි ඇඳ රෙද්ද සහිත බලැත්කේටවුව හරි ගැස්සුවාය.

“වලෝද්‍යා ඔයා දන්නවද අද අළුත් අවුරුද්ද. අද ඔයා සතුටු වෙන්නේ ඒ හන්ද වෙන්ට ඕන” මෙසේ පැවසූ ලෙතින්ගේ බිරිඳ පහත් වී ඔහුගේ මුහුණ සිප ගත්තාය. “සුබ අළුත් අවුරුද්දක්, වලෝද්‍යා!”

හැමදාම සටන් පෙරමුණේ

රාජ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ලිපි ලඝු ලේඛිකාවේ ඉදිරියේ කියවීමට ලෙතින්ට ඉඩ දීම නිසා ඔහුගේ සෞඛ්‍යයට බාධා වෙතියි දෙස්තර වරු සිතූහ. ලෙතින් මොළයට වෙහෙස වීමට ඉඩ නොතැබිය යුතුය. රාජ්‍ය කටයුතු ගැන ඔහු නොවෙහෙසිය යුතුය. එම ලිපි ලිවීම නැවැත්විය යුතුය.

ලෙතින් තදින්ම විරුඩ විය!

එහෙත් දෙස්තරවරුන් සමග තර්ක කිරීම ලෙහෙසි නැත. ලෙතින් මෙහිදී උපක්‍රමීය පිළිවෙතක් අනුගමනය කළේය.

“රාජ්‍ය කටයුතු ගැන නොලියා දෛනික සටහන් ගැන පමණක් ලියන්නම” ලෙතින් පැවසීය.

දෙස්තරවරු ඔහුගේ උපායට හසු වූහ. ඔවුන් ඉඩදුන්නද, ලෙතින් දෛනික සටහන් යටතේ කාලගුණය ගැන නොකියතියි ඔවුහු දන සිටියහ.

ලෙනින් විසින් ගොඩනගන ලද රජය ගැන සැලකිලිමත් වීමට ඔහුට ඉඩ නොදිය යුතුද? ඔහුට ලිපි කියවීමට අවසර නොදුන් දවස්වලදී ඔහුගේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය වඩාත් අයහපත් විය. ඔහුට නින්ද නොගියේය. දෙස්තරවරු පසුව ඔහුගේ ඉල්ලීමට එකඟ වුවද, දවසකට විනාඩි තිහකට හෝ හතළිහකට හෝ සීමා කළහ.

නියමිත වේලාවට ලඝු ලේඛනාව වොලොදිවෙවා පැමිණියාය. දවසකට පිටුවක් සමහර දවස්වලදී පිටු දෙකක් හෝ තුනක් සටහන් කර ගත්තාය. සෝවියට් සමාජය අනාගතයේදී ගොඩ නැගිය යුතු ආකාරය ගැන සැලැස්ම සහිත ලිපි කීපයක්ම එහි අන්තර්ගත විය. අඩුපාඩුකම් ගැන ඔහු තදින් විවේචනය කළේය. රාජ්‍ය යන්ත්‍රය ක්‍රියා කරවිය යුතු ආකාරය ගැන ඔහු උපදෙස් දුන්නේය. කොමියුනිස්ට් පක්ෂය තුළ සමගීය හා මිත්‍රත්වය රැකගැනීම සඳහා අනුගමනය කළ යුතු ප්‍රතිපත්ති ඔහු පෙන්වා දුන්නේය. පක්ෂය තුළ අසමගීය ඇතිවෙතියි ඔහු බියවිය.

තම ලෙඩ ඇදේ වැතිර සිටි ලෙනින් හැම වචනයක් ගැනම බොහෝ වෙලා කල්පනා කළේය. හැම අදහසක්ම ඔහු නැවත පිරික්සා බැලීය.

ලෙනින්ගේ ලිපි "ප්‍රවද" පුවත්පතේ පළකරන ලදී. වැඩකරන ජනතාව ඔහුගේ ලිපි කියවා ඒවා ගැන සාකච්ඡා කළහ.

"ලෙනින් සහෝදරයා අපේ ජීවිතය ගැන හොඳින් සොයා බල , එහි ගැඹුරටම වැදීලා පිරික්සා බලා තියෙනවා. අපි නොදකින දේ එයා දක තිබෙනවා." කම්කරුවෝ පැවසූහ.

"ලෙනින් සහෝදරයා සනීපය ලබමින් සිටිනවා"යි කී ඔවුහු ප්‍රීති වූහ.

හිටි හැටියේම... මාර්තු මාසයේ දවසක වසන්ත සුයඹයා සිතාසෙන්නාට විය. කුරුල්ලෝ ප්‍රීති නද දෙමින් නගරයේ හැම තැනම පියාඹා ගියෝය. හිම දියවී ජලය බවට පත්වී සුදු පැහැති පෙණ දමමින් ගලා බැස්සේය. හැම තැනම අළුත් දිවියක ලකුණු පෙනිණි. එහෙත් පුවත්පත් අතට ගත් මිනිස්සු දෙමනසින් පසුවූහ. සමහරු ඉක්මන් ගමනින් ගොස් පුවත්පත් මිළදී ගත්හ. බිත්තිවල හා කණුවල දැන්වීම් පත් අලවා තිබිණි. "ආණ්ඩුවේ නිවේදනයකි."

ආණ්ඩුව නිවේදන නිකුත්කරන්නේ යම්කිසි අවදනම් තත්ත්වයකදීය. කිසියම් අවදනමක් ඇතිවිද?

"වලදීමේර් ඉල්ලීම් ලෙනින්ගේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය පිළිබඳ නිවේදනයකි. පසුගිය දවස් කීපය තුළදී වී, අයි. ලෙනින්ගේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය වඩ වඩාත් අසතුටුදයක වී ඇත..."

කනගාටුදයක සිඬිය කළු රුකියා පැවේය... "වඩාත් අසතුටුදයක වී ඇත..." මිනිස්සු බියගතියකින් කියවා හිස් පහන් කරගත්හ.

එදවස කම්හල්වල වැඩ කළ කම්කරුවෝ දුකින් පසුවූහ.

“අනේ අපේ ලෙනින්!” මහලු කම්කරුවෝ සුසුම් ලෑහ.

බියජනක ඉරණමකට මුණ පාතියි තරුණ කම්කරුවෝ නොසිතූහ.

“ආණ්ඩු ආවාට ගියාට නිවේදන නිකුත් කරන්නේ නැහැ”යි මහල්ලෝ කියා සිටියහ.

ලෙනින්ගේ රෝගය අසාධ්‍ය තත්ත්වයට හැරිණි. ඔහු ගොළු කරවමින් රෝගය දරුණු ලෙස නැගී සිටියේය. ලෙනින්ට කතා කළ නොහැක. එයටත් වඩා සංවේගජනක සුවතක් තවත් තිබේද! ලෝකයේ පළමුවැනි සමාජවාදී රජය බිහිකළ වතුර කතිකයා ගොළුවිය.

ලෙනින්ගේ ඇඳුම් දහ දක්ෂතම දෙස්තර වරු සේවයේ යෙදුණහ. වෛද්‍ය විද්‍යාව, කුසලතාවය හා ක්‍රියාකාරිත්වය ශ්‍රේෂ්ඨතම ජීවිතයක් බෙරා ගැනීම සඳහා සටනක යෙදෙන්නට විය. මුළු රටම ඉමහත් බලාපොරොත්තුවකින් පසුවිය. උදාසන සුවත්පත් මිළදී ගන්නා මිනිස්සු ලෙනින්ගේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය පිළිබඳ නිවේදනය කියවීමට උනන්දු වූහ.

වසන්තයේ මඳ සුළඟට හසුවන අගමැති කායාර්යාලයේ රතු කොඩිය ලෙලඳෙයි. ලෙනින් පදිංචි ක්‍රෙම්ලින් කාමරයේ සිදුවන්නේ කුමක්ද?

දවසේ වැඩ හමාර කළ කම්කරුවෝ තම ගෙවල් බලා යති. දහ දහස් ගණන් මිනිස්සු ලෙනින්ගේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය ගැන සිතමින් දුක්වූහ. ලෙනින්ගේ කාමරයේ සිදුවන්නේ කුමක්ද?

ලෙනින්ගේ කාමරයේ හැම දෙයක්ම නිහඩය. කොතරම් ගැඹුරු නිහඩතාවයක්දයත්, ඔර්ලෝසු බට්ටා පැදෙන හඬ ආහාර ගන්නා කාමරයට පවා ඇසේ. ලෙනින්ට සාත්තු කරන භෙදියද, ඔහු ගේ ඇඳුම් අසල නදේෂ්ඨ කෘෂ්ණකයාද වූහ.

ලෙනින් ඇසිපිය ඇර බලයි: “නාද්‍යා ඔයා මෙතනද?”

ඔහුගේ අදහස් හා ඔහුට කීමට වුවමනා දේ ගැන ඇ දන්නිය. ඔහුගෙන් පිළිතුරු ලැබුණාක් මෙන් කෘෂ්ණකයා කතා කළාය.

“අද ඔයාට සනීපයි” ඇ ස්ථිර ලෙසම කීවාය.

සැබැවින්ම තමාට ගුණ ලැබී තිබෙන බව ලෙනින්ට දැනිණි. ඔහු නැවත ඇ භේදය බැලූවේ “ඔව්” යන පිළිතුරක් දෙන්නාක් මෙනි.

“ඔයා සනීපවෙන්න වලෝද්‍යා. ලෙඩෙන් සුවය ලබන්නට අධිෂ්ඨාන ශක්තිය වුවමනා බව දෙස්තරවරු කියනවා. දැඩි අධිෂ්ඨාන ශක්තිය යොදවන්න” ඇ ඔහුට කීවාය.

“උත්සාහ ගන්නම්” ඔහු ඇස් වලින් පිළිතුරු දුන්නේය.

“ඔයා මුළු ජීවිතයම යෞද්‍ය ජනතාවගේ සැපක සඳහා සටන් කළා. දුන් ඔයාගේ රෝගය සුව කරගන්න සටන් කරන්න. ජනතාව හා විප්ලවය සඳහා. හැම ශක්තියක්ම යොදා සනීප වෙන්න” කෘෂ්ණකයා නැවත තම සැමියාට කීවාය.

නැවත වරක් ලෙනින් තම බිරිඳ දෙස බලමින් පිළිතුරු දුන්නේය:
“ඔව.”

ඇගේ හදවත නැවත දුක්බරින් වැළපිණි. උගුර හිරවෙන්නාක් මෙනි. තම භූමිම රෝගී සැමියාට නොපෙන්වීම සඳහා ඇ දැඩි සටනක් කොට ජයගත්තී, උගුර පාදගෙන දයාත්විත ලෙස මෙසේ පැවසුවාය:

“ඔයා දැන් ටිකක් නිද ගන්න. එතකොට හොඳ සනීපයක් දුන්නේවි. ලෙඩේ සුවඅතට හැරේවි. නිදගන්න. මම යන්නේ නැහැ. ඇඳ ළඟම වාඩිවී ඉන්නමි.”

ශරත් සමය

1923 අප්‍රේල් මාසයේදී රුසියානු කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ හත්වැනි සම්මේලනය ආරම්භ විය. සම්මේලනය වී. අයි. ලෙනින්ට සුඛ පැතුම් යැවීය:

“නිර්ධන පංතියේ හා සියලු වැඩකරන ජනතාවගේ පක්ෂය තම නායකයා වූද, නිර්ධන පංති වින්තනයේ අසහාය නිර්මාණකයා වූද, විජලවයේ නායකයා වූද වී. අයි. ලෙනින්ට උණුසුම් සුඛ පැතුම් පිරි නමයි. ලෙනින් වෙත ඇති භක්තිය හා ආදරය ප්‍රකාශ කර සිටී...”

මින් පෙර නොවූ විරූ පරිදි පක්ෂය නිර්ධන පංතිය හා ඉතිහාසය ඉදිරියේ ඇති තම වගකීම වටහා ගනී. මින් පෙර නොවූ විරූ පරිදි පක්ෂය තම ධජයට හා නායකයාට සරිලන සේ කටයුතු කිරීමට ඉටුගෙන ඇත...”

නදේෂ්ඨ කෘෂ්ස්කයා සම්මේලනය එවූ පණිවුඩය ලෙනින්ට ඇසෙන සේ කියවුවාය. ගැඹුරු බැල්මකින් හා හැඟීමකින් යුතුව ඔහු පිළිතුරු දුන්නේය.

ලෙනින් රෝගය මැඩ ජය ගත්තේය. මැයි මස මැද භරියේදී ක්‍රෙම්ලනයේ සිට ලෙනින්ව ගෝකිහි පිහිටි බංගලාවට ගෙනයන ලදී. ඒ විශාල බංගලාවේ කුඩාතම කාමරයක් සෝවියට් ආණ්ඩුවේ අගමැතිවර වී. අයි. ලෙනින් තමාට තෝරා ගත්තේය. එක් කොණක පිහිටා ඇති ජනේල උසය, ගෙවත්ත දෙසට ඒවා පිහිටා ඇත. ගෙවත්තේ නොයෙක් වච්චල තුරු, ලතාද, මල්ද ඇත. පක්ෂිහු මිහිරි ගී ගැයුහ.

භවස ඇඳිරි වැටෙන විට කෝකිලයෝ ගීත ගයන්නට පටන්ගත්හ. අභස තරු සහිත විය.

ලෙනින් ප්‍රණීත වාතය ආශ්වාස කළේය. ඔහු තරමක් සුවය ලැබීය. ගෝකිහි කාලගුණය නිසා ඔහුට නිදගැනීම පවා පහසුවිය. ආහාර රුවියක් ඇති විය. කෙමෙන් ඔහුට ශාරීරික ශක්තිය ලැබිණි.

වමනින් සැරයටියක් ගත් ලෙනින් සෙමින් සෙමින් ඇවිදීමට පටන් ගත්තේය. වමනින් ලිවීමට ඔහු උගත්තේය. නැවත කතා කිරීම සඳහා අභ්‍යාසවල යෙදෙන්නට විය.

ඔහුගේ ගුරුවරිය වූයේ, ඔහුගේ බිරිඳ නදේශ්ඤ කෘෂ්ණකයාය. අභ්‍යාස පාඨවල යෙදෙන විට ඇ කාමර දෙර වසා පිටත කිසිවකුට නැසෙන පරිදි උගැන්වූවාය.

ගෙදර හැම දෙනෙක්ම තරමක් සතුටු වූහ. ලෙනින් හඬනගා සිනාසෙන විට ගෙදර හැම දෙන තුළම ඇතිවූයේ ඉමහත් ප්‍රීතියකි. ඔහු සිනාසීමට හා විහිළු කිරීමට සතුටු කෙනෙකි. සනීපය ලබමින් සිටින ලෙනින් හැම විහිළුවක්, බුඩිමත් කියමනක්, අළුත් පොතක් නිසාත්, ශරත් සමය නිසා රත් පැහැගෙන ඇති කොළ නිසාත් සතුටු විය. මොස්කව් නගරයේ සිට තමා බැලීමට මිතුරකු පැමිණි විට ඔහුගේ ප්‍රීතිය වැඩිවේ. 1923 ශරත් සමය පැමිණියේය.

ඔක්තෝබරයේ දවසක ලෙනින් සැරයටියේ ආධාරයෙන් ගරාජයට පැමිණ තමාට මොස්කව් යාමට අවශ්‍ය වී ඇති බැව් දන්වා සිටියේය. නදේශ්ඤ කෘෂ්ණකයා සහ මරියා උලානානොවා හොඳටම කැළඹුණහ.

“ඔහොමත් යන්ට හොඳද? අවදනම් වැඩක් වෙන්නට පුළුවනි!”

දෙස්තරවරුද ඔහුගේ ගමනට විරුඬ වූහ.

ලෙනින් සිතු දේ කරන මිනිහකු වූ බැවින්, ඔහුගේ තීරණය වෙනස් කළ නොහැකි විය.

කළු පැහැති රොල්ස් රොයිස් මොටෝරිය, කහ පැහැති කොළ වලින් වැසීගත් මග ඔස්සේ මොස්කව් වෙත පදවන ලදී. වලවල්වල නොවැටෙන සේ රිය පැදවීමට රියදුරු තැන වගබලා ගත්තේය. මොස්කව් නගරයේ රත් පැහැති කොත් කැරලි, සුදුපැහැති තාප්පද, දුම් පිටකරන කම්හල් බටද දුටු ලෙනින් ඉමහත් ලෙස ප්‍රීතිවූයේ, හිස් වැස්ම අතට ගෙන වනමින්, ඉක්මනට මොස්කව් යමු! ක්‍රෙම්ලිනයට යමු! කීවේය.

ලෙනින් අගමැති කායාරියට ඇතුළු වන්නට, ඔහුගේ හදවත ගැහෙන්නට විය. මෙහි ඇති හැම දෙයක්ම ලෙනින්ට වටනේය. කොළ පැහැති රෙද්දකින් වසා ඇති දිග මේසය. වේවැල් පුටුව. ඔහු මේ කායාරිය තුළ ගත කළ හැම පැයක්ම ඔහුට වටනේ විය!

ලෙනින් සිත සමයේදී ගිනි තපින උදුනදෙස බලා සිනාසුණේය. දුම් බොන අය මේ ලිපට මුවාවී දුම් බී එහි බටයට දුම් පිට කළෝය. ඇමති මණ්ඩලයේ රැස්වීම්වලදී දුම්බීම ඔහු විසින් තහනම් කැරිණි. වෙනත් අගමැති කෙනෙකු පත්වූ විට, ඔහු මේසයට තවටු කොට ඇමතිවරුන් කැඳවන තුරුම, ඔවුන් ලිපට මුවාවී දුම් බොනු ඇත.

ලෙනින්ගේ සිත යම්කිසි මුද්‍ර දයාන්විත බවකින් පිරිණි. ඔහු තම සගයින්ට මහත්සේ ආදරය කළේය.

ලෙනින් අගමැති කායසීලය තුළ පිහිටි තම කායසීල කාමරයට ඇතුළු විය. භූමි සිතියම්, කාල් මාක්ස්ගේ ඡායා රූපය, ටෙලිපෝන්, පොත් රාක්කය ආදිය දුටු ඔහු නැවත කල්පනා සයුරක ගිලෙන්නට විය.

ලෙනින් තම කායසීල කාමරයෙන් සමු නොගත්තේ එහි නැවත විත් තම කටයුතුවල යෙදීමේ අදහසිනි.

වටපිට බැලූ හෙතෙම කවුළුව අසල තිබුණු පාම් ගසට ළං විය. සම් කුලාපික රටවල මිනිස්සු භාවිතා කරන කුඩවලට සමාන කොළ මේ පාම් ගසේ ඇත. ලෙනින් එම පාම් ගස ආරක්ෂා කරන ලෙස සහෝදරවරුන්ගෙන් ඉල්ලා සිටි අතර ඔවුහු එම ඉල්ලීම ඉටු කළහ.

තම ළමා වියේදී, සිම්බර්ස්කිහි ගෙදරදීද මෙවැනිම පාම් ගස තිබුණු බව ලෙනින්ට මතක් විය. ඒවායේද කොළ ජපන් කුඩවලට සමාන විය. අවුරුද්ද මුළුල්ලේම නොඉදෙන කොළ හරිත වණයෙන් බැබළිණි.

පසුව මොටෝ රියට නැගුනු ලෙනින් කෘෂිකාර්මික හා හස්ත කර්මාන්ත ප්‍රදර්ශනයට ගියේය.

සෝවියට් ආණ්ඩුවේ පළමුවැනි ප්‍රදර්ශනය බැලීමට නොවරදවා යාමට ලෙනින් ඉටුගත්තේය.

මොස්කව් නදිය අසල වූ නෙස්කුවිනි උද්‍යානයේ මේ ප්‍රදර්ශනය පැවැත්විණි. ඉස්සර මෙතැන ගොඩගැසී තිබුණු කුනු කන්දල් සියල්ල ඉවත් කොට සුඩ පවිත්‍ර කරන ලදීත්, මල් වවා අලංකාර කොට, ප්‍රදර්ශන ශාලා සාදන ලදී. සුරහනා කතාවක එන නගරයකට සමාන නගරයක් ලියෙන් සාදන ලදී.

යුධය, දුර්භික්ෂය හා සිත මොනවාද යන්න අත්දුටු මිනිසුන්ට එය අමතක නොවිණි.

එ නිසාම ප්‍රදර්ශන නගරය ඔවුන්ට අපූරු කතාවක එන පුරයක් සිහි කළේය.

ප්‍රදර්ශන ශාලාවල තුබූ ප්‍රදර්ශන භාණ්ඩද ඔවුන් විස්මය පත් කරවීය. රන් පැහැති තිරිඟු හා බාර්ලි, විශාල ගෝවා ගෙඩි ගොඩවල්, ලාරත් පැහැති ලොකු අර්නාපල්, පැණි කොමඩු සහ කැකිරි ආදිය එහි විය.

ගම්වල කෘෂිකර්මය දියුණුවීමට පටන් ගත්තාක් මෙනි.

කම්හල් හා වැඩපොළවල් තම කාර්මික භාණ්ඩ ප්‍රදර්ශනයට එවීය. නගරය දුප්පත්කම හා විනාශ මැඩ හිස ඔසවන බව එයින් පෙනිණි.

ලෙනින් කායික වශයෙන් විධාපත්වී ගෙදර පැමිණියද, මානසික වශයෙන් ප්‍රීතියෙන් පසුවිය.

1922 නොවැම්බර් 20 ද ලෙනින් බොල්ෂොයි රහහලේදී කළ කතාව නාදේශ්ද කෘෂ්ණස්කයාට සදහටම අමතක නොවිණි. රෝගයට ගොදුරුවීමට පෙර ලෙනින් කළ අවසාන කතාව එය විය.

“...නව ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය කළ රුසියාව තුළින් සමාජවාදී රුසියාවක් බිහිවනු ඇතැ”යි එද ලෙනින් පැවසීය.

ජීව ප්‍රේමය

හිම යානය ඇදගෙන දුවන අසුන්ගේ කුර වලින් හිම කැටි විසිවිය. හිම යානයෙන් පිටවූයේ ‘කීස්’ යන හඬකි. හවස හිරු බැසයත්ම ඉක්මනින් ඇදිර පැතිරිණ. යම්තම් නිල් පැහැති හිම කැටි සහිත කැලෑව අඳුරුවිය. අහසේ තරු එබී බලන්නට පටන්ගති.

ලෙනින් දඩයමෙන් පසු ගෙදර ආවේය. ඔහුට තවම වෙඩි තැබීමට තරම් ශක්තියක් නැති වුවද, ඔහුගේ මිතුරෝ දඩයම් කරන සැටි බලා ඔහු සතුටු විය. සතුන් දඩයම් කිරීම හා දඩයම් කිරීම සමග සම්බන්ධ හැම දෙයක්ම ඔහුගේ ඉමහත් සතුටට හේතුවිය. කැලෑවේ ඇවිදීම, වන සිරිය නැරඹීම, සතුන් සොයා යාම, වෙඩි තැබීම ආදී හැම දෙයකටම ඔහු ආශා කළේය.

වෙනත් දඩයම්කරුවෙක් නිසැකවම වෙඩි තබන අවස්ථාවලදී ලෙනින් වෙඩි නොතබන අවස්ථාද විය. මීට පෙර වතාවක, ශීත සමයක දඩයම්කරුවෝ රතු කොඩි වලින් හිවලකු වට කොට පිටවියාමට එක් මඟක් තබා එතැනටවී සිට සතුන් දඩයම් කළහ. රතු කොඩි දක බියවන හිවලුන් ගැළවී යාමට පැමිණියේ දඩයම් කරුවන් සිටින තැනටමය.

අනිත් අවස්ථාවලදී සෝෂා කරමින් දඩයම්කරුවෝ හිවලුන් තමන්ට වුවමනා තැනටම ගෙන්වා ගත්හ.

මේවැනි දඩයම් වාරයක ලෙනින් තම තුවක්කුවත් රැගෙන හිවලා පිටවිය යුතු කපොල්ල අසලට වී සිටිමින් සිතන්නට විය: “ආවොත් නොවරදින්ට වෙඩි තියන්ට පුළුවනි.” භාස්කමෙකි. නත්තල් ගහකට මුවාවී සිටි හිවල් පැටියෙක් ලෙනින්ගේ තුවක්කු කටටම ගමන් කරන්ට විය. හිවල් පැටියා කොතරම් ලස්සනද යත් ලෙනින් ගල් ගැසුණාක් මෙන් උෟ දෙස බලා සිටියේය. සුදෝසුදු හිම පසුතලය කොට ඇති තැනකින් පිටවූ උෟ රතු පැහැතිය. උගේ හොම්බ උල්ය, වලිගය ලොමින් ගහණය. උෟ වඩාත් ලෙනින්ට ළෟ විය. ලෙනින් වෙඩි නොතැබීය. උෟ එතරම්ම ලස්සන හිවල් පැටියෙකි! එදවසද අද මෙන් දිලිසෙන හිම කැටි වලින් වනය පිරි තිබිණ.

තමා හිවලාට වෙඩි නොතැබූ සිඬිය මතක් කළ ලෙනින් මද සිතා පැවෙය.!

හිම යානයේ කුඩා සිනු හඬ නගයි! ඇදිර කෙමෙන් පැතිර යයි. හිරු බැස ගියද වනයට ඉහළින් පැහැදිලි අහසේ අඬ සඳ බලන්නට විය.

නදේෂ්ඨ කෘෂ්ස්කයාද කවුළුවෙන් අඬ සඳ දකින්නී මරියා උල්යානොවා අමතා මෙසේ කීවාය:

“අද හරියට උත්සවයක් වගේ. බලන්නකො හද හරිම දීප්තිමක්”

“වලදීම්ඊට සනිපය ලැබීම නිසා අපේ හිතට හරි සතුටකි. බලන්නකො අද අඬියා දඬයම් කිරීමට පවා ගියා. හරිම අපුරුයි!” මරියා උල්යානොවා පිළිතුරු දුන්නාය.

“මතකද එයා තත්තල් උත්සව දවසේදී හිනාවුණු හැටි! ඉස්සර වගේම නේද?”

තත්තල් උත්සව කාලයේදී ගෝකි ගමේ රජයේ ගොවිපොළේ ගොවි ළමයින් වෙනුවෙන් තත්තල් ගහ සහිත උත්සවයක් ලෙනින් නැවතී සිටි මහගෙදර පවත්වන ලදී. ලෙනින්ද ළමයින් සමග එකතුව සිතාසෙමින් ඔවුන් සමග ක්‍රීඩා කළේය. මරියා උල්යානොවා පියානෝව වාදනය කළ විට ඔහු මහත් ඕනෑකමින් එයට සවන් දුන්නේය.

ප්‍රීතිදයක සිඬින් ගැන පමණක් ලෙනින්ගේ බිරිඳ සහ නැගණිය කතා කළහ.

ලෙනින් දඬයමින් පසු ගෙදර පැමිණියේ රෝස පැහැති දෙකොපුල් ඇතිවය. ඔහු ප්‍රීතියෙනි. දෙනෙත් දිලිසිණි. සිත සුළං හා දඬයම් කිරීම, හිම යානයෙන් ගමන් කිරීම මේ නිසා ඔහු නව පණක් ලැබුවාක් මෙනි. වහාම ඔහුට පැයක් විවේක ගන්නා ලෙස දෙස්තරවරු නියම කළහ. ලෙනින් කෙටි නින්දකට වැටිණි.

නදේෂ්ඨ කෘෂ්ස්කයා සහ මරියා උල්යානොවා ඔහු විවේක ගන්නා කාලය තුළදී වචනයකුදු කතා නොකොට, දෙනොල් මත ඇඟිල්ලක් තබා නිහඬව සිටින ලෙස දන්වමින් තම කටයුතු වල යෙදුණහ.

ඔවුන් සතුටු වුණද එය ස්ථිර නොවීය. ඔවුන්ගේ සතුට නිර්භය රහිත නිහඬතාවයකි. දෙස්තරවරු ඔහු ඉක්මනින් සුවය ලබන බව කීහ. වසන්තයේදී ලෙනින් සුවය ලබන බව එක් දෙස්තරවරයෙක් පැවසීය.

භවය කෘෂ්ස්කයා ඔහුට පුවත්පත් කියවන්නට වූවාය. ලෙනින් සුවය ලබන්ම, ඇ ඔහුට ඇසෙනසේ “ප්‍රවිද්” පුවත්පත කියවූවාය. එදවස ඔහුට ඇසෙන සේ ඇ ජැක් ලන්ඩන්ගේ නව කතාවක් කියවූවාය.

ලෙනින් ඇදි පුටුවක වාඩිවී, දෙනෙත් හකුළුවාගෙන කල්පතා ලෝකයකට පිවිසෙමින් කවුළුව දෙස බැලීය. ඇත, කවුළුවට එහා පැරණි

උද්‍යානයය. දැඩි සිත නිසා ජනේල වීදුරු වල හිම තට්ටු බැඳිලාය. ඒනිසා පිටත කිසිවක් ගෙතුළට නොපෙනේ. යම්කිසි ගුප්ත බලයකින් ගස්වල කොළ සහිත විත්‍ර ජනේල වීදුරුවසා ඇති හිම තට්ටු මත ඇදී ඇත. ළමා කාලයේදී දුටු හිම මල් මෙනි...

ඇ ඔහුට ඇසෙන සේ කියැවූ නව කතාව ජීව ප්‍රමයය. මිනිහෙක් හිම කාන්තාරයක් මැදින් ගමන් කරයි, ඔහු රෝගියෙකි, දුබලයෙකි. ඔහු අසලින් දුබල වෘකයෙක්ද ගමන් කරයි. මිනිසාත් වෘකයාත් අතර ද්වන්ද්ව සටනකි. ජයගත්තේ කවුද? වෘකයාට ජය ලැබේද? අවසානයේ මිනිසා ජය ගනී. ජීවත්වීමට ඇති ඉමහත් ආශාව විසින් ඔහුට ජයලබා දිණි. මිනිසාට පරමාර්ථයක් ඇත. හිම කතර කෙළවර මුහුදේ යන නැවක් ඔහු දකී. නැවට නැගීමට හැකිවූවොත් යළි ජීවත්විය හැක. ඔහු බඩ ගැවේය, නොනවත්වා බඩ ගාමිණී වෙරළට ළඟා විය.

ලෙනින් එම කතාව අසා සතුටුවිය. ඔහුගේ හැඟීම් ඇවිස්සී ඇති බව කෘෂ්ණයාට දැනිණි. නිර්හීනකම, ස්ථිරබව, ජීවත්වීමට ඇති ආශාව, සතුරු බලවේගයට යටත් නොවීම ආදී ගුණයන් මිනිසා සතුය.

ලෙනින්ද රෝගය මැඩ ජය ගැනීම සඳහා දැඩි සටනක් කළේය. අද ඇසූ කතාව නිසා ඔහුගේ හැඟීම් ඇවිස්සී උග්‍රවූයේ එබැවිනි. නැවත ප්‍රකෘති ජීවිතයක් ගතකිරීමට වැඩ කිරීමට ඔහු තුළ ඇති ආශාව ඉමහත් විය.

ලෙනින් තව දවස් කීපයකින් මියයනි යි කෙසේ නම් ඇ දන්නිද? රෝගය දුෂ්ට ලෙස නැවත හිස එසවීය. එවර ලෙනින් පැරදුණේය.

1924 ජනවාරි 21 ද බවස භය පසුවී විනාඩි පනහට වලදීමීර් ඉල්සිව උලුනොව ලෙනින් — සෝවියට් දේශයේ අසාහාය නායකයාණෝ සඳහටම දෙනෙත් පියාගත්හ.

නායකයාට ගරු කරමු!

බොහෝ රතු හමුදා හටයෝ සහ දෙශප්‍රේමී ගොරිල්ලා හටයෝ "උ-127" දුම්රිය යන්ත්‍රය ගැන දැන සිටියහ. යුධ කාලයේදී එම දුම්රිය යන්ත්‍රය පෙරමුණට යුද සේනා හා යුධායුධ ගෙන ගියේය. යුද පෙරමුණේ සිට පිටුපසට තුවාල කරුවන් ගෙනගියේය. වෙහෙස නොබලා මෙසේ සේවය කළ දුම්රියට ප්‍රතිවිප්ලවවාදී සතුරෝ නිතර පහර දුන්හ. යුධය අවසන් වෙත්ම, දුම්රිය යන්ත්‍රයද අබලන්වූයෙන් එය ක්‍රියා විරහිත විය.

රටේ ආර්ථිකය ගොඩනැගීමට පටන්ගත්විට ජනතාවට "උ-127" මතක් විය. කම්කරුවෝ එය දුම්රිය යන්ත්‍ර ගබඩාවෙන් එළියට ගෙන නැවත අළුත් වැඩියා කළහ.

නැවත මේ දුම්රිය යන්ත්‍රය නව පණක් ලැබුවාක් සේ ක්‍රියාකාරී විය. දුම්රිය කම්කරුවන් මේ යන්ත්‍රය අළුත්වැඩියා කළේ නොමිලේය. මේ ශ්‍රමදනයට කොමියුනිස්ට් පාක්ෂිකයින් සහ පක්ෂයේ නොවන අයද සහභාගි වූ අතර ඔවුහු තම ශ්‍රමය කොමියුනිස්ට් පක්ෂයට පරිත්‍යාග කළහ. සෝවියට් අගමැති වී. අයි. ලෙනින් දුම්රිය යන්ත්‍රය පදවන රියකරු කණ්ඩායමේ ගරු සාමාජිකයකු ලෙස ඇතුළු කරවා ගන්නා ලදී.

ලෙනින් මියගිය පසු, ගෝකි සිට මොස්කව් දක්වා එම මෘත දේහය ගෙනඒම “උ-127” දුම්රිය යන්ත්‍රයට භාර කරන ලදී.

ලෙනින් මියගිය දින රාත්‍රියේදීද, පසුදින උදේ සිට මධ්‍යම රාත්‍රිය දක්වාද ගෝකි හා අවට ගම්වල දස දහස් ගණන් ජනතාව ලෙනින්ට අවසාන ගෞරවය දැක්වීම පිණිස වැළ නොකැඩී ආවේය.

ජනවාරියේ දැඩි සීත තවත් දරුණු වූ අතර හිම කුණාටු හමන්නට විය. ගෝකිහි උද්‍යානවල ගස් වසා සිටි හිම අයිස් බවට පත්වෙලාය. සුළංපහරට හසුවන අතු වැනෙන විට වීදුරු බිඳෙන හඩක් ඇතිවූයේ මේ නිසාය. ගෝකිහි ලෙනින් පදිංචිව සිටි ගෙදර රතු හා කළු කොඩිවලින් සරසා තිබිණි. මග දෙපස නත්තල් ගස් අතු හා රිකිලිවලින් සරසලාය. හිමෙන් පිරි අවට බිම මලින් වැසිලාය.

ගෝකි සිට දුම්රිය පොළ දක්වා ඇති දුරප්‍රමාණය හැතැප්ම හතරක් පමණය. ලෙනින්ගේ මෘත දේහය සහිත පෙට්ටිය කම්කරුවන්, ගොවීන්, කොමියුනිස්ට්වාදීන්, කැබිනට් ඇමැතිවරුන් විසින් දුම්රිය පොළ දක්වා ඔසවාගෙන යන ලදී. “උ-127” දුම්රිය ලෙනින්ගේ මෘත දේහය මොස්කව් නගරයට ගෙන ගියේය.

දුම්රිය කරු මත්වෙයි ලුවින් අවුරුදු විසි එකක් තිස්සේ දුම්රිය පදවා ඇත. දැන් ඔහු ගෝකි සිට මොස්කව් දක්වා “උ-127” යන්ත්‍රය පදවයි. නියමිත වේලාවට ලෙනින්ගේ මෘත දේහය මොස්කව් නගරයට ගෙන යා යුතුය.

දුම්රිය මග දෙපස ගොවිහුසිටගෙන තම ආදරණීය නායකයාට අවසාන ගෞරවය දැක්වූහ. වීශාල සංඛ්‍යාවක් දුම්රිය පාර හරහා සිටගෙන උරෙහුර ගැටි හිස් පහත් කරගෙන සිටියහ.

දුම්රිය අනතුරු හභවන නළාව හඬවමින් ඉදිරියට ගමන් කළද, මිනිස්සු දුම්රිය මගින් ඉවත් නොවූහ. දුම්රිය නැවැත්වූ රියකරු මත්වෙයි ලුවින් පඩිපෙළට නැග පිරිස ඇමතීය:

“සභෝදරවරුනි! මේ දුම්රිය පදවන රියකරු කණ්ඩායමේ ගරු සාමාජිකයෙක් හැටියට අපේ ලෙනින් සභෝදරයාව ඇතුළු කර ගත්තේ මීට කලකට ඉස්සෙල්ලා. අපේ ආදරණීය නායකයා ජීවත්ව සිටි කාලයේදී

පමා නොවන බවට මම ඔහුට පොරොන්දුවක් දී තිබෙනවා. දැන් ඔහු නියමිත වේලාවට මොස්කව් නගරයට ගෙන යා යුතුය. මට මගේ කායඛිය ඉටු කරගැනීමට තමුන්නාන්සේලා උදව් කරන්න. ලෙනින්ට දුන් පොරොන්දුව ඉටු කරන්න ඕන...”

මෙසේ කී ලුවින් හඩා වැළපෙන්නට වූ විට මිනිස්සුද කපුළු පියදමා ගනිමින් දුම්රිය මගින් ඇත්ව ඉඩ දුන්හ.

මොස්කව් නගරයේදී නැවත ලෙනින් සමඟ වැඩකළ පක්ෂ නායකයෝ ඔහුගේ මෘත දේහය කරෙන් ගෙන ගොස් කුළුණු මාලිගයේ තැබුවෝය. මග දෙපස රැස්වූ ජනකාය විසි ලක්ෂයකටත් අධික විය.

සිය ගණන් අහස් යානා පහළින් පියාඹමින් පත්‍රිකා විසි කළහ. රැස්ව සිටි ජනකාය පත්‍රිකා අහුලාගෙන කියවීය. ලෙනින්ගේ ඉමහත් සේවය ගැන සංකෂේප විස්තරයක් එහි විය.

නගරයේ මං සන්ධිවල ලෙනින්ගේ ජීවන චරිතය පිළිබඳ විස්තර පත්‍රිකා සහිත පුවරු සිටවා තිබිණි. ලෙනින් ජීවත්ව සිටි කාලයේදී ඔහු පිළිබඳ ලිවීමට කිසිවකුට ඉඩ නොදුන්නේය.

දැන් ඔහු ජීවතුන් අතර නැත. මිනිස්සු කාණ්ඩ වශයෙන් රැස්වී ලෙනින් චරිතය කියවූහ. සාමාන්‍ය ජනතාව ලෙනින්ගේ ශ්‍රේෂ්ඨ ජීවිතය ගැන දැනගත්තේ මේ ආකාරයෙනි.

සිත තවත් දැඩිවිය. මොස්කව්හි මහ මාභීවල ගිනි ගොඩවල් ගසා මිනිස්සු ගිනි තපින්නට වූහ. ලෝක නිර්ධන පංති ජනතාවගේ සද්දරණීය නායකයාගෙන් සමු ගැනීම පිණිස වැළ නොකැඩී ආ ජනතාවගේ සංඛ්‍යාව නොනැවතිණි. සමහරු ගිනි මැළය අසලට වී ගිනි තපා පෙළට එක්වූහ. අන් සමහරු දෙපා හිරිවැටීම වළක්වනු පිණිස උඩ පැන්නාහ. මෙසේ හැකැපීම ගණනක් දිගැති පෙළ කුළුණු මාලිගයට ළං විය.

මොස්කව් පුර වැසියන් පමණක් නොව, සෝවියට් සමාජවාදී සමූහාණ්ඩු සංගමයේ විවිධ සමූහාණ්ඩුවලට අයත් විවිධ ජාතිකයෝද මෙහි ආවෝය. රුසියානුන්, උක්රේන්වරුන්, අර්මේනියානුන් හා කසාක්ජාතිකයින්, ජෝර්ජියානුන්... අන් රටවලින් පැමිණි කොමියුනිස්ට්වරුන් සහ කම්කරුවන්ද මෙහි විය.

කුණුළු මාලිගයට ගෙනෙන ලද මල්වඩම් දස දහසකටත් වැඩිවිය. ශෝචනීය සංගීත වාදනයක් ඇසිණි. මිනිස්සු නිහඬව ඔහුගේ මෘත දේහය ඉදිරියේ මොහොතක් නැවතී, ආචාර කොට භිස පහත් කරගෙන පිටවූහ.

වී. අයි. ලෙනින්ගේ අවමගුල් උත්සවය 1924 ජනවාරි 27 ද මොස්කව් වේලාවෙන් සවස හතරට යිදු කරන ලදී.

රතු චතුරශ්‍රයේ ලෙනින්ගේ මෘත දේහය තැබීම පිණිස සොහොන් කොතක් සාදන ලදී. දැඩි ශීත නිසා වානේ මෙන් තදුනි පොළොව හාරා පුපුරවා දවස් තුනක් ඇතුලතදී ලියෙන් සොහොන් කොතක් සෑදුහ. පසු කලෙක ලී සොහොන් කොත වෙනුවට කළු ගලින් හා කිරි ගරුබෙන් ලස්සන කුඩා මන්දිරයක් බඳු සොහොන් කොතක් සෑදුවේය.

ජනවාරි 27 ද මොස්කව් නගරයේ හා සෝවියට් සමාජවාදී සමූහාණ්ඩු සංගමයේ හැම පෙදෙසෙකින්ම නියෝජිත මණ්ඩලද, ලෝකයේ නොයෙක් රටවලින් කොමියුනිස්ට් පක්ෂවල නියෝජිතවරුද රතු චතුරශ්‍රයට පැමිණියහ. ලෙනින්ගේ මෘත දේහය සහිත පෙට්ටිය රතු චතුරශ්‍රයේ උසැනි මණ්ඩපයක් මත තබා රතු ධජවලින් සරසන ලදී. ජනවාරි මාසයේ දැඩි ශීත ඉවසිය නොහැකි තරම් උග්‍රවිය.

මෘත දේහය අසල සිටගනිමින් ආචාර කිරීම ආරම්භ විය. ලෝක සමාජවාදී විප්ලවයේ අග්‍ර සේනාධිනායක වී. අයි. ලෙනින්ට ගරු කරමින් සෝවියට් අසරු හමුදාව ගමන් ගත්තේය. ලෙනින්ට අවසාන ආචාරය කරමින් රතු හමුදාවේ අසරු කාලතුවක්කු හමුදා කණ්ඩායමක් රතු චතුරශ්‍රය හරහා ගමන් කළේය.

කම්කරු නියෝජිත කණ්ඩායම් කීපයක් ලෙනින්ගේ මෘත දේහය තබා ඇති මණ්ඩපය වෙත ඇවිත් තම රතු ධජ පහත් කොට ආචාර කළෝය.

හවස හතරට සමස්ත සෝවියට් ගුවන් විදුලිය ජනතාවට ආශාවනා කළේය.

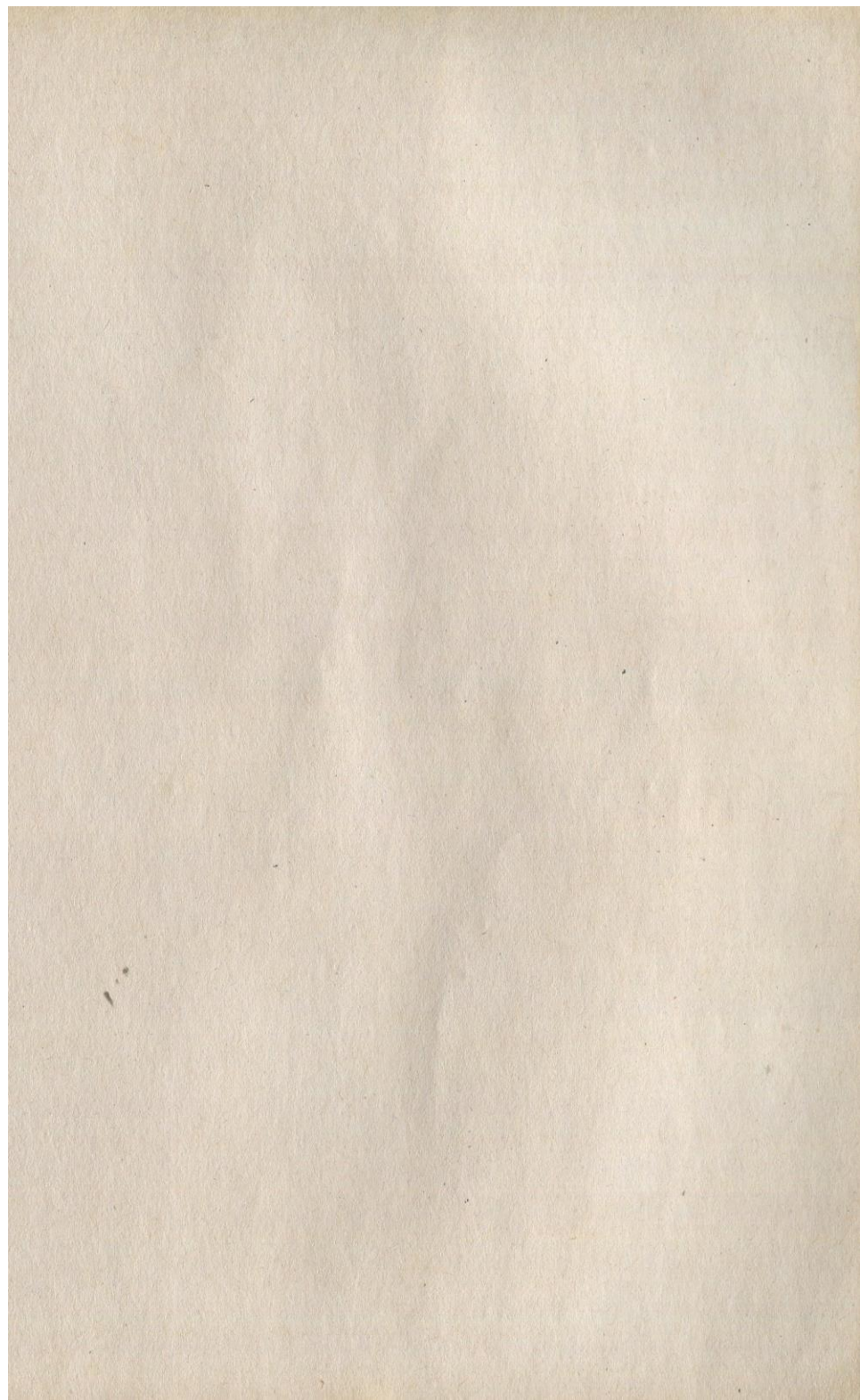
“සහෝදරවරුනි නැගීම සිට නායකයාට ආචාර කරන්න. වී. අයි. ලෙනින්ගේ මෘත දේහය තැන්පත් කරයි!”

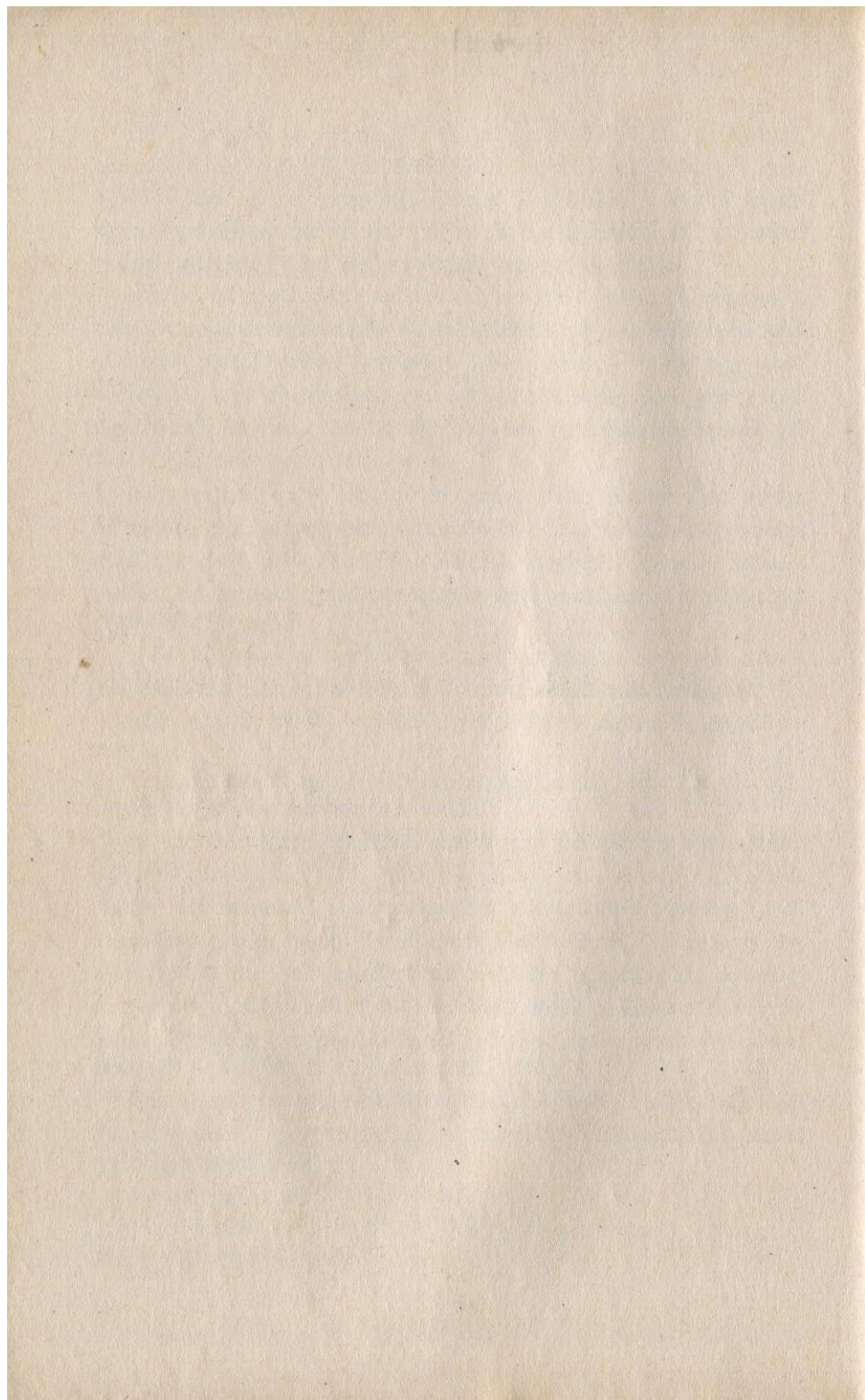
රට පුරාම කම්හල් නිහඩවිය. යන්ත්‍ර සූත්‍ර ක්‍රියා විරහිත විය. කෝටි සංඛ්‍යාත ජනකායක් නැගීම සිට නායකයාට ගරු කළෝය. විදේශීය රටවල කම්කරුවෝ වැඩ නවත්වමින් ජාත්‍යන්තර නිර්ධන පංති නායකයාට ආචාර කළහ. විනාඩි පහක නිහඩතාවයක් විය. කම්හල් වල නළා, දුම්බරය නළා හඬ නගමින් තම සංවේගය පළ කළේය. සාගරවල හා මුහුදු වල යාත්‍රා කරමින් සිටි සෝවියට් නැව්ද නාවිකයෝද අවසාන ආචාරයට එක්වූහ. සෝවියට් දේශයේ හැම නගරයකමත් ගමකත් ජනතාව එකා මෙන්නැගී සිටි අවසාන ආචාරයට එක්විය.

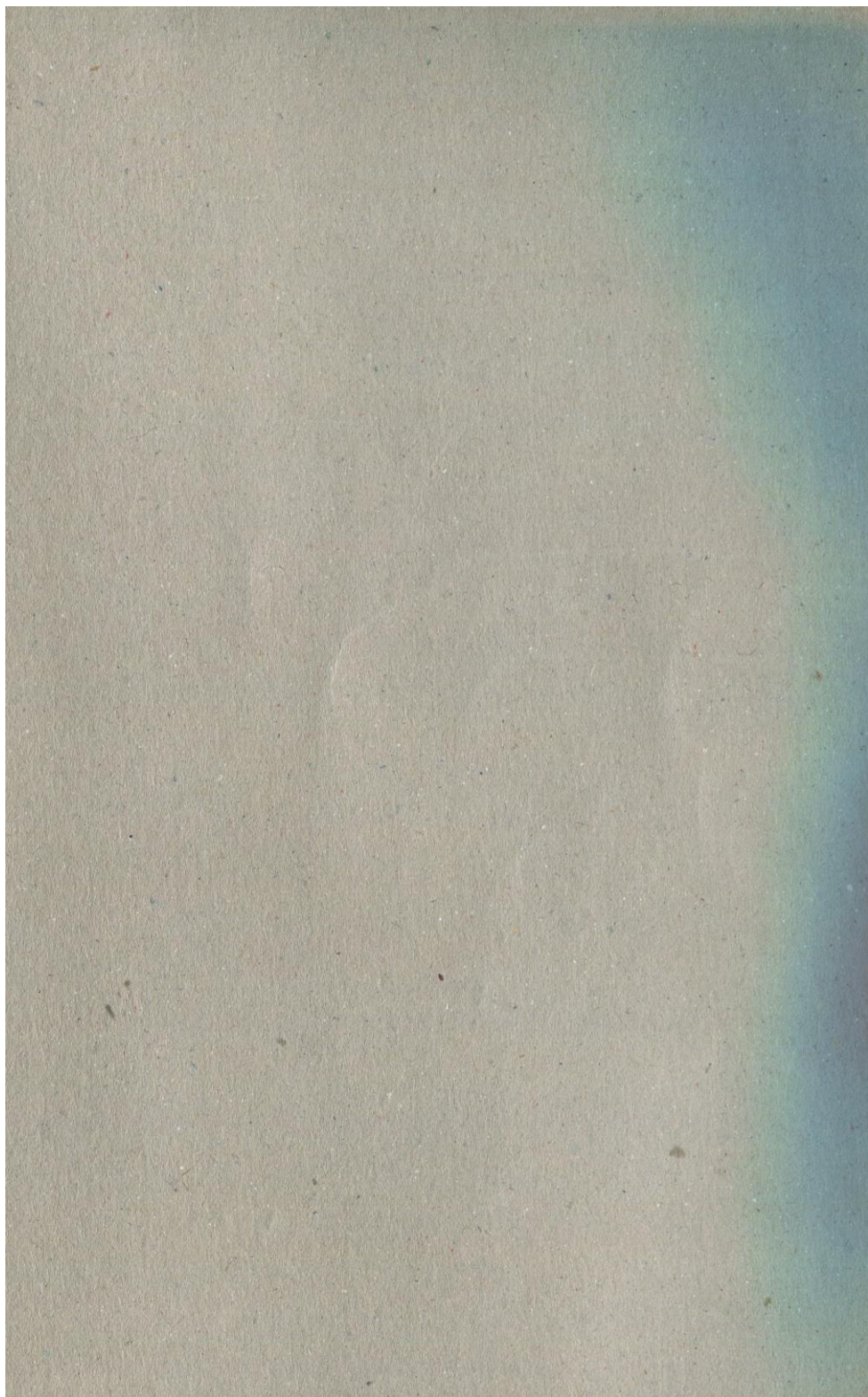
කෝපවූ කලෙක මෙන් භීම කුණාටුවක් රතු චතුරශ්‍රය හරහා හමන්නට විය. රතු කොඩි ලෙලඳුන්නේය. ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනකායකගේ නෙත් කදුළුවලින් තෙත්වීණි.

අවසාන ආචාර වෙඩි මුර පවත්වන ලදී.

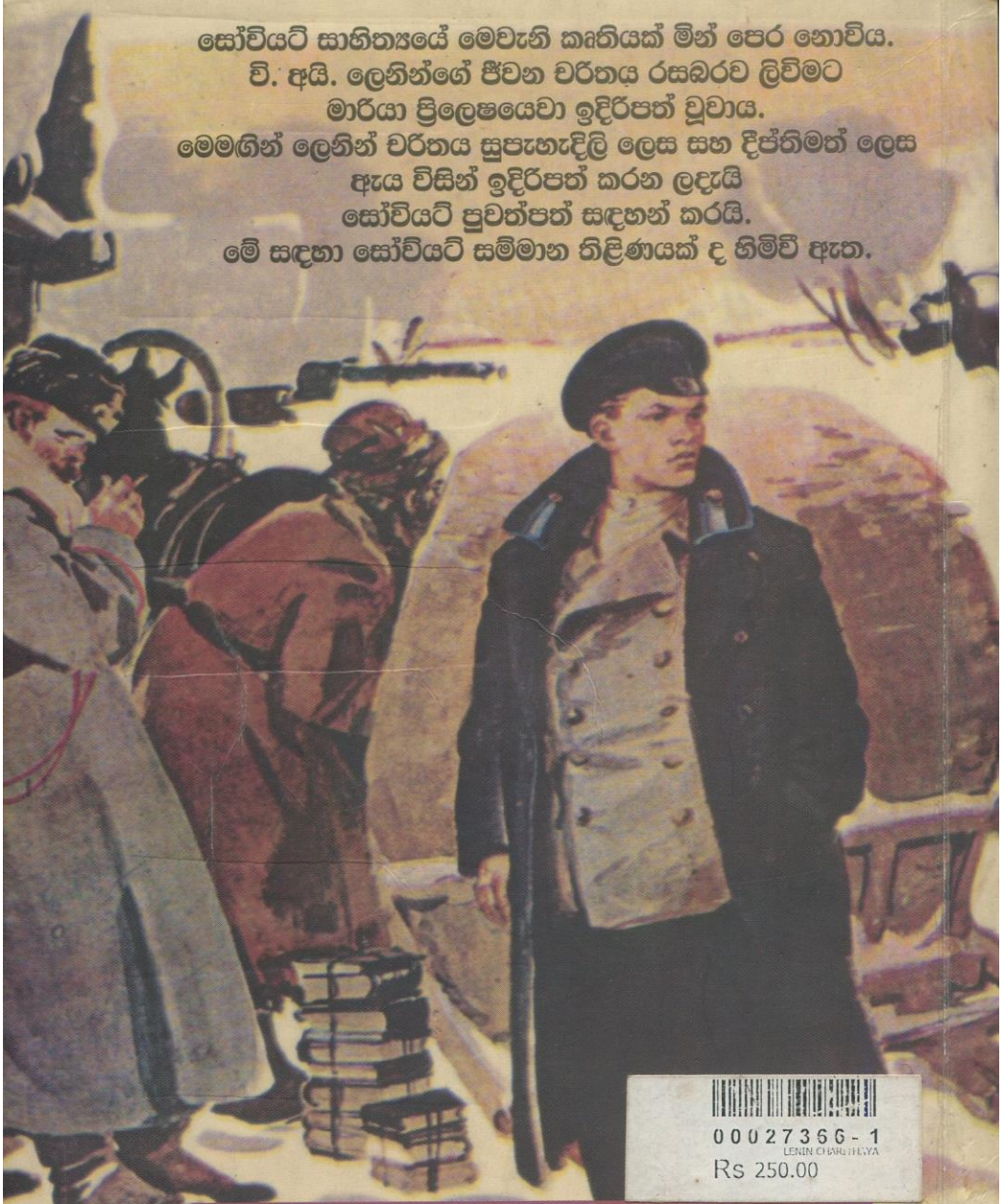
හවස් වෙන්ම ඇඳිර පැතිරිණි. මිනිස්සු වැළ නොකැඩී, නොනැවතී රතු චතුරශ්‍රය දෙසට ආහ....

සෝවියට් සාහිත්‍යයේ මෙවැනි කෘතියක් මින් පෙර නොවිය.
 ටී. ආයි. ලෙනින්ගේ ජීවන චරිතය රසබරව ලිවීමට
 මාර්ගා ප්‍රලොභයෙවා ඉදිරිපත් වූවාය.
 මෙමගින් ලෙනින් චරිතය සුපැහැදිලි ලෙස සහ දිස්තිමත් ලෙස
 ආය විසින් ඉදිරිපත් කරන ලදැයි
 සෝවියට් පුවත්පත් සඳහන් කරයි.
 මේ සඳහා සෝවියට් සම්මාන නිලීණයක් ද හිමිවී ඇත.

00027366 - 1
LENIN CHARITLYA
 Rs 250.00

මුද්‍රණය හා බෙදාහැරීම

සුරේන්ද්‍ර ප්‍රකාශන

ගණේමුල්ල.

දුරකතනය - 0602838510

ISBN - 955 - 9412 - 23 - x

මිල රු. 250/-